

STORTINGET

Dokument 15:10

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 1351–1500
17. april–4. mai 2020**

Innhold

1351.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. anleggskonsesjonen for Øyfjellet vindkraftverk, besvart av olje- og energiminister	11
1352.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. gjeldskriser i utviklingsland, besvart av utviklingsminister... ..	12
1353.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. offentlige anbud innen vei, jernbane og farled, besvart av samferdselsminister	13
1354.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. situasjonen for hundetenesta ved Kriminalomsorga region nord, besvart av justis- og beredskapsminister	14
1355.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. pleiepengelovverket, besvart av arbeids- og sosialminister	15
1356.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. E6 Svenningelv-Lien, besvart av samferdselsminister	15
1357.	Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. koranakrise-pakke for idretten, besvart av kultur- og likestillingsminister	17
1358.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. pleiepengeattester, besvart av arbeids- og sosialminister.....	18
1359.	Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. kriminelle gjenger, besvart av justis- og beredskapsminister.....	19
1360.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. sikring av nasjonalt eierskap i norske bedrifter, besvart av næringsminister.....	20
1361.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. beredskapen i Norge per i dag, besvart av justis- og beredskapsminister.....	21
1362.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. Follobanen, besvart av samferdselsminister	24
1363.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. smittevernutstyr i den kommunale eldreomsorgen, besvart av helse- og omsorgsminister	24
1364.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. smittestopp, besvart av helse- og omsorgsminister.....	25
1365.	Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. smittestopp-applikasjonen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	26
1366.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. tiltak som kan muliggjøre mer kutt i eiendomsskatten, besvart av finansminister.....	28
1367.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. ansettelsen av ny sjef for NBIM, besvart av finansminister .	29
1368.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. egen kompensasjonsordning for mediene, besvart av kultur- og likestillingsminister	30
1369.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. 350 kroner-grensen, besvart av finansminister.....	31
1370.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. Statens obligasjonsfond (SOF), besvart av finansminister ...	32
1371.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. piratfiske i Finnmark, besvart av fiskeri- og sjømatminister	33
1372.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. investeringer ved flere lufthavner sett i lys av dagens situasjon som følge av coronaviruset, besvart av samferdselsminister.....	34
1373.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. statsminister Erna Solbergs valgløftet om støtte til gods på sjø, strekning Bodø –Tromsø, besvart av samferdselsminister	34
1374.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. kontrollen med bedrifter ang. permitteringsordningene, besvart av arbeids- og sosialminister	35
1375.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. lærlinger, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	36
1376.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. åpning av nye Agder fengsel, besvart av justis- og beredskapsminister.....	38
1377.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. løftet er gitt studenter om at de skal få gå ferdig sin utdanning på Campus Nesna, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	38
1378.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. oppfølging av offentlighetsloven, besvart av finansminister.....	39
1379.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. ansettelse av sjef for NBIM, besvart av finansminister	40
1380.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. ansettelsesutvalget i Norges Bank og oppfølging av offentlighetsloven, besvart av finansminister	41
1381.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. rekrutteringsbyrået Russel Reynolds og arbeidet med å finne ny leder for NBIM, besvart av finansminister.....	41
1382.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. deltakelse på Nicolai Tangens seminar i USA, besvart av arbeids- og sosialminister	42

1383.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. Nicolai Tangen og personlige finansielle interesser, besvart av finansminister.....	43
1384.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. oppretting av egne rutiner for regjeringsadvokat Fredrik Sejersted for saker som omhandler NBIM, besvart av finansminister.....	43
1385.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. svenske arbeidsfolk og smittevern, besvart av arbeids- og sosialminister.....	44
1386.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. Avinor, besvart av samferdselsminister.....	45
1387.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. Nicolai Tangen og private investeringer i skatteparadis, besvart av finansminister.....	46
1388.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. Norges Banks oppfølging om Nicolai Tangens forretningsforbindelser, plasseringer i skatteparadis, besvart av finansminister.....	46
1389.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. fotballsesongen 2020 og koronasmitten, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	47
1390.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. kompensasjonsordningen for bedrifter, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	48
1391.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. fiske i Breivikfjorden, besvart av fiskeri- og sjømatminister.....	49
1392.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. ansettelsen av Nicolai Tangen som leder av NBIM, besvart av finansminister.....	49
1393.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. Tysvær vindkraft, besvart av olje- og energiminister.....	50
1394.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. Tysvær vindpark, besvart av olje- og energiminister.....	51
1395.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. riktigheten av at skattebetalerne skal betale for Norges FN-ambassadørs deltakelse på et privat arrangement, besvart av utenriksminister.....	52
1396.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. styrke lavterskeltilbudene for mennesker med psykiske lidelser og/eller rusavhengighet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	52
1397.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. tilsyn på norske arbeidsplasser, besvart av arbeids- og sosialminister.....	53
1398.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. pandemiberedskap på sykehusene og sykehjemmene i Norge gjennom sommeren, besvart av helse- og omsorgsminister.....	54
1399.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. verdier i skatteparadis, besvart av finansminister.....	56
1400.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. formuesplasseringer, besvart av finansminister.....	56
1401.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. stillingen som sjef for NBIM, besvart av finansminister.....	57
1402.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. plasseringa av MPA-hangaren på Evenes, besvart av samferdselsminister.....	58
1403.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. førehandsgodkjenning av noverande plassering av MPA-hangaren, besvart av forsvarsminister.....	59
1404.	Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. bompasseringer, besvart av samferdselsminister.....	59
1405.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. kriteriene for unntaksordningen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	60
1406.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. innretningen på midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall, besvart av finansminister.....	61
1407.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. etterspørsel etter elektrisk energi i Bergensregionen, besvart av olje- og energiminister.....	62
1408.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørndal, vedr. Tangen-seminaret i USA, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	62
1409.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. samfunnskritiske funksjoner som eksempelvis brannmenn, besvart av arbeids- og sosialminister.....	63
1410.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. status på pågående samferdselsprosjekt hos Statens vegvesen, besvart av samferdselsminister.....	64
1411.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. sikkerhetssituasjonen i Mogadishu, besvart av justis- og beredskapsminister.....	64
1412.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. gjennomføre oppkjøringer, besvart av samferdselsminister.....	66
1413.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. skatteparadiser, besvart av finansminister.....	66

1414.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. screeningprogrammer, besvart av helse- og omsorgsminister...	68
1415.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. unge med VTA-plass, besvart av arbeids- og sosialminister.....	69
1416.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. frivilligsentralene, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	69
1417.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. føringer for nye sykehusbygg - inkludert UNN Narvik, besvart av helse- og omsorgsminister	70
1418.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. app'n Smittestopp, besvart av helse- og omsorgsminister.	71
1419.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. likviditetslettelse, besvart av finansminister	72
1420.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. situasjonen for tivoli- og sirkusnæringen i forbindelse med virusutbruddet, besvart av næringsminister	74
1421.	Fra stortingsrepresentant Aud Hove, vedr. hjelp fra politiet i Nord-Gudbrandsda, besvart av justis- og beredskapsminister.....	75
1422.	Fra stortingsrepresentant Aud Hove, vedr. reelle og tverretatlige beredskapsanalyser som grunnlag for politiberedskapen i distriktene, besvart av justis- og beredskapsminister	77
1423.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. tilfredstillende mobilnett, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	78
1424.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. friinntekten for petroleumssektoren, besvart av finansminister.....	79
1425.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. strandet familie i England, besvart av justis- og beredskapsminister.....	80
1426.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. besøksforbud på sykehjem under Covid-19 pandemien, besvart av helse- og omsorgsminister	81
1427.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. kompensasjonsordningen, besvart av finansminister.....	82
1428.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. unntak fra lotteriloven, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	83
1429.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. unntak å åpne Botanisk hage i Oslo, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	83
1430.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. kompensasjonsordningene, besvart av finansminister.....	84
1431.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. opprørmilitser i Syria, besvart av forsvarsminister	85
1432.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. kompensasjonsordninger og støtteordninger tilpasset Borg Bingo SA, besvart av finansminister	86
1433.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. lagerbeholdningen av smittevernustyr før koronaviruspandemien, besvart av helse- og omsorgsminister	87
1434.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. antatt tid for prøvesvar for covid-19 i de ulike kommunene i Nordland, besvart av helse- og omsorgsminister.....	89
1435.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. anleggskonsesjonen for Øyfjellet vindkraftverk, besvart av olje- og energiminister	89
1436.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. kriminalomsorgens tilsynsråd, besvart av justis- og beredskapsminister.....	90
1437.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. tråling og yngeldrap – hysefisket - Varangerfjorden, besvart av fiskeri- og sjømatminister	91
1438.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. videreføring av prosjektet R4 Roa - Gran, besvart av samferdselsminister.....	92
1439.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. initiativ til å endre de statlig garanterte kriselånene, besvart av finansminister.....	92
1440.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. salg av statens skoger, besvart av landbruks- og matminister	94
1441.	Fra stortingsrepresentant Jon Georg Dale, vedr. områder der ny foreslått iskantsone går lenger nord enn området var definert i 2011, besvart av olje- og energiminister.....	95
1442.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. kulturlivet og koronasituasjonen, besvart av kultur- og likestillingsminister	96

1443.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. oversikt over samferdselsprosjekter innen vei, jernbane og farled, besvart av samferdselsminister	97
1444.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. egne retningslinjer for tros- og livssynssamfunn, besvart av barne- og familieminister	97
1445.	Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. bistand til Kina, besvart av utviklingsminister	98
1446.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. petroleumsloven, besvart av olje- og energiminister	99
1447.	Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. Curida i Elverum, besvart av helse- og omsorgsminister	100
1448.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. olje-, gass- og leverandørindustrien, besvart av finansminister	102
1449.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. psykisk utviklingshemmet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	103
1450.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten, besvart av klima- og miljøminister	104
1451.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. å ta ut mest mulig olje og gass fra feltene, besvart av olje- og energiminister	105
1452.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. kompensasjonsordningen for næringslivet, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	106
1453.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. kostnader til dyrehold, besvart av landbruks- og matminister	107
1454.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. kompensasjonsordningen for bedrifter, besvart av finansminister.....	108
1455.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. sykehus tilrettelagt kapasitet for COVID19-pasienter, besvart av helse- og omsorgsminister	109
1456.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. Norsk Kennel Klub, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	110
1457.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. årets sesong for toppfotball, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	111
1458.	Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. utbygging av fibernett gjennom at lokale nettoperatører, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	112
1459.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. EUs fjerde jernbanepakke, besvart av samferdselsminister.....	113
1460.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. fjerne terskler og utbedre farleden i Ringdalsfjorden, besvart av samferdselsminister.....	114
1461.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. bevilgning til UiT, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	115
1462.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. Politidirektoratet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	115
1463.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. selskaper som kvalifiserer for lån etter statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, besvart av finansminister	116
1464.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Laabak, vedr. barn med funksjonsnedsettelse og deres rettigheter, besvart av helse- og omsorgsminister.....	118
1465.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Hurtigruten, besvart av samferdselsminister.....	119
1466.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. friskolene, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	120
1467.	Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. åpning av landets trafikkskoler på en trygg måte, besvart av samferdselsminister	121
1468.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. obligatorisk skyteprøve, besvart av landbruks- og matminister	122
1469.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. bokinnlevering på skolebibliotekene og Covid 19-viruset, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	123
1470.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. utgiftsføring av alle prosjekt med sanksjonering i 2020 og 2021, besvart av finansminister	124
1471.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. annektering av Vestbredden, besvart av utenriksminister...124	
1472.	Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. terminal på Veidnes, besvart av olje- og energiminister	125

1473.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. styrke rammene til fylkeskommunene som organiserer midler for BedriftsIntern opplæring, besvart av arbeids- og sosialminister	126
1474.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. tvisten rundt overtagelse av fiskerihavner, besvart av samferdselsminister.....	127
1475.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. ukklarhet om momskompensasjon, besvart av samferdselsminister.....	128
1476.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. tilskuddsordningen for ikke-statlige flyplasser, besvart av samferdselsminister.....	129
1477.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. elbilladestasjoner, besvart av klima- og miljøminister	129
1478.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. Fiskeriflåten, besvart av fiskeri- og sjømatminister	130
1479.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Dyreparken i Kristiansand, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	131
1480.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. Norsk Kennel Klub, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	132
1481.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. antall politipatruljer i landet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	132
1482.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. inseminasjon, besvart av helse- og omsorgsminister.....	133
1483.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. oversikt over aktører og støtte over statsbudsjettet som har permittert sine tilsette, besvart av arbeids- og sosialminister.....	134
1484.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjordene, besvart av klima- og miljøminister	135
1485.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. ammunisjonsdeponiet i Mjøsa, besvart av klima- og miljøminister	137
1486.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. granskingskommisjon for håndteringen av koronakrisen, besvart av statsminister	138
1487.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. store geografiske skjevhetene i bruken av den statlige garantiordningen for lån til små- og mellomstore bedrifter, besvart av finansminister.....	139
1488.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. Husbanken, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	140
1489.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. bygging av maritim patruljefly hangar på Evenes, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	141
1490.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. global datahandelsavtale, besvart av utenriksminister	141
1491.	Fra stortingsrepresentant Else-May Norderhus, vedr. investeringsutgiftene i 2020-2021 for prosjekt med PUD/PAD i 2019, 2020, 2021 og 2022, besvart av finansminister	142
1492.	Fra stortingsrepresentant Else-May Norderhus, vedr. investeringsprofilen etter skatt for investeringer som påløper i 2020 og 2021, besvart av finansminister.....	143
1493.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. investeringskostnaden, besvart av finansminister.....	144
1494.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. tilrettelagte arbeidsplasser i Norge og kompensasjon, besvart av arbeids- og sosialminister	145
1495.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. olje-, gass- og leverandørindustrien, besvart av finansminister	146
1496.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. investeringskostnaden, besvart av finansminister	146
1497.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. avkastningskravet, besvart av finansminister.....	147
1498.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. godt idrettstilbud for barn og unge som mulig, innenfor forsvarlige smittevern hensyn, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	148
1499.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. surrogatibarn som fødes av surrogatmødre i USA, besvart av barne- og familieminister	149
1500.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. kompensasjonsordningene for danseskoler, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	150

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1351 - 1500) for sesjonen 2019-2020**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Andersen, Karin (SV)	1355, 1411, 1425
Aukrust, Åsmund (A)	1424
Bjørndal, Fredric Hølen (A)	1408, 1470
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	1405, 1406, 1432
Bjørnstad, Sivert (FrP)	1392, 1395
Borch, Sandra (Sp)	1416, 1475
Bruun-Gundersen, Åshild (FrP)	1482
Böhler, Jan (A)	1357, 1359
Christoffersen, Lise (A)	1358
Dale, Jon Georg (FrP)	1441
Eide, Petter (SV)	1399
Fagerås, Mona (SV)	1375, 1377
Fasteraune, Bengt (Sp)	1443
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	1385, 1430
Gharahkhani, Masud (A)	1486
Giske, Trond (A)	1457, 1498
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	1360, 1369, 1427, 1487, 1490
Grung, Ruth (A)	1407, 1446, 1451
Gulati, Himanshu (FrP)	1455, 1479
Hagebakken, Tore (A)	1449
Halleland, Terje (FrP)	1468
Haltbrekken, Lars (SV)	1351, 1380, 1381, 1450, 1484
Hansen, Øystein Langholm (A)	1458
Henriksen, Kari (A)	1444, 1478
Henriksen, Martin (A)	1461, 1462
Hjemdal, Silje (FrP)	1415, 1499
Hoksrud, Bård (FrP)	1372
Hove, Aud (Sp)	1421, 1422
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	1371, 1391, 1437
Johnsen, Tor André (FrP)	1447
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	1379, 1401
Kjerkol, Ingvild (A)	1414
Klinge, Jenny (Sp)	1354, 1361, 1463, 1481
Knutsen, Eigil (A)	1419, 1452, 1493, 1497
Leirtrø, Kirsti (A)	1410, 1412, 1476, 1477
Lerbrekk, Solfrid (SV)	1387, 1388, 1494
Liadal, Hege Haukeland (A)	1393, 1394
Limi, Hans Andreas (FrP)	1367, 1370
Listhaug, Sylvi (FrP)	1439
Lyngedal, Åsunn (A)	1417
Lysbakken, Audun (SV)	1352, 1397, 1471
Laabak, Bjørnar (FrP)	1464
Moflag, Tuva (A)	1362, 1363, 1398, 1428

Mossleth, Siv (Sp)	1356, 1373, 1423, 1465, 1474
Moxnes, Bjørnar (R)	1413, 1431, 1485
Myhrvold, Ole André (Sp)	1473
Myrli, Sverre (A)	1420, 1459, 1460
Mørland, Tellef Inge (A)	1396
Navarsete, Liv Signe (Sp)	1402, 1403
Njåstad, Helge André (FrP)	1366, 1389, 1483
Norderhus, Else-May (A)	1491, 1492
Nordlund, Willfred (Sp)	1434, 1435, 1488, 1489
Nævra, Arne (SV)	1382
Sandtrøen, Nils Kristen (A)	1440, 1453
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1368
Sjåstad, Runar (A)	1472
Steffensen, Roy (FrP)	1409, 1469
Stordalen, Morten (FrP)	1404, 1467
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	1429
Søttar, Hanne Dyveke (FrP)	1466
Tajik, Hadia (A)	1448, 1495, 1496
Toppe, Kjersti (Sp)	1364, 1426, 1433
Trettebergstuen, Anette (A)	1390, 1456
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1445
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1353, 1386, 1480
Vågslid, Lene (A)	1365
Wilkinson, Nicholas (SV)	1383, 1384, 1418
Øvstegård, Freddy André (SV)	1378, 1400, 1442
Aasen-Svensrud, Maria (A)	1376, 1436, 1500
Aasland, Terje (A)	1454
Aasrud, Rigmor (A)	1374, 1438

STORTINGET

Dokument 15:10

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1351

Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 28. april 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

I anleggskonsesjonen for Øyfjellet vindkraftverk er det slått fast at man gjennom avbøtende tiltak skal sikre reindrifta tilgang til sine flyttleier. NVE vedtok 8. april at et avbøtende for årets reinflytting er å stanse anleggsvirksomheten fra 10. april til 10. mai. 16. april opphevet OED delvis dette vedtaket fra NVE.

Vil statsråden sørge for at konsesjonsvilkårene om at reindrifta skal få opprettholde sine flyttleier opprettholdes og igjen innføre anleggsstans for perioden fram til 10. mai?

BEGRUNNELSE:

I anleggskonsesjonen, datert 11.10.2018, er det fastsatt følgende vilkår:

- Eolus Vind Norge AS (Øyfjellet Wind AS) skal legge til rette for at det inngås avtale med Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt om et forslag til avbøtende tiltak for reindriften i området for anleggs- og driftsfasen. Forslaget skal blant annet sikre adkomst til vinterbeitene i nordvest ved avbøtende tiltak knyttet til flyttleien gjennom planområdet. Tiltak for å sikre flytting til og fra vinterbeitene i nordvest skal forelegges Fylkesmannen i Nordland for vurdering etter reindriftsloven. Forslag til avbøtende tiltak skal presenteres i detaljplanen for tiltaket, jf. vilkår 12. Detaljplanen skal godkjennes av NVE. Dersom det ikke oppnås enighet mellom konsesjonær og reinbeitedistrikt om avbøtende tiltak, må NVE konsultere reinbeitedistriktet før detaljplanen kan godkjennes.

I vedtaket fra NVE om å stanse anleggsarbeidet i perioden 10. april til 10. mai, datert 8. april står det:

«Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt har rett til å benytte planområdet til vårflyttingen som nå planlegges gjennomført fra starten av april. I konsesjonen, MTA-planen og NVEs godkjenningsvedtak fra 18.12.2019 er det fastsatt avbøtende tiltak av hensyn til å redusere skadevirkningene for reindriften. Ett av de avbøtende tiltakene er at partene skal bli enige om en plan for flyttingen og at saken sendes til godkjenning til NVE innen 10.3.2020 dersom det ikke oppnås enighet. NVE kan da eventuelt fastsette ytterligere avbøtende tiltak av hensyn til reindriftens flytting gjennom planområdet. Partene har ikke blitt enige om en plan for flyttingen og NVE skal derfor ta stilling til om det er nødvendig å fastsette ytterligere avbøtende tiltakene av hensyn til vårflyttingen 2020. Omfanget av de avbøtende tiltakene må stå i et rimelig forhold til tiltaket og dets virkninger.»

Fra konsesjonærens side ble det foreslått anleggsstans for kun svært korte tidsperioder. NVE mente dette ikke var nok og skriver:

»NVE mener anleggsstans i kortere perioder i noen områder ikke vil gi den nødvendige fleksibilitet som reindriften er avhengig av, og at reindriften også vil kunne skades av aktiviteter på lenger avstand. NVE mener derfor det er nødvendig og hensiktsmessig å fastsette full anleggsstans i en sammenhengende flytteperiode.» og videre: »NVE legger til grunn at tilskudd til flytting vil kunne bidra til at flytteperioden kan begrenses i tid og gjøre flyttingen mer effektiv. NVE vil derfor begrense perioden med full anleggsstans til 10. mai. For rein som fortsatt skulle være i området etter 10. mai, vil imidlertid vilkåret om stans av anleggsvirksomhet fra vedtaket som godkjenner MTA-planen fra 18.12.2019 som omhandler flytting av rein, gjelde: «Anleggsvirksomhet, som berører flytting av rein, skal stanses under flyttingen.»»

Det kan også legges til at Fylkesmannen i Nordland har vært tydelige på hvor viktig det er at reindriften får ro til å gjennomføre flyttingen.

Svar:

Olje- og energidepartementet stadfestet konsesjonen til Øyfjellet vindkraftverk i november 2016. Hensynet til reindriften var det alt overveiende tema i klagesaken. Konkrete ulemper for natur- og miljø ble derimot ikke påberopt under klagebehandlingen.

Konsesjonen bygger på en forutsetning om at avtale skulle inngås mellom utbygger og reindriften. Om anleggsperioden for Øyfjellet vindkraftverk heter det i departementets vedtak:

”Departementet viser til at Jillen-Njaarke har vinterbeiter langs hele fjorden fra Sømna til Vefsnfjorden. Distriktet opplyser at de ikke bruker hele vinterbeitet hver vinter, men varierer bruken suksessivt fra år til år etter en vurdering av blant annet beitegrunnlaget. Etter departementets vurdering burde det derfor kunne ligge til rette for en nærmere avtale mellom distriktet og tiltakshaver som innebærer at vinterbeitene nærmest planområdet til Øyfjellet ikke benyttes i anleggsperioden.”

Jeg er kjent med at det har vært en krevende vinterse-
song for reindriften mange steder i landet. Mitt departe-
ment har nå tett dialog med Landbruks- og matdeparte-
mentet i denne saken.

Departementet forutsatte i vedtaket fra 2016 at reindriftdistriktet og konsesjonæren skulle finne løsninger seg imellom på flyttleiebruken. I departementet har vi derfor forsøkt å få brakt på det rene hva som kunne gjøres for å finne ordninger begge parter kunne være tjent med. Øyfjellet Wind fremsatte onsdag 22. april et konkret forslag til rutiner for stans i anleggsdriften slik at flyttingen av reinen kunne gjennomføres uten for mye ulemper for distriktet. Samtidig ble det fremskaffet satelittelefoner til bruk for distriktet for sikker kommunikasjon til fjells når anleggsstans var nødvendig. Det er også stilt til rådighet økonomiske midler som reindriften kan benytte seg av for å få gjennomført årets flytt.

Jeg vil gjøre representanten oppmerksom på at departementets beslutning om utsatt iverksettelse kun innebærer at det kan arbeides på en begrenset del av adkomstveien mens klagen på NVEs vedtak er til behandling her. Dette området av adkomstveien skal ikke påvirke reindriften flyttleier direkte, men flyttleiene kan bli berørt gjennom anleggsstøy.

For meg er det viktig at anleggsarbeidene ikke fører til stengsel av flyttleien eller til påviselig skade for reindriften. Av den grunn er jeg opptatt av at partene slik det er forutsatt i konsesjonen, nå bidrar til at det inngås avtale som hindrer anleggsstøy i de perioder som er nødvendig for flyttingen.

SPØRSMÅL NR. 1352

Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 27. april 2020 av utviklingsminister Dag-Inge Ulstein

Spørsmål:

Hvilke konkrete initiativ vil Norge ta nå for å motvirke en gjeldskriser i utviklingsland, og sikre langvarige løsninger for håndtering av gjeldsbyrden i utviklingsland?

BEGRUNNELSE:

Denne uken kom nyheten om at G20-landene besluttet en pause i innkreving av gjeld ut 2020 som følge av koronapandemien. Det er et viktig steg og vil lette gjeldshåndteringsbyrden for en rekke land som nå må bruke ressurserne på å håndtere pandemien. Det er også positivt at Norge varsler økt støtte til IMF's katastrofefond for håndtering av betalinger under pandemien. Men problemet var der al-

lerede før pandemien, og økende gjeldsbyrder forsvinner på ingen måte ved en betalingspause.

For de av landene som har en gjeldsbyrde som ikke er bærekraftig haster det med å finne en langsiktig løsning slik at dette ikke bare blir en utsettelse av problemet. På kort sikt gjelder det å slette, ikke bare utsette gjeldsbetalinger i 2020. På lengre sikt er det viktigste en kan få på plass er en rettferdig, nøytral gjeldshåndteringsmekanisme i FN-regi. Flere land har etterspurt dette.

Neste uke er det også møte i Financing for Development hvor også gjeldsbyrden vil være et tema. Norge må ta et tydelig standpunkt i disse møtene og andre fora de neste månedene. Nå må verden benytte muligheten som betalingsutsettelsene gir til å arbeide raskt for å få på plass en varig gjeldshåndteringsmekanisme. Det er også aktuelt

å arbeide for sletting, ikke utsetting av betalingene i 2020. Norge bør også ta opp igjen det viktige arbeidet for ansvarlig låntaking og långivning.

Svar:

Koronapandemien vil resultere i en kraftig økonomisk nedgang som vil ramme de fattigste landene særlig hardt. Behovet for en økonomisk håndrekning er stort. Jeg er ikke minst bekymret for hvordan den økende gjeldsbyrden vil forsterke nedgangen i mange land, og for konsekvensene dette vil få for bærekraftig utvikling og målet om å utrydde all ekstrem fattigdom innen 2030.

Vi verdsetter alle tiltak som kan bidra til å styrke lavinntektslandenes innsats mot covid-19.

Norge støtter IMF og Verdensbankens initiativ til et gjeldsbetjeningsmoratorium for de fattigste landene, og det opplegget Parisklubben og G20 er blitt enige om. Moratoriet innebærer betalingsutsettelse for de fattigste landene. Norge ønsket et ett års moratorium som kunne fornyes, men nådde ikke gjennom med dette. Vi fikk imidlertid gjennomslag for at alle de 76 fattigste landene måtte tilgodeses.

Ingen kreditorland har gått inn for gjeldsettergivelse. Det har heller ikke IMF eller utviklingsbankene. Norge har tatt til orde for at Verdensbanken vurderer sin egen deltakelse i moratoriet, men her foreligger det også vektige motargumenter. Vi avventer derfor videre konsekvensanalyser.

Inntil videre anses gjeldsettergivelse som urealistisk og prematurt. Det som er avgjørende i denne situasjonen, er å få gitt de fattigste landene et pusterom gjennom et moratorium. Hensikten med dette er nettopp å bringe utgiftene knyttet til stat-til-stat-gjeld ned til lavest mulig nivå, mens man underveis vurderer om betalingsutset-

telsene bør løpe ut over 2020, eller om det eventuelt blir behov for mer omfattende tiltak.

Ansvarlig låntaking og långivning er sentrale prinsipper for forebygging av gjeldskriser. Det har aldri vært noen «pause» i Norges arbeid på dette området. Tvert imot har vi sammen med våre nordiske og baltiske kolleger gjennomgående gått aktivt i bresjen for dette. Etter vårt syn bør Verdensbanken og IMF ta et særlig ansvar når det gjelder å utvikle globale retningslinjer for ansvarlig låntaking og långivning. Samtidig må kapasiteten på bærekraftig gjeldshåndtering styrkes. IMF og Verdensbanken bør være i ledelsen også i dette arbeidet.

Forslaget om opprettelse av en overordnet internasjonal gjeldshåndteringsmekanisme, forankret i FN, har i lengre tid hatt lite politisk oppdrift. Det er IMF, Verdensbanken og Parisklubben som er hoved-arenaene for behandlingen av internasjonale gjeldsspørsmål. Den realiteten består. Det er per i dag ingen toneangivende kreditorland som støtter et slikt forslag. Det ville ha liten hensikt for Norge å gå i bresjen for et forslag som ikke vil kunne nå fram.

Vi oppnår de beste resultatene for de fattigste og svakeste hvis vi bruker våre ressurser på å jobbe for gjeldspolitiske tiltak som det faktisk er mulig for å få gjennomslag for.

Etter at vi har slettet gjeld for nærmere tjue fattige land siden årtusenskiftet, er Norge blitt en av de aller minste kreditorene i OECD-området. Et aktivt pådriverarbeid for nye gjeldsletteinitiativer er dermed blitt vanskeligere. Skulle vi gå aktivt i bresjen for tiltak med liten støtte, kunne vi lett bli oppfattet som å løpe andre kreditorlands ærend, knyttet til initiativer som vil koste Norge veldig lite.

Vi må bruke vår utviklingspolitiske innflytelse på en fornuftig og effektiv måte, og samtidig flagge klare holdninger på det gjeldspolitiske området. Og det gjør vi.

SPØRSMÅL NR. 1353

Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 28. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke konkrete initiativ vil statsråden ta for å følge opp Stortingets vedtak?

BEGRUNNELSE:

Under behandlingen av Innst. 216 S (2019–2020) vedtok Stortinget følgende:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at offentlige anbud innen vei, jernbane og farled utformes slik at norske aktører har

en reell mulighet til å konkurrere om prosjektene, forutsatt at dette ikke medfører økte kostnader ved prosjektene, blant annet når det gjelder størrelse på kontraktene, og det må stilles krav til kunnskap om norske forhold, klima og topografi der dette er relevant for oppdraget, samt krav til norske lønns- og arbeidsvilkår og bruk av lærlinger og egne ansatte på byggeplassen.»

Norsk anleggsbransje har over flere år advart om at offentlige samferdselskontrakter stadig oftere utformes slik at norske bedrifter taper mot utenlandske selskap. Regjeringen har tidligere ikke ønsket å endre disse kontraktene.

Hålogalandsveien er et eksempel på et prosjekt som norsk anleggsbransje har pekt på burde utformes annerledes. Mjøsbrua i tre er et annet eksempel på et samferdselsprosjekt som kan gi flere arbeidsplasser innen både norsk bygg – og anleggsbransje og norsk skog- og treindustri.

Flere norske selskaper innen bygg- og anleggsbransjen er nå i en svært kritisk situasjon. Det er svært viktig at Stortingets vedtak følges opp raskt av regjeringen.

Svar:

Jeg har i supplerende tildelingsbrev bedt de underliggende etater og virksomheter om å følge opp vedtaket. Dette må gjennomføres uten at det medfører økte kostnader og uten at det er i strid med bestemmelsene i anskaffelsesregelverket, herunder forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter og forskrift om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter.

Alle statlige prosjekter styres i tråd med statens prosjektmodell. I tråd med denne skal alle prosjektene utarbeide en kontraktstrategi som sikrer måloppnåelse. Markedsvurderinger og markedsdialog for å sikre god konkurranse om oppdragene, er en viktig del av det å utvikle en prosjektspesifikk og målrettet kontraktstrategi.

Jeg vil vise til at de offentlige samferdselsbyggerne er bevisste sitt ansvar for å bidra til at vi opprettholder en differensiert og konkurransedyktig norsk anleggsbransje. Erfaringene viser også at det er meget sjelden at norske aktører ikke vinner frem i konkurranse med internasjonale aktører.

SPØRSMÅL NR. 1354

Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 30. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Er statsråden fornøgd med situasjonen for hundetenesta ved Kriminalomsorga region nord?

GRUNNGJEVING:

Hundetenesta til Kriminalomsorga er det mest effektive verkemiddelet kriminalomsorga har for å avdekke narkotika i fengsel. Eg har fått informasjon om at det for Kriminalomsorga region nord er berre ein enkelt hunderessurs som skal dekke alle fengsla mellom Trondheim og Vadsø. Tenesta er eigentleg dimensjonert for tre hundeevipasjar, men har sidan 2018 berre hatt ein tilgjengeleg hund, så vidt eg forstår. Dette framstår som lite tilfredstillande.

Svar:

Jeg er kjent med at Kriminalomsorgen region nord i noen tid har hatt redusert kapasitet med hundetjenesten. Region nord hadde i en kort tid tre hundeevipasjer, men

grunnet økonomiske rammer er kontrollen ved bruk av narkotikahund videreført med to hundeevipasjer.

Kriminalomsorgen har av og til utfordringer med å ha alle hundeevipasjer operative, fordi de årlig må igjennom en godkjenningsprøve. Region nord har i dag to hundedeførere og to hunder. Det er imidlertid kun én hundeevipasje som er godkjent. Den andre hundeevipasjen besto ikke prøven høsten 2019. Det er avtalt ny godkjenningsprøve i mai i år. Trening av nye ekvipasjer tar tid, og gjøres i samarbeid med Politihøgskolen.

For å kompensere for situasjonen, har region nord avtale med Kriminalomsorgen region øst om å bistå ved behov. Kriminalomsorgen har også et utstrakt og gjensidig samarbeid med politi og tolletaten.

SPØRSMÅL NR. 1355**Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 22. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

På bakgrunn av råd fra FHI har flere foreldre med alvorlig syke barn i kategorien som er på listen til Barnelegeforeningen, nå fått beskjed om at de ikke får pleiepengeattest fra spesialistlegen til barnet nå. Dette selv om vilkårene for pleiepenger er oppfylte og pleiepengelovverket ikke er endret. Dette er svært alvorlig for de det gjelder og disse familienes rettigheter skal ikke svekkes.

Hvordan vil statsråden sikre at disse familiene får sine rettigheter oppfylt?

Svar:

Jeg vil først understreke at det ikke er gjort endringer i reglene for pleiepenger i år, og at omsorgspersoner som fyller vilkårene for rett til pleiepenger ikke skal oppleve hindringer eller svekkede rettigheter som følge av tiltak mot smittespredning.

Jeg har fått informasjon fra Folkehelseinstituttet. Folkehelseinstituttet opplyser at de ikke har gitt råd til spesialisthelsetjenesten om at det ikke skal skrives attest for pleiepenger, men at de har tatt opp med Helse- og omsorgsdepartementet behovet for en avklaring av om folketrygdloven § 9-10 skal brukes ved smitteforebyggen- de hensyn under covid-19-utbruddet. Norsk barnelegeforening har skrevet en vurdering av barn med kronisk, alvorlig sykdom og risiko for alvorlig forløp av covid-10 i forbindelse med gjenåpning av barnehager og skoler. Av denne framgår at en rekke barn med kroniske sykdommer kan møte i barnehage og skole som vanlig.

Arbeids- og velferdsetaten behandler søknader om pleiepenger på vanlig måte og etter vanlige vilkår. Dersom barnet trenger kontinuerlig tilsyn og pleie som følge av sykdom, skade eller lyte, kan foreldrene ha rett til pleiepenger.

Barn som ikke trenger kontinuerlig tilsyn og pleie som følge av sykdom, skade eller lyte, fyller ikke vilkårene for pleiepenger selv om de av smittevern hensyn ikke skal like raskt tilbake i barnehagen som andre barn. Dette vil være tilfellet for noen barn med diagnoser som barnelegeforeningen mener gir grunnlag for individuell vurdering av behov for tilrettelagt undervisning. For disse barna er det gitt en egen bestemmelse i midlertidig forskrift om unntak fra folketrygdloven og arbeidsmiljøloven i forbindelse med covid-19-pandemien. I denne forskriften er det bestemt at dersom barnet må holdes hjemme på grunn av særlige smittevern hensyn hos barnet eller hos familie-medlem barnet bor med, gis det rett til omsorgspenger selv om det maksimale antall dager med omsorgspenger etter forskriften er brukt opp. Det særlige smittevern hensynet må bekreftes av lege.

For rett til pleiepenger skal dokumentasjon komme fra institusjon i spesialisthelsetjenesten. For rett til økt rett til dager med omsorgspenger er det ikke slike krav, der kan dokumentasjonen komme fra den legen som behandler barnet. Det vil derfor for de fleste foreldre være mer praktisk å bruke denne ordningen.

På denne måten sikres at foreldre til barn som av særlige smittevern hensyn ikke skal i barnehage eller skole ikke taper rettigheter og heller ikke trenger å søke om pleiepenger i forbindelse med denne pandemien.

SPØRSMÅL NR. 1356**Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 30. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

SVV har nå funnet gode løsninger for selve E6 Svingelgv-Lien, men hovedmålsettingen for prosjektet er endret. Endringene gir dårlige tilrettelegging for myke trafi-

kanter i lokalvegnettet, gjør det vanskelig for næringslivet og er ikke gunstig for stedsutvikling i kommunesenteret Trofors.

Er statsråden enig i at enten må målene i opprinnelig plan ivaretas, eller så må endringene i mål legges til grunn for å vurdere bompengevedtakets gyldighet?

BEGRUNNELSE:

Hovedmålsettingen for prosjektet er endret betydelig fra planen vedtatt den 12.06.2013 og til det nåværende forslag til reguleringsplan. Målformulering i planen av 12.06.13 er grunnlaget for vedtatt bompengefinansiering. Å foreta en så grunnleggende endring i målformulering gjør at bompengevedtakets gyldighet må vurderes. Det er heller ikke riktig at rekkefølgen på parseller i et vegprosjekt blir avgjørende for strekningene gjennomføres, og om målsettingene endrer seg.

Utdrag fra planforslaget av 12.06.13, reguleringsplan for E6 Brattåsen – Lien, består i realiteten av to delprosjekter og er et todelt planforslag som både inneholder ny E6 og utvikling av Trofors tettsted:

Bygging av 15 km ny E6 og Utvikling av Trofors tettsted som følge av at E6 flyttes - stedsutvikling Flytting av E6 og bygging av ny innfart til Trofors sentrum vil endevede trafikken i/ gjennom tettstedet. Eksisterende E6 blir avlastet for gjennomgangstrafikk og skal bli en del av lokalvegsystemet både i tettstedet og i bygdelagene som ligger langs dagens veg.

Hovedmålsettingen for planforslaget av januar 2020 er å sikre en enhetlig, effektiv, forutsigbar og sikker transportåre inn til og ut fra Nord-Norge og internt i Helgelandregionen.

Målformuleringen er i plan av 12.06.13 er vesentlig mer omfattende:

Planen omfatter alle arealinngrep som vil være nødvendige i forbindelse med bygging av E6, tilstøtende lokalveger og gang- og sykkelveger, samt nødvendige deponiareal/riggareal og massetak. Planen skal legge til rette for rasjonell drift og vedlikehold av framtidig vegnett.

Prosjektet skal bidra til bedre framkommelighet, trafiksikkerhet og reduserte miljøulemper ved å:

- Korte inn reisetid og gi bedre forutsigbarheten for trafikantene
- Trafikksikre og lett lesbare løsninger for alle trafikantgrupper
- Separere lokaltrafikk fra E6
- Tilrettelegg for myke trafikanter i lokalvegnettet
- Redusere transportkostnadene for næringslivet
- Redusere ulemper for gjennomgangstrafikk
- Ivareta landskapskvaliteter, kulturmiljø og naturmiljø
- Vektlegge løsninger som er gunstig for stedsutvikling

(Understrekningene er mine, for å vise hva som er de mest kritiske endringene, mellom ny og tidligere målsetting.)

Svar:

Jeg vil vise til at det i henhold til Prop. 148 S (2014-2015) er Stortingets beslutning og hovedmålsetting at det skal gjennomføres en trinnvis utbygging og utbedring av E6 på Helgeland til en sammenhengende god og ensartet standard. Denne hovedmålsettingen gjelder for alle reguleringsplanene på strekningen.

I reguleringsplanen som ble vedtatt i 2013 ble rv. 73 foreslått lagt gjennom Trofors sentrum. En realisering av planen ville medført en betydelig trafikkøkning gjennom sentrum og trafiksikkerhetstiltak for gående og syklende ble inkludert i prosjektet. Reguleringsplanen fra 2013 inkluderte disse tiltakene. I den senere prosjekteringen ble det avdekket meget dårlige grunnforhold og den valgte traseen ble omarbeidet for å redusere miljøpåvirkning og sikre kostnadskontroll.

I forslag til ny reguleringsplan vil ikke rv.73 bli lagt gjennom sentrum. Forslaget inkluderer derfor ikke sentrumstiltak i samme grad, men går mer direkte mot målet lagt til grunn gjennom Prop. 148 S om å utvikle E6. Dette er i tråd med regjeringens mål om å få mer vei for pengene.

Anleggsperioden vil vare anslagsvis i 3-4 år og gi en økt trafikkbelastning i Trofors sentrum. For å ivareta trafiksikkerheten i denne perioden vil det bli gjennomført flere avbøtende tiltak som blant annet inkluderer etablering av ca. 1700 meter vegbelysning, utbedring av to kommunale veier og bygging av gang og sykkelveibru over elva Vefsna ved Troforsen. Tiltakene vil ved anleggs slutt forbli i det kommunale og fylkeskommunale veinettet og gir økt samlet nytte for samfunnet av investeringene som gjøres.

Jeg legger etter dette til grunn at ny reguleringsplan er i samsvar med hovedmålsettingen for E6 Helgeland og ikke endrer forutsetningene for bompengevedtakets gyldighet som gitt gjennom Prop. 148 S. Politisk ledelse i Samferdselsdepartementet vil likevel i løpet av kort tid invitere Grane kommune til et møte for å lytte til de lokale innspillene og diskutere saken nærmere.

SPØRSMÅL NR. 1357**Innlevert 17. april 2020 av stortingsrepresentant Jan Bøhler****Besvart 27. april 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Det skapte store forhåpninger da kulturministeren varslet en koronakrise-pakke for idretten. Men vi er mange rundt i breddeidrettslagene som dessverre finner lite i ordningen som hensyntar vår situasjon. Vi savner særlig fire punkter som angår a) inntektstapet når de vanlige aktivitetene er innstilt, b) løpende nødvendige utgifter hvis klubben skal overleve c) ekstra kostnader ved tilbud som følger smittevernreglene d) likviditetskrise når budsjetterte Inntekter utsettes på ubestemt tid.

Vil statsråden se på endringer i ordningen eller utforme en ny pakke for breddeidretten?

BEGRUNNELSE:

Jeg er selv styremedlem i Grorud IL og har forhørt meg med flere klubber i mitt nærområde i Groruddalen. Her følger en nærmere omtale av de fire punktene vi særlig savner:

1. Mye av våre inntekter kommer fra kontingenter, trenings-avgifter, kiosk-salg, utleie til selskaper og arrangementer, mm. Noe av dette blir redusert og resten faller helt bort under koronakrisen. I samarbeid med idretten bør det settes opp et anslag på hvor stor del av inntektene som faller bort, som man kan søke på å få dekket. Når det gjelder treningsavgifter må man ta utgangspunkt i en felles norm, og ikke i klubber som legger seg på et høyt nivå mange ikke har råd til.

2. Vi har driftsutgifter som må fortsette å løpe hvis klubbene skal leve videre. Det handler om å holde kontakt med medlemmene og skape alternative tilbud til barn og unge som ellers fort faller fra. Det er også nødvendig å holde tilsyn med anleggene og sørge for renhold og vedlikehold. Det er dessuten en god del administrativt arbeid som må gå sin gang.

3. Når idrettslagene skal organisere tilbud for barn og unge som er i tråd med smittevern-reglene, blir det økte kostnader. Det skal være en voksen trener eller leder for hver gruppe på maks fem deltakere som påser at regler om avstand og annet følges. Dette vil bety økte utgifter, og for å få det til er vi avhengige av at en viss andel av løpende driftsutgifter kan dekkes, jf. pkt. 2.

4. Etter hvert vil flere av klubbene få problemer med likviditeten, dvs. å betale regninger, lønnsutgifter og annet som forfaller. Det er forståelig at man ikke får kompensert for billettinntekter og annet for kamper og arrangementer som foreløpig er utsatt på ubestemt tid. Men problemet er at utsatte inntekter som i beste fall kommer

om noen måneder, i mellomtida kan skape en akutt likviditetskrise for mange.

Alle er enige om at idrettslagene har enorm betydning for folkehelse, opplevelser og det forebyggende arbeidet blant barn og unge. Vi må passe på at lag som er bygd opp gjennom årtier av innsats ikke faller sammen eller svekkes kraftig nå i løpet av noen måneder. Det har ikke vi i Groruddalen eller noe annet nærmiljø i Norge råd til.

Vi er vant til dugnad, og skal ta i ekstra. Men her må staten også stille opp og bedre ivareta de mange sårbare lokale breddeklubbene.

Svar:

Jeg deler representanten Bøhlers engasjement og bekymring for breddeidretten. Idrett har uvurderlig betydning som sosialt lim i lokalsamfunnet, som oppvekstarena og for både fysisk og psykisk helse.

I en tid med strenge smittevernregler og sosial distansering er det viktigere enn noensinne å bevare viktige sosiale arenaer. Det er derfor av avgjørende betydning at vi er i stand til å bevare frivilligheten og idretten gjennom en svært vanskelig periode. Det er utfordrende.

Stortinget og regjeringen har etablert flere krisepakker og ordninger for å kompensere for konsekvensene av smitteverntiltakene som følge av korona- pandemien.

Som representanten Bøhler viser til er det opprettet en tilskuddsordning for frivillighet og idrett som kompenserer for tapte billettinntekter og deltakeravgifter. Det har vært viktig å raskt få på plass en ordning med helt nødvendige tiltak for organisasjoner som på kort varsel måtte avlyse planlagte arrangementer.

Jeg har hele tiden vært tydelig på at det er krevende å finne fram til tiltak som dekker alle behov, og at det kan være nødvendig med justeringer i de tiltak som iverksettes.

Søknadsfristen for kompensasjonsordningen for frivillighet og idrett gikk ut ved midnatt 21. april. Det kom inn over 2300 søknader fra frivilligheten og idretten. Bare 40 søkte om kompensasjon på over 1 million kroner. Det tyder på at ordningen treffer flere enn bare de store arrangementene. Det er positivt.

Samtidig kan den samlede søknadssummen ses som et uttrykk for at ordningen ikke treffer bredt nok. Frivilligheten og idretten har også vært tydelige på at kompensasjonsordningen er for snever, og ikke kompenserer for bortfall av viktige inntekter.

Vi har nå et grunnlag for å se nærmere på de virkemidlene vi har og hvordan de treffer. Jeg har allerede vært i dialog med det frivillige kulturlivet og idretten om hvordan den eksisterende ordningen kan forbedres.

Jeg kan derfor forsikre representanten Bøhler om at jeg tar utfordringene til idretten på alvor og lytter til deres innspill i denne krevende situasjonen. Regjeringen vil arbeide videre med å avhjelpe situasjonen for de som er rammet av korona-tiltakene.

SPØRSMÅL NR. 1358

Innlevert 18. april 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 24. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Medfører det riktighet at Folkehelseinstituttet med bakgrunn i en varslet presisering av lovverket, ev. forskriftsendring, fraråder spesialisthelsetjenesten å skrive ut pleiepengeattester med bakgrunn i covid-19-situasjonen, og hva vil statsråden i så fall gjøre for å sikre at de som har rett på pleiepenger faktisk får det?

BEGRUNNELSE:

Flere stortingsrepresentanter mottok 17. april 2020 en henvendelse fra foreldre med alvorlig syke barn i kategorien som er listet opp fra Norsk barnelegeforening i forbindelse med folketrygdlovens regler om pleiepenger. Foreldrene skal ha fått beskjed om at de ikke får pleiepengeattest fra spesialistlegen til barnet etter § 9-16 i folketrygdloven, selv om vilkårene for pleiepenger etter § 9-10 er oppfylt, og selv om pleiepengelovverket ikke er endret. Begrunnelsen ble oppgitt å være at barneleger på sykehusene som kontakter Folkehelseinstituttet for råd om ytelser rundt barn med alvorlige diagnoser/behov for kontinuerlig tilsyn og pleie, som pga. smitterisiko for covid-19 ikke kan være i barnehage og skole, skal ha fått muntlig beskjed fra Folkehelseinstituttet om at pleiepenger ikke lenger skal brukes i slike situasjoner. I stedet vises det til omsorgsdager, som brukes opp. Noen av disse foreldrene har dessuten pleiepenger direkte fra Nav og har ikke rett til omsorgsdager eller sykepenger. Folketrygdloven har alltid gitt dekning for barn som pga. sin helsemessige situasjon ikke kan være i skole og barnehage pga. smittefare. Det er vanskelig å forstå at det at smittefaren skyldes covid-19, i seg selv skal endre på dette, så lenge vilkårene om behov for kontinuerlig tilsyn og pleie er oppfylt, og så lenge foreldrene etter en medisinsk-faglig vurdering, frarådes å benytte barnets ordinære dagtilbud i barnehage eller skole. Det er også vanskelig å se med hvilken hjemmel Folkehelseinstituttet evt. kan overstyre barnelegenes

selvstendige vurdering i saker som gjelder søknad om pleiepenger. Det er videre underlig dersom det medfører riktighet, at regjeringen i dagens situasjon vurderer å foreta innstramminger i pleiepengeordningen.

Svar:

Jeg vil først understreke at det ikke er gjort endringer i reglene for pleiepenger i år, og at omsorgspersoner som fyller vilkårene for rett til pleiepenger ikke skal oppleve hindringer eller svekkede rettigheter som følge av tiltak mot smittespredning.

Jeg har fått informasjon fra Folkehelseinstituttet. Folkehelseinstituttet opplyser at de ikke har gitt råd til spesialisthelsetjenesten om at det ikke skal skrives attest for pleiepenger, men at de har tatt opp med Helse- og omsorgsdepartementet behovet for en avklaring av om folketrygdloven § 9-10 skal brukes ved smitteforebyggende hensyn under covid-19-utbruddet. Norsk barnelegeforening har skrevet en vurdering av barn med kronisk, alvorlig sykdom og risiko for alvorlig forløp av covid-19 i forbindelse med gjenåpning av barnehager og skoler. Av denne framgår at en rekke barn med kroniske sykdommer kan møte i barnehage og skole som vanlig.

Arbeids- og velferdsetaten behandler søknader om pleiepenger på vanlig måte og etter vanlige vilkår. Dersom barnet trenger kontinuerlig tilsyn og pleie som følge av sykdom, skade eller lyte, kan foreldrene ha rett til pleiepenger.

Barn som ikke trenger kontinuerlig tilsyn og pleie som følge av sykdom, skade eller lyte, fyller ikke vilkårene for pleiepenger selv om de av smittevern hensyn ikke skal like raskt tilbake i barnehagen som andre barn. Dette vil være tilfellet for noen barn med diagnoser som barnelegeforeningen mener gir grunnlag for individuell vurdering av behov for tilrettelagt undervisning. For disse barna er det gitt en egen bestemmelse i midlertidig forskrift om

unntak fra folketrygdloven og arbeidsmiljøloven i forbindelse med covid-19-pandemien. I denne forskriften er det bestemt at dersom barnet må holdes hjemme på grunn av særlige smittevern hensyn hos barnet eller hos familie-medlem barnet bor med, gis det rett til omsorgspenger selv om det maksimale antall dager med omsorgspenger etter forskriften er brukt opp. Det særlige smittevern hensynet må bekreftes av lege.

For rett til pleiepenger skal dokumentasjon komme fra institusjon i spesialisthelsetjenesten. For rett til økt

rett til dager med omsorgspenger er det ikke slike krav, der kan dokumentasjonen komme fra den legen som behandler barnet. Det vil derfor for de fleste foreldre være mer praktisk å bruke denne ordningen.

På denne måten sikres at foreldre til barn som av særlige smittevern hensyn ikke skal i barnehage eller skole ikke taper rettigheter og heller ikke trenger å søke om pleiepenger i forbindelse med denne pandemien.

SPØRSMÅL NR. 1359

Innlevert 18. april 2020 av stortingsrepresentant Jan Böhler

Besvart 28. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Det er svært urovekkende at en av verdens farligste kriminelle gjenger, Satudarah, står fram med en avdeling for Oslo og Østlandet. Politiet sier at det ikke er lett å hindre dannelsen av en kriminell gjeng så lenge det i seg selv ikke er ulovlig. Riksadvokaten ba i et brev til Justisdepartementet i august 2018 ba om at en form for gjengforbud skulle utredes. Ap fremmet et forslag om dette i Stortinget, som ble stemt ned. Men de to foregående justisministrene sa de ville vurdere det.

Hvor står arbeidet med dette, og vil regjeringen foreslå et forbud mot å delta i og rekruttere til kriminelle gjenger?

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet ba i brev 17. august 2018 sentrale aktører i straffesakskjeden om innspill til mulige tiltak rettet mot bekjempelse av gjengproblematikken, herunder innspill til regelverksendringer. Riksadvokaten pekte i sitt svar blant annet på at tiden var moden for å vurdere en bestemmelse i straffeloven som rammer deltakelse i og rekruttering til en kriminell organisasjon.

Da straffelovrådet ble oppnevnt 14. juni 2019, var første oppdrag å vurdere og utforme forslag til et straffebud som rammer deltakelse i og rekruttering til kriminelle gjenger og organisasjoner med straff.

Departementet mottok utredningen som knyttet seg til denne delen av mandatet 12. mars 2020, se NOU 2020: 4. Et enstemmig råd har kommet til at et snevert straffebud som rammer vesentlige bidrag til de ulovlige aktivitetene i

kriminelle organisasjoner som driver ulovlig aktivitet kan forsvares innenfor rådende kriminaliseringsprinsipper og menneskerettslige rammer.

Rådets medlemmer har imidlertid delt seg når det gjelder den konkrete utformingen av straffebudet. Fire av medlemmene foreslår et selvstendig straffebud utformet etter samme modell som straffeloven § 136 a om deltakelse i terrororganisasjoner, men med flere kvalifiserende vilkår for å gi en tydelig avgrensning av straffebudets rekkevidde. Det foreslåtte straffebudet er ment å ramme aktiv og vesentlig deltakelse i kriminelle sammenslutninger som omfatter alvorlig kriminalitet som krenker individers liv, helse og frihet.

To av medlemmene foreslår i stedet en adgang til å nedlegge forbud mot kriminelle organisasjoner som et straffeprosessuelt tiltak, i kombinasjon med en ny straffebestemmelse som rammer deltakelse i og videreføring av aktivitetene i en sammenslutning som på forhånd er oppløst. Dette alternativet omfatter også utvidet hjemmel til bruk av oppholdsforbud.

Rådet peker også på en rekke andre tiltak som kan være effektive i bekjempelsen av gjengkriminalitet, og har skissert enkelte problemstillinger som departementet kan utrede videre. Dette gjelder blant annet forebyggende arbeid i politiet, informasjonsdeling mellom politiet og andre offentlige organer, anonym vitneførsel og andre tiltak for å beskytte vitner fra represalier, samt oppholds- og besøksforbud.

Kriminelle gjenger utgjør en svært alvorlig utfordring for politiet, og har høy prioritet. Et eget straffebud kan være et ekstra verktøy, og når jeg nå følger opp straffelovrådet utredning er det med stor bevissthet om at det må

ses i sammenheng med all øvrig innsats politiet gjør for å forhindre og etterforske alvorlig kriminalitet.

SPØRSMÅL NR. 1360

Innlevert 19. april 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 28. april 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvilke tiltak vil regjeringen gjennomføre for å sikre nasjonalt eierskap, bl.a. i spesielt betydningsfulle norske bedrifter?

BEGRUNNELSE:

Korona-pandemien har tydeliggjort sårbarheten i globale verdikjeder og strategisk viktige sektorer. Den økonomiske krisen kan også gjøre norske bedrifter mer utsatt for utenlandske oppkjøp. Senterpartiet har tidligere, bl.a. gjennom Dok. 8:56 S (2018-2019) utfordret regjeringen på hvordan Norge kan sikre nasjonalt eierskap i strategisk viktige bedrifter, infrastruktur og teknologier.

Stortinget vedtok ved behandling av Innst. 197 S (2019-2020) at:

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for at staten om nødvendig går inn på eiersiden i spesielt betydningsfulle norske bedrifter for å sikre nasjonalt eierskap».

I nevnte innstilling slås det fast at:

"[Finans]komiteen understreker betydningen av nasjonalt eierskap til naturressurser, viktige selskaper og kritisk infrastruktur. Nasjonalt eierskap sikrer blant annet hovedkontor i Norge og forsknings- og utviklingsaktivitet her i landet. Statlig eierskap kan i noen tilfeller være nødvendig for å sikre norsk eierskap, viktige kompetansemiljø og viktige samfunnsinteresser. Komiteen understreker at i motsetning til en del andre land har den norske staten finansiell mulighet for å handle i en økonomisk krise, men at nødvendige virkemidler må være forberedt fra myndighetenes side. Noen selskaper er av en slik karakter at å bevare norsk eierskap til disse er en sentral samfunnsmessig interesse. Dette kan være selskaper som drifter eksempelvis kritisk viktig infrastruktur eller teknologi, og der løpende virksomhet er nødvendig uten å skape stor samfunnsmessig skade eller stor arbeidsledighet."

EU-kommisjonen la 25. mars frem retningslinjer for mer systematisk gjennomgang av utenlandske direkte investeringer i bedrifter og teknologi som er av kritisk betydning for EU, især innen folkehelse, medisinsk forskning, bioteknologi, kritisk infrastruktur, sikkerhet og offentlige orden. Kommisjonen fremhevet økt fare for utenlandsk

oppkjøp i den økonomiske krisa og at EU-regelverket må sikre beskyttelse av strategiske interesser mot investeringer fra tredjeland. EU-landene oppfordres av kommisjonen til å bruke alle tilgjengelige virkemidler for å styrke gjennomgangen av utenlandske direkteinvesteringer.

Det har ikke vært noen tilsvarende initiativer å spore fra regjeringen, trass i de klare vedtak som Stortinget har gjort.

Svar:

Norsk næringsliv rammes av virusutbruddet gjennom mange ulike kanaler. Verdiskapingen faller, og arbeidsligheten er på et høyt nivå.

Mange bedrifter er tett sammenvevd i internasjonale verdikjeder, noe som nå gir utfordringer i produksjonen. Det er flere forhold som gjennom de siste tiårene har hatt betydning for bedriftenes tilpasning til en slik organisering. I den situasjonen verden befinner seg i, kan faktorer som sikkerhet, graden av fleksibilitet og nærhet til kompetansemiljøer bli viktigere. Med andre ord kan det ventes omstruktureringer i globale verdikjeder i årene fremover.

Et sterkt, mangfoldig og konkurransedyktig næringsliv er avgjørende for å opprettholde et godt velferdsnivå i fremtiden. Gode generelle rammevilkår og et skattesystem som stimulerer til norsk privat eierskap, bedriftstableringer, investeringer og lønnsomme arbeidsplasser er sentralt for den videre verdiskapingen i norsk næringsliv.

Sterke og mangfoldige eierskapsmiljøer er viktig for å utvikle lønnsomme og bærekraftige bedrifter og næringsklynger. Regjeringen har som mål at det private eierskapet skal styrkes. Skattepolitikken bidrar blant annet til at det skal lønne seg å jobbe, investere i næringsvirksomhet og skape verdier og arbeidsplasser.

Norske myndigheter har levert flere krisepakker for næringslivet de siste ukene, og vi følger situasjonen nøye og vurderer kontinuerlig hvilke tiltak som kan bli aktuelle. Flere har tatt til orde for statlig oppkjøp av kriseram-

mede bedrifter for å sikre nasjonalt eierskap. Regjeringen vil ikke utelukke at også det kan bli aktuelt. Det kan gjelde selskaper som er av sentral samfunnsmessig betydning og hvor løpende virksomhet er nødvendig for å unngå samfunnsmessig skade. Og hvor staten i ytterste konsekvens må ta en eierposisjon for å sikre dette. Hvis statlig eierskap blir aktuelt, vil regjeringen fremme sak for Stortinget.

Vi har en åpen økonomi og norsk næringsliv er avhengig av tilgang på utenlandske varer, kapital og investeringer. Dette bidrar til verdiskaping i Norge. Samtidig er det viktig å sikre nasjonal kontroll i enkelte bedrifter og ressurser som er av særlig betydning for samfunnet. Denne muligheten har vi i dag gjennom ulike reguleringer, blant annet sikkerhetsloven.

I Norge er det enkelt næringer hvor det stilles krav til nasjonalt eierskap. Et eksempel er fiskerinæringen. Selskaper som eier fiskefartøy, må blant annet ha minimum 60 pst. norsk eierskap. Det nasjonale eierskapet skal sikre at kystdistriktene prioriteres ved fordelingen av ressursene, og at gevinsten fra høsting av fellesskapets ressurser ikke forsvinner ut av landet. En ulempe ved krav om nasjonalt eierskap er at fiskerinæringen kan gå glipp av kapital, kompetanse og utviklingsmuligheter.

Det er økende grad av oppmerksomhet om offentlighet knyttet til økonomiske forhold i selskaper fra offentlige myndigheter, media og interesseorganisasjoner både nasjonalt og internasjonalt. Blant annet har EU de siste årene kommet med en rekke reguleringer av åpenhet rundt eierforhold, eierstrukturer og maktforhold. I lys av koronasituasjonen har EU også kommet med retningslinjer for screening av utenlandske investorer, som representanten nevner. Disse retningslinjene må ses i sammenheng med en forordning fra 2019 om samme tema.

I Norge er det sikkerhetsloven som er det primære virkemiddelet for å ivareta nasjonal sikkerhet. Loven inneholder bestemmelser om eierskapskontroll for statlige, fylkeskommunale og kommunale organer. Sikkerhetsloven gir også departementene mulighet til å fatte vedtak om at virksomheter i egen sektor skal underlegges sikkerhetsloven, dersom de er av avgjørende betydning for de grunnleggende nasjonale funksjonene. I tillegg gir sikkerhetsloven § 2-5 hjemmel til at Kongen i statsråd kan fatte nødvendige vedtak for å hindre sikkerhetstruende virksomhet. Det samme gjelder annen planlagt eller pågående aktivitet som kan innebære en ikke ubetydelig risiko for at nasjonale sikkerhetsinteresser blir truet. Loven forvaltes av Justis- og beredskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1361

Innlevert 19. april 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 6. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I et intervju i Vårt land 18. april 2020 står dette: Mæland fastslår at beredskapen vår som nasjon «aldri har vært bedre».

Hva baserer statsråden denne påstanden på, og hvilken beredskap er det egentlig hun mener?

BEGRUNNELSE:

Ingen, bortsett fra muligens justis- og beredskapsministeren jf. ovennevnte sitat, har fullstendig oversikt knyttet til den totale beredskapen i Norge per i dag. Senterpartiet la tidlig i denne stortingsperioden frem forslag i Stortinget om at regjeringen skal sette ned en totalberedskapskommisjon. Regjeringen og støttepartiene stemte mot forslaget. Svaret var at det ikke er behov for en slik kommisjon. Formålet med en slik kommisjon er at denne skal gjøre en helhetlig gjennomgang av beredskapen vår,

identifisere mangler og foreslå konkrete tiltak. I den pågående koronakrisen er det klart at beredskapen ikke har vært god nok for denne typen krise.

Nå som svakhetene blant annet innenfor helseberedskap blir tydelig, er vi i Senterpartiet selvsagt enig i at det viktigste nå er å håndtere selve krisen. Likevel er det også viktig å ha en edruelig oppfatning av beredskapen vår per 2020. Når statsråden hevder at beredskapen vår som nasjon «aldri har vært bedre» er det grunn til å spørre hvor hun har hentet den konklusjonen. Det kan i alle fall ikke stamme fra rapporten til en totalberedskapskommisjon.

Innen justissektoren har politiet gjennomgått en massiv sentraliseringsreform som har fjernet politiet fra mange lokalsamfunn. Et av hovedmålene med reformen var bedre beredskap, og mer politi på hjul etter reformen var regjeringas trøst til alle dem som bekymret seg for at så mange lensmannskontor skulle legges ned. Men regjeringen kan ikke en gang bevise at det har blitt flere patrul-

jer på veiene rundt om i landet etter denne såkalte nærpolitireformen ble vedtatt i 2015. Det gir heller ikke grunn til å påstå at beredskapen er like god eller bedre enn før.

Svar:

Å sikre innbyggernes sikkerhet er en av statens viktigste oppgaver. Regjeringen har styrket beredskapen og samfunnssikkerheten på flere områder siden den tiltrådte i 2013. Samfunnssikkerhet handler om samfunnets evne til å verne seg mot og håndtere hendelser som truer grunnleggende verdier og funksjoner, og setter liv og helse i fare. Slike hendelser kan være utløst av naturen, være et utslag av tekniske eller menneskelige feil eller tilsiktede handlinger.

Beredskap handler om å planlegge og forberede tiltak som styrker evnen til å håndtere uønskede hendelser slik at skadeomfanget blir minst mulig. Beredskap favner bredt. I det følgende vil jeg fremheve sentrale områder hvor regjeringen har styrket beredskapen. Samtidig er det viktig for meg å presisere at samfunnets motstandsdyktighet ikke kan etableres en gang for alle, den må kontinuerlig videreutvikles. Erfaringer fra koronasituasjonen vil utgjøre et viktig grunnlag i det videre arbeidet med å styrke helseberedskapen og samfunnssikkerheten.

Politiberedskap

Etter 22. juli 2011 ble det gjort en grundig gjennomgang av norsk politi, og siden den gang har mye blitt gjort for å styrke det vi kaller norsk politiberedskaps tre bærebjelker:

1. Grunnberedskap er blitt styrket i hele landet. Dette er blant annet gjort gjennom politireformen – vi har fått større og sterkere politidistrikt og operasjonssentraler. Siden regjeringen tiltrådte har politiets beredskapsevne blitt vesentlig styrket. Det er nå om lag 2 800 flere lønnede årsverk totalt i politiet siden regjeringen tiltrådte i 2013. I underkant av 1 700 av disse er politiårsverk. Treningsmengden til politiets innsatspersonell har økt, det samme har antall innsatspersonell med mer spesialiserte oppgaver. Alle politidistrikt skal ha godt trent personell som kan håndtere krevende hendelser.

2. De nasjonale beredskapsressursene har blitt styrket slik at de nå har en reell kapasitet i et større geografisk område. Bemanningen i beredskapstroppen har økt med nærmere 60 prosent, og denne ressursen er nå tilgjengelig på fem minutters responstid. Vi har anskaffet tre nye politihelikoptre med god transportkapasitet, disse vil styrke innsatsevnen til politiet i hele Sør-Norge. Beredskaps-senteret på Taraldrud vil, når det står klart høsten 2020, samle alle de nasjonale beredskapsressursene på ett sted. Med kort responstid, umiddelbar tilgang på helikoptertransport og med riktig utstyr vil det medføre en vesentlig styrking av den nasjonale beredskapen.

3. Politiets samarbeid med andre nødetater og Forsvaret er utvidet og styrket. I 2015 fikk vi nasjonal prose-

dyre om nødetatenes samvirke ved pågående livstruende vold, også kalt PLIVO. Det er opprettet en årlig nasjonal kontraterrorøvelse, som politiet har ansvaret for å lede og gjennomføre med støtte fra Forsvaret og andre samarbeidspartnere. I 2017 trådte den nye bistandsinstruksen i kraft. Den sikrer at beslutninger om bistand fra Forsvaret til politiet kan tas så raskt som mulig i en krisesituasjon. I 2018 ble det inngått en samarbeidsavtale mellom norsk og svensk politi sine spesielle innsatsenheter – vi vil kunne anmode om bistand fra hverandres nasjonale beredskapsressurser i situasjoner som terrorhendelser, gisseltaking, kapring og lignende grov kriminalitet.

Digital sikkerhet og hendelseshåndtering

Regjeringen har arbeidet kunnskapsbasert og strategisk med digital sikkerhet de siste årene. Det er gjennomført flere utredninger om digital sikkerhet, som er fulgt opp med strategier og tiltak. Nasjonal strategi for digital sikkerhet fra 2019 angir mål og prioriteringer for myndighetenes arbeid. Sentralt her er behovet for offentlig-privat, sivilt-militært og internasjonalt samarbeid. Som del av strategien er det lansert 10 anbefalte tiltak som alle virksomheter bør følge for å øke sin egenevne. Dette er tiltak vi vektlegger i dialogen med virksomheter og samarbeidspartnere.

Nasjonalt cybersikkerhets-senter (NCSC) ble etablert høsten 2019 som del av Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM), og skal bidra til å beskytte grunnleggende nasjonale funksjoner, offentlig forvaltning og næringslivet mot cyberangrep. Både offentlige og private virksomheter deltar i samarbeidet og har fått fast plass på senteret.

Politiets evner til å forebygge og bekjempe kriminalitet i det digitale rom er styrket gjennom etablering av sterkere IKT-fagmiljø i politidistriktene, og gjennom oppbyggingen av nasjonal kapasitet i det nasjonalt cyberkriminalitetssenteret (NC3). Senteret ble etablert i 2019.

Redningsberedskap

Redningshelikoptrene er den eneste dedikerte statlige søk- og redningsressursen i Norge, og står klare til alle døgnets tider, året rundt, på basene på Rygge, Sola, Florø, Ørland, Bodø og Banak. Regjeringen signerte i desember 2013 kontrakt med AgustaWestland (nå Leonardo SPA) om levering av 16 nye redningshelikoptre med opsjon på ytterligere seks helikoptre av typen AW101. De nye helikoptrene vil ha langt bedre rekkevidde, større fart og bedre evne til å operere i dårlig vær enn dagens Sea King-helikoptre. For å styrke redningsberedskapen i Nord-Norge tas det sikte på å opprette en ny redningshelikopterbase i Tromsø basert på sivil innleie. Konkurransen er utlyst.

Jeg vil også understreke at samfunnets evne til å forebygge og håndtere kriser er avhengig av mer enn offentlige ressurser og innsats. Et fremtredende eksempel på dette er viktigheten av de frivillige i redningstjenesten. Regjeringen har tilrettelagt for de frivilliges innsats gjennom årlige økonomiske tilskudd og refusjoner av utgifter fra redningsaksjoner. De frivillige redningsorganisasjonene

har fått utdelt nødnett-terminaler og kan nå kommunisere effektivt med nødetatene og andre beredskapsaktører under søk og redningsaksjoner. Den 7. desember 2018 la Regjeringen frem en egen stortingsmelding om frivillighet, Meld. St. (2018 – 2019) Frivilligheita – sterk, sjølvstendig, mangfaldig. Meldingen presenterer regjeringen sin frivillighetspolitikk som støtter opp om en sterk, selvstendig og mangfoldig frivillighet.

Totalforsvaret

Vi står overfor et sammensatt trusselbilde som treffer på tvers av sektorer, og det er gjensidige avhengigheter mellom Forsvaret og sivile sektorer. Totalforsvaret handler om gjensidig støtte og samarbeid mellom Forsvaret og det sivile samfunn, og omfatter både Forsvarets støtte til det sivile samfunn ved kriser som rammer samfunnssikkerheten, og det sivile samfunnets støtte til Forsvaret.

For å videreutvikle totalforsvaret vedtok regjeringen i 2016 å etablere et program for videreutvikling av totalforsvaret og samfunnets motstandsdyktighet (Totalforsvarsprogrammet). Totalforsvarsprogrammet har to overordnede målsettinger: Å videreutvikle totalforsvaret, herunder å videreutvikle sivile myndigheters og det sivile samfunnets støtte til Forsvaret, og å styrke motstandsdyktigheten i kritiske samfunnsfunksjoner. Totalforsvarsprogrammet har vært en meget viktig pådriver i videreutviklingen av totalforsvaret og sivil-militært samarbeid. Programmet hadde en sentral rolle i planleggingen av den sivile deltakelsen i NATO-øvelsene Trident Javelin 2017 og Trident Juncture 2018.

Helseberedskap

Helse- og omsorgssektoren har over en rekke år utviklet regelverk, beredskapsplaner og systemer for krisehåndtering, basert på erfaringer fra hendelser, øvelser og risiko og sårbarhetsanalyser innenfor helse- og omsorgssektoren.

Nasjonal helseberedskapsplan (2018) beskriver regelverk og aktørenes ansvar. Kommuner, regionale helseforetak, sykehus, staten og vannverk har plikt til å utarbeide beredskapsplaner slik at de kan fortsette og om nødvendig legge om og utvide driften under kriser. Den akuttmedisinske kjeden, medisinsk nødmeldetjeneste, ambulansetjenesten, legevakt og sykehus, håndterer daglig akutte hendelser i samarbeid med de andre nødetatene. Kunnskapen og erfaringen akuttetatene og helsepersonell har i håndtering av ulykker er et viktig fundament for håndtering av større katastrofer. På områder, hvor sektoren ikke får mengdetrening i sitt daglige virke, er det etablert spesialiserte kompetansmiljøer, planer og systemer. Det gjelder Nasjonal beredskapsplan mot pandemisk influensa (2014), Nasjonal beredskapsplan mot utbrudd av alvorlige smittsomme sykdommer (2019), Beredskapsutvalget mot biologiske hendelser, med rådgivere (2019) og Nasjonal behandlingstjeneste for CBRNE medisin (CBRNE senteret ved Oslo Universitetssykehus).

Videreutvikling av beredskapsarbeidet

Samfunnssikkerhet skapes av mange. Samfunnets evne til å forebygge kriser og til å håndtere alvorlige hendelser krever derfor et helhetlig og koordinert arbeid med samfunnssikkerheten. Tydelige ansvars og rollebeskrivelser for ulike aktører er en forutsetning for et effektivt og formålsrettet samfunnssikkerhetsarbeid. Regjeringen har videreutviklet hjemmelsgrunnlaget og rammeverket for samfunnssikkerhetsarbeidet. Instruks for departementenes arbeid med samfunnssikkerhet 1. september 2017 presiserer kravene til departementenes arbeid med samfunnssikkerhet.

Sikkerhetsloven er et av de viktigste og mest sentrale virkemiddel for å ivareta vår nasjonale sikkerhet. Ny sikkerhetslov med forskrifter trådte i kraft 1. januar 2019. Loven skal sørge for at vi identifiserer og evner å opprettholde tjenester, produksjon og andre former for virksomhet som er viktig for vår nasjonale sikkerhet.

Læring etter øvelser og hendelser

Læring etter øvelser og hendelser er viktig for å bedre evnen til å håndtere fremtidige hendelser. På bakgrunn av Meld. St. 10 (2016-2017) Risiko i et trygt samfunn, jf. Innst. 326 S (2016-2017), ble det innført krav til oppfølging av funn fra hendelser og øvelser innenfor samfunnssikkerhetsområdet i sivil sektor i den statlige forvaltningen. For departementene er kravene tatt inn i samfunnssikkerhetsinstruksen. Læringspunktene fra den pågående covid19-krisen vil naturlig inngå det fremtidige arbeidet med helseberedskapen og samfunnssikkerhet.

På justisfeltet har altså beredskapen aldri vært bedre. Som jeg også sa til Vårt Land, så skal jeg overlate til andre å evaluere om den er god nok. Men den må vurderes ut fra at vi har styrket alle våre ressurser på en rekke områder.

SPØRSMÅL NR. 1362**Innlevert 19. april 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 24. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvilke tiltak kan gjennomføres slik at Follobanen står ferdig som planlagt i 2022?

BEGRUNNELSE:

Før påske ble det varslet en utsettelse av Follobanen. Follobanen har vært et prosjekt som allerede har hatt utsettelser og kostnadsoverskridelser. Utsettelsene er krevende for både innbyggere og næringsdrivende i både Follo og Østfold.

Svar:

Bane NOR har varslet en risiko for utsettelse, og risikoen er i stor grad forbundet med ferdigstilling av arbeidene etter Condotte-konkursen og den påfølgende innstallering av jernbaneteknisk utstyr. Den siste tiden har koronapandemien bidratt til ytterligere usikkerhet for fremdriften.

Bane NOR opplyser at foretaket har iverksatt og jobber intensivt med risikoreduserende tiltak for å sikre åpning av hovedtunnelene mellom Oslo og Ski, og ferdigstilling av Ski stasjon i 2022. Det planlegges for noe restarbeider inne på Oslo S i 2023.

Bane NOR opplyser videre at arbeidene i påsken ble gjennomført som planlagt, og prosjektet er i ferd med å slutføre en reforhandlet, realistisk fremdriftsplan med den jernbanetekniske entreprenøren ved Oslo S. Foretakets vurdering er at dette har medført at risiko for utsettelse nå er noe lavere enn for et par måneder siden, og prosjektet legger fortsatt til grunn at hovedtunnelene mellom Oslo og Ski vil kunne tas i bruk fra 2022.

Arbeidene går også fortsatt etter planen for åpning av trafikk fra den første nye delen av Ski stasjon fra august 2020. Det er imidlertid en betydelig restrisiko i prosjektet som Bane NOR informerer om at de jobber systematisk med å ta ned. Denne restrisikoen vil inngå i den varslede utredningen av nytt kostnadsanslag frem mot sommeren.

SPØRSMÅL NR. 1363**Innlevert 19. april 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 24. april 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan vil helseministeren sikre nok smittevernutstyr i den kommunale eldreomsorgen?

BEGRUNNELSE:

Flere kommuner melder tilbake om at det fortsatt er knapphet på smittevernutstyr i kommunene, til tross for at veldig mange av korona-pasientene følges opp i den kommunale helsetjenesten. VG har også skrevet om pårørende som overtar omsorgen selv, fordi de frykter at det ikke er godt nok smittevern i hjemmesykepleien - blant annet som følge av mangel på smittevernutstyr.

Svar:

Det er til nå importert betydelige mengder smittevern-utstyr gjennom den nasjonale innkjøpsordningen som ledes av Helse Sør-Øst RHF. Flere millioner munnbind, åndedrettsvern, smittevernfrakker, smitteverndrakter, hansker, visir og operasjonshetter, samt desinfeksjonsvæske er fordelt til landets kommuner.

Når nytt smittevernutstyr ankommer Norge skal produktene først testes og godkjennes av FFI (Forsvarets forskningsinstitutt). Det er viktig for både helsepersonell og pasienter at utstyret er trygt og kvalitetssikret. Det gjør at det tar noen dager fra utstyret kommer til landet, før det distribueres videre basert på følgende fordelingsnøkkel:

- 10 % holdes tilbake i et nasjonalt sentralt lager som buffer.

- 90 % fordeles basert på folketall til hver av helseregionene. Helseregionene fordeler og distribuerer leveransen videre med utgangspunkt i at:
- 70 % av total leveranse skal fordeles til sykehus.
- 20 % av total leveranse skal fordeles til kommunene.

Et nytt system for rapportering, fordeling og distribusjon av smittevernustyr til kommuner og sykehus skal bidra til at ingen går tomme for verneustyr. Kommunene skal kun benytte systemet dersom de har behov som går utover det som de klarer å anskaffe selv, gjennom egne le-

verandørforhold. Folkehelseinstituttets råd om personlig beskyttelsesutstyr ved covid-19 benyttes som grunnlag ved innmelding av behov. Kommuner som har spørsmål om det nasjonale systemet og om tilgang til smittevernustyr skal kontakte Fylkesmannen i sitt fylke. Rapportering av lager, forbruk og behov gjøres én gang i uken gjennom Altinn. Denne rapporteringen bidrar til at smittevernustyret fordeles best mulig mellom kommunene i hvert fylke.

SPØRSMÅL NR. 1364

Innlevert 19. april 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 27. april 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan forsvarer helseministeren at kildekoden til mobilapplikasjonen «Smittestopp» ikke blir offentliggjort, og anser statsråden at det å vurdere effekten ved andre smitteverntiltak er et tilstrekkelig tungtveiende hensyn for å ta i bruk sentral lagring av innbyggernes bevegelsesmønstre?

BEGRUNNELSE:

Folkehelseinstituttets mobilapplikasjon Smittestopp har fått kritikk på særlig to punkter:

For det første fordi kildekoden til applikasjonen ikke blir offentliggjort. I den offentlige debatten har fagpersoner innen både juss og teknologi påpekt at offentliggjøring av kildekoden åpner for å etterprøve myndighetenes påstander om hvordan applikasjonen fungerer og eventuelt avdekke sikkerhetshull i programvaren. I et brev datert 14. april tok det europeiske personvernrådet EDPB til orde for det samme.

For det andre fordi opplysningene om innbyggernes bevegelsesmønstre skal lagres på sentrale servere, fremfor lokalt på mobiltelefonen. Ifølge IT-fagmiljøer er ikke sentral lagring nødvendig for å ivareta applikasjonens formål om å stanse smittespredning. Derimot er det nødvendig for å vurdere effekt av smittetiltak og modellere smitteutvikling. Etter spørsmålsstillerens syn er det en vesentlig forskjell mellom å drive smittesporing og å vurdere effekten av andre smitteverntiltak. Det er tvilsomt om det sistnevnte hensynet alene er godt nok grunnlag for en slik omfattende overvåking av befolkningen. EDPB påpeker dessuten at sentral lagring av befolkningens be-

vegelsesmønstre er i strid med prinsippet om å minimere datainnsamlingen, og at det ut fra hensynet til smittesporing er tilstrekkelig med lokal lagring av informasjon om potensielle smittekontakter. Spørsmålsstilleren savner en tydelig avveining fra regjeringen for om hensynet til å analysere den generelle smittespredningen er tilstrekkelig tungtveiende hvis en langt mindre omfattende datainnsamling er nok for å oppfylle formålet om smittesporing. Særlig fordi applikasjonen først og fremst er blitt markedsført som et smittesporingsverktøy.

Statlig overvåking av innbyggernes bevegelsesmønstre og kontakter med andre personer er et stort inngrep i personvernet. Dersom myndighetene skal gå til et slikt skritt, er det derfor avgjørende at man strekker seg lengst mulig for å inngi tillit i befolkningen. Dette handler om at innsamlingen av personopplysninger begrenser seg til et minimum og ikke går lenger enn det som er nødvendig for å stanse smittespredning. Det synes ikke som at myndighetene har strukket seg til det ytterste for å gjøre seg fortjent til tilliten som trengs for at tiltaket skal lykkes.

Svar:

Representanten Toppe stiller spørsmål om sentrale vurderinger som er gjort i forbindelse med utvikling av applikasjonen Smittestopp som ble lansert torsdag 14. april.

For at vi skal kunne åpne samfunnet forsiktig opp igjen, og samtidig ha kontroll på koronaviruset, må vi erstatte de inngripende tiltakene vi nå har med bedre smittesporing, testing og isolasjon. Smittestopp-applikasjonen er ett av tiltakene for å få til dette. Økt testkapasitet er et annet tiltak.

Formålet med Smittestopp er å bidra til rask oppsporing og formidling av råd til personer som kan være smittet av koronaviruset, og bidra til å følge smitteutbredelse og vurdere effekt av smitteverntiltak på befolkningsnivå. Dette følger av forskrift om digital smittesporing og epidemikontroll i anledning utbrudd av Covid-19 som ble fastsatt ved kgl.res. 27. mars 2020. Jeg mener at målrettet og mer effektiv sporing, sammen med kunnskap om epidemiutvikling og kontaktmønster, vil gjøre det mulig å trappe ned inngripende tiltak tidligere.

Det er riktig at kildekoden til applikasjonen ikke er offentlig tilgjengelig. Det er mye positivt med åpen kildekode, men det kan også øke risikoen for sikkerhetsbrudd ved at det kan gjøre det lettere for noen med fiendtlige hensikter å foreta et ondsinnet angrep. Vi vurderer hele tiden tiltak som skal bidra til å øke sikkerheten. Departementet har derfor etablert en ekstern ekspertgruppe som har fått tilgang til kildekoden for å gjennomgå den og vurdere eventuelle sårbarheter som må lukkes. Ekspertene er valgt ut av IKT Norge. Gruppen leverte en foreløpig rapport om kildekoden og sikkerhet torsdag 9. april. De uttalte da at sikkerheten i applikasjonen er god når det gjelder lagring og sending av informasjon, men pekte også på konkrete

mangler som ikke var utbedret da de leverte sin foreløpige rapport. Folkehelseinstituttet har vurdert og håndtert alle funn, og redegjort for hvilke tiltak som iverksettes. Mange av funnene ble rettet opp før lansering, andre må vurderes nærmere.

Vi har valgt sentral lagring og bruk av posisjonsdata fordi vi mener at det vil gi oss den mest presise og effektive smittesporingen, og det vil fungere best for å følge utviklingen av pandemien og effekten av smitteverntiltakene. Dette er gjort på en måte som sikrer personvernet og som er i tråd med personvernforordningen (GDPR). Smittestopp-applikasjonen vil gi kunnskap om utviklingen av pandemien gjennom anonyme data om hvordan grupper beveger seg i samfunnet og kontaktmønstre i befolkningen. I mange sammenhenger vil det kunne bidra til bedre helse og bedre forståelse av pandemiens spredningsmønstre.

Vi må tenke nytt og jobbe på nye måter for å begrense smitten. Norge er i en unik situasjon til å være først ut med å ta i bruk ny teknologi. Vi er en digital befolkning med høy tillit til hverandre og myndighetene. Jeg tror Smittestopp kan bli et svært nyttig verktøy for å beholde kontrollen med smittespredningen i det norske samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1365

Innlevert 20. april 2020 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 28. april 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva slags begrensninger er satt fra regjeringen sin side for å hindre videresalg av aggregert data, og hvilke tiltak har justisministeren forsikret seg om at er iverksatt i forbindelse med sårbarhet i smittestopp-applikasjonen med henhold til sentrallagring av data?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens lansering av smittestopp-applikasjonen har reist enkelte spørsmål knyttet til personvernet vårt. Selv om applikasjonen er frivillig er det et uttalt ønske fra regjeringen at flest mulig tar denne i bruk slik at man oppnår størst effekt. Dette må trolig følges av økt testkapasitet.

Ap støtter på generelt grunnlag at det blir tatt i bruk virkemidler som kan bidra til å begrense smitte, inkludert ny teknologi.

Både statsministeren og Helseministeren understreket på pressekonferansen 16.april at dette var en sikker

applikasjon, hvor man selv også kan velge å slette opplysninger i den, samt stenge sporing midlertidig om man har behov for det. Dette er viktig for personvernet. Persondataen som lagres, lagres i 30 dager i et sentralt datalager. Hvis det er noe vi har lært og vet så er det at hvis data finnes og er lagret et sted, så kan det lekke ut.

I forskriften som ble fastsatt i kongelig resolusjon 27.mars (Forskrift om digital smittesporing og epidemikontroll i anledning utbrudd av Covid-19) § 4 sjette ledd er det en sperre mot å utnytte opplysninger kommersielt, men bestemmelsen er etter ordlyden avgrenset til personopplysninger. Det er litt uklart om denne sperren fortsatt gjelder dersom dataene anonymiseres. Uttrykket «utnyttes» kan dessuten reise spørsmål om denne sperren er begrenset til å gjelde kun visse former for bruk i kommersielt øyemed.

Tiltak i krisetid er ekstraordinære og midlertidige. Det må naturlig nok også gjelde et ønske og en oppfordring fra myndighetene om at befolkningen bør gi fra seg person-

data for at myndighetene skal kunne følge med på bevegelsesmønstre for å forhindre smitte av et virus.

Svar:

Det konstitusjonelle ansvaret for smittestopp-applikasjonen ligger hos helse- og omsorgsministeren, og spørsmålene besvares derfor av meg.

For at vi skal kunne åpne samfunnet forsiktig opp igjen, og samtidig ha kontroll på koronaviruset, må vi erstatte de inngripende tiltakene vi nå har med bedre smittesporing, testing og isolasjon. Smittestopp-applikasjonen er ett av tiltakene for å få til dette. Økt testkapasitet er et annet tiltak.

Representanten påpeker korrekt at forskrift om digital smittesporing og epidemikontroll i anledning utbrudd av Covid-19 oppstiller en sperre mot å utnytte opplysninger kommersielt, og at bestemmelsen etter ordlyden er avgrenset til personopplysninger. Dette er et vilkår som kommer i tillegg til forbudet mot deling av opplysninger som direkte eller indirekte kan knyttes til enkeltpersoner som følger av taushetsplikten, og begrensningen som følger av formålet med smittevernloven og forskriften. Det er ikke satt konkrete begrensninger i forskriften for videresalg av anonyme aggregerte data. Dette samsvarer med det øvrige regelverket for helsesektoren for håndtering av anonyme data. Anonyme data er heller ikke omfattet av EUs personvernforordning (GDPR). Utlevering av anonyme aggregerte data krever ikke samtykke eller hjemmel i lov, og anonyme opplysninger kan kreves utlevert etter bl.a. offentlighetsloven. Det er imidlertid viktig at vi er sikre på at opplysningene faktisk er anonyme, altså at de verken direkte eller indirekte kan spores tilbake til enkeltpersoner.

Gjenbruk av anonyme data er viktig for verdiskapning og innovasjon. Smittestopp-applikasjonen vil gi kunnskap om utviklingen av pandemien gjennom anonyme data om hvordan grupper beveger seg i samfunnet og kontaktmønstre i befolkningen. I mange sammenhenger vil det kunne bidra til bedre helse og bedre forståelse av epidemiens spredningsmønstre. For å anonymisere identifiserbare opplysninger (personopplysninger) er det nødvendig med rettslig grunnlag, og det må være i samsvar med formålet opplysningene er samlet inn for. Et slikt rettslig grunnlag kan for eksempel være samtykke fra brukeren av applikasjonen eller hjemmel i lov. Det er en forutsetning at personopplysninger bare skal brukes til smittesporing og smittebegrensning, og ikke vil bli brukt til noen form for kontroll av om innbyggerne overholder regler om isolasjon eller karantene.

Når det gjelder representantens spørsmål om hvilke tiltak som er iverksatt i forbindelse med sårbarhet i smittestopp-applikasjonen med sentrallagring av data, vil jeg påpeke at dette omfatter en rekke tiltak. Smittestopp-applikasjonen er "bygget" i samsvar med kravene til

informasjonssikkerhet i personvernforordningen. Applikasjonen har to formål. Det ene er å følge utviklingen av pandemien på befolkningsnivå gjennom anonyme data. Vi kan se om risikoen for smitte øker når vi gradvis åpner samfunnet opp igjen. Det andre er å varsle personer som har vært i nærheten av en smittet person. Kunnskap om befolkningens bevegelser vil bygge på anonyme data som ikke direkte eller indirekte kan knyttes til enkeltpersoner.

Det skal ikke være flere som har tilgang til personidentifiserbare data fra applikasjonen enn strengt nødvendig. Det er noen få (tre) som har teknisk tilgang til personidentifiserbare data, slik som mobiltelefonnummer og posisjonsdata. Dette er for å kunne drifte og vedlikeholde løsningen. Disse jobber i statsforetaket Norsk Helsenett og statseide Simula. Jeg vil understreke at selv om disse tre vil ha teknisk tilgang på disse dataene, så skal de ikke bruke dem og deres tilgang er regulert og sporbar. Utover disse tre, er det teknisk personell som vil ha tilgang til pseudonymiserte eller anonyme data.

Alle er underlagt samme taushetsplikt som helsepersonell, et lovverk som ansatte i Norsk Helsenett SF er godt kjent med. Norsk Helsenett SF er den statlige virksomheten som driver infrastrukturen for IKT-løsninger for den norske helsetjenesten. De har dermed gode rutiner og systemer for regulering av tilgang til personsensitiv informasjon.

En utprøvningsfase med varsling av personer som har vært i "digital" nærkontakt med smittede starter i noen utvalgte kommuner denne uken. I utprøvningsfasen skal den manuelle smittesporingen sammenlignes med den digitale, for å kvalitetssikre at det er de riktige nærkontaktene som varsles. I dette arbeidet vil noen flere få tilgang til personidentifiserbar data, inkludert noen som jobber med smittesporing i disse kommunene. Dette er ikke data på befolkningsnivå, men data om den personen som er smittet og dens nærkontakter. Jeg vil understreke at dette er kommunalt personell som den smittede uansett har plikt til å oppgi denne type informasjon til i forbindelse med manuell smittesporing. Dette følger av smittevernloven. Noen få personer fra Folkehelseinstituttet og en analytiker fra Simula skal sjekke samsvaret mellom den tradisjonelle smittesporingen og applikasjonens smittesporing. Disse er omfattet av den samme taushetsplikten som helsepersonell. Etter utprøvningsfasen vil ikke personell i kommunene ha tilgang til denne type data. Målet er at nærkontakter skal varsles automatisk.

Lokasjonsdataene lagres kryptert i en skyløsning fra Microsoft. "Skyen" befinner seg fysisk i Irland. Opplysninger om smitte (helseopplysninger) blir ikke lagret i skytjenesten, men i Meldesystemet for smittsomme sykdommer (MSIS) som også brukes i det manuelle smittesporingsarbeidet. MSIS er regulert i egen forskrift og Folkehelseinstituttet er dataansvarlig.

SPØRSMÅL NR. 1366**Innlevert 20. april 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kan statsråden vise hvilket handlingsrom kommunestyrene har for å redusere eiendomsskatten permanent eller midlertidig, dersom det finnes hindringer for å gjøre dette vurderes tiltak som kan muliggjøre mer kutt i eiendomsskatten?

BEGRUNNELSE:

En rekke kommuner vurderer for tiden egne tiltakspaker for næringsliv og folk flest. Eiendomsskatt er heldigvis noe kommunepolitikere ser er en stor kostnad som en ekstra byrde i denne spesielle tiden. FrP er derfor glad for at man vurderer tiltak for å redusere eiendomsskatten. Noen kommuner opplever at loven gjør at det stilles spørsmålstegn med hvordan man kan få satt ned skatten. Det vil være uheldig om formelle frister osv. vanskeliggjør handlingsrommet for å redusere eiendomsskatten.

Svar:

Eiendomsskatten er en kommunal skatt. Det er kommunestyret i den enkelte kommune som avgjør om det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen. Dersom kommunen velger å skrive ut eiendomsskatt, er den bundet av reglene i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane (eieendomsskattelova). Loven åpner for valgmuligheter som gir rom for lokal tilpasning av skatten.

Det følger av eieendomsskattelova § 10 annet ledd, første punktum at «Skatten skal så langt råd er, vera utskreven før 1 mars i skatteåret.» Loven inneholder ikke regler om adgang til endring av skatten etter at utskriving er foretatt. Generelt må det antas at endringer som utelukkende er til gunst for de skattepliktige vil være tillatt, etter at utskriving er foretatt.

Eieendomsskattelova har bestemmelser som kan benyttes i situasjoner med behov for utsettelse av innbetaling, nedsettelse eller ettergivelse av skatten. Disse reglene tar sikte på en individuell vurdering av behovet for utsettelse mv. av eiendomsskatt. Bruk av disse kan bli ressurskrevende for kommunene. På den annen side vil bruk av disse bestemmelsene virke målrettet mot de personer og foretak som har mest behov for støtte, sammenlignet med generelle lettelsener. Adgangen til bruk av individuelle vedtak kan eventuelt brukes i kombinasjon med generelle lettelsener, jf. nedenfor.

Kommunene kan redusere skattsatsen(e) for inneværende år, selv om utskriving er foretatt. Reduksjon på mer enn en promille kan imidlertid ikke hentes inn umiddelbart i påfølgende år, på grunn av regelen om maksimal årlig økning på en promille. En slik adgang vil eventuelt kreve lovendring.

Loven åpner for en viss differensiering av skattesatsene. Kommunen kan redusere den alminnelige skattesatsen. Den omfatter næringseiendom samt kraftanlegg, vindkraftverk, kraftnettet og anlegg omfattet av særskattereglene for petroleum. Videre kan eventuelt satsen for bolig- og fritidseiendom settes lavere enn den alminnelige satsen.

Lettelsener i skattebyrden for eiere av bolig- og fritidseiendom kan gjennomføres ved å vedta å innføre, eventuelt øke bunnfradraget i takstene. Bunnfradrag vedtas for hvert år, og kan derfor fjernes eller reduseres igjen påfølgende år.

Etter gjeldende rett skal eiendomsskatten kreves inn over minimum to terminer. Tidspunktet for forfall er ikke fastlagt i lov eller forskrift. Kommunene vil derfor kunne skyve på forfallstidspunktene.

Kommunene vil også kunne gjennomføre en generell lettelse i skatten ved å gi en prosentvis lik reduksjon i terminbeløpene.

SPØRSMÅL NR. 1367**Innlevert 20. april 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 22. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å bidra til åpenhet om hele prosessen og forsikre seg om at ansettelsen av ny sjef for NBIM har gått korrekt for seg?

BEGRUNNELSE:

Lederen av NBIM må ha full tillit både hjemme og ute. Åpenhet er en viktig del av denne tilliten. Lørdag 18. mars meldte VG om at flere samfunnsstopper inkludert nåværende leder av NBIM Yngve Slyngstad deltok på seminar i Philadelphia arrangert av Nicolai Tangen. Det har også tidligere blitt stilt spørsmål ved hvem som har spilt inn Tangen som kandidat til hodejegerselskapet Russel Reynolds.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU). Dette ansvaret har ligget til Norges Bank så lenge banken har hatt oppgaven med å forvalte fondet.

Før den nye sentralbankloven trådte i kraft 1. januar 2020, hadde banken selv valgt en intern organisering som medførte at hovedstyret utpekte denne daglige lederen. Lederen rapporterte også direkte til hovedstyret, og ikke til sentralbanksjefen i rollen som daglig leder av Norges Bank. Med ny sentralbanklov ble denne praksisen lovfestet (sentralbankloven § 2-13), i tråd med forslaget fra sentralbanklovutvalget (NOU 2017: 13) og Stortingets tilslutning til regjeringens forslag i Meld. St. 7 (2018-2019) om ny sentralbanklov jf. Innst. 165 S (2018–2019).

Det følger av forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, at departementet:

- skal kunne komme med innspill til kvalifikasjonskravene som blir lagt til grunn i forbindelse med utlysningen av stillingen som daglig leder av bankens forvaltning av SPU

- bør bli orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fatter endelige beslutning.

Finansdepartementet mottok utkast til stillingsannonse fra Norges Bank 3. januar og ga innspill til dette 7. januar. Forut for dette – 10. desember 2019 – hadde departementet et møte med Norges Banks rekrutteringsfirma, Russel Reynolds, om departementets styring av forvaltningen av SPU og om kompetansekrav til lederen av bankens forvaltning av SPU. Møtet var initiert av rekrut-

teringsfirmaet, som ønsket et møte med departementet som oppdragsgiver for forvaltningen av SPU.

28. februar ble departementet orientert om aktuelle kandidater.

Finansdepartementet ba 3. mars om en vurdering av aktuelle kandidaters kvalifikasjoner opp mot kravene i stillingsutlysningen. Departementet påpekte videre at i den grad det kan være snakk om kandidater som er eller vil være helt eller delvis bosatt i utlandet, kan dette ha betydning for skatteplikten til både Norge og utlandet. Departementet ba Norges Bank redegjøre for at vedkommende ville ha tilstrekkelig tilstedeværelse i Norge til å ivareta den daglige ledelsen av NBIM, samt om de skattemessige sidene ved delvis bosted utenfor landet.

Departementet mottok 17. mars Norges Banks redegjørelse, vedlagt en utredning som Norges Bank hadde bestilt 4. mars fra et advokatfirma om de skattemessige forholdene knyttet til den aktuelle kandidaten. Banken orienterte i oversendelsen også om kandidatens bosituasjon og forventninger om hvordan en eventuell tilsetning vil påvirke bosituasjonen.

23. mars hadde jeg en telefonsamtale med sentralbanksjefen for å forsikre meg om at Norges Bank hadde gjort tilstrekkelige undersøkelser om egnethet opp mot de kvalifikasjonskravene som var stilt og om fremtidige spørsmål som en kunne regne med at ville komme, for eksempel skattemessige forhold. Rammen for samtalen var selvsagt at det er hovedstyrets ansvar å ansette daglig leder for bankens forvaltning av SPU. Samtalen krevde ikke oppfølginger fra verken departementet eller Norges Bank.

Norges Bank må selv vurdere hvordan den vil sikre størst mulig grad av åpenhet både om ansettelsesprosessen og bankens håndtering av forhold som er tatt opp i mediene den siste tiden. Finansdepartementet er klageinstans i saker om Norges Banks avgjørelser etter offentliglova, og departementet vurderer ikke spørsmål om bankens rettsanvendelse etter offentliglova utenom klagesaksbehandling.

Jeg har registrert at banken har lagt ut en utførlig og detaljert redegjørelse om ansettelsesprosessen på sine nettsider (<https://www.norges-bank.no/aktuelt/nyheter-og-hendelser/Nyhetsmeldinger/2020/2020-04-20/>). Redegjørelsen omhandler flere forhold som er tatt opp i mediene de siste dagene.

Det er det stortingsoppnevnte representantskapet som fører tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17

jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Banks ansettelsesprosesser gjøres i tråd med relevant regelverk for ansettelsesprosesser, herunder offentleglova som Norges Bank er omfattet av.

Representantskapet har opplyst at det skal avholde et ekstraordinært møte om ansettelsesprosessen hvor blant annet sentralbanksjefen er innkalt for å redegjøre for saken.

SPØRSMÅL NR. 1368

Innlevert 20. april 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 28. april 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Når vil regjeringen komme tilbake til Stortinget med sak om en egen kompensasjonsordning for mediene, og kan vi forvente at det blir lagt frem et forslag før RNB da det haster med en løsning?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok 7. april følgende:

«Stortinget ber regjeringen vurdere en egen kompensasjonsordning bedre tilpasset mediernes spesielle inntektsstruktur og raskt komme tilbake til Stortinget med forslag om dette.»

Mediene opplever nå stor nedgang i annonseinntektene, og et treffsikkert tiltak vil gjøre mediehusene i stand til å opprettholde redaksjonell bemanning og produsere journalistikk, slik regjeringen tidligere har gitt uttrykk for er både ønskelig og nødvendig.

Svar:

Mediene fyller en viktig samfunnsfunksjon som formidlere av informasjon og arenaer for debatt. Det er helt avgjørende at mediene klarer å opprettholde virksomheten og levere på samfunnsoppdraget sitt under koronakrisen. Under den pågående krisen ser vi at publikum er storforbrukere av medieinnhold, samtidig som mediene opplever et markant fall i annonseinntektene. Det er ingen tvil om at dette er utfordrende situasjon for mediene. Jeg og Kulturdepartementet har holdt løpende kontakt med bransjeorganisasjonene, Medietilsynet og mediebedrifter siden midten av mars. Det er et sentralt mål for regjeringen at mediene skal opprettholde sitt redaksjonelle tilbud under koronakrisen og at mediemangfoldet ikke svekkes.

Stortinget vedtok 7. april følgende anmodningsvedtak:

«Stortinget ber regjeringen vurdere en egen kompensasjonsordning bedre tilpasset mediernes spesielle inntektsstruktur og raskt komme tilbake til Stortinget med forslag om dette».

Regjeringen har vært opptatt av å innføre tiltak som treffer bredt. Mediebransjen har også nytte av de generelle støttetiltakene som er innført.

Vi jobber nå med å følge opp Stortingets anmodningsvedtak og vil komme tilbake til Stortinget om kort tid. Det er relativt stor forskjell på hvordan koronakrisen treffer de ulike mediene, bl.a. avhenger dette av hvor stor andel annonseinntektene utgjør av mediernes totale inntekter. Det er viktig for regjeringen at eventuelle tiltak er målrettede og treffer dem som trenger det mest.

SPØRSMÅL NR. 1369**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Tollvesenet skriver på sine nettsider at 350 kroner-grensen i praksis fortsatt er gjeldende for ikke-VOEC-registrerte foretak.

Når vil 350 kr-grensen oppheves for slike foretak?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har vedtatt å oppheve 350 kr-grensen for avgiftsfritak ved privatimport. Vedtaket skulle iverksettes 1. april 2020. Utenlandske nettbutikker og e-markedsplasser skal registrere seg hos Skatteetaten, og skal kreve opp 25 % norsk mva. når man som privatperson handler hos dem, akkurat som om man handler fra en norsk nettbutikk. Ordningen kalles VOEC (VAT On E-Commerce) og administreres av Skatteetaten.

Nå viser det seg at myndighetene har gjort unntak som gjør at 350 kr-grensen i praksis fortsatt står ved lag for svært mange virksomheter. Et slik unntak kan vise seg å være uheldig. Det synes bl.a. å kunne gi uheldige insentiver mtp. VOEC-registrering og på den måten premiere useriøse bedrifter, som nå gis et konkurransefortrinn ikke bare overfor norske bedrifter, men også overfor seriøse utenlandske konkurrenter. I dagens spesielle situasjon mtp. koronakrisen synes det dessuten være ekstra uheldig at man opprettholder en ordning som gir norske bedrifter en betydelig konkurranseulempe. Et ikke ubetydelig hensyn er videre at man på denne måten risikerer å legge til rette for privatimport av f.eks. undermåls smittevernuttstyr fra useriøse utenlandske aktører med de konsekvenser dette kan ha.

Svar:

For næringsmidler, restriksjonsbelagte varer og varer som ilegges særavgifter, ble 350-kronersgrensen avvirket 1. januar 2020. For alle andre varer, ble avvirkningen av 350-kronersgrensen gjennomført 1. april 2020. For disse varene er det lagt opp til at merverdiavgiften oppkreves gjennom den forenklede ordningen (VOEC-ordningen). Alle tilbydere som selger varer med verdi under 3 000 kroner til norske forbrukere etter 1. april 2020, skal beregne og betale norsk merverdiavgift fra første krone.

I Innst. 4 L (2019–2020) pkt. 9 ba Stortinget regjeringen utforme en midlertidig ordning for å avhjelpe utfordringer i innfasingsperioden, både knyttet til aktørene som blir berørt av ordningen og av hensyn til norske forbrukere. For å følge opp Stortingets innstilling er det inn-

ført en overgangsordning i en periode etter 1. april 2020. Overgangsordningen innebærer at deklarasjonsfritaket for varer med verdi under 350 kroner beholdes inntil videre. Det er likevel avgiftsplikt fra første krone, som kontrolleres av norske skattemyndigheter. Bakgrunnen for det midlertidige deklarasjonsfritaket er å gi tilbyderne av varer tid til å implementere systemer for korrekt merking av VOEC-varene. Dermed unngår man opphopning av vareforsendelser ved innførsel til Norge, som Posten og andre speditører ellers måtte fortollet når forsendelsen ikke er korrekt merket i henhold til reglene under VOEC-ordningen.

For å følge opp avgiftsplikten overfor alle registreringspliktige tilbydere, er det lagt opp til jevnlig kontroll av vareførselen inn til Norge. Dersom det avdekkes at tilbyderen som har sendt varen, skulle ha vært registrert og ha betalt merverdiavgift, men dette ikke er tilfellet, vil Skatteetaten følge opp overfor tilbyderen og rette avgiftskrav mot denne. Det er derfor ikke riktig at 350-kronersgrensen fortsatt gjelder, og dette er nå rettet opp på Tolletatens nettsider. For ordens skyld nevnes at Skatteetaten har rapportert om at antall VOEC-registrerte tilbydere av varer per 21. april 2020 er over 400, og at det fremdeles er jevn pågang med nye registreringer (om lag ti nye per dag). Jeg vil minne om at Norge er det første landet i Europa som innfører et slikt system for alle vareforsendelser fra utlandet til norsk forbruker. Derfor er det høye tallet svært gledelig.

Overgangsordningen gjelder så lenge departementet bestemmer. Det er hensiktsmessig å kunne holde varigheten åpen frem til Skatteetaten har fått erfaring med hvor lang tid tilbyderne vil bruke på å kunne implementere det nye regelverket.

Skatteetaten har etablert god og konstruktiv dialog med de avgiftspliktige plattformene.

SPØRSMÅL NR. 1370**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 24. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Finansministeren har uttalt at Statens obligasjonsfond (SOF) skal tilføre likviditet til selskaper som hadde et solid utgangspunkt før restriksjonene og de økonomiske effektene av COVID-19.

Hva er statusen for selskapers tilgang til SOF, har SOF per nå deltatt i førstehåndsutstedelser for selskaper som har vært direkte negativt påvirket av koronakrisen og vurderer finansministeren justeringer av mandatet i tråd med Stortingets intensjon knyttet innføring av et skjæringspunkt for kredittvurderingen før krisen?

BEGRUNNELSE:

Det har hele tiden blitt uttalt at intensjonen med låne- og bankordningene er å sikre solide selskaper gjennom en tid hvor de har blitt påvirket direkte og indirekte av restriksjoner mot COVID-19. Finansministeren uttalte følgende i innledning på pressekonferanse om nye næringslivstiltak den 15. mars:

«Det betyr blant annet at vi vil sette inn tiltak som hjelper levedyktige bedrifter med å holde seg flytende til vi er tilbake i en normal hverdag».

Dette tilsier at selskaper som var kredittverdige før koronakrisen er i målgruppen for ordningene som nå er på plass, og at markedssituasjonen under krisen ikke skal bidra til å diskvalifisere levedyktige bedrifter.

Under utarbeidelsen av investeringsmandatet til SOF mottok Stortinget en rekke innspill til mandatet og bekymring for at investeringsrisikoen fra Folketrygdfondet skulle bli for lav sett opp mot den markedssvikten ellers solide selskaper møter i en periode med restriksjoner og før markedene tar seg opp igjen. Finanskomiteen valgte å gi uttrykk for dette med følgende merknad i innstilling 216 S (2019–2020):

«Komiteen viser til at det har kommet mange tunge faglige innspill til investeringsmandatet til Statens obligasjonsfond, og at et viktig fellestrekk i innspillene er knyttet til hvordan dagens koronakrise er annerledes enn finanskrisen i 2008. Komiteen mener at regjeringen bør vurdere å foreta enkelte justeringer i mandatet.»

Svar:

Statens obligasjonsfond ble etablert 27. mars 2020. Folketrygdfondets mandat for forvaltningen av fondet ble fastsatt av Finansdepartementet samme dag. Målet for forvaltningen (mandatet § 1-3) er å oppnå høyest mulig

avkastning etter kostnader over tid og samtidig bidra til økt likviditet og kapitaltilgang til kredittobligasjonsmarkedet i Norge, innenfor de rammer som gjelder som forvaltningen.

Folketrygdfondet skal investere Statens obligasjonsfond på markedsmessige vilkår. For å unngå at fondets kjøp av obligasjonslån innebærer ulovlig statsstøtte kan Folketrygdfondet bare delta i nye låneopptak (førstehåndsmarkedet) sammen med andre investorer. Samtidig kan store kjøp i andrehåndsmarkedet bare gjøres dersom Folketrygdfondet kan dokumentere at kjøpene skjer til markedspris. De generelle forholdene i markedet og andre investorers aktivitet vil derfor påvirke hvilke kjøpsmuligheter fondet har.

Jeg har lagt vekt på at forvaltningsmandatet for obligasjonsfondet er utformet slik at det skal være et treffsikkert tiltak i dagens situasjon, og at det skal supplere andre tiltak som er vedtatt av Stortinget for å motvirke de negative virkningene av virusutbruddet og de smittevernstiltak som er iverksatt. Mandatet er utformet med sikte på at tiltaket skal kunne treffe alle bransjer, og særlig ikke-finansielle selskap. Det er også åpnet for at en betydelig andel kan investeres i selskaper med høy kreditt risiko (high yield), og at fondet kan ta en høy andel i enkeltlån.

Vi har også lagt vekt på at det skal være en klar arbeidsdeling i forvaltningen av obligasjonsfondet. Finansdepartementet fastsetter de overordnede rammene for fondet, mens Folketrygdfondet vurderer investeringer i enkeltlån ut fra avkastning og risiko. Det er således Folketrygdfondet som avgjør hvilke konkrete lån fondet skal investeres i.

Fondet ble etablert for snaut én måned siden. Det er en for kort periode til å kunne evaluere forvaltningen og i hvilken grad fondets mål er oppnådd. Samtidig er jeg opptatt av at Folketrygdfondet i sin gjennomføring av forvaltningen av obligasjonsfondet bidrar til å nå de mål vi har satt for fondet, herunder å bidra til økt likviditet og kapitaltilgang til kredittobligasjonsmarkedet. Finansdepartementet har derfor i dag sendt brev til Folketrygdfondet hvor vi har bedt om en redegjørelse for gjennomføringen av forvaltningen av Statens obligasjonsfond så langt, samt en vurdering av om det er forhold som tilsier at mandatet for fondet eventuelt bør justeres. Vi har bedt om svar raskt, innen 1. mai. Folketrygdfondet vil for øvrig over sommeren rapportere nærmere om fondets investeringer i første halvår, i tråd med kravene i mandatet fra departementet.

SPØRSMÅL NR. 1371**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 28. april 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Ser fiskeriministeren at det blir feil når en flåte som skal være langt fra fjærsteinan og gyteområder begynner å konkurrere med den minste sjarkflåten slik vi nå er vitne til fra Breivikfjorden på Sørøya, og er det noen som helst slags begrensinger for denne type flåte?

BEGRUNNELSE:

Kysttorsk er nå i full gang med å gyte langs kysten av Finnmark. På Breivikfjorden i Finnmark er den minste flåten i gang med sitt fiske. Samtidig med den minste flåten har nå store kystflåte inntatt fjorden og en båt fisker alene med like mange garn som kystflåten totalt har benyttet i dette fisket. Fiskere er skikkelig sinte på ordningen med at store båter som fryser fisken om bord og sender fisken bort, får lov til å konkurrere med den minste sjarkflåten. I Finnmark beskriver dette som et piratfiske 21.04 2020. Havfiskeflåten burde ikke fiske på et slikt vis, da konfliktnivået blir stort.

Svar:

Det er forbudt å fiske etter torsk med fartøy som er 15 meter eller større i selve Breivikfjorden, innenfor den såkalte fjordlinjen. For fartøy over 21 meter er utgangspunktet at fisket etter torsk må foregå utenfor grunnlinjen, men på denne tiden av året er det tillatt for de større fartøyene å fiske torsk med garn i området utenfor fjordlinjen til Breivikfjorden. Adgang til å fiske inntil fjordlinjene for denne fartøygruppen deler av året har vært gjeldende i flere år, og har sammenheng med vurderinger som er gjort for kysttorskbestandene.

I mitt svar på stortingsrepresentantens tillegsspørsmål om hjemler for områdereguleringene, jf. skriftlig spørsmål nr. 1391, gjennomgår jeg disse reguleringene nærmere.

Fjordlinjene ble innført i 2004 for å redusere fiskepresset på kysttorsk. Etter hvert har fjordlinjene også blitt tatt i bruk for å sikre en bærekraftig høsting av kystnære fiskebestander og tilrettelegge for lokal utnyttelse av ressursene. Områdereguleringene skal også dempe areal- og ressurskonflikter der større og mindre fartøy konkurrerer om de samme ressursene.

En hovedtilnærming bak tiltakene for å verne kysttorsk har vært å vri fisket mest mulig over på nordøstarktisk torsk, det vil si fisket etter torsk i de områder og de perioder nord-øst-arktisk torsk dominerer. I dette ligger

også hovedbegrunnelsen for at reglene åpner for fartøy over 21 meter kan fiske torsk inntil fjordlinjene i de fastsatte periodene første halvår. Fjordlinjene i Finnmark er fastsatt slik at de omfatter gytefeltene for kysttorsk, slik de er kartlagt av Havforskningsinstituttet.

Vi arbeider allerede med en gjennomgang av reglene for kysttorskvern. Nærings- og fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet om en vurdering av status for kysttorsk nord for 62°N, med forslag til eventuelle nye forvaltningstiltak. Havforskningsinstituttet er i sluttfasen av dette arbeidet nå. Rapporten vil gi et grunnlag for en gjennomgang av reguleringsene og veien videre.

Dagens ulike avgrensingslinjer mellom fartøystørrelser er et resultat av en lang prosess, men spørsmål om arealdeling er det nyttig at man vender tilbake til med jevne mellomrom, for å sikre størst mulig legitimitet.

Dersom aktiviteten fra de store fortrenger de små båtene på en måte som er urimelig, gir havressursloven adgang til å etablere lokale forskrifter for å løse konflikter mellom ulike redskaps- eller fartøygrupper innenfor et område. Dette kan gjøres ved at det opprettes et utvalgsområde der Fiskeridirektoratet eller utvalg oppnevnt av Fiskeridirektoratet fastsetter lokale forskrifter om havdeling, utplassering av redskaper, tidspunkt for utseiling og lignende. Fiskeridirektoratet kan også fastsette slike lokale forskrifter uten at det opprettes utvalgsområder, dersom det er hensiktsmessig.

Lignende ordninger har vært brukt i kystnære sesongfiskerier for å sikre en hensiktsmessig regulering og avveining av lokale konkurrerende interesser, blant annet i Breivikfjorden. Her ble det holdt oppsyn med lokale reguleringer til begynnelsen av 2000-tallet. På denne tiden falt behovet i stor grad bort for slike lokale reguleringer og oppsyn, og det opphørte også i Lofoten. I 2019 ble det igjen fastsatt en lokal havdeling mellom ulike redskapsgrupper i Lofoten, og dette har også blitt gjort i år.

Jeg registrerer at Norges Fiskarlag nå har satt ned et utvalg for å foreslå løsninger som skal bidra til å redusere brukskollisjoner, og jeg oppfordrer alle til å bidra til et best mulig samarbeid.

En tilrådning fra organisasjonen hvor alle fartøygruppenes behov er belyst, er et godt utgangspunkt for en vurdering av om dagens regelverk skal utvikles videre eller videreføres. Dersom det skulle bli aktuelt å endre regelverk, vil selvsagt også andre organisasjoner og berørte bli involvert og hørt. Det er naturlig å vurdere slike innspill i

forbindelse med det årlige reguleringsmøtet om neste års fiske i november.

SPØRSMÅL NR. 1372

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 29. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Avinor har varslet at de vil utsette planlagte investeringer ved flere lufthavner sett i lys av dagens situasjon som følge av coronaviruset for luftfarten, og da fallende inntekter for selskapet Avinor AS. Avinor har derfor redusert investeringsporteføljen for 2020 med over 1 milliard kroner.

Vil statsråden og regjeringen ta grep for å sikre at Avinor kan gå videre med de opprinnelig planlagte investeringene for 2020?

BEGRUNNELSE:

Flere store vedlikeholdsprosjekter som for eksempel reasfaltering av lufthavner som Kristiansund, Molde og Lakselv er utsatt og ytterligere reduksjoner i både små og store prosjekter i konsernet vurderes inntil Avinors finansielle situasjon er avklart. Også investeringer knyttet til de største prosjektene i porteføljen er til vurdering, deriblant ny terminal ved Tromsø lufthavn, ny terminal på Værnes, utvidelse på Gardermoen og ny lufthavn i Bodø.

Sett i lys av dagens situasjon er dette forståelig, men utfordringen er at dette også vil gi større negative ringvirkninger. At planlagte større investeringer utsettes gjør også at sårt trengt aktivitet reduseres og ringvirkninger som ville gitt en positiv effekt for lokalt næringsliv i en tøff for mange bedrifter ikke kommer.

Svar:

Avinor vil miste mesteparten av sine inntekter i andre kvartal 2020 som følge av nedgang i trafikken og Samferdselsdepartementets vedtak om at flyselskapene skal fritas fra å betale lufthavnavgifter for perioden 13. mars – 30. juni 2020. Det er stor usikkerhet i den videre trafikktutviklingen etter dette. Jeg følger situasjonen i Avinor tett og har hatt løpende dialog med selskapet gjennom krisen så langt. Det er viktig at staten bidrar til å holde oppe aktiviteten i økonomien i den situasjonen vi er oppe i. Regjeringen arbeider nå med revidert nasjonalbudsjett 2020, og spørsmålet om tiltak overfor Avinor er noe jeg har med meg i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1373

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 29. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Statsminister Erna Solberg kom med lovnader om støtte til gods på båt mellom Bodø og Tromsø under valgkampen 2019. Dette hørte alle som var på NHOs arrangement 16. august, og NRK meldte derfra: «Regjeringen lover at de

skal sette av midler for å få godstransporten over på båt mellom Tromsø og Bodø». Stortinget ønsker mer gods over fra vei til sjø og bane. Det haster og det er viktig for både trafiksikkerhet og klima.

Når skal valgløftet om støtte til gods på sjø, strekning Bodø–Tromsø, oppfylles?

BEGRUNNELSE:

Det er viktig for både trafikksikkerheten og klimaet å få mer gods over fra vei til sjø og bane, spesielt i nord hvor vinterveiene er svært vanskelige og firefelts-motorvei er fraværende.

Nå er det såkalte «Næringsmiddeltoget» hvor mer av matvaretransporten flyttes over fra vei til bane mellom Trondheim og Bodø kommet i drift. Fra før gikk det to godstog på strekningen i døgnet, men fra 1. april i år kom et tredje på skinnene. Ambisjonen er ikke snauere enn at man håper å få på plass ytterligere ett i 2021. Dette er flott, og det bidrar til at det blir enda viktigere å få på plass en godsbat fra Bodø og nordover.

Svar:

Regjeringen jobber målrettet for å styrke nærskipfarten og overføre mer gods fra vei til sjø og bane. En tilskuddsordning for godsoverføring fra vei til sjø ble etablert i 2017 som en treårig prøveordning. Ordningen er et målrettet virkemiddel for å realisere godsoverføring fra vei til sjø. Tilskudd fra denne ordningen skal bidra til at etableringen av samfunnsmessig lønnsomme sjøtransporttilbud ikke hindres av svak bedriftsøkonomisk lønnsomhet i en oppstartsfase. Støtten vil avlaste risikoen ved å starte opp et nytt tilbud.

Kystverket forvalter ordningen, og høsten 2018 gjennomførte de en foreløpig evaluering. Kystverket vurderte da at ordningen er et viktig element i regjeringens satsing på godsoverføring, og konkluderte med at ordningen burde videreføres. Slik statsministeren viste til i Bodø i 2019 ble ordningen som skal sikre godsoverføring fra vei til sjø videreført, og fra statsbudsjettet for 2020 da som en ordinær tilskuddsordning uten tidsbegrensning.

Ordningen er utformet i tråd med EØS-avtalens retningslinjer for offentlig støtte til maritim transport og er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan (ESA). Det er Kystverket som gjennomfører søknadsprosesser og tildeler tilsgagn om tilskudd. Alle som tilfredsstillt kravene som er beskrevet i ordningens retningslinjer, kan søke om støtte fra denne ordningen. Også prosjekter for etablering av nye sjøtransporttilbud mellom Bodø og Tromsø som flytter gods over på kjøll vil kunne være aktuelle for ordningen. Det kreves av prosjektene som får støtte at de genererer samfunnsnytte som følge av at transporten foregår på kjøll istedenfor på vei, er avhengige av støtte for å opprettes og at de er levedyktige etter støtteperiodens utløp (som maksimum er 3 år). Kystverket må også undersøke om et prosjekt vil kunne ha negativ virkning på konkurransen, og i denne vurderingen er det viktig at det nye tilbudet som etableres, i størst mulig grad henter godset fra vei og ikke fra eksisterende sjøtransporttilbud eller jernbane.

I tillegg til tilskuddsordningen for godsoverføring fra vei til sjø, vil jeg også trekke frem to andre tilskuddsordninger som kan bidra til godsoverføring og styrking av nærskipfarten. En tilskuddsordning for havnesamarbeid ble etablert i 2015. Denne skal legge til rette for at sjøtransportens konkurransevne styrkes ved at havnene etablerer gode samarbeidsløsninger.

Regjeringen etablerte i 2019 en tilskuddsordning for investering i effektive og miljøvennlige havner. Ordningen er foreløpig en treårig prøveordning. Sjøtransporten bruker mye tid i havn, og havneaktivitetene er derfor viktige faktorer i effektiviseringen av sjøtransporten og logistikkjedene. Effektiviseringsgevinster i havnene kan komme aktører i hele logistikkjeden til gode og bidra til økt konkurransevne for sjøbaserte transportløsninger.

SPØRSMÅL NR. 1374

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 24. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvordan organiserer Arbeidstilsynet kontrollen med at bedrifter ikke misbruker permitteringsordningene?

BEGRUNNELSE:

Flere offentlige instanser har mottatt meldinger om mulig misbruk av permitteringsordningen etter at Stortinget gjorde forbedringer i ordningen. Det samme gjør Fair Play Norge og Uropatroljen.

I en slik situasjon er det viktig at vi har gode tilsynsordninger, men vi får meldinger om at Arbeidstilsynet ikke foretar utadrettede tilsyn nå.

Svar:

Covid 19-pandemien har på svært kort tid fått store økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv og norske arbeidstakere. Det har derfor vært nødvendig raskt å iverksette ordninger som kan kompensere for inntektstap som følge av pandemien. Blant annet er det gjort endringer i dagpenge- og permitteringsregelverket. Samtidig er det gjort en stor innsats for å få på plass effektive løsninger for hurtig saksbehandling og rask utbetaling av midlene.

Jeg er den første til å innse at en så hurtig implementering av ordningene uten tilstrekkelig tid til de forberedelser som normalt ville vært gjort, kan få uheldige konsekvenser for eksempel ved at ordningen i større grad innebærer økt risiko for misbruk, enn det vi normalt har. Hensynet til rask utbetaling til private parter som mistet inntektsgrunnlaget sitt over natten, har likevel veid tynge enn risikoen for misbruk av ordningene ved valg av løsninger og iverksetting av dagpenge- og permitteringsordningene.

Kontroll med ordningene slik at utstrakt misbruk kan unngås, er likevel viktig. Samtidig ber jeg om forståelse for at den store saksmengden i denne ekstraordinære situasjonen stiller kontrollmyndighetene overfor store utfordringer.

Arbeids- og velferdsetaten har ansvar for oppfølging og kontroll av permitteringsordningene. Misbruk og svin-del på dagpengeområdet er prioritert. Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om at ressursbruken på feilutbetalingsområdet vil bli omdisponert til å bli mer rettet mot "koronarelatert" misbruk. Kontrollarbeidet vil foregå i henhold til eksisterende rutiner og regelverk. Regelbrudd følges opp som i en ordinær situasjon både med tilbakekreving og anmeldelse. NAV Kontroll og Skatteetaten har også etablert en felles analyse- og etterretningsgruppe på tvers av etatslinjene for å styrke det tverretatlige samarbeidet. Dette skjer blant annet på bakgrunn av den store økningen i antall permitteringer og dagpenge-søknader.

Arbeidstilsynet fører tilsyn med at arbeidsmiljøloven ivaretas i bedriftene og vil tipse samarbeidsetatene om forholdene dersom de kommer over misbruk av permitteringsordningene. Arbeidstilsynet har hatt lavere aktivitet i første fase av covid 19-pandemien, men vil gradvis gjenoppta aktiviteten i den grad det er forenlig med bl.a. smittevern hensyn for både ansatte i virksomhetene og i Arbeidstilsynet.

Spørsmål om kontroll og misbruk inngår også i vår dialog med partene i arbeidslivet, som har vært god i forbindelse med etablering av ordningen. Organisasjonene har i denne sammenheng forsikret om at de er opptatt av denne problemstillingen også i sin dialog med sine medlemmer.

SPØRSMÅL NR. 1375

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 29. april 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Mange lærlinger står i en fortvilet situasjon, drøyt 4000 lærlinger er pr. i dag permitterte, og står i fare for ikke å få fullført utdannelsen sin.

Hva gjøres konkret fra regjeringens side for å sikre at bedriftene nå i denne nasjonale krisen tar inn flere lærlinger, og vil regjeringen ta et skikkelig lærlingeløft, og i så fall hvordan, slik at de som nå står i fare for å ikke få fullført utdannelsen sin får det?

BEGRUNNELSE:

Drøyt 4000 lærlinger er blitt permitterte eller sagt opp etter 1. mars d.å. Flere står i tillegg i fare for å få samme varsel (tallene er hentet fra Klassekampen 20. mars d.å.)

Når bedriftene ikke har mulighet til å gi opplæring kan dette være en naturlig konsekvens, men i et oppslag i samme avis vises det til, bl.a. fra Fellesforbundets side, at det i flere tilfeller er kun lærlinger som blir permitterte enda hovedregelen er at disse er

"de siste som skal gå".

Å bli permittert som lærling er en svært fortvilet situasjon for den enkelte som ikke vet om han/hun får fullført utdannelsen sin, men det er også et samfunnsproblem hvis vi mister kull med fagarbeidere.

Svar:

Jeg deler bekymringen for alle de lærlingene som nå er berørt av permitteringer og oppsigelser. Det er mange lærlinger som har det tøft og er bekymret for fremtiden sin. Mitt inntrykk er også at bedriftene strekker seg så langt som mulig for å sikre lærlingene opplæring. Derfor arbeider regjeringen med å finne praktiske løsninger, slik at flest mulig skal kunne få gjennomført og avsluttet opplæringen sin på en god måte.

Fylkeskommunen skal oppfylle retten til videregående opplæring og skal formidle til læreplass. Ungdom i yrkesfaglige løp har rett til å fullføre en yrkesfaglig utdanning. Det er imidlertid ingen rett til læreplass. Det betyr at fylkeskommunen har et ansvar for å gi relevant opplæring til søkere som ikke får tilbud om læreplass. Fylkeskommunen har altså en plikt til å tilby et relevant Vg3-tilbud slik at alle får mulighet til å fullføre et yrkesfaglig utdanningsprogram.

Regjeringen har allerede overført ekstra midler til fylkeskommunene, for blant annet å øke deres kapasitet til å tilby relevante Vg3-tilbud. Det kan bety at fylkeskommunene oppretter flere skoleklasser. Men det kan også bety at fylkeskommunen kan inngå samarbeid om for eksempel å leie produksjonsutstyr, lokaler, instruktører etc. fra virksomheter og bedrifter, for å sikre relevans og kvalitet i opplæringen. Dette har fylkeskommunene gode tradisjoner for.

For å sikre at flest mulig får avlagt fag- eller svenneprøven sin, har regjeringen foretatt noen forskriftsendringer om dispensasjon fra kravene til fag- og svenneprøver for de som rammes av koronasituasjonen. Det ene unntaket dreier seg om at fylkeskommunene kan fravike kravet om at hele prøvenemnda må være tilstede ved oppstart og avslutning av prøven. Et annet unntak er at læretiden kan kortes ned etter at lærlingen har bestått fagprøven dersom lærlingen har vært permittert på grunn av koronasituasjonen. Målet med disse tilpasningene er å få til smidigere avvikling av fag- og svenneprøvene.

For å avhjelpe læreplasssituasjonen, ønsker regjeringen å legge til rette for enklere tilgang til påbygningsløsninger for yrkesfagelevne og lærlingene. Derfor har vi sendt på høring forslag om midlertidige utvidelser av retten til påbygg på følgende to måter: Det ene forslaget er å utvide ungdomsretten som gir rett til å ta Vg3 påbygg til generell studiekompetanse, og samtidig beholde ungdomsretten slik at de kan tegne en lærekontrakt innenfor ungdomsretten senere. Det andre forslaget er å åpne for at ungdom som skulle avlagt fag- eller svenneprøve våren 2020, skal kunne tas inn til Vg4 påbygg selv om prøven

ikke er avlagt. Høringsfristen for disse forslagene er 28. april.

Det er sannsynlig at fylkeskommunene denne høsten vil få økte utfordringer med formidling til læreplass, økt press på å opprette Vg3-tilbud i skole og en økning i søkere som ønsker å benytte retten til Vg4 påbygg. Jeg mener det vil være hensiktsmessig å gi fylkeskommunene økt fleksibilitet slik at bruken av kapasitet og ressurser i større grad kan tilpasses behovet. Ved å gi en utvidelse av ungdomsretten som gir rett til både påbygg og læretid, vil flere kunne søke seg til ordinær påbygg. Dette kan redusere antall søkere til læreplass, og det kan bli redusert behov for å opprette ulike yrkesfaglige Vg3-tilbud. Jeg foreslår kun en midlertidig utvidelse i retten for å avhjelpe utfordringene som følge av det pågående koronavirusutbruddet.

Jeg vil samtidig benytte anledningen til å rose partene i arbeidslivet for konstruktive forslag og godt samarbeid. I fellesskap vil vi sikre en fagopplæring med god kvalitet og som fortsatt skal være attraktive utdanningsvalg for unge. Dette samarbeidet vil vi fortsette med, og det kan også komme flere tiltak i tiden som kommer. De siste årene har fagopplæringen vært inne i en god flyt med økt rekruttering og gjennomføring. Vi må sørge for at dette ikke nå snur - for vi trenger dyktige fagarbeidere - også etter denne krisen.

SPØRSMÅL NR. 1376**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud****Besvart 28. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Når ser statsråden for seg at nye Agder fengsel skal åpne?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har fått informasjon om at det rundt 20.3 ble det sendt en anmodning region sørvest, om utsettelse av Agder fengsel, til KDI og så til justisdepartementet. Slik undertegnede forstår det oppleves det naturlig nok svært frustrerende for kriminalomsorgen i Agder at de ikke får endelige avklaringer hva angår det nye fengslet. Prøvedrift i Mandal skulle startet 1.4 og innsatte skulle kommet 18.5.

Fengslet i Kristiansand skal stenges og ansatte skal flyttes, nye skal tilsettes osv.

Undertegnede opplever nå at ansatte ved Kriminalomsorgen i Agder opplever dette som respektløst og er bekymret for om flaggskipet Agder fengsel nå vil få en dårlig start.

Grunnet korona og alle hindringene pandemien har forårsaket opplever undertegnede at det nå er usikkert om oppstart av Agder fengsel kan gå etter planen.

Svar:

Agder fengsel skal i henhold til Prop. 1 S (2019-2020) åpne medio 2020. Planen var, før Covid- 19-pandemien, at fengselet skulle tas i bruk innenfor denne tidsplanen.

Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI) har imidlertid varslet at situasjonen gjør det krevende å slutføre arbeidet for å få Agder fengsel klar for åpning i tråd med planene. KDI opplyser at prøvedrift med grundig testing av fengselsdriften må gjennomføres før fengslet kan åpne. Restriksjoner på grupper som kan samles, og smittevern hensyn som begrenser deltakelse fra kriminalomsorgens samarbeidspartnere og nødetater, herunder helsetjenesten, har ført til at prøvedriften av fengselet ikke er kommet i gang på planlagt tidspunkt.

Det er en tett dialog mellom departementet og KDI for å få på plass en oppdatert fremdriftsplan for Agder fengsel, og det klare målet er å redusere forsinkelsene så mye som mulig. Oppdatert fremdriftsplan vil foreligge om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1377**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 4. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Nord universitets ønsker å si opp avtalen med Statsbygg for Campus Nesna fra 2022. Men Nord universitet har tidligere lovet studentene å få fullføre sin utdanning på det studiestedet der de er tatt opp. Kommunal- og moderniseringsministeren har akseptert Nord universitet sin oppsigelse av leieavtalen med Statsbygg, dermed aksepterer han samtidig at Nord universitet ikke vedstår seg det løftet de har gitt studentene om at de skal få gå ferdig sin utdanning på Campus Nesna.

Hvordan forsvarer statsråden dette, og forstår statsråden den vanskelige situasjonen studentene kommer i?

BEGRUNNELSE:

Stortingsrepresentanten Nina Sandberg, stilte 06.03.2020, et spørsmål til kommunal- og moderniseringsministeren om det rettslige grunnlaget for at Kommunal- og moderniseringsdepartementet har godkjent oppsigelsen av leiekontrakten mellom Kunnskapsdepartementet og Statsbygg, vedrørende Nord universitet sitt leieforhold av Campus Nesna. I sitt svar, sier statsråd N. Astrup:

”Vi har valgt å akseptere Nord universitets eget ønske om å kunne flytte fra lokalene, blant annet for å unngå at universitet skal betale tomgangsleie i en periode på ca. 7 år.”

Nord universitet har på sine nettsider lovet studentene at de skal få fullføre sin utdanning på det studiestedet

der de er tatt opp. For de studentene som ble tatt opp på Campus Nesna i 2019, betyr det at de er blitt lovet å fullføre sin masterutdanning på Nesna i 2024. Ved at Nord universitet sier opp leieavtalen med Statsbygg med virkning fra høsten 2022, betyr det at de lærerstudentene som er inne i sitt studieløp, blir tvunget til å skifte studiested midt inne i sin utdanning.

Studentene ved Campus Nesna blir nå utsatt for et tilfeldig og mangelfullt styringssystem som gjør at studentene blir utrygge for både kvalitet og studiesituasjon. Selv om studentene har fått opplyst på Nord universitet sine nettsider at de skal få fullføre sine studier på det studiestedet der de er tatt opp, så opplever de at Nord universitet har sagt opp leieavtalen med Statsbygg og på den måten tvinger de studentene til å flytte studiested de to siste årene av sitt studium. Studentene er opprørte for en situasjon som de opplever som løftebrudd og som de ser fører til en dårligere kvalitet, både på lokaliteter, studentvelferd og studentoppfølging, noe som klart vil virke negativt på deres læringsmiljø. Ministeren kunne i stedet ha oppfordret Nord universitet til å stå ved sitt løfte til studentene. Lokalitetene ville da vært i bruk i til 2024 og dermed ville tomgangleien bli bare fem år og ikke sju, som det her blir argumentert med.

Et universitet skal styres etter et omfattende lovverk som har til formål å sikre god kvalitet i alle ledd i institusjonen. Det er grunn til å spørre om det er tilfelle i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1378

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mener statsråden at det er tilfredsstillende oppfølging av offentlighetsloven at Nicolai Tangens navn ikke var på søkerlisten for stillingen før ansettelsen i praksis var avgjort, og hvilke grep vil statsråden ta for å sikre at lovens intensjon blir fulgt opp i framtiden?

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra representanten Mona Fagerås til kommunal- og moderniseringsministeren som hører inn under forsknings- og høyere utdanningsministerens område.

Nord universitet har opplyst at sviktende søkergrunnlag gjorde at virksomheten på Nesna gikk fra campusbaserte utdanninger til samlingsbaserte utdanninger alene. Det betyr at studentene som startet utdanningen i 2019, er tatt opp på samlingsbaserte utdanninger. Universitetet har opplyst at det ikke er noen studenter som har daglig undervisning eller aktivitet på studiested Nesna. Alle studietilbudene gjennomføres i samlinger.

På nettsidene opplyser Nord universitet om at studenter som er tatt opp «til et campusbasert studium vil få fullføre sin utdanning på studiestedet, innenfor normert tid. For de samlingsbaserte studiene vil samlinger kunne flyttes». Det står også at:

«Studenter som har påbegynt studier vil normalt få anledning til å fullføre studiene der hvor de er tatt opp. Samlingsbaserte studier kan bli flyttet til annen lokasjon i dialog med studentene. Studenter som tas opp høsten 2019 vil normalt starte studiene der hvor de er tatt opp, og gis anledning til å fullføre studiene samme sted innenfor normert tid. Samlingsbaserte studier kan bli flyttet til annen lokasjon i dialog med studentene. Opptak fra høsten 2020 vil som utgangspunkt bli tilpasset endret studiestedsstruktur.»

Universitetet har altså opplyst om at samlingene som har vært på studiested Nesna, kan bli flyttet i dialog med studentene. Jeg legger til grunn at universitetet følger opp dette og tar initiativet til dialog med studentene så tidlig som mulig og sørger for god informasjon.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Derfor må Norges Bank selv vurdere hvordan den vil sikre størst mulig grad av åpenhet både om ansettelsesprosessen og bankens håndtering av forhold som er tatt opp i mediene den siste tiden. Finansdepartementet er klageinstans i saker om Norges Banks avgjørelser etter offentleglova, og departementet vurderer ikke spørsmål

om bankens rettsanvendelse etter offentleglova utenom klagesaksbehandling.

Det er det stortingsoppnevnte representantskapet som fører tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Banks ansettelsesprosesser gjøres i tråd med relevant regelverk for ansettelsesprosesser, herunder offentleglova som Norges Bank også er omfattet av.

Representantskapet avholdt et ekstraordinært møte 22. april 2020 om blant annet bankens prosess for ansettelsen av ny daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU). Norges Banks hovedstyre mottok 23. april 2020 en rekke spørsmål fra representantskapet til skriftlig besvarelse. Banken er bedt om å svare på spørsmålene så raskt som mulig og senest 29. april 2020 av hensyn til representantskapets videre behandling. Spørsmålene omfatter også anvendelsen av offentleglova i ansettelsesprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1379

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 29. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvilke kriterier mener statsråden bør ligge til grunn for ansettelse av sjef for NBIM, og har statsråden vært involvert i utarbeidelsen eller vurderingene av kriteriene som er lagt til grunn for ansettelsen av Nicolai Tangen?

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Det følger av forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, at departementet skal kunne komme med innspill til kvalifikasjonskravene som blir lagt til grunn i forbindelse med utlysningen av stillingen som daglig leder av bankens forvaltning av SPU, og bør bli orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fatter endelige beslutning.

Finansdepartementet mottok utkast til stillingsannonse fra Norges Bank 3. januar og ga innspill til dette 7. januar. Jeg mener kriteriene bør være de som er gjengitt i utlysningen. Det fremgikk at stillingen som daglig leder krever god samfunns- og rolleforståelse, gode lederegenskaper samt gode kunnskaper om kapitalforvaltning og det globale finansmarkedet. Vedkommende må ha sterke analytiske evner, gode samarbeidsegenskaper og høy personlig integritet.

Forut for kommunikasjonen om stillingsannonsen, hadde departementet et møte (10. desember 2019) med Norges Banks rekrutteringsfirma, Russel Reynolds Asso-

ciates AS, om departementets styring av forvaltningen av SPU og om kompetansekrav til lederen av bankens forvaltning av SPU. Møtet var initiert av rekrutteringsfirmaet, som ønsket et møte med departementet som oppdragsgiver for forvaltningen av SPU.

28. februar ble departementet orientert om aktuelle kandidater.

Finansdepartementet ba 3. mars om en vurdering av aktuelle kandidaters kvalifikasjoner opp mot kravene i stillingsutlysningen. Departementet påpekte videre at i den grad det kan være snakk om kandidater som er eller vil være helt eller delvis bosatt i utlandet, kan dette ha betydning for skatteplikten til både Norge og utlandet. Departementet ba Norges Bank redegjøre for at vedkommende ville ha tilstrekkelig tilstedeværelse i Norge til å ivareta den daglige ledelsen av NBIM, samt om de skattemessige sidene ved delvis bosted utenfor landet.

Departementet mottok 17. mars Norges Banks redegjørelse, vedlagt en utredning som Norges Bank hadde bestilt 4. mars fra et advokatfirma om de skattemessige forholdene knyttet til den aktuelle kandidaten. Banken orienterte i oversendelsen også om kandidatens bosituasjon og forventninger om hvordan en eventuell tilsetning vil påvirke bosituasjonen.

23. mars hadde jeg en telefonsamtale med sentralbanksjefen for å forsikre meg om at Norges Bank hadde gjort tilstrekkelige undersøkelser om egnethet opp mot de kvalifikasjonskravene som var stilt og om fremtidige spørsmål som en kunne regne med at ville komme, for eksempel skattemessige forhold. Rammen for samtalen var selvsagt at det er hovedstyrets ansvar å ansette daglig le-

der for bankens forvaltning av SPU. Samtalen krevde ikke oppfølginger fra verken departementet eller Norges Bank.

SPØRSMÅL NR. 1380

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mener statsråden ansettelsesutvalget i Norges Bank har hatt en tilfredsstillende oppfølging av offentlighetsloven når de har jobbet med en rekke kandidater som ikke sto oppført på den offisielle søkerlista til ny leder i NBIM?

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Derfor må Norges Bank selv vurdere hvordan den vil sikre størst mulig grad av åpenhet både om ansettelsesprosessen og bankens håndtering av forhold som er tatt opp i mediene den siste tiden. Finansdepartementet er klageinstans i saker om Norges Banks avgjørelser etter offentleglova, og departementet vurderer ikke spørsmål om bankens rettsanvendelse etter offentleglova utenom klagesaksbehandling.

Det er det stortingsoppnevnte representantskapet som fører tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Banks ansettelsesprosesser gjøres i tråd med relevant regelverk for ansettelsesprosesser, herunder offentleglova som Norges Bank også er omfattet av.

Representantskapet avholdt et ekstraordinært møte 22. april 2020 om blant annet bankens prosess for ansettelsen av ny daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU). Norges Banks hovedstyre mottok 23. april 2020 en rekke spørsmål fra representantskapet til skriftlig besvarelse. Banken er bedt om å svare på spørsmålene så raskt som mulig og senest 29. april 2020 av hensyn til representantskapets videre behandling. Spørsmålene omfatter også anvendelsen av offentleglova i ansettelsesprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1381

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvilke grep har Norges Bank gjort for å forsikre seg om at rekrutteringsbyrået Russel Reynolds kan, og følger, offentlighetsloven i arbeidet med å finne ny leder for NBIM?

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Leverandører av varer og tjenester til offentlige virksomheter, herunder til Norges Bank, er ikke underlagt offentleglova. Norges Bank har opplyst til departementet

at det ikke er inngått noen særskilt avtale mellom Norges Bank og Russel Reynolds Associates AS om at firmaet skal følge offentliglovas bestemmelser. Banken uttaler:

«Norges Bank er likevel pliktsubjekt etter offentliglova, og har ansvaret for at rekrutteringsprosessen følger de regler som til enhver tid gjelder for en slik ansettelse. Det er inngått en standard oppdragsavtale (statens standardavtale) med Russel Reynolds som innebærer at taushetsplikt om dokumenter ikke er til hinder for utlevering av informasjon som kan kreves fremlagt etter offentliglova.»

For øvrig viser jeg til at det er det stortingsoppnevnte representantskapet som fører tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 og § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Banks ansettelsesprosesser gjøres i tråd med relevant regelverk for ansettelsesprosesser, herunder offentliglova som Norges Bank er omfattet av.

SPØRSMÅL NR. 1382

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 24. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Tilpasset statsråden det offisielle besøket i USA etter sted og tid for å passe med deltakelse på Nicolai Tangens seminar, og hvordan passer dette med at statsråden på Politisk kvarter den 20. april ga inntrykk av at deltakelse på seminaret hos Nicolai Tangen var noe statsråden deltok på når han nå likevel hadde andre oppdrag i USA?

BEGRUNNELSE:

I Politisk kvarter på NRK den 20. april sier statsråden at "Jeg var allerede i USA på en lengre reise den uken, så jeg dro ikke ens ærend. Det hadde nok heller ikke tidsmessig eller kostnadmessig latt seg forsvare å dra ens ærend for dette. Så på den måten har det hele tiden vært åpent og journalført at jeg skulle delta på dette. Men så er det helt riktig som du sier at jeg var også på et offisielt besøk i USA denne uken og deltok blant annet på politiske møter." Den 21. april bekrefter likevel statsråden at deltakelse på Tangens seminar var det eneste som sto på kalenderen nesten et år før det ble avtalt møter som kan beskrives som "offisielt besøk i USA". Dette kan hevdes å stå i kontrast til inntrykket statsråden ga på Politisk kvarter dagen før.

Svar:

Det var ingen konkrete reiseplaner lagt for høsten 2019 da henvendelsen fra Tangen kom i mai 2018, men USA er et viktig og prioritert reisemål i NFD som en av våre største handelspartnere.

Som jeg har sagt tidligere, ville jeg ikke reist ens ærend til USA bare for en enkeltstående konferanse. Tidlig i januar – uken etter at jeg hadde svart positivt på den formel-

le forespørselen – startet derfor arbeidet med et bredere program for et lengre USA-besøk den høsten.

Det er både vanlig og fornuftig at reiser og arrangementer planlegges på denne måten, og at vi kobler sammen prioriterte og ønskede besøk til større reiser. Slik er det stort sett når jeg reiser både i Norge og i utlandet. Jeg ville høyst sannsynlig reist til USA uansett den høsten, men ikke nødvendigvis på det tidspunktet.

I mars kom et notat om mulige og foreslåtte reiser for høsten, inkludert konferansen i Philadelphia og det maritime seminaret som Næringsdepartementet arrangerer hvert år i DC, og som jeg hadde deltatt på to år tidligere. I juni kom invitasjonen til en markering i Qatar 11. november. Igjen, for å samle reiser, ble det også lagt inn et besøk i De forente arabiske emirater som arrangerer Expo i 2020.

Den endelige reiseruten ble fastsatt i juni og gikk da fra Oslo til Qatar og Emiratene, så fra Emiratene til Washington DC og videre til Pennsylvania med tog, før fly tilbake til Oslo fra New York søndag kveld. I midten av september gikk anmodningen til ambassaden i Washington om å utarbeide forslag til program for besøket til USA, samt be om politiske møter. Det blir arbeidet med møter i Kongressen, med norsk og amerikansk næringsliv og med å få møte handelsminister Ross. Sistnevnte bekreftet endelig møte i slutten av oktober.

For øvrig viser jeg til resten av redegjørelsen som ligger tilgjengelig på regjeringen.no.

SPØRSMÅL NR. 1383**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen følge opp Norges Bank for å sikre at Nicolai Tangen ikke har personlige finansielle interesser, eksempelvis gjennom Ako Capital, som går på tvers av interessene til Statens pensjonsfond utland?

BEGRUNNELSE:

NBIM har opp gjennom årene tatt flere initiativ innen ansvarlig forvaltning, med eksempelvis forventningsdokumenter innenfor konkrete områder. Norges bank har kommet med anbefalinger om nedsalg i fossil energi. Alt dette er arbeid som kan tenkes å potensielt påvirke verdiene til andre investorer i markedet. En person med svært store verdier i aksjemarkedet kan derfor ende opp i en situasjon der beslutninger for Statens pensjonsfond utland påvirker denne personens egne økonomiske verdier i svært stor grad.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Videre fører det stortingsoppnevnte representantskapet tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Bank har sikret i tilstrekkelig grad at ikke ansattes privatøkonomiske interesser skal være i konflikt med interesser banken skal ivareta på egne eller statens vegne.

Jeg har mottatt en rekke spørsmål de siste dagene i henhold til Stortingets forretningsorden § 70 som i stor grad sammenfaller med representantskapets spørsmål til Norges Bank. Mange av disse spørsmålene krever at departementet innhenter informasjon fra Norges Bank om forhold som representantskapet skal vurdere. Norge Bank har uttalt til departementet at den anser at det er naturlig at den prioriterer å svare på spørsmålene fra representantskapet.

Jeg anser at både arbeidsfordelingen som følger av sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1 og særlig det forhold at representantskapet har ansettelsesprosessen til behandling, medfører at det er hensiktsmessig å avvente Norges Banks svar til representantskapet og de undersøkelser og vurderinger som representantskapet har initiert.

SPØRSMÅL NR. 1384**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 24. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Vil det opprettes egne rutiner for regjeringsadvokat Fredrik Sejersted for saker som omhandler NBIM?

BEGRUNNELSE:

Viser til siste tiders oppslag om at regjeringsadvokaten har deltatt på seminar arrangert av Nicolai Tangen, hvor regjeringsadvokaten har mottatt en rekke fordeler gratis fra Tangen. Dette kan rokke ved regjeringsadvokatens uavhengighet i saker som omhandler NBIM.

Svar:

Det er fastsatt en rekke regelverk som skal sikre tilliten til at offentlige myndigheter treffer avgjørelser uten å ta utenforliggende eller usaklige hensyn. Blant disse er habilitetsbestemmelsene i forvaltningsloven, som skal bidra til å redusere risiko for at offentlige beslutninger er påvirket av personlige forhold, for eksempel relasjoner til parter i en sak. Bestemmelsene skal sikre både riktig og objektiv håndtering av den enkelte sak og ivareta den generelle tilliten til offentlig virksomhet.

Habilitetsbestemmelsene i forvaltningsloven gjelder for ansatte i regjeringsadvokatembetet i deres behandling av saker som omfattes av loven. Forvaltningsloven § 6 annet ledd slår fast at en tjenestemann er inhabil når det foreligger «særegne forhold» som er «egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet». Dette vil for eksempel omfatte en situasjon hvor det er et nært vennskap mellom tjenestemannen og en part i saken. Også de etiske retningslinjene for statstjenesten er relevante ved at de inneholder krav om faglig uavhengighet og objektivitet.

I tillegg er regjeringsadvokatembetet, herunder regjeringsadvokat Fredrik Sejersted, underlagt reglene for god advokatskikk, vedtatt av Advokatforeningens representantskap. Dette regelsettet inneholder utførlige bestemmelser som skal sikre uavhengighet og hindre interessekonflikter. Det er særlig pekt på at det er påkrevet at

advokaten ikke lar seg påvirke av egne personlige interesser.

De nevnte bestemmelsene inneholder ikke noe forbud mot å ha nære personlige relasjoner, men de oppstiller bestemmelser som må følges dersom en advokat får befatning med enkeltsaker som direkte eller indirekte involverer personlig bekjente.

Min vurdering er at disse regelverkene er tilstrekkelige for at tilliten til regjeringsadvokatembetet, og da særlig regjeringsadvokat Fredrik Sejersted som leder av embetet, vil kunne ivaretas i saker som omhandler Norges Bank og dens enhet for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (NBIM). Regjeringen legger derfor ikke opp til å utarbeide egne rutiner for regjeringsadvokat Fredrik Sejersted for saker som omhandler NBIM.

SPØRSMÅL NR. 1385

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 29. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

I Norge jobber mange svenske arbeidsfolk. Disse kommer på arbeid i Norge nå, både innen bygg, anlegg og industri, uten at det blir gjennomført karantene eller koronatest.

Har myndighetene oversikt over hvor mange dette utgjør, og hvilke vurderinger som er gjort rundt smittevern?

Svar:

Verken UDI eller SSB har statistikk over hvor mange svenske arbeidstakere som befinner seg i Norge per dags dato. Nordiske statsborgere er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse og trenger ikke å registrere seg etter samme ordning som EØS-borgere fra land utenfor Norden. De kan derfor ikke spores i utlendingsdatabasen, altså i UDI-statistikken. SSB har statistikk over ikke-bosatte lønnstakere, herunder arbeidstakere som kommer fra Sverige, men nyeste tall er fra 4. kvartal 2019. Da var det om lag 14 300 ikke-bosatte lønnstakere fra Sverige i Norge. Vi vet derimot ikke hvor mange svenske arbeidstakere som befinner seg i Norge på korttidsopphold i dag.

Til del to av spørsmålet har departementet vært i kontakt med Helse- og omsorgsdepartementet som har gitt følgende svar:

”Covid-19-forskriften § 5 gir karanteneplikt for alle personer som ankommer Norge etter opphold i utlandet (reisekarantene). Innholdet i denne karanteneplikten er noe mindre omfattende enn karanteneplikten etter nærkontakt med berøftet smittet person. Personen som er i karantene kan bare oppholde seg utenfor hjemmet eller oppholdsstedet såfremt nærkontakt unngås inntil det er avklart om man skal isoleres, jf. forskriften § 11.

Hensynet bak reisekarantene er å hindre import av smitte og forhindre unødvendig bevegelse av mennesker mellom landene for å kunne ha kontroll på smittesituasjonen og på smittespredningen. Det er likevel gitt enkelte unntak fra karanteneplikten. Unntakene skal sikre opprettholdelse av kritiske samfunnsfunksjoner og ivareta befolkningens grunnleggende behov. Tilsvarende må en sikre at arbeidstakere som pendler mellom landene kan beholde sitt arbeid og at arbeidsgiverne fortsatt sikres arbeidskraft.

Det er viktig å understreke at unntaket fra karanteneplikt kun gjelder når personellet er på jobb eller på reise til og fra arbeidsstedet. Det betyr at der en person har fått unntak fra karantene, skal han eller hun innrette seg etter karantene-reglene i fritiden. For eksempel vil personell på tog eller fly og yrkessjåfører som transporterer last, kunne utføre sine arbeidsoppgaver uten hinder av karantene-reglene, selv om de kommer fra utlandet. De skal imidlertid forholde seg til karantene-reglene når de ikke er på jobb.

Ved ubegrenset testkapasitet, ville det vært ønskelig å teste alle med symptomer som kan skyldes covid-19. Ved begrensninger i testkapasitet tilrår Folkehelseinstituttet at følgende grupper prioriteres for testing, jf. testkriterier per 21. april:

Personer med akutt luftveisinfeksjon med feber, hoste eller tungpustethet, eller som lege mistenker har covid-19, som er:

1. Pasient med behov for innleggelse
2. Pasient/beboer i sykehjem eller annen helseinstitusjon
3. Ansatt i helsetjenesten med pasientnært arbeid
4. Person over 65 år, eller voksen med alvorlig eller dårlig regulert sykdom

5. I karantene pga. nærkontakt til et bekreftet tilfelle av covid-19 eller etter reise

6. Ansatt, barn eller elev i gjenåpnet barnehage, skole eller skolefritidsordning

Endringer i testkriteriene, regelverk og råd vurderes fortløpende bl.a. basert på den videre utviklingen av testkapasitet og smittesituasjonen.”

SPØRSMÅL NR. 1386

Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 29. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden sitte å se på at Avinor undergraver Stortingets mål om å bruke samferdselsmidler til å sikre norske arbeidsplasser, eller vil han som generalforsamling i Avinor sørge for at hoveddelen av Avinors prosjekter gjennomføres som opprinnelig planlagt?

BEGRUNNELSE:

Avinor skriver i en pressemelding mandag 20. april at de vil redusere planlagte investeringer for 2020 med i overkant av én milliard kroner.

Avinor presiserer at de ikke vil publisere en samlet liste over hvilke planlagte investeringer som går ut, men skriver at flere store vedlikeholdsprosjekter som blant annet reasfaltering av lufthavner som Kristiansund, Molde og Lakselv er utsatt.

Avinor er et hundre prosent statlig styrt selskap. Statsråden har derfor mulighet til å slå fast at Avinor skal opprettholde investeringer som kan sikre mer aktivitet i norsk økonomi og dermed redde mange norske arbeidsplasser.

Stortinget har bevilget til sammen 1,15 milliarder til ulike infrastrukturprosjekter som motkonjunkturtiltak. På statsrådets budsjett utgjør dette 900 millioner kroner. Den varslede innstramningen fra Avinor fører til akkurat det motsatte av det Stortinget har ønsket.

Svar:

Avinor vil miste mesteparten av sine inntekter i andre kvartal 2020 som følge av nedgang i trafikken og Samferdselsdepartementets vedtak om at flyselskapene skal fritas fra å betale lufthavnavgifter for perioden 13. mars – 30.

juni 2020. Det er stor usikkerhet i den videre trafikktutviklingen etter dette. Jeg følger situasjonen i Avinor tett og har hatt løpende dialog med selskapet gjennom krisen så langt. Det er viktig at staten bidrar til å holde oppe aktiviteten i økonomien i den situasjonen vi er oppe i. Regjeringen arbeider nå med revidert nasjonalbudsjett 2020, og spørsmålet om tiltak overfor Avinor er noe jeg har med meg i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1387**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen følge opp Norges bank for å forsikre seg om at Nicolai Tangen ikke har private investeringer i skatteparadis?

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Videre fører det stortingsoppnevnte representantskapet tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Norges Bank har tilstrekkelig tilgang på relevant informasjon

om ansattes private investeringer opp mot rammene for bankens virksomhet.

Jeg har mottatt en rekke spørsmål de siste dagene i henhold til Stortingets forretningsorden § 70 som i stor grad sammenfaller med representantskapets spørsmål til Norges Bank. Mange av disse spørsmålene krever at departementet innhenter informasjon fra Norges Bank om forhold som representantskapet skal vurdere. Norge Bank har uttalt til departementet at den anser at det er naturlig at den prioriterer å svare på spørsmålene fra representantskapet.

Jeg anser at både arbeidsfordelingen som følger av sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1 og særlig det forhold at representantskapet har ansettelsesprosessen til behandling, medfører at det er hensiktsmessig å avvente Norges Banks svar til representantskapet og de undersøkelser og vurderinger som representantskapet har initiert.

SPØRSMÅL NR. 1388**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen følge opp Norges Bank for å sikre at alle opplysninger om Nicolai Tangens forretningsforbindelser, plasseringer i skatteparadis, og eventuelle andre viktige opplysninger som kan påvirke Tangens utførelse av jobben som leder av NBIM, er kjent for Norges bank og Norges banks kontrollorganer?

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Videre fører det stortingsoppnevnte representantskapet tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger altså til representantskapet å vurdere om Nor-

ges Bank har tilstrekkelig tilgang på relevant informasjon om ansattes private forhold opp mot rammene for bankens virksomhet.

Jeg har mottatt en rekke spørsmål de siste dagene i henhold til Stortingets forretningsorden § 70 som i stor grad sammenfaller med representantskapets spørsmål til Norges Bank. Mange av disse spørsmålene krever at departementet innhenter informasjon fra Norges Bank om forhold som representantskapet skal vurdere. Norge Bank har uttalt til departementet at den anser at det er naturlig at den prioriterer å svare på spørsmålene fra representantskapet.

Jeg anser at både arbeidsfordelingen som følger av sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1 og særlig det forhold at representantskapet har ansettelsesprosessen til behandling, medfører at det er hensiktsmessig å avvente Norges Banks svar til representantskapet og de undersøkelser og vurderinger som representantskapet har initiert.

SPØRSMÅL NR. 1389**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 29. april 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ sammen med fotballen for å sikre at sesongen 2020 snarlig kan settes i gang?

BEGRUNNELSE:

Av alle uviktige ting i verden er fotball den viktigste har en gang pave Johannes Paul II så riktig sagt. Det pågår nå en debatt internt i fotballen på hvordan de kan planlegge for en situasjon med gjenopptaking av treninger og kamper uten publikum i starten. I Tyskland har det kommet signaler om at myndighetene legger til rette for toppfotballen igjen under sånne forhold. Noe slikt kunne også vært mulig i Norge slik at toppfotballen kunne startet opp og sesongen blitt gjennomført også i 2020.

Svar:

Som kulturminister er det vondt å se på hvordan korona-pandemien setter frivilligheten og idretten i en vanskelig økonomisk situasjon, og ikke minst hvordan de nødvendige smitteverntiltakene legger begrensinger i måten idrett kan utøves på.

Koronasituasjonen setter sitt preg på hele det norske samfunnet. Mange mennesker har mistet arbeidet eller er permitterte, næringslivet sliter, utdanningsinstitusjoner er stengt og store deler av kultur-, idrett- og frivilligheten er satt på vent.

Jeg er opptatt av situasjonen til hele idretten, ikke bare fotball. Idrett er viktig, først og fremst aktiviteten i seg selv, men også som felleskapsarena og som sosialt lim i samfunnet.

Det er viktig, særlig for barn og ungdom, at det finnes et idrettstilbud. En rekke idretter har klart å etablere et treningstilbud innenfor rammen av smitteverntiltakene. Det er veldig positivt. Så vil det være en løpende vurdering av hvilke type aktiviteter som lar seg gjennomføre innenfor smitteverntiltakene.

Idrett på elitenivå har et stort publikum. Idrett skaper begeistring og er en kulturell identitetsskaper.

Regjeringen har besluttet å forlenge forbudet mot arrangementer på over 500 personer fram til 1. september. Det gjør det umulig å gjennomføre eliteseriekamper i fotball med publikum i denne perioden.

Selv med et slikt forbud må det vurderes om og hvordan trenings- og kampaktivitet innenfor fotballen kan komme i gang igjen. Norges Fotballforbund (NFF) har utarbeidet et konkret forslag til hvordan dette kan gjen-

nomføres som et pilotprosjekt for toppfotballen. Det er en god dialog mellom Norges idrettsforbund (NIF), NFF, helsemyndighetene og regjeringen i denne saken. Senest i dag, onsdag 29. april, hadde Helse- og omsorgsdepartementet og Kulturdepartementet møte på politisk nivå med NIF og NFF om saken.

Prosjektet som NFF har forslått er meget gjennomarbeidet og vurderes nå nøye av helsemyndighetene og regjeringen. Som kulturminister har jeg et sterkt ønske om at idrettsaktivitet kan komme i gang igjen. Jeg gleder meg stort til igjen å kunne se Vålerenga og Brann kjempe om poeng i Eliteserien.

Samtidig vil jeg understreke at hensynet til liv og helse i befolkningen veier tyngst, og at all organisert idrett i tiden framover må foregå innenfor rammen av det smitteverntiltakene gir rom for.

Representanten Njåstad siterer pave Johannes Paul II på at "Av alle uviktige ting i verden er fotball den viktigste". Til det vil jeg svare med å vise til at kommentatorlegenden Arne Scheie uttalte til Nettavisen 26. mars at han synes det er en dramatisk situasjon når all fotball var avlyst, men understreket at "liv og helse er det viktigste, og selv for meg er fotball underordnet i denne perioden."

Jeg tror at representanten Njåstad vil være enig med meg i at når Arne Scheie sier at noe er viktigere enn fotball, da er det nok slik.

SPØRSMÅL NR. 1390**Innlevert 21. april 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 29. april 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hva er status, og når kommer kompensasjonsordningen for de som ikke har erverv til formål?

BEGRUNNELSE:

Kompensasjonsordningen for bedrifter som er hardt rammet av korona-epidemien ("kontantstøtteordningen") omfatter kun skattepliktige virksomheter. Store deler av kulturlivet og frivilligheten har ikke erverv til formål, men driver likevel omfattende økonomisk drift.

Viser til følgende anmodningsvedtak, vedtatt i forbindelse med behandlingen av Innst. 232 L (2019-2020), jf. innstillingens tilråding G:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har «erverv til formål» og dermed ikke betaler skatt blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, som f.eks. bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser, ideelle organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift, ivaretas.»

Svar:

Helserestriksjonene etter utbruddet av Covid-19 har fått store og dyptgående konsekvenser for hele samfunnet. Det gjelder også for store deler av frivilligheten og kulturlivet, som har vært nødt til å avlyse eller utsette arrangementer etter påbud fra helsemyndighetene og som har redusert aktivitet som følge av virusutbruddet. Virksomheter og frivillige aktører på området har mistet mye av sitt inntektsgrunnlag i den perioden hvor forbudet mot arrangementer gjelder.

Regjeringen fremmet som et strakstiltak forslag om kompensasjonsordninger for å kompensere for tapte billettinntekter/deltakeravgifter og eventuelle merutgifter som følge av pålegg eller råd fra myndighetene om å avlyse, stenge eller utsette kultur-, frivillighets- og idrettsarrangementer, jf. Prop. 1 S 67 (2019–2020). Stortinget sluttet seg til forslaget og vedtok en samlet ramme for kompensasjonsordningene på 1 mrd. kroner som skulle gjelde for perioden 5. mars til og med 30. april d.å.

Kulturdepartementet fastsatte forskrift for ordningene 3. april og lyste ut midler til kompensasjonsordningen for hhv. kultursektoren med en ramme på 300 mill. kroner og for frivillighets- og idrettssektoren på 700 mill. kroner. Førstnevnte ordning forvaltes av Norsk kulturråd, mens den sistnevnte er forvaltet av Lotteri- og stiftelsestilsynet. Søkerlister er publisert på virksomhetenes hjemmesider.

Søknadsfristen for å søke kompensasjon fra ordningene var satt til 21. april. Fra kultursektoren foreligger det nå søknader fra om lag 500 søkere, og med en samlet søknadssum på om lag 297 mill. kroner. Tilsvarende er det på ordningen for frivillighets- og idrettssektoren kommet inn søknader fra vel 2 250 lag og foreninger, med en samlet søknadssum på om lag 372 mill. kroner. Blant søkerne er det stor variasjon, både når det gjelder typer aktører og størrelsen på kompensasjonen som det er søkt om. Det gjenspeiler at disse ordningene er innrettet både mot virksomheter som har omfattende økonomisk drift og organisasjoner og aktører som ikke har "erverv som formål". Ordningen for kultursektoren er for eksempel også innrettet mot museer o.l., med den avgrensning at den ikke omfatter kulturinstitusjoner hvor over 60 pst. av inntektsgrunnlaget er offentlige tilskudd. Museer som er registrert i Frivillighetsregisteret kan søke ordningen for idrett og frivillighet.

Etter at kompensasjonsordningene for kultur-, frivillighets- og idrettssektoren var etablert, fremmet regjeringen forslag til lov om midlertidig tilskuddsordning for stort omsetningsfall, "kontantstøtte til bedriftene", jf. Prop. 70 LS (2019–2020) og Innst. 232 L (2019-2020). Denne tilskuddsordningen vil også kunne omfatte flere virksomheter på kulturområdet som har "erverv til formål". Enkelte deler av idretten vil også komme inn under ordningen forutsatt at de er skattepliktige enheter. Ved behandlingen av denne lovproposisjonen ba Stortinget regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har "erverv til formål" og dermed ikke betaler skatt, blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, jf. vedtak 494 (2019–2020). I forslaget var eksempelvis ideelle organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift nevnt.

Regjeringen arbeider med å følge opp dette vedtaket og vil så snart som mulig komme tilbake til Stortinget med forslag som besvarer dette anmodningsvedtaket. Parallelt med dette arbeider regjeringen med å vurdere en mulig videreføring av kompensasjonsordningene for kultur-, frivillighets- og idrettssektoren etter at forbudet mot arrangementer nå er forlenget. I denne sammenhengen vurderer også regjeringen mulige justeringer i de to ordningene, som kan bidra til at flere virksomheter blir omfattet av ordningene. Også dette vil regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av ved en snarlig anledning.

SPØRSMÅL NR. 1391**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 28. april 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Jeg ber statsråden orientere Stortinget om det finnes hjemmel for å tillate 50-metringar å fiske i Breivikfjorden – i fødestua til den rødlista kysttorsken.

Kan jeg be om svar på hvor er hjemmelen, hvor finnes det vedtak som tillater dette fisket?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål i går fra Finnmark hvor stor kystflåte gikk til kamp med sjarkflåten for å kunne fiske kysttorsk som gyter på Breivikfjorden på Sørøya.

Svar:

Selve Breivikfjorden ligger innenfor en fjordlinje, og det er derfor forbudt å fiske etter torsk med fartøy som er 15 meter eller større i dette området. På denne tiden av året er det imidlertid lovlig for de større fartøyene å fiske torsk med garn i området utenfor fjordlinjen til Breivikfjorden.

Regelverket for hvor kystnært garnfisket etter torsk kan foregå med fartøy av ulike størrelser er fastsatt i utøvelsesforskriften § 33f og i den årlige reguleringsforskriften for fisket etter torsk, hyse og sei i nord for 62°N jf. § 30, med hjemmel i havressursloven. Utgangspunktet for fartøy over 21 meter som fisker med konvensjonelle redskaper er at fisket etter torsk må foregå utenfor grunnlinjen, med følgende unntak fra dette i disse områdene og periodene:

· Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. (Nord Troms - Finnmark)

· Fra og med 1. januar til og med 1. mai er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00 og 05. (Vestfjorden - Lofoten - Nord Troms)

· Fra og med 1. januar til og med 10. april er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 06 og 07 (Møre og Romsdal – Nord Trøndelag)

Disse unntakene har i det vesentlige stått fast de siste 15 årene.

Det er fastsatt fjordlinjer langs kysten fra grensen mot Russland til Stad. I Øst-Finnmark er det stor grad av sammenfall mellom fjordlinjene og grunnlinjen, men i Vest-Finnmark og sørover ligger fjordlinjene lengre inn mot kysten. Utenfor denne linjen er det altså også adgang for større fartøy til å fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper i første halvår.

Områdereguleringene skal tjene flere formål. Fjordlinjene ble innført i 2004 for å redusere fiskepresset på kysttorsk. Etter hvert har fjordlinjene også blitt tatt i bruk for å sikre en bærekraftig høsting av kystnære fiskebestander og tilrettelegge for lokal utnyttelse av ressursene. Områdereguleringene skal også dempe areal- og ressurskonflikter der større og mindre fartøy konkurrerer om de samme ressursene.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på stortingsrepresentantens spørsmål nr. 1371 til skriftlig besvarelse.

SPØRSMÅL NR. 1392**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad****Besvart 27. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kan statsråden bekrefte at det ikke har vært noen form for innblanding fra politisk ledelse i regjeringsapparatet i prosessen rundt ansettelsen av Nicolai Tangen som leder av NBIM?

BEGRUNNELSE:

Nicolai Tangen fremstår faglig sett som en god og kvalifisert kandidat til å overta ledelsen av NBIM. Det har imidlertid blitt reist en rekke spørsmål til prosessen rundt Tangens ansettelse. Det er derfor av største viktighet å belyse alt dette fullt ut. Lederen av NBIM er helt avhengig av å

nyte høy tillit både i og utenfor Norge. Det kan ikke hefte noen tvil og usikkerhet til en slik stilling. Oljefondet og forvaltningen av fondet er helt avhengig av bred tillit, og saken kan i verste fall utløse uheldige krav om økt politikerstyring av fondet og derved redusere avkastningen i årene fremover. For Tangens del bør det også være ønskelig å få belyst alle sakens aspekter rundt hans ansettelse. Bare slik kan han begynne i stillingen med den grad av arbeidsro og tillit som stillingen vil kreve.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13.

Det følger av forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, at departementet:

- skal kunne komme med innspill til kvalifikasjonskravene som blir lagt til grunn i forbindelse med utlysningen av stillingen som daglig leder av bankens forvaltning av SPU
- bør bli orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fatter endelige beslutning.

En slik dialog mellom Finansdepartementet og Norges Bank må ses i lys av at oppgaven med å forvalte SPU er delegert til banken i henhold til mandat for forvaltningen av SPU fastsatt av Finansdepartementet med hjemmel i lov om Statens pensjonsfond § 3 annet ledd og § 10 første ledd. I forvaltningen av SPU er Norges Bank underlagt Finansdepartementet.

Finansdepartementet mottok utkast til stillingsannonse fra Norges Bank 3. januar og ga innspill til dette 7.

januar. Forut for dette – 10. desember 2019 – hadde departementet et møte med Norges Banks rekrutteringsfirma, Russel Reynolds, om departementets styring av forvaltningen av SPU og om kompetansekrav til lederen av bankens forvaltning av SPU. Møtet var initiert av rekrutteringsfirmaet, som ønsket et møte med departementet som oppdragsgiver for forvaltningen av SPU.

28. februar ble departementet orientert om aktuelle kandidater. Finansdepartementet ba 3. mars om en vurdering av aktuelle kandidaters kvalifikasjoner opp mot kravene i stillingsutlysningen. Departementet påpekte videre at i den grad det kan være snakk om kandidater som er eller vil være helt eller delvis bosatt i utlandet, kan dette ha betydning for skatteplikten til både Norge og utlandet. Departementet ba Norges Bank klargjøre at vedkommende ville ha tilstrekkelig tilstedeværelse i Norge til å ivareta den daglige ledelsen av NBIM, samt de skattemessige sidene ved delvis bosted utenfor landet.

Departementet mottok 17. mars Norges Banks redeleggelse, vedlagt en utredning som Norges Bank hadde bestilt 4. mars fra et advokatfirma om de skattemessige forholdene knyttet til den aktuelle kandidaten. Banken orienterte i oversendelsen også om kandidatens bosituasjon og forventninger om hvordan en eventuell tilsetning vil påvirke bosituasjonen.

23. mars hadde jeg en telefonsamtale med sentralbanksjefen for å forsikre meg om at Norges Bank hadde gjort tilstrekkelige undersøkelser om egnethet opp mot de kvalifikasjonskravene som var stilt og om fremtidige spørsmål som en kunne regne med at ville komme, for eksempel skattemessige forhold. Rammen for samtalen var selvsagt at det er hovedstyrets ansvar å ansette daglig leder for bankens forvaltning av SPU. Samtalen krevde ikke oppfølginger fra verken departementet eller Norges Bank.

SPØRSMÅL NR. 1393

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 28. april 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hva er grunnen til at Tysvær vindkraft, meg bekjent, som skal ta ut 35 000 m³ ikke har søkt konsesjon for dette?

BEGRUNNELSE:

Tysvær kommune, Rogaland Fylkesting og Fylkesmann er enstemmig negativ til bygging av Tysvær vindpark da forutsetningene for gitte tidligere tilslutninger ikke lenger er tilstede. Den folkelige motstanden er massiv. Det skal

være stort uttak at stenmasser tilknyttet Tysvær vindpark. Overstiger slike uttak 10 000 m³ er de konsesjonspliktige.

Svar:

Jeg tar utgangspunkt i at Tysvær vindkraftverk har konsesjon etter energiloven til å bygge vindkraftverk og nødvendig infrastruktur i form av blant annet veier innenfor et bestemt planområde. Masseuttakene ligger innenfor planområdet, og er derfor omfattet av konsesjonen til vindkraftverket etter energiloven. Masseuttakene er også godkjent av NVE og departementet i MTA/detaljplanen fra 2017.

Jeg oppfatter representanten slik at hun mener masseuttak for vindkraftformål krever konsesjon og søknad i den forbindelse etter mineralloven.

Nærings- og fiskeridepartementet opplyser at minerallovens virkeområde avgrenses mot uttak som hovedsakelig er en del av annen utnyttelse av grunnen. Det aktuelle masseuttaket skal legge til rette for at grunnen kan utnyttes til oppføring av vindkraftanlegget. Uttak hvor formålet ikke er å nyttiggjøre seg mineralet økonomisk, men gjennomføres for å realisere et annet formål slik som oppføring av vindkraftverk, omfattes ikke av minerallovens krav til konsesjon.

SPØRSMÅL NR. 1394

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 28. april 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvem har ifølge statsråden ansvar for å følge opp annet lovverk når det er vedtatt statlig plan, og kan statsråden garantere for at aksjonspunktene er fulgt opp?

BEGRUNNELSE:

Jeg registrerer at OED har fatta vedtak og godkjent utbygging av Tysvær vindpark. I vedtaket trekker statsråden/OED frem en rekke aksjonspunkt som må være på plass hos kommisjonær før anleggsstart. Utbygger planlegger start av anlegget allerede neste uke. Jeg forutsetter da at statsråden regner med/har sjekket ut at alle aksjonspunkter er på plass.

Svar:

Det er konsesjonærens ansvar å følge opp konsesjonen for Tysvær vindkraftverk med vilkår, godkjent miljø-, transport- og anleggsplan (MTA) med vilkår, detaljplanen og alt annet lovverk som er relevant for vindkraftverket uavhengig av vedtaket om statlig plan.

NVE fører tilsyn med anleggene i bygge- og driftsfasen for å sikre at vilkår og forutsetninger fastsatt i medhold av energilovgivningen følges opp. NVE prioriterer kontroll og oppfølging av de anleggene som er under bygging.

Olje- og energidepartementet har nå avgjort klagen på MTA/detaljplanen for Tysvær vindkraftverk med nettilknytning og de andre gjenstående sakene knyttet

til dette vindkraftverket. Klagene har vært gjenstand for en omfattende og grundig vurdering, og det er satt flere vilkår som konsesjonæren må oppfylle ved utbyggingen av vindkraftverket. Dette er vilkår om avbøtende tiltak for blant annet støy, drikkevannskilder og naturmangfold.

Det er konsesjonærens ansvar å sørge for at vilkår og lovverk blir fulgt opp. NVE fører tilsyn med og veileder konsesjonæren og de ansvarlige i den forbindelse både i bygge- og driftsfasen.

Jeg er kjent med at Tysvær kommune i brev av 24. d.m. til NVE har stilt flere spørsmål om oppfyling av konsesjonsvilkår i anleggs- og driftsfasen. NVE skal følge opp denne henvendelsen på best mulig måte slik at kommunen har et godt grunnlag for sin håndtering av de saker om vindkraftverket som kommer opp fremover.

SPØRSMÅL NR. 1395**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad****Besvart 29. april 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Mener utenriksministere det er riktig at skattebetalerne skal betale for Norges FN-ambassadørs deltakelse på et privat arrangement?

BEGRUNNELSE:

Norges FN-ambassadør Mona Juul deltok på Nicolai Tangens seminar «Back to University» i Philadelphia i USA, som ble avholdt 14-17 november i fjor. Juul deltok ifølge programmet i en paneldebatt på seminaret. Hun fikk dekket hotell og bevertning i forbindelse med dette av seminararrangøren Nicolai Tangen. Tangen har selv karakterisert seminaret som «privat». Etter saken ble omtalt i media har FN-delegasjonen tatt initiativ til å selv betale for Juuls opphold. I praksis er det dermed skattebetalerne som betaler for deltakelse på det som er et privat og lukket arrangement.

Svar:

FN-ambassadør Mona Juul var invitert til konferansen «Back to University» ved Wharton business school for å

delta i en paneldebatt om fremtidsutsiktene for verden i 2020. Hun var til stede på hele konferansen. Arrangøren organiserte overnatting, men ikke transport for ambassadøren til og fra arrangementet.

Mona Juul deltok som FN-ambassadør etter å ha vurdert paneldebatten hun var invitert til å delta i og programmet for konferansen som faglig relevant. Innlegget hennes fokuserte på FNs rolle og fremtidsutsikter i det internasjonale samarbeidet.

Når statsansatte deltar på reiser eller seminarer på tjenestens vegne, skal det betales av arbeidsgiver. Statsansatteloven og de etiske retningslinjene for statstjenesten er klare på at statsansatte ikke skal ta imot reiser, hotellopphold eller andre ytelser som er egnet til, eller som av giveren er ment, å påvirke deres tjenestehandlinger. Dette fremgår også av statens veileder om gaver i tjenesten.

FN-delegasjonen i New York dekket transport fra New York til Philadelphia og tilbake. Opphold skulle også vært betalt av delegasjonen, men ved en feil ble ikke det gjort. FN-delegasjonen har allerede tatt initiativ til at dette blir ordnet opp i.

SPØRSMÅL NR. 1396**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 27. april 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren styrke lavterskeltilbudene for mennesker med psykiske lidelser og/eller rusavhengighet; hvordan vil ministeren sørge for en forutsigbarhet i finansieringen av organisasjoner som driver innen dette feltet, og vil han i ATROP Støtte & Ettervernsenter sitt tilfelle se på løsninger som kan bidra til at de kan opprettholde nivået på sin drift?

BEGRUNNELSE:

Personer med utfordringer innen rus og psykisk helse kan ha stor nytte av ulike lavterskeltilbud. Mange av disse tilbudene drives av ulike organisasjoner. En av disse er ATROP Støtte & Ettervernsenter på Agder. De har de siste årene fått et stabilt driftstilskudd fra Helsedirektoratet på 2.300.000kr. For 2020 har de fått innvilget 1 200 000kr over kap. 765, post 71 på statsbudsjettet for 2020, i brev fra Helsedirektoratet 9. april. Selv om ATROP i tillegg skulle få beholde et tidligere utbetalt forskudd på 500 000kr, vil dette fortsatt innebære et betydelig kutt i finansieringen.

Organisasjoner som er inne i en driftsfase vil ha behov for årlige og forutsigbare driftsmidler, da de har forpliktelser både ovenfor ansatte og faste kostnader som husleie. I tillegg vil personer med utfordringer innen rus og psykisk helse, kunne ha et sterkt behov for trygghet om at deres tilbud ikke plutselig kan falle bort på grunn av manglende finansiering. I en tid der koronaviruset setter sterke begrensninger på hva vi kan gjøre i samfunnet, blir fra før av sårbare grupper enda mer utsatte.

Svar:

Jeg må først få lov å peke på at denne regjeringen faktisk har gjort mye på psykisk helse- og rusfeltet, ikke minst styrket kommunen betydelig gjennom opptrappingsplanen for rusfeltet som er inne i sitt siste år. Veksten i tverrfaglig rusbehandling og psykisk helsevern kommer i tillegg. Videre har tilskuddsordningen til kommunalt rusarbeid også lagt til rette for etablering av lavterskeltilbud på rusfeltet, og vi har også etablert rask psykisk helsehjelp, et lavterskel behandlingstilbud for mennesker med milde til moderate angst- og depresjonslidelser i mange kommuner. Vi har styrket kommunenes og spesialisthelsetjenestens arbeid med oppsøkende behandlingsteam som ACT og FACT, som skal gi samtidige og helhetlige tjenester til mennesker med sammensatte behov på en fleksibel måte. I tillegg har vi styrket kapasiteten til ulike lavterskel hjelpetelefoner og aktivitetstilbud o.l. som driftes av frivillige og ideelle organisasjoner på psykisk helse og rusfeltet.

Mitt svar til representant Mørlands første spørsmål er derfor at det er et pågående arbeid å styrke alle sider av tjenestetilbudene til mennesker med psykiske utfordringer og rusavhengighet. I tillegg vil jeg nevne at de anbefalinger som helsemyndighetene har gitt under koronasi-

tuasjonen har vært – i så stor utstrekning som mulig – å opprettholde lavterskeltjenester til utsatte grupper.

Finansieringen av ideelle og frivillige organisasjoner som opererer innen psykisk helse- og rusfeltet gjøres delvis over Helse- og omsorgsdepartementets budsjett, for eksempel gjennom tilskuddsordninger til bruker- og pårørendearbeid og frivillig arbeid mv., henholdsvis kapittel 765.71 og 765.72. Bevilgningen på de nevnte tilskuddspostene fastsettes av stortinget under de årlige budsjettbehandlingene.

Det er Helsedirektoratet som forvalter ordningene og som foretar en årlig vurdering av tildelingene, som i all tilskuddsforvaltning, og tildeler midler etter den rammen som er til rådighet, samt de kriterier som fremkommer i regelverket for de respektive ordningene. Det har vært stor etterspørsel etter tilskudd over disse ordningene og bevilgningen på postene er ikke tilstrekkelig til å kunne videreføre tilskudd på samme nivå som tidligere til alle tilskuddsmottagere. Det kan altså ikke gis en garanti for videre drift på samme nivå som året før, tilskuddsmottagernes aktivitetsnivå må tilpasses det som er mulig innenfor rammen av tilskuddsbeløpet.

På bakgrunn av den situasjonen som har oppstått for flere tilskuddsmottagere i år vil jeg likevel be Helsedirektoratet om en gjennomgang av årets tilskuddsforvaltning for å vurdere hvorvidt jeg kan ta grep for å bidra til en mer forutsigbar prosess for tilskuddsmottagere.

Når det gjelder representant Mørlands spørsmål knyttet til ATROP spesielt, så er Helse- og omsorgsdepartementet klageinstans for den aktuelle tilskuddsordningen. Departementets klagebehandling vil finne sted når vi har fått oversendt alle klagesakene på tilskuddsordningen fra Helsedirektoratet. Det vil ikke være riktig av meg å behandle denne saken utenom den ordinære saksbehandlingen i mitt svar til representant Mørland.

SPØRSMÅL NR. 1397

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 30. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Tilsyn på norske arbeidsplasser er drastisk redusert grunnet covid-19, samtidig varsler Fair Play Bygg Oslo og omegn at kriminelle foretak svindler med støtteordninger til næringslivet, og permitterte arbeidstakere er på jobb.

Hva vil statsråden gjøre for å stanse svindelen og øke tilsynsaktiviteten?

BEGRUNNELSE:

I avisen Dagens Næringsliv 20. april 2020 kommer det frem at tilsynene fra a-krimsentrene har blitt redusert

under covid-19. Samtidig blir det varsler organisasjonen Fair Play Bygg Rogaland om omfattende utfordringer på arbeidsplassene der blant annet permitterte arbeidstakere fortsatt går på jobb. I en artikkel i VG den 27. mars 2020 hevder Fair Play Bygg Oslo og omegn at situasjonen utnyttes til corona-svindel.

Svar:

Arbeidstilsynet fører tilsyn med at arbeidsmiljøloven ivaretas i bedriftene og har ikke ansvar for dagpengereguleringen eller kompensasjonsordningene. Disse spørsmålene følges opp av andre myndigheter, bl.a. NAV og Skatteetaten. Arbeidstilsynet vil i slike tilfeller videreformidle tips til samarbeidsetatene om forholdene.

Det er viktig å jobbe aktivt for at kriminelle aktører ikke skal få fotfeste i norsk arbeidsliv. Selv om Arbeidstilsynet har hatt lavere utadrettet aktivitet som følge av koronasituasjonen, så pågår samarbeidet i akrim-sentrene med bl.a. analyse og etterretningsarbeid. Arbeidstilsynet følger nøye med på situasjonen og følger opp ved tips om ulovligheter.

Arbeidstilsynet har løpende vurdert om og når de kan trappe opp aktiviteten igjen, men også statlige etater må følge råd og gjøre risikovurderinger med bakgrunn bl.a. i smittevern både for ansatte i virksomhetene de fører tilsyn med og sine egne ansatte.

Det er selvsagt ønskelig at Arbeidstilsynet øker tilsynsaktiviteten igjen så snart dette anses forsvarlig og etaten opplyser at opptrapping av tilsyn vil skje gradvis og kontrollert for å sikre at de gjennomfører tiltak uten risiko for egne ansatte eller virksomheter.

Som følge av covid 19-pandemien er det gjort endringer i dagpenge- og permitteringsregelverket. Samtidig er det gjort en stor innsats for å få på plass effektive løsninger for hurtig saksbehandling og rask utbetaling av midlene.

Arbeids- og velferdsetaten har ansvar for oppfølging og kontroll av permitteringsordningene. Kontroll med ordningene slik at utstrakt misbruk kan unngås, er viktig. Samtidig ber jeg om forståelse for at den store saksmengden i denne ekstraordinære situasjonen stiller kontrollmyndighetene overfor store utfordringer. Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om at ressursbruken på feilutbetalingsområdet vil bli omdisponert til å bli mer rettet mot "koronarelatert" misbruk. Kontrollarbeidet vil foregå i henhold til eksisterende rutiner og regelverk. Regelbrudd følges opp som i en ordinær situasjon både med tilbakekreving og anmeldelse.

Spørsmål om kontroll og misbruk inngår også i vår dialog med partene i arbeidslivet, som har vært god i forbindelse med etablering av ordningen. Organisasjonene har i denne sammenheng forsikret om at de er opptatt av denne problemstillingen også i sin dialog med sine medlemmer.

SPØRSMÅL NR. 1398

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 4. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sørge for at sykehusene og sykehjemmene i Norge har kapasitet til å drive med pandemi-beredskap gjennom sommeren?

BEGRUNNELSE:

Til vanlig er norske sykehus og sykehjem avhengig av utenlandske vikarer for å gjennomføre sommerferieavvikling. Helsepersonell i intensivavdelingene står nå i pandemiturnus og skal fortsette med det på ubestemt tid. På sykehjemmene har de behov for full bemanning for å opprettholde smitteverntiltak. Reiserestriksjoner kan gjøre

det å hente inn vikarer vanskeligere i år, med mindre helsemyndighetene planlegger for det.

Svar:

La meg innledningsvis slå fast at covid19-utbruddet gir helse- og omsorgstjenestene en rekke krevende utfordringer som skal håndteres både nå og i tiden fremover – parallelt med ivaretagelse av en mest mulig ordinær drift. Tilgang på tilstrekkelig og kompetent personell er en kritisk viktig faktor i både sykehusene og sykehjemmene under utbredelsen av pandemien.

Gitt omfanget og alvoret i situasjonen, og endringer i vikartilgangen, så vil nødvendig ivaretagelse av pande-

miberedskap og smitteverntiltak gi ekstra utfordringer for helse- og omsorgstjenesten ved årets ferieavvikling. Ved ordinær ferieavvikling benyttes til dels mye innleid arbeidskraft som bidrar til å ivareta driften i helse- og omsorgstjenesten gjennom sommeren. Ikke minst har innleide sykepleiervikarer og annet helsepersonell fra våre naboland, vært et viktig supplement og bidrag. Som representanten Moflag peker på i begrunnelsen for sitt spørsmål, så er tilgangen på vikarer og helsepersonell fra utlandet nå vanskeliggjort som følge av reiserestriksjoner mv.

Spesialisthelsetjenesten ble gjennom felles foretaks-møte i de regionale helseforetakene den 17. april i år bedt om å videreføre sitt planleggingsarbeid for å forberede for et høyt antall intensivpasienter, men samtidig ble de også bedt om å starte en opptrapping til mer normal drift i helseforetakene. På bakgrunn av dette er det igangsatt et omfattende forberedelsesarbeid, også for å møte utfordringene rundt sommerferieavvikling. Begrensninger knyttet til innleie av vikarer fra utlandet er en kjent forutsetning i dette arbeidet.

I ferieplanarbeidet som pågår i spesialisthelsetjenesten vurderes og settes det i verk en rekke tiltak. Blant annet pågår det et mer omfattende arbeid med å rekruttere ekstra personell og ferievikarer fra Norge, jf. nærmere omtale nedenfor. Spesialisthelsetjenesten ser også på den totale ferieavviklingen under ett, og arbeider med planer for både tidligere ferieavvikling og mulig delt ferieavvikling. Det arbeides også med kompetanseheving og opplæringsaktiviteter knyttet til tilgjengelig personell for å kunne sette disse til mer spesialiserte oppgaver.

Det er ulike driftsforutsetninger i ulike helseforetak og enheter rundt omkring i landet, og planer for ferieavvikling må nødvendigvis tilpasses ulike driftssituasjoner, vaktbelastning og forventet aktivitet. Utgangspunktet er at en ønsker å gjennomføre så mye som mulig av den planlagte ferieavviklingen i sommer. Samtidig er det knyttet usikkerhet til videre utvikling av covid19-utbruddet, både når det gjelder smittetopper og ikke minst geografiske forskjeller i utbredelse. I planarbeidet søkes det derfor å ha en nødvendig fleksibilitet for å kunne tilpasse seg til den faktiske utviklingen.

Et viktig bidrag i arbeidet med å bedre tilgangen på helsepersonell, er registeret for reservepersonell som Helseledelse har etablert; nasjonalthelsepersonell.no.

Helseledelse har kartlagt og innhentet kontakttinformasjon for alt helsepersonell fra Helsepersonellregisteret (HPR), kombinert med NAVs AA-register, samt innhentet lister fra universitet og høyskoler over siste års studenter ved helsefagutdanningene. Disse er blitt oppfordret til å registrere seg frivillig i det nasjonale registeret, dersom de er ledige på arbeidsmarkedet.

Både kommuner og helseforetak med behov for helsepersonell kan be om tilgang til dette nasjonale registeret for helsepersonell, og gjennom det få oversikt og kon-

taktinformasjon til tilgjengelig personell i sitt område. Rundt 6000 har allerede registrert seg, og et stort antall av disse er sykepleiere, leger og helsefagarbeidere. Parallelt med dette har mange helseforetak og kommuner også opprettet egne rekrutteringskanaler.

Kommunene har som kjent ansvaret for drift av sykehjemmene, og har tilsvarende også ansvaret for at de har kapasitet til å drive med nødvendig pandemiberedskap gjennom sommeren. Statlige myndigheter vurderer løpende tiltak for å understøtte kommunene i deres arbeid, og det foregår en oppfølging og rapportering fra kommunene gjennom fylkesmannsembetene.

Mange kommuner opplever press på sykehjem og hjemmetjenester, og det vil være større behov for blant annet renhold for å forebygge smitte. For å hjelpe kommunene i denne vanskelige situasjonen er det vedtatt å øke rammetilskuddet til kommunene og fylkeskommunene med 6,15 mrd. kroner.

Selv om reiserestriksjoner og karanteneplagg gir nye utfordringer i forhold til ferieavvikling og tilgang på personell i år, så er det samtidig gode grunner til at disse praktiseres med en særskilt varsomhet i helse- og omsorgstjenestene. I utgangspunktet skal alle som ankommer Norge oppholde seg i karantene i 14 dager etter ankomst til Norge – også utenlandsk vikarpersonell. Det er likevel gjort unntak for karanteneplikt for helsepersonell som har et løpende arbeidsforhold i Norge, og som bor i Sverige eller Finland. Dette med bakgrunn i at vi har en del helsepersonell i Norge med nettopp en slik livssituasjon.

For innleie av utenlandsk personell må virksomhetsleder ved aktuelle tjenestested vurdere hvor kritisk viktig det er å hente inn vikarpersonell. Kriteriet er at dette må være strengt nødvendig. Dette er selvfølgelig spesielt viktig i helse- og omsorgstjenesten, hvor pasienter og brukere ofte er i risikogruppene som ikke bør utsettes for smitte. Smitte blant helsepersonell kan også føre til store negative konsekvenser for bemanningssituasjonen ved enkelte virksomheter, ved at øvrig helsepersonell potensielt vil kunne bli smittet eller måtte gå i karantene for å avklare smittesituasjonen.

Regjeringens og helsemyndighetenes mål om å holde koronaviruset nede, står helt sentralt for alt arbeidet som nå gjøres i tjenesten, men er også en viktig forutsetning for å kunne forberede tjenesten på de oppgavene som ligger foran oss. Som jeg har sagt mange ganger tidligere, er jeg svært imponert og takknemlig for det viktige arbeidet som gjøres ute i helse- og omsorgssektoren. Dette gjelder både de som møter pasienter og brukere av tjenestene, men også de som arbeider med å forberede tjenesten på de utfordringer vi vil møte senere i år.

SPØRSMÅL NR. 1399**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide****Besvart 29. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kan statsråden svare på om Norges Bank har fått bekreftet fra Nicolai Tangen at han skal oppløse sin trust på Jersey, at verdiene skal flyttes til en transparent jurisdiksjon og at Tangen ikke lenger skal holde verdier i skatteparadis så lenge har innehar stillingen som sjef for NBIM?

BEGRUNNELSE:

Det har kommet frem i media at Nicolai Tangen har omfattende koplinger til skatteparadiser, både gjennom sitt hedgefond registrert på Cayman, og gjennom plasseringer av hans private formue på Jersey og de Britiske Jomfruøyene. Slike jurisdiksjoner som har langt svakere åpenhetskrav enn de vi har i Norge, gjør det svært vanskelig å få innsikt i ulike interesser og bindinger som et selskap eller en privatperson måtte ha. For viktige offentlige embetsstillinger er det svært viktig at personene som innehar disse stillingene ikke har skjulte interesser eller bindinger.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13. Det er dermed Norges Bank som vurderer hvilke endringer av organisering

ringen mv. av Nicolai Tangens selskaper som er påkrevet av hensyn til de interesser banken skal ivareta.

Videre fører det stortingsoppnevnte representantskapet tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger til representantskapet å vurdere om de kravene Norges Bank setter for endringer av organisering mv. av Tangens selskaper, er tilstrekkelige opp mot rammeverket som gjelder for banken.

Jeg har mottatt en rekke spørsmål de siste dagene i henhold til Stortingets forretningsorden § 70 som i stor grad sammenfaller med representantskapets spørsmål til Norges Bank. Mange av disse spørsmålene krever at departementet innhenter informasjon fra Norges Bank om forhold som representantskapet skal vurdere. Norge Bank har uttalt til departementet at den anser at det er naturlig at den prioriterer å svare på spørsmålene fra representantskapet.

Jeg anser at både arbeidsfordelingen som følger av sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1 og særlig det forhold at representantskapet har ansettelsesprosessen til behandling, medfører at det er hensiktsmessig å avvente Norges Banks svar til representantskapet og de undersøkelser og vurderinger som representantskapet har initiert.

SPØRSMÅL NR. 1400**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 29. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Om Norges Bank har fått fremlagt all informasjon om Nicolai Tangens formuesplasseringer, er dette informasjon som også britiske skattemyndigheter har hatt tilgang til, og dersom ikke, er dette informasjon som norske myndigheter vil dele med britiske skattemyndigheter dersom de ønsker å motta denne informasjonen?

BEGRUNNELSE:

Når konsernstrukturer og privat formuesplassering er organisert gjennom slike jurisdiksjoner som kalles skatteparadis, er det ofte mer utfordrende for skattemyndighetene i andre land å få den informasjon som er nødvendig for å sikre en korrekt beskatning av selskaper og privatpersoner. Norsk media har i senere uker avdekket at deler av Nicolai Tangens private formue er plassert i en trust på Jersey, som igjen står som eier av et selskap på de Britiske

Jomfruøyer. Nicolai Tangen har vært bosatt i Storbritannia i flere tiår og skal ha vært skattepliktig der for alle sine lønns- og kapitalinntekter.

Svar:

Innledningsvis vil jeg bemerke at departementet ikke er kjent med hvilken informasjon Norges Bank har mottatt om Nicolai Tangens formuesplasseringer. Departementet er heller ikke kjent med hvilken informasjon britiske myndigheter har tilgang til.

I det følgende redegjør jeg overordnet for relevant regelverk for eventuell utveksling av skatteinformasjon Norges Bank besitter fra norske til utenlandske myndigheter.

Både bilaterale skatteavtaler og OECD/Europarådets multilaterale konvensjon om gjensidig administrativ bistand på skatteområdet, har bestemmelser som gir skattemyndighetene mulighet til å utveksle opplysninger som er relevante for skatteformål. Avtalene inneholder også bestemmelser om bistand til innkreving av skattekrav. Opplysninger som eventuelt utveksles mellom de ulike lands skattemyndigheter, er underlagt taushetsplikt.

Offentlige myndigheter, innretninger mv. og tjenestemenn, herunder Norges Bank, har opplysningsplikt i henhold til skatteforvaltningsloven § 10-5 første ledd når skattemyndighetene krever opplysninger utlevert.

Opplysningsplikten i skatteforvaltningsloven § 10-5 første ledd er relativt vid, men er likevel begrenset til opplysninger som er relevante for skattemyndighetene i arbeidet med fastsetting og kontroll av skatt. Opplysningsplikten gjelder uavhengig av om opplysningene skal brukes til fastsetting av skatt i Norge eller om de skal utveksles med utenlandske skattemyndigheter i forbindelse med fastsetting av skatt i det aktuelle landet.

Plikt til å gi opplysninger til skattemyndighetene i henhold til skatteforvaltningsloven § 10-5 første ledd gjelder likevel ikke dersom opplysningene er underlagt taushetsplikt etter annen lovgivning, og det ikke er gitt unntak fra denne taushetsplikten.

For Norges Bank gjelder det en særskilt pålagt taushetsplikt etter sentralbankloven § 5-2 første ledd. Bestemmelsen pålegger enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Norges Bank, plikt til å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til det han eller hun i tjenesten får vite om bankens eller andres forretningsmessige forhold eller om noens personlige forhold. For at denne taushetsplikten ikke skal være til hinder for at Norges Bank skal kunne gi opplysninger til skattemyndighetene, er det i § 5-2 fjerde ledd bokstav g fastsatt et unntak som medfører at taushetsplikten etter § 5-2 første ledd ikke gjelder overfor skattemyndighetene ved oversendelse av opplysninger i henhold til skatteforvaltningsloven § 10-5 første ledd.

SPØRSMÅL NR. 1401

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 29. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil Norges Bank ha tilgang til all informasjonsutveksling mellom Nicolai Tangen og AKO Capital i perioden han skal inneha stillingen som sjef for NBIM?

BEGRUNNELSE:

Norges Bank sa først at Nicolai Tangen skulle «kutte alle bånd» til AKO Capital før han tar jobben som sjef for NBIM, og at pengene i AKO Capital skulle overføres til stiftelsen AKO Foundation. Senere har det kommet frem at Tangen skal beholde eierposisjoner i fondet, men ikke motta utbytte i årene han sitter som sjef for NBIM. Slike koblinger og økonomiske interessekonflikter er uansett problematisk, men er ekstra problematisk gitt hedgefond

sine investeringsstrategier, som ofte innebærer å ta store posisjoner i enkeltelskap eller enkeltmarkeder, og gjøre dette med høy gjeldsgrad for å maksimere avkastning. Tilgang til privat informasjon kan derfor være svært betydningsfullt for et slikt fond sammenlignet med for eksempel et indeksfond.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13, og som dermed må vurdere hva slags informasjon banken trenger av hensyn til ansettelsen av Nicolai Tangen.

Det stortingsoppnevnte representantskapet fører tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger til representantskapet å vurdere om Norges Bank har tilstrekkelig med informasjon relevant for de rammer som gjelder ansettelsesforholdet.

Jeg har mottatt en rekke spørsmål de siste dagene i henhold til Stortingets forretningsorden § 70 som i stor grad sammenfaller med representantskapets spørsmål til Norges Bank. Mange av disse spørsmålene krever at de-

partementet innhenter informasjon fra Norges Bank om forhold som representantskapet skal vurdere. Norge Bank har uttalt til departementet at den anser at det er naturlig at den prioriterer å svare på spørsmålene fra representantskapet.

Jeg anser at både arbeidsfordelingen som følger av sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1 og særlig det forhold at representantskapet har ansettelsesprosessen til behandling, medfører at det er hensiktsmessig å avvente Norges Banks svar til representantskapet og de undersøkelser og vurderinger som representantskapet har initiert.

SPØRSMÅL NR. 1402

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 30. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Var Luftfartstilsynet involvert i vurderinga av plasseringa av MPA-hangaren på Evenes før løyvinga på 1,8 mrd. kroner blei vedtatt av Stortinget i 2019?

GRUNNGJEVING:

I Prop. 78 S (2019-2020) ber regjeringa Stortinget om å auke kostnadsramma for prosjektet etablering av fasilitetar for dei nye maritime patruljeflya på Evenes flystasjon. Prisjustert til kostnadsnivå pr. 1. juli 2020 er kostnadsramma 1 842 mill. kroner. Forslaget er å auke kostnadsramma til 2 400 mill. kroner, ei auke på 558 mill. kroner. Dette er andre gang regjeringa ber om å auke kostnadsramma på prosjektet. Opphavleg budsjett for hangar til tre fly var i overkant av 1 mrd. kroner i 2016.

Svar:

Løyvinga på 1,8 mrd. kroner blei vedtatt av Stortinget 12. juni 2019, og Luftfartstilsynet var ikkje involvert i vurderinga av plasseringa av MPA-hangaren på Evenes på dette tidspunktet. Eg vil gjere greie for Luftfartstilsynet si involvering i saka nedanfor. Informasjonen er gitt meg av Luftfartstilsynet.

Eg er kjend med at Avinor AS inviterte Luftfartstilsynet til eit informasjonsmøte på Evenes i februar 2019. I møtet deltok også representantar frå Forsvarsbygg og Luftforsvaret. Det blei orientert blant anna om Forsvarets etablering og framtidig drift på Evenes flystasjon. Forsvarsbygg informerte overordna om alle planlagde prosjekt, men kon-

kret plassering av MPA-hangaren var ikkje tema på dette møtet.

I tida etter møtet blei Luftfartstilsynet jamt informert om dialogen mellom Avinor og Forsvarsbygg knytt til plassering av MPA-hangaren. Luftfartstilsynet var kjend med at det var diskusjon om ulike alternativ for plassering av hangar og utfordringar med turbulens, men gav ikkje uttrykk for synspunkt, eller var involvert i andre vurderingar då dei ikkje hadde motteke søknad frå Avinor.

På bakgrunn av utfordringane med å finne ein akseptabel plassering av hangaren, og at Luftfartstilsynet ikkje hadde motteke nokon formell søknad frå Avinor, bestemte Luftfartstilsynet i oktober 2019 å invitere Avinor, Forsvarsbygg, Luftforsvaret og flyselskapa til eit felles møte.

I etterkant av dette møtet vart det einigheit om å greie ut fleire alternativ for plassering av MPA-hangaren. Målet var å finne ei alternativ plassering som ville gi minst påverknad på turbulens.

Medio desember 2019 vart Forsvarsbygg og Avinor einige om eit felles forslag og Avinor sendte søknad til Luftfartstilsynet, som trefte vedtak om førehandsgodkjenning av plassering av hangaren 3. februar 2020.

SPØRSMÅL NR. 1403**Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 29. april 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Når fekk Luftfartstilsynet alle naudsynte dokument frå Forsvarsdepartementet for å kunne gi ein førehandsgodkjenning av noverande plassering av MPA-hangaren?

GRUNNGJEVING:

I Prop. 78 S (2019-2020) ber regjeringa Stortinget om å auke kostnadsramma for prosjektet, etablering av fasilitetar for dei nye maritime patruljefly på Evenes flystasjon. Prisjustert til kostnadsnivå pr. 1. juli 2020 er kostnadsramma 1 842 mill. kroner. Forslaget er å auke kostnadsramma til 2 400 mill. kroner, ei auke på 558 mill. kroner. Dette er andre gang regjeringa ber om å auke kostnadsramma på prosjektet. Opphavleg budsjett for hangar til tre fly var i overkant av 1 mrd. kroner i 2016.

Svar:

Harstad/Narvik lufthamn Evenes er sertifisert i samsvar med det felleseuropeiske flyplassregelverket med Avinor AS (Avinor) som flyplassoperatør. Avinor skal såleis vurdere om ei utbygging på flyplassen er i samsvar med gjeldande regelverk og eventuelt fremja ein konkret søknad til Luftfartstilsynet om tiltaket er søknadspliktig. Avinor og Forsvarsbygg har gjennomført fleire møter for å avklare korleis betydning etableringa til Forsvaret vil ha for den sivile drifta av lufthamna.

Avinor sendte den 9. desember 2019 søknad til Luftfartstilsynet om oppdatering av sertifiseringsgrunnlaget til lufthamna. Når det gjaldt etableringa av hangar for Forsvaret sine nye maritime patruljefly opplyste Avinor at dette ikkje ville medføre eit avvik, og at dei difor ikkje rekna hangaretableringa for søknadspliktig. Luftfartstilsynet bad den 12. desember 2019 om ytterlegare dokumentasjon med heimel i flyplassregelverket for å kunne ta stilling til om tilsynet skulle krevja ei førehandsgodkjenning av hangaren. Den 15. januar 2020 vart den etterspurte dokumentasjonen sendt til Luftfartstilsynet. I brev av 30. januar 2020 vart Avinor orientert om at Luftfartstilsynet hadde tatt saken om ei etablering av hangar for dei maritime patruljefly på Evenes til førehandsgodkjenning. I brev av 3. februar 2020 førehandsgodkjente Luftfartstilsynet etableringa av den nasjonale hangaren.

Eg vil for ordens skuld gjere merksam på at dette er første, og ikkje andre, gang regjeringa ber Stortinget om auka kostnadsramme på prosjektet for etablering av maritime patruljefly på Evenes. Prosjektet vart godkjent ved Stortinget si behandling av Innst. 346 S (2018-2019) til Prop. 60 S (2018-2019) den 12. juni 2019. Ei kostnadsramme for prosjektet, med ei eiga avsetjing for uvisse, vart utvikla ved utarbeiding av forprosjektet som grunnlag for omtala i Prop. 60 S (2018-2019). Denne ramma kan såleis ikkje direkte samanliknast med tidlegare berekningar som var utarbeida for å velje baseløysing i 2016.

SPØRSMÅL NR. 1404**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Morten Stordalen****Besvart 29. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Mange som selger bilen sin opplever å måtte betale for den nye eierens bomplasseringer. Dette skyldes en praksis med at man i tillegg til å melde eierskifte for bilen også må varsle bomselskapet om ny eier. Dagens praksis medfører at mange må betale store beløp for bomplasseringer de aldri har foretatt.

Vil statsråden ta et initiativ til å få endret denne praksisen slik at det for fremtiden vil holde med en melding om eierskifte til Statens vegvesen for at bomselskapet sender sine krav til den personen som eier kjøretøyet?

Svar:

Jeg er kjent med at det forekommer at bileiere med AutoPASS-avtaler glemmer å si opp denne ved salg av bilen. I 'Forskrift om betaling av bompenger' (forskrift av 28.11.2016) er det i § 3 slått fast at den som er registrert som eier i motorvognregisteret, har betalingsansvar for bomplassering. Det betyr at ved eierskifte hvor selger ikke har AutoPASS-avtale, vil bompengeselskapet hente informasjon fra motorvognregisteret slik at ny eier blir fakturert for bomplasseringer etter eierskifte er gjennomført. Dersom man har inngått en AutoPASS-avtale, henter bompengeselskapet informasjon fra dette avtaleregisteret. Utfordringen oppstår når selger glemmer å si opp AutoPASS-avtalen, slik at denne videreføres selv om kjøretøyet er solgt.

Av flere hensyn er det i dag åpnet for at den som inngår en AutoPASS-avtale for et bestemt kjøretøy, ikke behøver å være registrert som eier av kjøretøyet i motorvognregisteret. Dette er en ordning som gjør det mulig for familier å ha flere kjøretøy knyttet til samme AutoPASS-avtale, selv om disse kjøretøyene har forskjellige eiere. Dette gjør det også mulig for folk som leaser biler å tegne AutoPASS-avtale på bilen. Om AutoPASS-avtalen var mellom leasingsselskapet (ofte en bank) og utsteder, ville den som leaser kjøretøyet ha mindre kontroll over registrerte passeringer. Det vil videre være en personvernmessig utfordring at leasingsselskapet hadde hatt full oversikt over kjøremønste-

ret til den som leaser. Om AutoPASS-avtalen skal knyttes opp mot motorvognregisteret, vil dette i praksis innebære at en stenger de med leaset bil ut fra muligheten for AutoPASS-avtale.

Statens vegvesen og bompengeselskapene har over lenger tid arbeidet for å gjøre bilistene kjent med konsekvensene ved å ikke si opp AutoPASS-avtalen ved salg av kjøretøyet. Det er derfor gitt informasjon om dette både på Statens vegvesens og bompengeselskapenes nettsider. På Statens vegvesen sine nettsider er informasjon bl.a. lagt inn under «tips til selger og kjøper» i forbindelse med elektronisk salgsmelding. Jeg er også gjort kjent med at Statens vegvesen nå arbeider med å få på plass en ordning i motorvognregisteret under elektronisk salgsmelding, med en «pop-up» melding om at man må huske å si opp eventuelt AutoPASS-avtaler på kjøretøyet.

Jeg mener det er uheldig å skulle etablere en ordning som vil stenge for at andre enn registrert eier av kjøretøyet, kan inngå en AutoPASS-avtale – særlig sett i lys av at om lag 30 pst. av nybil-salget er knyttet til leasing og at leasing er utbredt i transportnæringen. Jeg ønsker ikke å sette inn tiltak som er hemmende når det gjelder utskifting til nyere teknologi i bilparken. Jeg vil derfor at Statens vegvesen arbeider videre med å sikre gode måter for å informere bileierne om ansvaret som følger av AutoPASS-avtalen ved salg av kjøretøyet.

SPØRSMÅL NR. 1405

Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 29. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre nærmere for kriteriene for unntaksordningen, der det kan gjøres unntak fra de faste satsene?

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål (Dokument nr. 15:1315 (2019-2020)).

Svar:

Som jeg opplyste om i mitt svar av 16. april 2020 på spørsmål nr 1315 (2019-2020), utarbeidet Arbeids- og velferds-

direktoratet forslag til nye retningslinjer på bakgrunn av en gjennomgang av praktiseringen av ordningen Brillertil barn/ungdom under 18 år. Forslag til nye retningslinjer ble sendt til relevante organisasjoner og fagmiljøer for uttalelse 25. november 2019. Justeringene i de endelige retningslinjene, som ble gjort på bakgrunn av tilbakemeldinger fra organisasjonene og fagmiljøene, omfattet også endringer i kriteriene for de to faste satsene og muligheten for å søke om å få dekket brillertil utover de to faste satsene, dvs. individuelt beløp. Medarbeidere med optikerfaglig kompetanse ved NAV Hjelpemiddelsentral Vest-Agder, som har et fagansvar for synshjelpemidler, bistod Arbeids- og velferdsdirektoratet i arbeidet med de nye retningslinjene.

Stønad til brillene gis etter to faste satser og et individuelt beløp. For de faste satsene skilles det på styrken i brillene. Det gis anledning til å søke om individuelt beløp til dekning av kostbare briller på grunn av behov for glass med særlig høye styrker, glass med høy cylinderstyrke og flerstyrkebriller.

I retningslinjene for ordningen Briller til behandling og/eller forebygging av amblyopi, som trådte i kraft 1. mars 2020, framgår det at det kan søkes om et individuelt beløp utover de faste satsene på hhv. 1 200 og 2 400 kroner når ett av følgende kriterier er oppfylt:

* Behov for glass med høye styrker, dvs. styrke fra og med +/- 6,25 (langsynt/nærsynt) og oppover.

* Behov for glass med høy cylinderstyrke, dvs. lik eller høyere cylinderstyrke enn

-4,00D, for å korrigere øyetilstanden astigmatisme (forskjellig brytning i øyets forskjellige optiske meridianer).

* Behov for flerstyrkebriller (progressive og bifokale briller) der det er et nært tillegg i glasset på +0,75D eller høyere for at vedkommende skal kunne lese og se klart på alle avstander.

Jeg gjør oppmerksom på at retningslinjene for ordningen er av optikerfaglig karakter. Optikere og øyeleger vil kunne gi veiledning om en bruker faller inn under en av satsene eller om det kan søkes om et individuelt beløp utover de to faste satsene.

SPØRSMÅL NR. 1406

Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 6. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere å endre innretningen på midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall slik at små bedrifter, slik som Marias Lunsj & Catering, kan nyttiggjøre seg ordningen?

BEGRUNNELSE:

Viser til midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall.

Et av kriteriene for tilskudd er en egenandel på 10 000 kroner. Dette kriteriet gjør at små bedrifter, slik som Marias Lunsj & Catering i Sarpsborg faller utenfor ordningen. I Sarpsborg Arbeiderblad 23. april fremgår det at Marias Lunsj & Catering har cirka 12 000 kroner i faste utgifter hver måned. Med en egenandel på 10 000 kroner og en minstegrense på 5000 kroner vil ikke bedriften få nytte av tilskuddsordningen.

Pga. innretningen på ordningen får ikke små bedrifter dra nytte av kompensasjonsordningen som er ment til å hjelpe bedrifter gjennom en krevende periode med stort omsetningsfall.

Det er uttalt at regjeringen er innstilt på å vurdere justeringer i ordningen basert på erfaringene etter første tildeling.

Svar:

Hensikten med tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall er å holde bedrifter utenfor konkurs, slik at arbeidsplasser trygges og aktiviteten raskt kan ta seg opp igjen når de akutte smitteverntiltakene lettes på. Det har derfor vært viktig å utforme en ordning som raskt og automatisert ville kunne gi støtte til bedriftenes faste, uunngåelige kostnader. Under utformingen av ordningen måtte flere hensyn avveies mot hverandre. Det har blant annet vært et hensyn at støtten skal gå til levedyktige bedrifter, og at Skatteetaten skulle ha mulighet til å drive forsvarlig kontroll. Blant annet av hensyn til insentiver ble det ansett som hensiktsmessig at bedriftene må bære et visst minimum av sine faste, uunngåelige kostnader selv. I tillegg ble det bestemt at det skulle være en egenandel for virksomheter som ikke er nedstengt som følge av statlige vedtak og en minstegrense for utbetaling av støtte. Ordningen er utformet i tett dialog med Virke, NHO, SMB Norge, Finans Norge og LO og organisasjonene stilte seg bak ordningen slik den ble lansert 17. april. Samtidig har vi vært åpne på fra start at vi ville benytte den første tiden til å høste erfaringer med ordningen, og at det sannsynligvis ville bli justeringer i ordningen.

Jeg er enig i at egenandelen i ordningen ga en forholdsviss høy terskel for å komme inn i ordningen for små virksomheter, og har derfor besluttet å halvere den fra og med april.

SPØRSMÅL NR. 1407**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 28. april 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

De siste årene har etterspørsel etter elektrisk energi økt kraftig i Bergensregionen, og det er varslet en betydelig økning i fremtidig forbruk. Mangel på kraft stopper utvikling av ny industri og elektrifisering av samfunnet.

Hvordan vil ministeren sørge for tilgang på nok kraft og at transmisjonsnettene sikrer dette?

Svar:

Jeg er opptatt av at det skal være god og forsvarlig kraftforsyning i alle deler av landet. Statnett er inne i en periode med betydelig utbygging og oppgradering av transmisjonsnettene. Også på lavere nettnivå planlegges og gjennomføres nå store investeringer. I følge NVE er det i tiårsperioden 2018-2027 forventet investeringer for 135 mrd. kroner på alle nettnivå til sammen. Dette legger til rette for økt kraftforbruk og fornybar kraftproduksjon og, som det pekes på i spørsmålet, ny industri og elektrifisering av samfunnet.

Etter energiloven har nettselskapene plikt til tilby alle som ønsker det tilknytning til nettet. Den samme plikten gjelder ved behov for økt kapasitet. Dersom det ikke er driftsmessig forsvarlig å gi kapasitet eksisterende nett, innebærer tilknytningsplikten at nettselskapene som hovedregel uten ugrunnet opphold må utrede, søke konsesjon og gjøre nødvendige investeringer i nettet for å kunne gi kapasitet.

Som jeg også redegjorde for i mitt forrige svar til representanten Grung 21. februar om kraftsituasjonen i bergensområdet, er nettkapasiteten for forbruk i praksis fullt utnyttet. Som det fremgår av Statnetts siste nettutviklingsplan er det meldt inn en forbruksøkning på omtrent 700 MW, der 400 MW er knyttet til elektrifisering av petroleumsvirksomheten. I tillegg forventer Statnett en generell forbruksvekst. Statnett mener derfor det er behov for å forsterke nettet til Bergen og omegn, og skal i løpet av året ferdigstille

konseptvalgutredningen med vurdering av aktuelle løsninger som foretaket deretter går videre med for konsesjonsbehandling i tråd med energilovens krav.

SPØRSMÅL NR. 1408**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 30. april 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Eg viser til avsløringane om at fleire offentleg tilsette deltok på det mykje omtala Tangen-seminaret i USA. Sjølv om skattebetalarane no må ta rekninga for reise og opphald, fekk seminardeltakarane mange fordelar som truleg kan reknast som gåver. Regjeringa stramma i 2019 inn skatteregelverket for fordelar og rabattar til arbeidstakarar og frivillige.

Vil regjeringa undersøke om dei som deltok på dette seminaret i kraft av sine offentlege stillingar har mottatt gåver eller andre fordelar som kan vere rapporterings- og skattepliktige?

Svar:

Lønn og andre økonomiske fordelar man mottar i arbeidsforhold, er i utgangspunktet skattepliktige. Deltakelse på seminar, som ledd i arbeidet, regnes ikke som en skattepliktig fordel for den enkelte. Skattereglene gjelder likt for alle som er bosatt i Norge, herunder reglene om beskatning av naturalytelser i arbeidsforhold og reglene om skatt på arv og gaver.

For statsansatte følger det av statsansatteloven § 39 at det ikke er anledning til å ta imot gaver, tjenester mv. som er egnet til, eller som av giveren er ment, å påvirke tjenesteutøvelsen. I «Veileder om gaver i tjenesten» og i «Ethiske retningslinjer for statstjenesten» gis nærmere veiledning om hvordan reglene skal forstås. Reglene gjelder

tilsvarende for statsråder og øvrig politisk ledelse i departementene.

Deltakelse på seminar, som ledd i arbeidet, er som nevnt ikke en skattepliktig fordel for den enkelte. Det er lang praksis under nåværende og tidligere regjeringer for at statsråder deltar på ulike arrangementer både innenlands og utenlands, og arrangørene varierer mellom offentlig sektor, privat sektor, frivillig sektor eller samarbeid mellom disse. Det samme gjelder for stortingsrepresentanter. På de ulike arrangementene serveres det som regel mat, og programmet inneholder ofte kulturelle innslag.

Arv og gaver er i utgangspunktet ikke skattepliktig inntekt for mottaker. Alle som har mottatt arv og/eller ga-

ver som tilsammen er på 100 000 kroner eller mer, skal imidlertid føre dette opp i skattemeldingen. Dette er kun en opplysningspost, og omfatter ikke deltakelse på seminarer eller konferanser som er et ledd i arbeidet.

Gjeldende regler er generelle, og jeg kan ikke se at det er hensiktsmessig å etablere noen nye rutiner i denne saken. Jeg kan samtidig opplyse om at departementet vil sende på høring et forslag til lovhjemmel for en registreringsordning for statsansattes verv og økonomiske interesser. En slik ordning kan være med på å videreutvikle tillitsforholdet mellom forvaltningen og befolkningen.

SPØRSMÅL NR. 1409

Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 5. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å sikre at samfunnskritiske funksjoner som eksempelvis brannmenn, som gjerne ivaretas som deltidsarbeid ved siden av annet arbeid, ikke risikerer å miste store deler av dagpengene de mottar for permittering fra hovedarbeidet?

BEGRUNNELSE:

Dagpengeregelverket tar i liten grad høyde for arbeidstakere som jobber mer enn 100 pst stilling gjennom to arbeidsgivere, og er permittert fra hovedarbeidsgiver. En får ikke mer enn 40 timers arbeidsuke som grunnlag for dagpenger.

Eksempelvis vil en som jobber deltid i sitt lokale brannvesen når en er permittert fra hovedarbeidet risikere å få vesentlig reduksjon i dagpenger, og kan risikere å miste grunnlaget helt. Det kan i verste fall bety at vi mister kritisk personell, fordi en ikke finner det lønnsomt å ta vakter for eksempel for brannvesenet.

Svar:

Deltidspersonell i det kommunale brann- og redningsvesenet utgjør en viktig del av beredskapen i Norge. Flere kommunale brann- og redningsvesen risikerer oppsigelser fra deltidspersonell, fordi ansettelsen kan føre til tap av dagpenger når de mister eller blir permittert fra sin hovedarbeidsgiver som følge av covid-19.

Etter de midlertidige bestemmelsene om rett til dagpenger, er det et vilkår for rett til dagpenger at arbeidstiden er redusert med minst 40 prosent sett opp mot arbeidstiden vedkommende hadde forut for ledigheten (vanlig arbeidstid). For å ha rett til graderte (avkortede) dagpenger er vilkåret at arbeidstiden er redusert med minst 40 prosent av vanlig arbeidstid i løpet av en meldeperiode (14 dager). Når en delvis arbeidsledig arbeider mer enn 60 prosent av sin vanlige arbeidstid, faller dagpengene bort. De samme bestemmelsene gjelder for dem som mottar dagpenger under permittering.

Som en midlertidig ordning under covid-19-situasjonen, er kommunene oppfordret til å betale deltidspersonell i brann- og redningstjenesten som er permitterte eller blitt arbeidsledige fra sin hovedstilling, et tillegg som kompenserer for avkortningen i dagpenger som følge av dette arbeidet. Kommunene vil kompenseres for merutgiftene til dette i forbindelse med den helhetlige kompensasjonen til kommunene for håndtering av covid-19-situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1410**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 29. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

En nylig gjennomført medlemsundersøkelse, viser at en tredjedel av Entreprenørforeningen – Bygg og Anlegg bedrifter nå har permittert ansatte. Over 70 prosent forventer å gjøre dette i løpet av kort tid. Bedrifter melder om at prosjekter stopper opp og at man begynner å få likviditetsproblemer. Vi har også lest om avlyste anbud som følge av koronakrisen, og stans i fremdriften i prosjekt.

Hva er status på pågående samferdselsprosjekt hos Statens vegvesen?

Svar:

Statens vegvesen har en rekke utbyggingsprosjekter med ulik størrelse og omfang og omfatter både nybygg, utbedringer og programområdetiltak. Det pågår bl.a. et omfattende program for oppgradering av riksveg tunnelene over hele landet.

Som en følge av koronasituasjonen er noen av utbyggingsprosjektene blitt påvirket. Noen få prosjekter har i en periode siden innføringen av ulike reiserestriksjoner og karantenebestemmelser måttet trappe ned aktiviteten til et minimum. Dette gjelder i hovedsak de prosjektene hvor entreprenørene benytter arbeidskraft fra land utenom Norge.

Noen anbud er blitt utsatt som følge av at arbeidet med anbudsgrunnlag er blitt forsinket som følge av noen få tilfeller av bekreftet smitte eller mistanke om smitte blant Statens vegvesens egne ansatte. De fleste av disse an-

budene er nå enten lagt ut i markedet eller er klare til å bli lagt ut.

Aktiviteten på de prosjektene som har vært gjennom en fase med lav aktivitet er nå i ferd med å komme i gang med tilnærmet full produksjon. Dette har vært mulig gjennom et konstruktivt samarbeid mellom lokale smittevernmyndigheter, entreprenørene og Statens vegvesen, hvor man har funnet gode og sikre løsninger som både bidrar til at aktiviteten kommer i gang igjen og at retningslinjene for smittevern ivaretas.

For noen tunneloppgraderingsprosjekter er beredskapssituasjonen som følge av omlegging av trafikken blitt spesielt vurdert, men også her har man i fellesskap lokalt funnet fram til gode løsninger som imøtekommer beredskapskravene og sikret tilnærmet normal aktivitet og framdrift i prosjektene.

Dersom smitteutviklingen fortsetter som helsemyndighetene anslår, anser Statens vegvesen det som realistisk å opprettholde tilnærmet normal aktivitet, men noe forsinkelse i framdriften må påregnes.

I forbindelse med koronasituasjonen har regjeringen nylig bevilget 600 mill. kr til tiltak innenfor drift og vedlikehold på riksvegene. Disse pengene vil gå til mange ulike tiltak som vil skape økt aktivitet i anleggsbransjen. Flere av disse tiltakene er allerede bestilt og startet opp, andre ligger klar til utlysning. Alle tiltakene i denne tiltakspakken vil bli gjennomført i løpet av 2020.

Statens vegvesen kjenner ikke til at vedlikeholds- eller mindre investeringsprosjekter (inntil 200 mill. kr) er stoppet opp og at man permitterer folk eller at konkurranser er avlyst som følge av korona.

SPØRSMÅL NR. 1411**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 28. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Viser til instruksene GI 05-2020 og GI 06-2020 om skjæringstidspunkt for sikkerhetssituasjonen i Mogadishu og om å gjøre vedtakstidspunktet som skjæringstids-

punkt for om vilkårene for permanent oppholdstillatelse er oppfylt.

Innebærer dette at de somaliere som søkte og oppfylte vilkårene før 27. mars 2017 får permanent opphold

fordi de er omfattet av punkt 2 i GI 05-2020, og er regjeringens hensikt med endringen av skjæringstidspunkt å innføre et økt botidskrav for permanent oppholdstillatelse, noe som i praksis innfører et innstrammingsforslag som regjeringen Solberg 1 fikk nedstemt i Stortinget i forbindelse med Prop. 90 L (2015-2016)?

BEGRUNNELSE:

Rundskriv GI 06-2020 gjelder praksis for somaliere og vurdering av sikkerhetssituasjonen i Mogadishu og betydningen for opphør av flyktningstatus:

I GI 05-2020 instruerer regjeringen UDI til å flytte vurderingen av sikkerhetssituasjonen (og de andre vilkårene for permanent oppholdstillatelse) til vedtakstidspunktet og ikke søknadstidspunktet. Da er det sikkerhetssituasjonen ved vedtakstidspunkt (og de andre vilkårene for permanent oppholdstillatelse) og ikke søknadstidspunktet som er avgjørende for om permanent oppholdstillatelse skal innvilges eller ikke.

Praksis i forvaltningen har siden 1988 vært at skjæringstidspunkt er lik søknadstidspunktet, eventuelt hvis til gunst for søker, regnes skjæringstidspunkt tre år bakover fra et tidspunkt som ligger mellom søknad og vedtak.

Viser også til JDs brev av 09.10.2017 hvor departementet bekrefter at det er forholdene på søknadstidspunktet som skal legges til grunn:

”Grunnlaget for tilbakekall må imidlertid være til stede før utlendingen fyller vilkårene for permanent oppholdstillatelse, dvs. tidligst på søknadstidspunktet, for at en søknad om permanent opphold kan avslås på grunnlag av instruksen, jf. UDIs brev pkt. 2.4. Vi presiserer at instruksen ikke er ment å endre den praksis som ellers følger i saker om permanent oppholdstillatelse.”

Samt GI-03/2019:

«Utlendinger som har rett til permanent oppholdstillatelse omfattes ikke av instruksen. I henhold til forvaltningspraksis vil en utlending som på søknadstidspunktet fortsatt fyller vilkårene for en midlertidig oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent oppholdstillatelse, jf. utl. § 62 første ledd bokstav b, kunne ha rett til permanent oppholdstillatelse, så fremt de øvrige vilkårene i § 62 er oppfylt. Etter lovens § 62 kreves det bl.a. tre års botid. I dag kan en utlending i utgangspunktet påregne varig opphold i Norge etter tre års opphold med midlertidig tillatelse som danner grunnlag for permanent tillatelse.”

I Prop. 90 L (2015-2016) ble forslag fra regjeringen om økt botid for permanent oppholdstillatelse nedstemt. Ved endring av skjæringstidspunktet som instruert, vil kravet til botid nå øke.

Svar:

Instruks GI-05/2020 – instruks om skjæringstidspunktet for rett til permanent oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 62 første ledd bokstav b i saker som be-

handles etter instruks GI-03/2019 innebar en omlegging av forvaltningspraksis for søknader om permanent oppholdstillatelse. Endringen går ut på at vedtakstidspunktet – og ikke søknadstidspunktet – legges til grunn i vurderingen av om søkeren fortsatt oppfyller vilkårene for en midlertidig oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent oppholdstillatelse, jf. utlendingsloven § 62 første ledd bokstav b, i saker som behandles etter instruks GI-03/2019 – revidert instruks om opphør og tilbakekall av flyktningstatus og oppholdstillatelse når beskyttelsesbehovet er bortfalt, jf. utlendingsloven § 37 første ledd bokstav e og f. Som stortingsrepresentanten kjenner til, gjelder instruks GI-05/2020 også for allerede innkomne søknader om permanent oppholdstillatelse som var behandlet på det tidspunktet instruksens trådte i kraft (20. mars 2020). Dersom det i en konkret sak foreligger ulovlig lang saksbehandlingstid, dvs. at søknaden ikke er forberedt og avgjort uten ugrunnet opphold, jf. forvaltningsloven § 11 a første ledd, må avgjørelsen av søknaden likevel skje etter praksis på søknadstidspunktet. Jeg vil understreke at det er UDI som må vurdere konkret i hver enkelt sak hvorvidt en søknad om permanent oppholdstillatelse er forberedt og avgjort uten ugrunnet opphold eller ikke. Formålet med instruks GI-05/2020 er å bringe utlendingsforvaltningens praksis i samsvar med uttalelser i forarbeidene til utlendingsloven. I forarbeidene står det bl.a. at «[v]ilkårene for oppholdstillatelse – både midlertidig og permanent – må være oppfylt på vedtakstidspunktet», jf. Ot. prp. nr. 75 (2006–2007) s. 431-432. Jeg viser også til at det alminnelige forvaltningsrettslige utgangspunktet er at rettsreglene på avgjørelsestidspunktet skal legges til grunn for de vedtakene forvaltningen treffer.

SPØRSMÅL NR. 1412**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 6. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Alle bestilte oppkjøringer er på bakgrunn av koronakrisen kansellert ut mai. Dette er begrunnet i at kandidatene ikke har fullført nødvendig opplæring for å kunne gjennomføre oppkjøringen. Det jobbes samtidig med å utarbeide en bransjestandard for smittevern som er påkrevd for at trafikkskolene igjen kan starte opp med trafikkopplæring.

Når vil denne bransjestandarden være på plass, og vil trafikkstasjonene kunne ta unna de oppkjøringene som nå venter uten ekstra ressurser?

Svar:

Som del av helsemyndighetenes vedtak om stengning ved koronautbruddet, ble også trafikkskolene stengt. Enkelte deler av virksomheten ble ikke ansett omfattet, som praktisk opplæring på motorsykkel, moped og snøscooter. Ved endringer fra 16. april ble det åpnet for teoriopplæring i mindre grupper. Ved endring fra 30. april ble kravet til avstand mellom personer redusert fra to til en meter. Dette gjør at det også kan gjennomføres praktisk trafikkopplæring i de tyngste kjøretøyene der avstandskravet kan oppfylles. Den praktisk viktige opplæringen som foregår i personbil er imidlertid fortsatt ikke tillatt.

Bransjeorganisasjonene for trafikkskolene har utarbeidet et utkast til en bransjestandard for smittevern for trafikkopplæring som er oversendt helsemyndighetene. Vi avventer helsemyndighetenes tilbakemelding på denne, og om når og med hvilke smittevernforutsetninger øvrig opplæring i bil kan gjenopptas.

Statens vegvesen opplyser at de så langt har kansellert ca. 15 000 praktiske prøver. Fra 29. april gjenåpnet de praktiske prøver på motorsykkel. De vil også gjenoppta førerprøver i de tyngste førerkortklassene fra 7. mai. Når de kan gjenoppta øvrige praktiske prøver i bil er avhengig av når og på hvilke vilkår trafikkopplæring i slike kjøretøy kan gjenopptas, jf. over.

Det er harmoniserte minimumskrav til førerprøvesensorer i EØS. Det tar derfor tid å utdanne og godkjenne førerprøvesensorer og det vil være eksisterende sensorer som må benyttes når førerprøver i bil kan gjenopptas.

Antall førerprøvesensorer i Norge er tilpasset en normal etterspørsel. Selv om Statens vegvesen vil prioritere prøvevirksomheten når den kan gjenopptas, vil det bli en betydelig utfordring å ta unna alle kandidatene som har fått utsatt prøven, spesielt når dette kommer på en tid på året hvor aktiviteten tradisjonelt er svært høy. Det må også tas hensyn til at en del sensorer er i risikogruppe for korona. Det vil derfor ta tid før situasjonen er normalisert.

SPØRSMÅL NR. 1413**Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 30. april 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

I hvilken grad mener statsråden sentralbanksjefens uttalelser samsvarer med offisiell norsk politikk for å begrense skatteparadisenes bidrag til tap av skatteinntekter og alvorlig kriminalitet, og har statsråden fortsatt tillit til ansettelsesprosessen sentralbanksjefen har ledet, tross manglende undersøkelser av Tangens selskaper og at han ble ført opp på offentlig søkerliste for sent?

BEGRUNNELSE:

Påtroppende oljefondsjeff Nicolai Tangen har bygget opp sin milliardformue gjennom en rekke selskaper registrert i skatteparadis som Caymanøyene, Jersey og De britiske jomfruøyene. Caymanøyene er ansett som et av verdens verste jurisdiksjoner når det kommer til hemmelighet og hvitvasking av penger, og har nylig blitt lagt til EUs svarteliste over skatteparadis. Det norske fellesskapet

taper anslagsvis 10 milliarder kroner hvert år på selskapers bruk av skatteparadiser.

Sentralbanksjef Øystein Olsen gikk denne uka oppsiktsvekkende langt i å bagatellisere og forsvare bruken av skatteparadiser da han svarte på spørsmål rundt ansettelsen av Nicolai Tangen som ny oljefondsjeff. På NRK Debat-ten tirsdag 21. april uttalte Olsen:

«Dette er ikke for eller mot skatteparadiser. Skattepenger kan skjules i skatteparadiser, det kan være full åpenhet. Det kan skjule hvitvaskingspenger, men kan også brukes til å forvalte penger for ideelle organisasjoner. Og det er det siste Nicolai Tangens fond driver med. Så det er ikke alt som skjer der som er av skurkaktig karakter.»

At skatteparadiser også kan brukes til lovlig virksomhet, framstår som en uklok ufarliggjøring. All lovlig bruk av skatteparadiser er med på å legitimere og muliggjøre at de også kan benyttes til ulovlig virksomhet. Dette synes altså å stå i motsats til arbeidet norske myndigheter og oljefondet gjør for å begrense bruken av skatteparadiser, blant annet slik det er uttrykt i Granavolden-plattformen, der det står at regjeringen vil:

«Støtte internasjonalt arbeid og jobbe for åpenhet om kapitalplasseringer og kapitalbevegelser mellom land, og støtte det internasjonale arbeidet som skal sikre mer effektiv og rettferdig beskatning av globale selskaper.»

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at regjeringen prioriterer arbeidet for økt åpenhet og internasjonalt samarbeid på skatteområdet høyt. Regjeringen er opptatt av at Norge skal delta aktivt i det internasjonale arbeidet mot uheldig skattekonkurransen, overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlaget.

Åpenhet og samarbeid mellom myndigheter er en nødvendig forutsetning for å motvirke uønskede internasjonale skattetilpasninger. Norske myndigheter deltar i det internasjonale arbeidet både gjennom OECD, FATF og Global Forum on Transparency and Exchange of Information. Arbeidet gjennom disse organisasjonene er viktig for å sikre gode internasjonale løsninger som kan få en global tilslutning og effektiv implementering av de målene regjeringen har satt.

Vi har oppnådd viktige og omfattende resultater de siste 10 årene både gjennom avtalenettverk som gir norske skattemyndigheter tilgang til relevante skatteopplysninger i utlandet, og en global tilslutning og aksept for automatisk utveksling av kontoopplysninger og land-forland rapporter for skatteformål.

For ordens skyld nevner jeg at det ikke finnes noen entydig definisjon av begrepet «skatteparadis» som er allment akseptert. I en OECD-rapport fra 1998 identifiserte OECD fire nøkkelfaktorer for å identifisere såkalte skatteparadiser. Disse nøkkelfaktorene var ingen eller lav nominell skatt samt mangel på åpenhet, for eksempel man-

glende åpenhet om gjeldende lovgivning og administrativ praksis, manglende effektiv utveksling av opplysninger og manglende krav om substansiell aktivitet for etablering i den aktuelle jurisdiksjonen. Det fremgikk tydelig av rapporten at kriteriet «lav eller ingen skatt» i seg selv ikke var tilstrekkelig for at en jurisdiksjon kan anses som et «skatteparadis». For at en jurisdiksjon skal skulle falle inn under begrepet «skatteparadis», måtte det foreligge en kombinasjon av lav eller ingen skatt og minst ett av de øvrige kriteriene. OECDs forsøk på å definere eller identifisere såkalte skatteparadiser har imidlertid ikke fått noen allmenn tilslutning.

Norge har ikke bestemmelser om identifisering eller listing av såkalte «ikke-samarbeidsvillige» jurisdiksjoner slik EU har. Jeg viser i denne forbindelse til svar på skriftlig spørsmål nr. 694 (2017-2018) angående dette spørsmålet.

Til ditt spørsmål om jeg «har fortsatt tillit til ansettelsesprosessen sentralbanksjefen har ledet, tross manglende undersøkelser av Tangens selskaper og at han ble ført opp på offentlig søkerliste for sent», er det nødvendig å vise til den arbeidsdelingen som følger av sentralbankloven.

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13. Det medfører blant annet at Norges Bank selv må vurdere hvordan den vil sikre størst mulig grad av åpenhet både om ansettelsesprosessen. Finansdepartementet er klageinstans i saker om Norges Banks avgjørelser etter offentliglova, og departementet vurderer ikke spørsmål om bankens rettsanvendelse etter offentliglova utenom klagesaksbehandling.

Det følger av forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, at departementet skal kunne komme med innspill til kvalifikasjonskravene for daglig leder av bankens forvaltning av SPU, og at vi bør bli orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fatter endelige beslutning.

Videre fører det stortingsoppnevnte representantskapet tilsyn med Norges Bank. Representantskapets ansvar omfatter blant annet tilsyn med om bestemmelsene for virksomheten blir fulgt (sentralbankloven § 2-17 jf. § 4-1). Det ligger for eksempel til representantskapet å vurdere om Norges Banks ansettelsesprosesser gjøres i tråd med relevant regelverk for ansettelsesprosesser, herunder offentliglova som Norges Bank også er omfattet av.

Jeg mener at ansvarsdelingen som følger av sentralbankloven er hensiktsmessig og godt begrunnet. Representantskapet avholdt et ekstraordinært møte 22. april 2020 om blant annet bankens prosess for ansettelsen av ny daglig leder for bankens forvaltning av SPU. Norges Banks hovedstyre mottok 23. april 2020 en rekke spørsmål fra representantskapet til skriftlig besvarelse. Banken er bedt om å svare på spørsmålene senest 29. april 2020 av

hensyn til representantskapets videre behandling. Det er

derfor ikke riktig av meg å kommentere dette ytterligere nå.

SPØRSMÅL NR. 1414

Innlevert 22. april 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 4. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sørge for at screeningprogrammer gjenopptas og at kvinner får gjennomført de nødvendige undersøkelser og tester som kan avdekke og forebygge tidlige stadier av kreft?

BEGRUNNELSE:

Med begrunnelse i smittevernhensyn har koronasituasjonen skapt et etterslep for rutinemessig kreftscreening, herunder mammografiundersøkelser og HPV tester. Per nå er 25 000 mammografiundersøkelser utsatt, og antallet stiger med 7500 i uken. Livmorhalsprogrammet har stanset utsending av påminnelser om livmorhalsprøve og har rådet symptomfrie kvinner med å vente med å bestille time for livsmorhalsprøve hos fastlege. Kreftregisteret ønsker å kvinnen mulighet til å gjennomføre HPV-hjemmetester, men manglende finansiering og redusert testkapasitet er utfordringer.

Dersom screeningprogrammene ikke gjenopptas vil det kunne medføre alvorlige konsekvenser ved at tidlige stadier av kreft ikke oppdages og behandles, og kan i verste fall lede til progresjon mot mer alvorlige kreftstadier – som igjen kan gi en økning av antallet alvorlige stadier av livmorhalskreft og brystkreft blant norske kvinner.

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for Helsedirektoratet som leder styringsgruppene for mammografi- og livmorhalsprogrammet.

Helsedirektoratet har informert meg om at det ikke er sendt ut invitasjoner eller utført undersøkelser i mammografiprogrammet siden 16. mars. Kvinner som har hatt symptomer eller som har vært i et oppfølgingsløp, har imidlertid ikke vært affisert av den midlertidige stansen i screeningprogrammet.

Programmet avklarer i disse dager med helseforetakene når invitasjon kan gjenopptas, og hvilken aktivitet som er mulig fremover. Før oppstart må screeningsentre-

ne forberede seg på mottak av kvinner innenfor gjeldende smitteverntregler. Det planlegges derfor at det startes opp med et mindre volum og at normal drift er på plass innen august måned – forutsatt at situasjonen for øvrig tilsier det.

Når det gjelder livmorhalsprogrammet, sluttet man å sende ut påminnelser om livmorhalsprøve den 16. mars for å redusere belastningen på helsetjenesten. Det er imidlertid viktig å poengtere at kvinner som selv har bestilt time hos sin lege for livmorhalsprøve, ikke har vært berørt av at programmet midlertidig sluttet med å sende påminnelser. Prøver som er blitt tatt, er analysert som normalt. Det er ikke riktig at programmet har frarådet symptomfrie kvinner til å vente med å ta livmorhalsprøve hos fastlegen. Det er kun påminnelser som er opphørt for en periode. Livmorhalsprogrammet oppfordrer hele tiden til at kvinner tar kontakt med sin lege hvis de har symptomer. Livmorhalsprogrammet planlegger i disse dager å starte opp igjen med påminnelser til kvinner fra mai/juni 2020 og deretter skalere gradvis opp.

Målet er at programmene går som normalt i både livmorhals- og mammografiprogrammene fra tidlig høst 2020, men aktiviteten må tilpasses hvordan covid-19 epidemien utvikler seg.

Bruk av HPV-hjemmetest kan benyttes for å øke oppmøte til dagens livmorhalsprogram. Derfor har Helsedirektoratet bedt Kreftregisteret utrede forslag til hvordan HPV-hjemmetest bør implementeres i dagens screeningprogram.

SPØRSMÅL NR. 1415**Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 29. april 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til å sikre at unge med VTA-plass kan få tilbudet sitt, slik som sårbare barn har fått gjennom særskilt barnehage og skoletilbud?

BEGRUNNELSE:

Da korona gjorde det nødvendig å stenge ned skoler og barnehager var regjeringen raske med å sikre tilbud til sårbare barn, uavhengig av den generelle nedstengningen.

Flere unge med store og særskilte behov, som står i VTA-plass, har under denne perioden mistet tilbudet sitt. Spørsmålsstiller mener det er uheldig, fordi vi vet at mange av disse har et stort behov for tilbudet. Samtidig vet vi at familier nå sliter med å tilby og ivareta deres behov uten VTA-plass.

Svar:

Varig tilrettelagt arbeid (VTA) skal gi tiltaksdeltakeren arbeid som bidrar til å utvikle ressurser hos tiltaksdeltakeren gjennom kvalifisering og tilrettelagte arbeidsoppgaver. Tiltaket har dessuten en viktig sosial funksjon. Det er derfor beklagelig at korona-epidemien har ført til at produksjonen ved mange av VTA-bedriftene har stoppet, enten av hensyn til smittevernet eller på grunn av svikt i omsetningen.

VTA-deltakerne er ansatt som arbeidstakere. Dette gjelder både VTA i ordinær virksomhet og VTA i forhåndsgodkjente virksomheter. Arbeidssituasjonen, når det gjelder smittefare, vil variere mellom virksomhetene. Det er derfor den enkelte VTA-bedrift som må ta beslutningen om det er nødvendig å stoppe hele eller deler av produksjonen av smittevernhensyn. Det vil være deltakere som er spesielt sårbare i denne unntakstilstanden, og for å legge til rette for disse, må tiltaksarrangør bruke arbeidsgiveransvaret sitt for å kunne tilby et trygt og godt tilbud. Smittevernhensyn må hele tiden ligge i vurderingen.

NAV legger til rette for at VTA-bedrifter som må stoppe produksjonen, fortsatt skal følge opp deltakerne på måter som tar hensyn til behovet for smittevern. Det kan f.eks. skje via telefon eller gjennom digitale løsninger. VTA-bedriftene i skjermet virksomhet mottar tilskudd som tilsvarer én ansatt veileder per fem tiltaksplasser. NAV vil utbetale tilskudd til tiltaksarrangør uavhengig om produksjonen ved virksomheten må stoppe. Til gjengjeld er det ikke anledning til å permittere deltakere eller ansatte med veilederansvar. Denne ordningen gjelder foreløpig fram til 4. mai. Arbeids- og velferdsdirektoratet vil deretter vurdere behovet for å videreføre ordningen.

Det vil også være viktig å ivareta VTA-arbeidsplassene på sikt. VTA-bedriftene er i varierende grad avhengig av salgsinntekter ved siden av det offentlige tilskuddet. Arbeids- og sosialdepartement er derfor i gang med å vurdere tiltak for VTA-arrangører som opplever vesentlig omsetningssvikt.

SPØRSMÅL NR. 1416**Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 30. april 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Ser statsråden den viktige jobben frivilligsentralene gjør, og vil statsråden sikre landets frivillighetssentraler i mange distriktskommuner ved å gi særskilt fordeling pr frivilligsentral og ikke pr innbygger?

BEGRUNNELSE:

I den krisen vi alle nå står i har vi alle heiet på frivilligheten og dugnaden som viser at vi som nasjon evner å stå sammen i kriser. Jeg etterlyser heiarop for alle de frivilligsentralene som rundt om i alle kommuner har vært avgjørende for hverdagen til veldig mange. Daglig kan

vi lese nyhetssaker fra rundt om i hele landet der det er tydelig at frivilligsentralene har en sentral rolle i den krisen vi er inne i. De organiserer utkjøring av mat til folk i risikogrupper eller andre som trenger hjelp til å handle, de har etablert ringetelefoner som et tilbud til folk som er ensom eller som trenger noen å prate med og de har tatt en koordinerende rolle for å gjøre folk bevisste på smittevernsregler.

For mindre kommuner er frivillighetssentralen deres frelsesarme, matsentral eller røde kors. Frivillighetssentralens rolle har under corona-epidemien virkelig fått vise hvor viktig de er for mange lokalsamfunn.

Fra 2021 vil midler til frivillighet, som primært er organisert gjennom landets mange frivilligsentraler, endre innretning fra særskilt fordeling pr frivilligsentral til en sum pr innbygger som en del av innbyggertilskuddet til kommunene. Den totale summen fra staten vil forbli den samme, men ny fordeling vil få svært alvorlige konsekvenser for veldig mange kommuner.

Kommuner med én frivilligsentral fikk i 2019 kr 414 000, lagt inn som midler til særskilt fordeling, tidligere var dette et rent statlig tilskudd til sentralene. Fra 2021 legges dette inn i frie tilskudd til kommunene. På landsbasis vil 3/4 av kommunene få et redusert tilskudd.

Det å miste frivilligsentralene i mange av kommunene vil ha svært negativ effekt for særlig eldre og ensomme, men også for lag og foreninger. Det vil bety en stopp i aktiviteter som fremmer fellesskap og folkehelse, integrering og inkludering.

Svar:

Frivilligsentralene er åpne møteplasser for samarbeid mellom innbyggerne, frivillige organisasjoner og lokale myndigheter. Frivillighet har en sentral plass i regjeringens plattform, og det er ingen tvil om at frivilligsentralene gjør en viktig jobb i den krisen vi står i nå. Samfunnets beredskap i en slik situasjon er avhengig av solidaritet og en dugnad i hele befolkningen.

I forbindelse med behandlingen av Meld. St. 14 (2014–2015) Kommunereformen – nye oppgaver til større kommuner, sluttet Stortinget seg til at ansvaret for tilskuddet til frivilligsentraler ble overført til kommunene. Som det fremgår av Meld. St.10 (2018–2019) Frivilligeita – sterk, sjølvstendig, mangfoldig var et sentralt mål med å overføre ansvaret og tilskuddet til frivilligsentralene, å gi kommunene et større og mer helhetlig ansvar for lokal frivillighetspolitikk. Jeg har tillit til at de beste løsningene utvikles lokalt, i samspillet mellom frivilligheten og lokale myndigheter. Rammefinansiering gir handlingsrom og er grunnleggende for et levende lokaldemokrati, der folk og lokalsamfunn har frihet og mulighet til å styre sin egen hverdag og samfunnsutvikling.

I Prop. 1 S (2016–2017) for Kommunal- og moderniseringsdepartementet ble det beskrevet at midlene ville fordeles særskilt innenfor rammetilskuddet i en overgangsperiode på fire år. Fordelingen av midler bygger på antallet etablerte frivilligsentraler i kommunen. Fra 2017 har beløpet som fordeles særskilt, økt hvert år. Det har blitt etablert flere nye sentraler etter at tilskuddet ble overført til kommunene.

Regjeringen kommer nærmere tilbake til fordeling av tilskudd til frivilligsentraler fra 2021 i kommuneproposisjonen for 2021.

SPØRSMÅL NR. 1417

Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 4. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil ministeren raskt ta initiativ til å etablere føringer for nye sykehusbygg - inkludert UNN Narvik - slik at de blir robuste nok til å ivareta situasjonen ved pandemier?

BEGRUNNELSE:

Nye UNN-Narvik er helt i slutfasen av planleggingen og det planlegges byggestart etter sommeren 2020. UNN Narvik er et unikt sykehusprosjekt der en integrerer og samlokalisierer somatikk, psykiatri og rus- og avhengighetsmedisin. Det har vært en omfattende OU-prosess med bred medvirkning av brukerne, ansatte, Narvik og omliggende kommuner. Målet har vært å skape et nytt og

moderne sykehus tilpasset fremtidens behov for lokale spesialisthelsetjenester. Det har vært stort fokus på å få til et kompakt sykehus med maksimal utnyttelse av et nøkternt totalareal. Den pågående pandemien har aktualisert behovet for pandemihåndtering i nye sykehusbygg.

Svar:

Det ligger som en klar føring at nye sykehusprosjekter planlegges for å ivareta kvalitet, pasientsikkerhet og smittevern. Videre planlegges sykehusene med fleksible løsninger for å kunne tilpasses stadige endringer i måten helsetjenester leveres på, og for å kunne håndtere større beredskapssituasjoner som et virusutbrudd.

Som representanten Åsunn Lyngedal viser til så er prosjektet Nye UNN Narvik nå i slutfasen av planleg-

gingsarbeidet. Jeg har fått opplyst at det allerede er foretatt en evaluering av prosjektet basert på erfaringer fra den pågående koronapandemien, hvor det er vurdert at det nye sykehuset i Narvik vil kunne håndtere en slik situasjon uten å måtte iverksette store ombyggings- og endringstiltak.

Det er risiko for smitte i alle bygg. Nye sykehusbygg planlegges med teknologi og tekniske løsninger med bedre forutsetninger for smittevern enn det som er mulig i mange av dagens eldre sykehusbygg. Nye moderne sykehus er derfor viktig også for å være bedre rustet i kommende beredskapssituasjoner. I det videre arbeidet vil en selvfølgelig ta med seg erfaringer og kunnskap både fra inn- og utland fra koronapandemien.

SPØRSMÅL NR. 1418

Innlevert 23. april 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 5. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kommer Smittestopp til å bli videreutviklet til å primært bruke en desentralisert løsning når Google og Apple er klare med sine oppdateringer?

BEGRUNNELSE:

Mange land utvikler nå apper for å utføre smittesporing. Det er to hovedmetoder: Samle inn data sentralt og gjøre matching der, eller sende ut små, tilfeldige koder via blåttann fra egen telefon, og lagre alle de man mottar. I det siste tilfellet vil smittede brukere etter å ha fått et passord fra en lege trykke på en knapp for å legge ut sine egne koder på serveren, og andre app-brukere kan automatisk sjekke om de har sett mange nok disse kodene før, og derfor må i karantene. Apple og Google utvikler funksjonalitet for å støtte den siste typen apper, som også betyr at de kan virke optimalt mens de kjører i bakgrunnen og uten å bruke mye batterikapasitet.

Mange personvernekspertene har anbefalt den desentraliserte løsningen. Den primære bekymringen er formålsutglidning, og at stater gjør omfattende datainn-samling når oppgaven kan løses minst like godt uten inn-gripende tiltak.

Internasjonalt er EU tydelige på at slike apper bør være desentraliserte. Sveits har nylig annonsert at de vil

basere seg på en desentralisert løsning, og Østerrike vil videreutvikle sin app i samme retning. Nederland vil legge til siden tidligere utført arbeid og lage en desentralisert løsning med åpen kildekode.

I Norge har vi tillegg et sekundærmål som handler om å følge med på bevegelsesmønstrene i befolkningen. Da trenger man bare representative uttrekk av dataene.

<https://www.nrk.no/norge/hundrevis-av-it-eksperter-fra-hele-verden-ut-mot-sporingsapper-som-norske-smittestopp-1.14988352>

Svar:

Representanten Wilkinson stiller spørsmål om sentrale vurderinger som er gjort i forbindelse med utvikling av applikasjonen Smittestopp som ble lansert torsdag 16. april.

For at vi skal kunne åpne samfunnet forsiktig opp igjen, og samtidig ha kontroll på koronaviruset, må vi erstatte de inngripende tiltakene vi nå har med bedre smittesporing, testing og isolasjon. Smittestopp-applikasjonen er ett av tiltakene for å få til dette. Økt testkapasitet er et annet tiltak.

Applikasjonen har to formål. Det ene er å følge utviklingen av pandemien på befolkningsnivå gjennom anonyme data. Vi kan se om risikoen for smitte øker når vi

gradvis åpner samfunnet opp igjen. Det andre er å varsle personer som har vært i nærheten av en smittet person.

Jeg mener at målrettet og mer effektiv sporing, sammen med kunnskap om epidemiutvikling og kontaktmønster, vil gjøre det mulig å trappe ned inngripende tiltak tidligere. Jeg tror det norske folk vil ha tillit til at vi vil bruke data utelukkende for dette formålet og at persondata vil bli slettet når pandemien er over. Dette følger også av forskrift om digital smittesporing og epidemikontroll i anledning utbrudd av Covid-19 som ble fastsatt ved kgl.res. 27. mars 2020.

Vi har valgt sentral lagring og bruk av posisjonsdata fordi vi mener at det vil gi oss den mest presise og effektive smittesporingen, og det vil fungere best for å følge utviklingen av pandemien og effekten av smitteverntiltakene. Dette er gjort på en måte som sikrer personvernet og som er i tråd med personvernforordningen (GDPR). For personvernet for den enkelte isolert sett, kan man argumentere med at det er bedre å lagre data lokalt på den enkeltes telefon, og ikke bruke posisjonsdata. Men det gir ikke muligheter til å følge med på grad av kontakt i befolkningen, og gripe inn hvis viruset sprer seg. Personvern vurderingen er en forholdsmessig vurdering av ivaretagelse av person-

vern for den enkelte, effekten av smittesporingen og nytten av å kunne evaluere samfunnstiltakene.

Folkehelseinstituttet vil følge nøye med på hvordan og om initiativet fra Apple og Google kan påvirke og forbedre løsningen vår. Samtidig er det viktig å ta med seg at Google og Apple lanserer en teknologisk forbedring av en løsning for at den smittede selv initierer varsling om nærkontakter, mens vår app er en del av en større løsning for smittesporing hvor varsel sendes til nærkontakter automatisk etter validerte algoritmer. Vi deltar aktivt i EU-samarbeidet for å utveksle erfaringer om hva som virker for håndtering av pandemien, det gjør vi også på dette området. Alle land står i vanskelige avveininger når det gjelder samfunnstiltak. Her, som ellers i pandemien, pågår det intens utveksling av erfaringer mellom landene om hvilke løsninger som gir best mulige resultater. Vi vil hele tiden vurdere behovet for endringer i Smittestopp og hvordan vi har løst både lagring og bruk av posisjonsdata.

Vi må tenke nytt og jobbe på nye måter for å begrense smitten. Norge er i en unik situasjon til å være først ut med å ta i bruk ny teknologi. Vi er en digital befolkning med høy tillit til hverandre og myndighetene. Jeg tror Smittestopp kan bli et svært nyttig verktøy for å beholde kontrollen med smittespredningen i det norske samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1419

Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 5. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor stor likviditetslettelse beregner regjeringen at petroleumssektoren vil få tilført per år fremover dersom forslaget om direkte utgiftsføring av nåverdien av avskrivninger neddiskonteres med selskapenes avkastningskrav mellom 9 – 13 % i stedet for med risikofrirente som er antatt mellom 0,1 - 0,9 % i forslaget fra norsk olje og gass?

BEGRUNNELSE:

I budsjettspørsmål 25 fra FRP datert 30.03.2020 svarer Finansdepartementet på et spørsmål fra FRP at å midlertidig legge om petroleumsskatteregimet til direkte utgiftsføring innebærer en påløpt kostnad i 2020 på 82 mrd. kroner og i 2021 på 54 mrd. kroner. Det langsiktige provenytapet som er hhv. 1,8 og 1,6 mrd. kr. (Kilde: [\[skriftspartiet25/?query=SD%c3%98E&parti=&sort=date&all=true#hopp95991\]\(https://www.statsbudsjettet.no/Statsbudsjettet-2020/Sporsmal-knyttet-til-korona-tiltak/Skatteravgifter/Frem-skriftspartiet25/?query=SD%c3%98E&parti=&sort=date&all=true#hopp95991\)\) Svaret avviker noe fra ønsket til fra Norsk olje og gass, NHO og LO, som sier at nåverdien av kontantstrømmen skal utgiftsføres direkte, ikke hele investeringsbeløpet. Et avgjørende punkt i spørsmålet om skatteendringen fører til over- eller underinvestering i samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjekter er avkastningskravet. Petroleumsselskapene har i lang tid hevdet at Finansdepartementet bruker feil avkastningskrav, men foreslår nå at risikofrirente skal brukes for å neddiskontere nåverdien av investeringer slik at denne nåverdien kan utgiftsføres direkte.](https://www.statsbudsjettet.no/Statsbudsjettet-2020/Sporsmal-knyttet-til-korona-tiltak/Skatteravgifter/Frem-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Svar:

For beskrivelse av dagens skattesystem vises det til tidligere svar på spørsmål 25 til Prop. 67 S (2019-2020) fra finans-

komiteen/FrPs fraksjon av 27. mars 2020, der lignende endringer i petroleumsskattesystemet ble vurdert.

Forslaget fra Norsk olje og gass (Norog) avviker noe fra fortolkningen som ble lagt til grunn i svaret til FrP. Det ble senere klart at forslaget fra Norog innebærer å diskontere fremtidige avskrivninger med risikofri rente og utgiftsføre dem umiddelbart i både ordinær selskapsskatt og særskatt, samtidig som friinntekten diskonteres med risikofri rente og utgiftsføres umiddelbart i særskatt. Fradragsrammen for rentekostnader i petroleumsvirksomheten er knyttet til skattemessig gjenstående verdi. Investeringer som omfattes av forslaget til umiddelbar utgiftsføring vil ikke ha gjenstående skattemessig verdi og isolert sett dermed heller ikke rentefradrag. Det er tatt hensyn til bortfallet av rentefradraget i provenyberegningene.

I petroleumsskatten har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradragene. Med høye investeringer og en samlet skattesats på 78 pst. utgjør investeringsfradragene en stor del av selskapenes kontantstrøm for de fleste investeringsprosjekter. Korrekt verdsettelse av skattefradragene er derfor viktig for å få en fullstendig verdsettelse av investeringsprosjektene etter skatt. Departementet gjør dette ved å verdsette skatteverdien av investeringsfradragene med en risikofri rente etter skatt og øvrige kontantstrømmer med et relevant risikojustert avkastningskrav. Dersom en ikke tar hensyn til at skattefradragene er risikofrie, ville en vesentlig undervurdere verdien av investeringen etter skatt. Videre kan det bidra til feil rangering av investeringer og til feil vurdering av sammensetningen av innsatsfaktorer innenfor hvert investeringsprosjekt.

Petroleumsselskapene oppgir at de bruker en grovere verdsettingsmetode der de verdsetter skattefradragene med samme risikojusterte avkastningskrav som øvrig kontantstrøm. I spørsmålet bes det om beregninger av likviditetseffekten dersom også skattefradragene diskonteres med avkastningskrav på 9-13 pst. Med utgangspunkt i spørsmålet, er det beregningsteknisk lagt til grunn et nominelt avkastningskrav etter ordinær selskapsskatt på 10,2 pst. I svaret er det lagt til grunn at dette avkastningskravet skal benyttes ved neddiskontering av avskrivnin-

ger og friinntekt. Ved en slik grovere verdsettingsmetode med et høyt risikojustert avkastningskrav (10,2 pst.) ville selskapenes andel av investeringskostnadene med dagens skatteregler fremstå som å være om lag 26 pst.

Med disse forutsetningene ville endringen innebære:

- Umiddelbar utgiftsføring av 79,6 pst. av investeringskostnaden i ordinær selskapsskatt og i særskatt.
- Umiddelbart fradrag for friinntekt på 18,1 pst. av investeringskostnaden i særskatt.
- Årlig utbetaling av skatteverdien av underskudd i ordinær skatt og særskatt.

Departementet har ikke grunnlag for å anslå effektene av endringen for prosjektinvesteringer etter 2021. Beregningsmessig er det derfor bare tatt hensyn til investeringer pådratt f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 og utbetaling av underskudd for disse to årene. Videre er det beregningsteknisk lagt til grunn at investeringene i overgangsordningen til friinntektsendringen i 2013 ikke omfattes av endringen. Forslaget fra Norog er mer omfattende enn dette, og anslagene vil derfor undervurdere provenyeffekten, særlig for årene etter 2021. Det er tatt utgangspunkt i investeringsanslagene til Nasjonalbudsjett 2020, og det kan avvike fra hva en i dag kan forvente av investeringer i 2020 og 2021. Videre er beregningene statiske og tar ikke hensyn til at forslaget kan ha atferdsvirkninger, herunder påvirke selskapenes investeringer. Provenyanslagene er derfor usikre og må tolkes med varsomhet.

Omleggingen vil medføre et stort provenytap de to første årene med direkte utgiftsføring og deretter en provenyøkning når fremtidige avskrivninger, friinntekt og rentefradrag faller bort, gitt uendret investeringsatferd. Påløpt og bokført provenyvirkning fremgår av tabell 1. For å illustrere den langsiktige virkningen av forslaget er det i siste kolonne i tabell 1 anslått provenyøkningen over tid, målt i nåverdi ved risikofri rente, knyttet til investeringer pådratt i 2020 og 2021. Provenyeffekten for det enkelte år er vist i tabell 2. Med dette forslaget ville selskapenes andel av investeringskostnadene økt fra 12 til 28 pst.

Tabell 1: Anslått provenyendring av umiddelbare fradrag for avskrivning og friinntekt neddiskontert med et avkastningskrav på 10,2 pst. nominelt etter skatt. Anslaget tar utgangspunkt i investeringer f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 og utbetaling av skatteverdien av underskudd for årene 2020 og 2021, sammenlignet med vedtatt budsjett for 2020. Anslaget inkluderer dermed ikke effekten av den delen av endringen som strekker seg ut over 2021. Mill. løpende kroner

	Påløpt	Bokført	Nåverdi av proveny over tid (ved risikofri rente)
2020	-70 000	-35 000	18 000
2021	-42 000	-56 000	16 000

Som omtalt ovenfor oppgir selskapene at de verdsetter fremtidige skattefradrag forskjellig fra staten. Dersom selskapene verdsetter investeringsfradragene med et avkastningskrav på 10,2 pst. vil selskapenes bereg-

nede andel av investeringskostnaden etter skatt øke fra 26 pst. i dag til 28 pst. ved endringen omtalt over, som følge av bortfallet for fradraget for gjeldsrenter. Verdsatt med samme avkastningskrav ville forslaget medført en skatte-

økning for selskapene over tid, målt som nåverdi, på hhv. 2,5 og 2,2 mrd. kroner for investeringsårgangene 2020 og 2021.

Tabell 2: Anslått provenyendring per år ved umiddelbare fradrag for avskrivning og friinntekt neddiskontert med et avkastningskrav på 10,2 pst. nominelt etter skatt. Anslaget tar utgangspunkt i investeringer pådratt f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 og utbetaling av skatteverdien av underskudd for årene 2020 og 2021, sammenlignet med vedtatt budsjett for 2020. Anslaget inkluderer dermed ikke effekten av endringer som strekker seg lenger enn 2021. Mill. løpende kroner

	Bokført
2020	- 35 000
2021	- 56 000
2022	- 3 000
2023	+ 35 000
2024	+ 33 000
2025	+ 30 000
2026	+ 21 000
2027	+ 7 000

Statens inntekter fra SDØE samt skatter og avgifter fra petroleumsvirksomheten inngår i kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten som i sin helhet overføres til Statens pensjonsfond utland (SPU). Ved fortsatt lav oljepris i 2020 vil forslaget trolig føre til negativ petro-

leumsskatt som vil redusere kontantstrømmen til SPU. Provenytapet som følger av forslaget, påvirker ikke det oljekorrigerede budsjettet for 2020, men vil påvirke når skatene overføres til SPU.

SPØRSMÅL NR. 1420

Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 5. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Ifølge opplysninger fra Norsk Cirkus- og Tivolieierforening treffer virkemidlene som så langt er kommet på plass etter virusutbruddet i liten grad tivoli- og sirkusnæringen. Tivoli- og sirkusnæringen driver i utgangspunktet uten noen form for offentlige tilskudd, men er nå i en svært krevende situasjon.

Er statsråden kjent med den svært krevende situasjonen for tivoli- og sirkusnæringen, hvordan vurderer hun situasjonen, og vil hun og regjeringen foreta seg noe for å bistå næringen?

Svar:

Jeg er kjent med utfordringene som norske sirkus og tivoli står overfor som følge av utbruddet av covid-19. Norske sirkus og tivoli berøres særlig av smittevernstiltaket som forbyr gjennomføring av arrangementer. Arrangementer utgjør selve kjernen i sirkus- og tivolivirksomheten, og uten å kunne avholde egne eller delta på andres arrangementer i sommerhalvåret, faller grunnlaget for inntjening og lønnsom drift bort.

Nærings- og fiskeridepartementet har via Statsministerens kontor og Samferdselsdepartementet mottatt to henvendelser fra Norsk Circus- og Tivolieierforening, av hhv. 13. mars 2020 og 15. april 2020. I disse henvendelsene beskrives utfordringene i bransjen inngående, og

foreningen ber om at det lanseres tiltak for å bistå dens medlemmer.

Utfordringene som oppgis, er knyttet først og fremst til inntektssvikt, utgiftsstruktur og forhold rundt utenlandsk sesongarbeidskraft. Foreningen påpeker at den anser et av de mest sentrale krisetiltakene for å bedre næringslivets soliditet, den midlertidige tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall, og i liten grad treffe norske sirkus og tivoli.

I likhet med andre aktører i opplevelsesbransjen har sirkus og tivoli en rekke særtrekk i sin driftsform som gjør at de rammes hardt av virusutbruddet. Ett trekk er at de er sesongbaserte, og har hoveddelen av sin omsetning i en kortere periode av året. Så lenge smittevernstiltak fortsetter å legge klare begrensinger på mulighetene for å avholde arrangementer, vil sirkus og tivoli ha svært begrenset aktivitetsnivå og redusert mulighet for inntjening. Samtidig har opplevelsesbedrifter som sirkus og tivoli en litt annen utgiftsstruktur enn mange andre tjenestebedrifter, knyttet blant annet til dyrehold og pålagt vedlikehold av anlegg.

Regjeringen er opptatt av at de økonomiske ordningene som er iverksatt for å få flest mulig levedyktige bedrifter gjennom dagens ekstraordinære situasjon, fungerer etter sitt formål. Derfor vurderer regjeringen løpende om disse ordningene bør justeres.

Et konkret eksempel på arbeidet som pågår, er at Finansdepartementet nå vurderer hvordan tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall bedre kan tilpasses sesongbaserte bedrifter. Ordningen er blant de viktigste virkemidlene på kort sikt for å bedre soliditeten i foretak som er hardt rammet av smittevernstiltakene. Målet med en slik justering er at foretak som har størstedelen av omsetningen sin konsentrert over en kortere periode, og derfor er særlig sårbare for omsetningssvikt i denne perioden, skal få utmålt støtte som ivaretar dette særtrekket. Dette vil kunne gjøre ordningen mer relevant blant annet for foretak i opplevelsesbransjen.

Jeg vil følge situasjonen i opplevelsesbransjen tett den neste tiden, og vurdere løpende om iverksatte tiltak har ønsket og tilstrekkelig effekt på bransjens virksomheter. Dette er bedrifter som skaper verdier og gjør landet rikere, også ut over det rent økonomiske.

SPØRSMÅL NR. 1421

Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Aud Hove

Besvart 30. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Mener statsråden at det er greit at de som bor i Nord-Gudbrandsdal i større og større grad kan risikere å måtte vente over en time på hjelp fra politiet?

BEGRUNNELSE:

I GD torsdag 23. april er det et stort oppslag der en politibetjent, som har doktorgrad innen samfunnssikkerhet og mange års erfaring som politibetjent i Nord-Gudbrandsdal, går ut og varsler følgende:

«Vi har ikke lenger beredskap som ivaretar tryggheten til publikum, egne mennskaper eller andre nødetater ved alvorlige hendelser i Nord-Gudbrandsdalen.»

Han mener Politidirektoratet må vurdere om Innlandet politidistrikt kan legge beredskapsnivået på et så lavt nivå. Det ligger nå an til at politibetjenter vil bli sendt på oppdrag alene, med beskjed om at det kommer en kollega innen en times tid.

Innlandet politidistrikt skal senke sitt ambisjonsnivå med 49 millioner kroner det kommende året som følge av statsbudsjettet for 2020. Det vil føre til at vaktordninger blir endret. Hjemme- og beredskapsvakter kuttes ned og antall patruljer reduseres fra to til en i Nord-Gudbrandsdalen i deler av døgnet. Dette er to dalfører med store avstander og vi har de siste årene mange eksempler på at politiet kommer sist til ulykkessteder og at folk i akutte politisituasjoner må vente lenge på hjelp. Vi har også tilfeller der publikum selv har måttet ta grep i påvente av politiet, for eksempel på Grotli høyfjellshotell i påska 2018.

Det blir uttalt at publikum skal være trygge på at politiet kommer når det virkelig er behov, men dersom politiet ikke er i beredskap i utgangspunktet vil jo det bli vanskelig. Ingen vet når det virkelige behovet er der, og det er jo det beredskap handler om.

Jeg er kjent med at Innlandet politidistrikt ikke støtter seg til beredskapsanalyser i politiberedskapen, og at de setter i verk tjenestelister som fører til systematiske brudd på responstidskrava. Slik jeg leser det som står i GD ser ut

til at politiet i større og større grad blir avhengige av andre blålys-etater, og derfor bør politiet involvere andre etater og beredkapsorganisasjoner i beredkapsplanlegging.

Responstidsmålinger fra politiet i Innlandet er basert på et gjennomsnitt. Det gir et feil bilde på responstiden i distriktene og gir et feil bilde av beredkapsbildet. Alle hendelser der politiet kommer kritisk for sent blir borte med denne målemetoden. Det er nettopp disse hendelsene som burde blitt evaluert, som grunnlag for justeringer av beredskapen for å sikre alle innbyggere i politidistriktet.

På regjeringens nettsider står det under «Hovedprinsipper for beredkapsarbeider» under 1. Ansvarsprinsippet at:

«Den organisasjonen som har ansvar for et fagområde i en normalsituasjon, har også ansvaret for nødvendige

beredkapsforberedelser og for å håndtere ekstraordinære hendelser på området.»

Når vi kan lese i GD torsdag 23. april at Nord-Gudbrandsdal alpine Redningsgruppe, som utfører redningsaksjoner i fjellheimen, baserer seg på et samarbeid med brannvesenet fordi de vet at politiet ikke dukker opp før etter en time, blir jeg bekymra.

Når vi kan lese i GD torsdag 23. april at politimesteren i Innlandet politidistrikt svarer at det er greit at brannvesenet må ta politioppgaver, blir jeg bekymra, selv om politimesteren poengterer at de har et godt samarbeid med de andre nødetatene. Han peker også på at grunnen til at brannmannskapet er framme før politiet er fordi de er lokalt til stede. Dette kan tyde på for lite ressurser til å prioritere tilstedeværelse for politiet i hele Innlandet, eller så tyder det på en organisasjonsstruktur som sentraliserer politiressursene. Vi ser at stillinger sentraliseres med begrunnelse i at annen type kriminalitet som skal løses, men det løser ikke beredkapsbehovet og responstiden i Gudbrandsdalen og Nord-Gudbrandsdalen spesielt. Dette er heller ikke unikt for dette distriktet, men gjelder også for mange andre distriktskommuner.

Svar:

Jeg viser til at skriftlig spørsmål nr. 1421 og 1422 fra stortingsrepresentant Hove, som begge omhandler politiberedskapen, herunder responstid og tverretatlig samarbeid. Jeg ser det som mest hensiktsmessig å svare på begge spørsmålene i dette svaret.

Aksesstid på nødnummer 112 og responstid for ekstraordinære hendelser, herunder hendelser der liv er direkte truet samt andre hendelser som krever umiddelbar respons fra politiet, er begge relevante indikatorer på politiberedskapen. Departementet innførte krav til responstid og aksesstid på nasjonalt plan fra henholdsvis 2015 og 2016. På bakgrunn av disse kravene har Politidirektoratet utarbeidet krav for det enkelte politidistrikt.

Å oppnå kontakt med politiet på nødnummer 112 er viktig, både ut fra publikums behov for rask hjelp og for politiets evne til rask og effektiv håndtering av et oppdrag. Politiet nasjonalt besvarte tilnærmet 98 prosent av alle henvendelser til nødnummeret 112 innen 20 sekunder i 2019. Dette er en forbedring på 1,2 prosentpoeng fra 2018, til tross for at antall nødsamtaler til politiets operasjonssentraler har økt.

Responstid er tiden det tar fra politiets operasjonssentral mottar melding om en hendelse til politiet er fremme ved hendelsen. Det er viktig at politiet responderer raskt for å kunne redde liv, redusere skadeomfang og bidra til å oppklare kriminalitet. Kravene som stilles til politiets responstid gir en indikasjon på hva befolkningen kan forvente av politiet når det haster. Det stilles krav til hvilken responstid politiet skal holde seg under i 80 prosent av hasteoppdragene. Eksempelvis vil krav til responstid på 30 minutter bety at 80 prosent av hasteoppdragene skal ha responstid på 30 minutter eller mindre.

Det tas også hensyn til befolkningstetthet ved fastsettelse av responstidskrav. Det er satt ulike krav for ulike tettsteds kategorier: Under 2000 innbyggere, mellom 2000 og 20000 innbyggere og over 20000 innbyggere. Når det gjelder Innlandet politidistrikt, som stortingsrepresentanten viser til, rapporterer Politidirektoratet at politidistriktet så langt i år har innfridd responstidskravene i alle de tre tettsteds kategoriene. Dette inkluderer den minste tettsteds kategorien som Nord-Gudbrandsdal er en del av. Innlandet politidistrikt har hittil i år hatt 176 oppdrag det er stilt responstidskrav til (hasteoppdrag) i den minste tettsteds kategorien, og at responstiden har vært innenfor kravet på 34 minutter.

Når det gjelder tverretatlig beredkapsamarbeid, jobber alle de tre nødetatene etter prinsippet om at liv og helse skal prioriteres. Det vil være oppdrag der etatene utfører arbeid innenfor en annen nødetats ansvarsområde fordi det er hensiktsmessig. Det gjennomføres samarbeidsmøter mellom etatene på både distrikts- og nasjonalt nivå. Nødetatene har utarbeidet felles nasjonale rutiner for trippelvarsling. Verktøyet skal bidra til å gi en felles forståelse for situasjonen, bedre samhandling og kortere responstid. Dersom brannvesenet kommer først til et skadested henvises det til brann og eksplosjonsvernloven § 12 b) "Leder av brannvesenet har skadestedsledelsen ved andre ulykkessituasjoner inntil ledelsen overtas av politiet".

SPØRSMÅL NR. 1422**Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Aud Hove****Besvart 30. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Mener statsråden at politiet ikke trenger å gjennomføre reelle og tverretatlige beredskapsanalyser som grunnlag for politiberedskapen i distriktene?

BEGRUNNELSE:

I GD torsdag 23. april er det et stort oppslag der en politibetjent, som har doktorgrad innen samfunnssikkerhet og mange års erfaring som politibetjent i Nord-Gudbrandsdal, går ut og varsler følgende:

«Vi har ikke lenger beredskap som ivaretar tryggheten til publikum, egne mannskaper eller andre nødetater ved alvorlige hendelser i Nord-Gudbrandsdalen.»

Han mener Politidirektoratet må vurdere om Innlandet politidistrikt kan legge beredskapsnivået på et så lavt nivå. Det ligger nå an til at politibetjenter vil bli sendt på oppdrag alene, med beskjed om at det kommer en kollega innen en times tid.

Innlandet politidistrikt skal senke sitt ambisjonsnivå med 49 millioner kroner det kommende året som følge av statsbudsjettet for 2020. Det vil føre til at vaktordninger blir endret. Hjemme- og beredskapsvakter kuttes ned og antall patruljer reduseres fra to til en i Nord-Gudbrandsdalen i deler av døgnet. Dette er to dalfører med store avstander og vi har de siste årene mange eksempler på at politiet kommer sist til ulykkessteder og at folk i akutte politisituasjoner må vente lenge på hjelp. Vi har også tilfeller der publikum selv har måttet ta grep i påvente av politiet, for eksempel på Grotli høyfjellshotell i påska 2018.

Det blir uttalt at publikummet skal være trygge på at politiet kommer når det virkelig er behov, men dersom politiet ikke er i beredskap i utgangspunktet vil jo det bli vanskelig. Ingen vet når det virkelige behovet er der, og det er jo det beredskap handler om.

Jeg er kjent med at Innlandet politidistrikt ikke støtter seg til beredskapsanalyser i politiberedskapen, og at de setter i verk tjenestelister som fører til systematiske brudd på responstidskrava. Slik jeg leser det som står i GD ser ut til at politiet i større og større grad blir avhengige av andre blålys-etater, og derfor bør politiet involvere andre etater og beredskapsorganisasjoner i beredskapsplanlegging.

Responstidsmålinger fra politiet i Innlandet er basert på et gjennomsnitt. Det gir et feil bilde på responstiden i distriktene og gir et feil bilde av beredskapsbildet. Alle hendelser der politiet kommer kritisk for sent blir borte med denne målemetoden. Det er nettopp disse hendelsene som

burde blitt evaluert, som grunnlag for justeringer av beredskapen for å sikre alle innbyggere i politidistriktet.

På regjeringens nettsider står det under «Hovedprinsipp for beredskapsarbeider» under 1. Ansvarsprinsippet at:

«Den organisasjonen som har ansvar for et fagområde i en normalsituasjon, har også ansvaret for nødvendige beredskapsforberedelser og for å håndtere ekstraordinære hendelser på området.»

Når vi kan lese i GD torsdag 23. april at Nord-Gudbrandsdal alpine Redningsgruppe, som utfører redningsaksjoner i fjellheimen, baserer seg på et samarbeid med brannvesenet fordi de vet at politiet ikke dukker opp før etter en time, blir jeg bekymra.

Når vi kan lese i GD torsdag 23. april at politimesteren i Innlandet politidistrikt svarer at det er greit at brannvesenet må ta politioppgaver, blir jeg bekymra, selv om politimesteren poengterer at de har et godt samarbeid med de andre nødetatene. Han peker også på at grunnen til at brannmannskapet er framme før politiet er fordi de er lokalt til stede. Dette kan tyde på for lite ressurser til å prioritere tilstedeværelse for politiet i hele Innlandet, eller så tyder det på en organisasjonsstruktur som sentraliserer politiressursene. Vi ser at stillinger sentraliseres med begrunnelse i at annen type kriminalitet som skal løses, men det løser ikke beredskapsbehovet og responstiden i Gudbrandsdalen og Nord-Gudbrandsdalen spesielt. Dette er heller ikke unikt for dette distriktet, men gjelder også for mange andre distriktkommuner.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 1421 fra samme stortingsrepresentant.

Lenke: <https://spoersmaal.stortinget.no/spoersmaal/skriftligespoersmaal/skriftligspoersmaal/57486>

SPØRSMÅL NR. 1423**Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 6. mai 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

I dag er det enda mange steder som ikke har tilfredsstillende mobilnett, eller nettdekning, og hvor det ikke blir oppført nye basestasjoner fordi utbyggingen etter mobilsekskapenes oppfatning blir for kostbar. Mange steder må kommunene bidra økonomisk for å få opp nye basestasjoner.

Mener regjeringa at kommuneøkonomien skal være avgjørende for folks mobildekning, og hvordan tenkes denne utfordringen løst ved innføring av nyere teknologi hvor høye kostnader kan gjøre 5G utfordrende å realisere?

BEGRUNNELSE:

Koronakrisen, hjemmeskole og hjemmekontor har understreket hvor viktig det er med et landsdekkende godt mobilnett, og god nettdekning.

Svar:

Mobilnettene i Norge er blant verdens aller beste. Norge er et stort og langstrakt land med krevende geografi for nettutbygging, og en relativt liten befolkning som bor spredt over landet. Til tross for dette har tilbyderne bygget ut robuste nett med høy tjenestekvalitet og svært god dekning. Den norske politikken basert på markedsdrevet utbygging og tilrettelegging for konkurranse i ekomarkedet, har vært en suksess.

Som det fremgår av Prop. 1 S (2019-2020) har nå 99,9 prosent av norske husstander mobildekning med 2G- og 4G-nett. Nesten ingen land vi kan sammenligne oss med kan vise til noe tilsvarende. Bredbåndstilbudet i Norge er også sterkt forbedret. For høyhastighets fast bredbånd har det skjedd en formidabel utvikling. I 2019 hadde hele 86 prosent av norske husstander tilbud om bredbånd med hastighet på 100 Mbit/s, mot bare 63 prosent i 2013. Vi forventer å nå målet om 90 prosent dekning for 100 Mbit/s i løpet av 2020. I spredtbygde strøk er utviklingen spesielt gledelig. I 2013 hadde 11 prosent av husstandene i slike områder tilbud om høyhastighets bredbånd. I 2019 har dette økt til 45 prosent.

Jeg er enig i at det er viktig med gode landsdekkende mobil- og bredbåndnett. Jeg mener også at vi har det i Norge i dag. Samtidig blir infrastrukturen for elektronisk kommunikasjon viktigere og viktigere, og den utgjør den digitale grunnmuren for samfunnet. Derfor slår jeg meg ikke til ro med dette, men arbeider for at de gode norske

nettene skal bli enda bedre, både med tanke på robusthet, datahastigheter og dekning.

Ved flere tildelinger av frekvensressurser til mobilkommunikasjon har vi fastsatt dekningskrav for å forbedre tjenestetilgangen i hele landet. Ved en auksjon i 2013 ble det f.eks. stilt krav om 98 prosent befolkningsdekning til en av tilbyderne. Dette kravet ble innfridd før fastsatt frist. Senest i juni i fjor ble det tildelt frekvenser, der to av tilbyderne påtok seg å sørge for full dekning langs en rekke jernbanestrekninger og alle europaveier samt kystveien fra Mo i Rana til Bodø. Denne auksjonen omfattet det såkalte 700 MHz-båndet, som har gode dekningssegenskaper, og som er viktig for utbredelse av neste generasjons mobilnett (5G) over hele landet. Ved fremtidige frekvenstildelinger vil jeg fortsette å vurdere bruk av hensiktsmessige utbyggingsforpliktelser eller dekningskrav.

Jeg er optimistisk med tanke på 5G-utbygging. Det har i lengre tid pågått en rekke 5G-pilot-prosjekter som har gitt verdifull erfaring. I Trondheim er et 5G-nett allerede åpnet for alminnelig bruk, og den regulære 5G-utbyggingen er i gang. Det er kunngjort ambisiøse utbyggingsplaner. Tilbydere i mobilmarkedet har planlagt oppgradering til 5G i løpet av de neste tre til fire årene. Da vil 5G få tilsvarende utbredelse som dagens 4G-nett. I koronakrisen vi nå befinner oss i, må vi dog ta høyde for at det kan oppstå forsinkelser, selv om tilbyderne har gitt uttrykk for at de vil opprettholde et høyt aktivitetsnivå for slik utbygging.

Den markedsbaserte bredbåndspolitikken, hvor det er private bredbåndaktører som i hovedsak står for utbyggingen og finansieringen av bredbåndstilbudet, har ligget fast i mange år, og er svært vellykket. De kommersielle aktørene bygger ut bredbånd der det er lønnsomt. Enkelte steder er det ikke grunnlag for kommersielle investeringer, ofte på grunn av spredt bosetting med høye utbyggingskostnader per tilknytning. Derfor gir vi tilskudd til utbygging i slike områder. I 2020 er det satt av rekordhøye 406 millioner kroner i bredbåndstilskudd. Nivået på bredbåndstilskudd har økt under denne regjeringen. Bredbåndsmidlene fordeles til fylkeskommunene ut fra en fordelingsnøkkel som skal gi en større andel til de fylkeskommunene som trenger midlene mest. Støtteordningen er teknologinøytral, og kan benyttes til utbygging av både faste og trådløse nett, gitt de krav som ordningen stiller. Disse midlene vil dermed også bidra til å styrke mobilnettene i spredtbygde strøk.

SPØRSMÅL NR. 1424**Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 5. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Dersom forslaget fra Norsk Olje og gass skulle få flertall, hvor mye må friinntekten for petroleumssektoren reduseres for å kompensere for statens økte kostnader som følge av forslaget?

BEGRUNNELSE:

I budsjettspørsmål 25 fra FrP datert 30.03.2020 svarer Finansdepartementet på et spørsmål fra FrP at å midlertidig legge om petroleumsskatteregimet til direkte utgiftsføring innebærer en påløpt kostnad i 2020 på 82 mrd. kroner og i 2021 på 54 mrd. kroner. Det langsiktige provenyutøpet som er hhv. 1,8 og 1,6 mrd. kr. (Kilde: <https://www.statsbudsjettet.no/Statsbudsjettet-2020/Sporsmal-knyttet-til-korona-tiltak/Skatteravgifter/Fremskrittspartiet25/?query=SD%c3%98E&parti=&sort=date&all=true#hopp95991>)

Svaret avviker noe fra ønsket til fra Norsk olje og gass, NHO og LO, som sier at nåverdien av kontantstrømmen skal utgiftsføres direkte, ikke hele investeringsbeløpet. Ber om at svaret oppdateres med en «litt mindre» utgiftsføring, iht. til et naturlig valg av diskonteringsrente. Dersom forslaget fremdeles ikke er provenynøytralt, eller fremdeles innebærer risiko for mindre handlingsrom i budsjettene på sikt gjennom tapt avkastning fra SPU, bes departementet legge fram hvilke justeringer på andre elementer i petroleumsskatten som kan gjøre forslaget hhv. provenynøytralt og skattemessig nøytralt.

Svar:

For beskrivelse av dagens skattesystem vises det til tidligere svar på spørsmål 25 til Prop. 67 S (2019-2020) fra finanskomiteen/FrPs fraksjon av 27. mars 2020, der lignende endringer i petroleumsskattesystemet ble vurdert.

Forslaget til Norsk olje og gass (Norog) avviker noe fra fortolkningen som ble lagt til grunn i svaret til FrP. Det ble senere klart at forslaget fra Norog innebærer å diskontere fremtidige avskrivninger med risikofri rente og utgiftsføre dem umiddelbart i både ordinær selskapsskatt og særskatt, samtidig som friinntekten diskonteres med risikofri rente og utgiftsføres umiddelbart i særskatten. Fradragsrammen for rentekostnader i petroleumsvirksomheten er

knyttet til skattemessig gjenstående verdi. Investeringer som omfattes av forslaget til umiddelbar utgiftsføring, vil ikke ha gjenstående skattemessig verdi og dermed heller ikke rentefradrag. Det er tatt hensyn til bortfallet av rentefradraget i provenyberegningene. Beregningsteknisk er det brukt samme nivå på risikofri rente som ved beregning av skatteutgiften i Nasjonalbudsjettet 2020.

Med disse forutsetningene ville Norogs forslag innebære:

- Umiddelbar utgiftsføring av 95,3 pst. av investeringskostnaden i ordinær selskapsskatt og i særskatt.
- Umiddelbart fradrag for friinntekt på 20,2 pst. av investeringskostnaden i særskatt.
- Årlig utbetaling av skatteverdien av underskudd i ordinær skatt og særskatt.

Departementet har ikke grunnlag for å anslå effektene av Norogs forslag for prosjektinvesteringer etter 2021. Beregningsmessig er det derfor bare tatt hensyn til investeringer pådratt f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 og utbetaling av underskudd for disse to årene. Videre er det lagt til grunn at investeringene i overgangsordningen til friinntektsendringen i 2013 ikke omfattes av endringen. Norogs forslag er mer omfattende enn dette, og anslagene vil derfor undervurdere provenyeffekten, særlig for årene etter 2021. Det er tatt utgangspunkt i investeringsanslagene til Nasjonalbudsjett 2020, og det kan avvike fra hva en i dag kan forvente av investeringer i 2020 og 2021. Videre er beregningene statiske og tar ikke hensyn til at forslaget kan ha atferdsvirkninger, herunder påvirke selskapenes investeringer. Provenyanslagene er derfor usikre og må tolkes med varsomhet.

Omleggingen vil medføre et stort provenyutøp de to første årene med direkte utgiftsføring og deretter en provenyøkning når fremtidige avskrivninger, friinntekt og rentefradrag faller bort, gitt uendret investeringsatferd. Påløpt og bokført provenyvirkning fremgår av tabell 1. For å illustrere den langsiktige virkningen av forslaget er det i siste kolonne i tabell 1 anslått provenyøkningen over tid, målt i nåverdi ved risikofri rente, knyttet til investeringer pådratt i 2020 og 2021. Selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt ville økt fra 12 til 14 pst. av investeringskostnaden som følge av bortfall av rentefradraget.

Tabell 1: Anslått provenyendring av Norogs forslag om forserte fradrag og utbetaling av skatteverdien av underskudd for årene 2020 og 2021, sammenlignet med vedtatt budsjett for 2020. Dette inkluderer ikke effekten av den delen av Norogs forslag som strekker seg utover 2021. Mill. løpende kroner

	Påløpt	Bokført	Nåverdi av proveny over tid (ved risikofri rente)
2020	-85 000	-42 500	2 700
2021	-55 000	-70 000	2 400

Representanten stiller spørsmål ved hvilke andre justeringer som kan gjøre forslaget provenynøytralt over tid. En oppjustering av friinntekten med 4,3 prosentenheter, sammenlignet med Norogs forslag, ville anslagsvis gjort forslaget provenynøytralt over tid, målt som nåverdi med risikofri rente. Selskapenes investeringsandel etter skatt ville da vært uendret på 12 pst. og skatteutgiften knyttet til petroleumsskatten ville vært uendret.

Selskapene oppgir at de verdsetter fremtidige skattefradrag forskjellig fra staten. Selv om skattefradragene er sikre, verdsetter de fradragene med et høyt avkastningskrav. Da vil Norogs forslag fremstå som en skattelette for

selskapene og bedre etter-skatt lønnsomheten i investeringene.

Statens inntekter fra SDØE samt skatter og avgifter fra petroleumsvirksomheten inngår i kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten som i sin helhet overføres til Statens pensjonsfond utland (SPU). Ved fortsatt lav oljepris i 2020 vil forslaget trolig føre til negativ petroleumsskatt som vil redusere kontantstrømmen til SPU. Provenytapet som følger av forslaget, påvirker ikke det oljekorrigerede budsjettet for 2020, men endringene vil påvirke når skattene overføres til SPU.

SPØRSMÅL NR. 1425

Innlevert 24. april 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 29. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I Dagbladet 27.03.20 kunne vi lese om en familie som var strandet i England fordi far ikke får reise til Norge pga. bortvisningsforskriften. Familien er der fortsatt. Far har fått avslag på familiegjenforening grunnet manglende underhold, noe de har klaget på fordi de mener det nå er oppfylt. UDI uttaler i saken at hadde far blitt i Norge hadde han fått lov til å bli værende her til klagen ble behandlet.

Burde ikke far da kunne komme inn under unntaket i bortvisningsforskriften som sier at utlendinger ikke kan bortvises «når særlige grunner tilsier det, slik som særskilt omsorgsansvar (...) eller andre sterke velferdshensyn»?

BEGRUNNELSE:

<https://www.dagbladet.no/nyheter/na-ma-familien-splittes/72294692?fbclid=IwAR2JTwmmEqp4TckHykaAjV31w9ItBFWiIwXSDM1OTZ4RHfZCKDmBzflLha-HI>

Svar:

I dagens situasjon er det helt essensielt at vi klarer å begrense spredningen av Covid-19. I tillegg til de tiltakene som er iverksatt for å begrense spredningen i Norge, er det også viktig å begrense ytterligere overføring av Covid-19 fra utlandet. Regjeringen fastsatte derfor 15. mars i år nye regler som innebærer at utlendinger uten oppholdstillatelse skal bortvises fra Norge av hensyn til folkehelsen. Bortvisningsforskriften trådte i kraft 16. mars kl. 08.00.

Det er fastsatt en del unntak, som gjør at utlendinger uten oppholdstillatelse likevel ikke skal bortvises og dermed kan reise inn i Norge. Dette gjelder blant annet dersom «særlige grunner tilsier det, slik som særskilt omsorgsansvar for personer i Norge eller andre sterke velferdshensyn», jf. bortvisningsforskriften § 2 bokstav d. Justis- og beredskapsdepartementet har i G-09/2020 – Revidert rundskriv om ikrafttredelse av forskrift om bortvisning mv. av utlendinger i riket av hensyn til folkehelsen gitt nærmere veiledning om bortvisningsforskriften, herunder om unntak av «særlige grunner», jf. rundskrivet punkt 5. Her presiseres det at de opplistede eksemplene

ikke uttømmende angir hva som kan anses som «særlig grunn». Det er også uttalt at Utlendingsdirektoratet (UDI) kan gi nærmere retningslinjer. UDI har gitt slike retningslinjer, jf. UDI 2020-008 Retningslinjer for bortvisning fra riket av hensyn til folkehelsen. Videre er det UDI og politiet som har vedtaksmyndighet etter bortvisningsforskriften.

Også i den spesielle situasjonen vi befinner oss i nå mener jeg at det er god grunn til å overlate enkeltsaksbehandling til de som har ansvaret for dette i en normal-situasjon. Det vil ikke være riktig av meg som statsråd å gå

inn i den konkrete enkeltsaken representanten Andersen viser til i sitt spørsmål.

Det er uklart hvordan situasjonen utvikler seg, og den endrer seg raskt. For regjeringen er det viktig at vi finner den riktige balansen mellom hensynet til smittevern og andre viktige samfunnshensyn. Regelverket for bortvisning har allerede blitt endret flere ganger, og det kan igjen bli gjenstand for hurtige endringer og tilpasninger.

Avslutningsvis vil jeg presisere at jeg har stor forståelse for at de tiltakene som nå er innført, herunder reglene om bortvisning, medfører vanskeligheter for dem det gjelder. Jeg håper vi snart kan lempe på disse tiltakene.

SPØRSMÅL NR. 1426

Innlevert 25. april 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 4. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at eldre beboere ved sykehjem som ikke er smittet av Covid-19, får lov å få besøk av familie dersom den eldre ønsker det selv, så sant smittevernstillrådene følges, og vil statsråden sørge for at det generelle besøksforbudet presiseres slik at det tilrettelegges for besøksrom for friske eldre på alle sykehjem, og kan statsråden redegjøre for hva som gjøres for å sikre at pårørende til eldre på sykehjem med covid19 får ha kontakt med de døende og at ikke syke eldre med koronasmitte må dø alene?

BEGRUNNELSE:

Helsedirektoratet har fastsatt besøksforbud på sykehjem under Covid-19 pandemien. Unntak for besøksforbud skal være besøk til beboere som er alvorlig syke. Forutsatt at smittevernrådene blir fulgt, kan det også opprettes eget besøksrom nær sykehjemets inngang der friske beboere kan ta i mot korte besøk. Det er spørsmålstillers erfaring at dette ikke blir fulgt opp, og at den rådende oppfatningen ute er at man ikke skal besøke eldre på sykehjem uansett, på grunn av smittehensyn. Det er godt kjent at de fleste som flytter inn på en langtidsplass på sykehjem avslutter sitt liv på sykehjemmet. Eldre med langtidsplass på sykehjem bor der i gjennomsnitt 2 år, og om lag 20 prosent av sykehjemsbeboere har botid fra 1 måned til et halvt år. (Helsedirektoratet 2017).

Et besøksforbud vil derfor ramme alle eldre på sykehjem hardt, i og med at helsemyndighetene har varslet at

smitteverntiltakene vil kunne vare til enten befolkningen har opprettet immunitet eller det er utviklet en vaksine. Det er anslått at det vil kunne ta opptil 2 år før dette vil skje. At eldre beboere på sykehjem skal være avskåret fra kontakt med egen omgangskrets, egen ektefelle og egne barn, av et generelt besøksforbud er en svært krevende beslutning dersom besøksforbudet skal kunne vare i mange måneder og kanskje år. Så lenge eldre ikke er umyndiggjort, må det også være viktig å legge til rette for de eldre sine egne ønsker og risikovurderinger, så sant man ikke bidrar til å smitte andre.

Det er antatt at ca. 120 sykehjemspasienter har dødd av Covid-19 til nå, mens det er mange flere sykehjemspasienter som dør av andre årsaker i samme tidsrom.

Svar:

Det er en krevende situasjon vi nå befinner oss i, og hensynet til smittevern reiser en rekke vanskelige problemstillinger. Beboere på sykehjem og andre heldøgns omsorgsplasser og langtidspasienter i sykehus er særlig sårbare for koronasmitte, både på grunn av alder og underliggende sykdommer. På denne bakgrunn har Helsedirektoratet fastsatt et besøksforbud. Jeg vurderer at det er gode grunner til å opprettholde besøksforbud med overnevnte begrunnelser.

Samtidig er det som representanten Toppe skriver utfordringer knyttet til å isolere beboere og pasienter fra sosial kontakt med sine nærmeste over lang tid. Å ikke kunne besøke eller motta besøk fra sine nærmeste forringer

livskvaliteten for disse menneskene. Vi vet også at sosial isolasjon og ensomhet kan gi økt risiko for andre alvorlige fysiske og psykiske plager og sykdommer, inaktivitet og redusert ernæringsinntak.

Selv om vi nå gradvis åpner samfunnet, er det samtidig klart at vi fortsatt må leve med begrensninger knyttet til ferdsel og sosial kontakt i lang tid. For beboere i sykehjem vil en eller annen form for isolasjon være realiteten i uoverskuelig fremtid. Det er derfor behov for en vurdering av hvordan vi kan ivareta livskvaliteten til disse gruppene, herunder sikre mulighet for aktivisering og sosial kontakt

både på kort og lang sikt. Jeg har gitt Helsedirektoratet i oppdrag å vurdere hvordan det kan legges til rette for økt besøk av pårørende til beboere i sykehjem samtidig som nødvendige smittevern hensyn ivaretas.

Når det gjelder kontakt med døende har Folkehelseinstituttet utarbeidet egne råd for unntak fra besøksforbudet, blant annet for å forhindre at syke eldre med koronasmitte må dø alene. Det er et mål at den enkeltes verdighet og trygghet ivaretas, at alvorlig syke får god smertelindring og at pårørende skal få ta farvel med sine nære.

SPØRSMÅL NR. 1427

Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 4. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Når vil regjeringen presentere en modell for kompensasjon som er bedre tilpasset sesongbedriftene i tråd med Stortingets vedtak og hvilken kompensasjon vil denne gi sesongbedriftene?

BEGRUNNELSE:

Under Stortingets behandling av kompensasjonsordningen for bedriftene, var situasjonen for sesongbedriftene svært sentralt. En samlet komité ba regjeringen legge frem en ny modell som er bedre tilpasset sesongbedriftene. Så har fortsatt ikke skjedd, og sesongbedriftene vet således ikke hvilken kompensasjon de vil kunne motta.

I finanskomiteens Innst. 232 L (2019-2020), ble saken omtalt slik:

”Komiteen viser til at selv om kompensasjonsordningen er bred, så vil den ikke treffe alle bedrifter like godt. For eksempel vil bedrifter som har en sterk variasjon i inntjeningen i forskjellige sesonger ikke nødvendigvis treffes særlig godt når kompensasjonen baseres på omsetningen i mars, april og mai måned i 2019.

Komiteen viser til at mange bedrifter har store sesongvariasjoner i omsetningen, mens kostnadene er mer jevnt fordelt over året. Komiteen mener det må sikres en modell som er bedre tilpasset sesongbedriftene, og fremmer derfor følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen vurdere om relevante kostnader i kompensasjonsordningen kan periodiseres i tråd med «sammenstillingsprinsippet» i regnskapsloven § 4-1, slik at kostnader som er påløpt for å skape en inntekt, henføres til samme periode (måned) som inntekten.»

Svar:

Som jeg varslet i pressekonferansen 26. april jobber vi videre med å få på plass en beregningsmodell som treffer sesongbedriftene bedre. Disse bedriftene, for eksempel alpinsentre og fornøyelsesparker, tjener penger i løpet av en kort periode, som de bruker til å dekke kostnadene gjennom hele året. De er derfor ekstra utsatt for midlertidig omsetningsfall dersom det skjer i høysesongen.

Vi har vært tydelige på at sesongbedriftene inntil videre kan søke om støtte under den generelle kompensasjonsordningen. Flere av de som har mottatt tilskudd så langt, er for eksempel alpinsentre. Når en modell tilpasset sesongbedriftene er på plass, vil disse kunne få utbetalt ekstra støtte.

En egen modell for sesongbedriftene vil ta hensyn til at disse er særlig sårbare for inntektsbortfall i månedene med særskilte tiltak mot virusspredning. Bedriftene som kan antas å komme inn under sesongordningen, er de som har sine inntekter konsentrert rundt disse månedene, og som ikke har anledning til å få hentet inn den tapte omsetningen i senere perioder. I praksis vil det dermed dreie seg om tjenesteleverandører.

SPØRSMÅL NR. 1428**Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 5. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for et unntak fra lotteriloven, slik at idrettslag og andre foreninger kan avholde digitale lotterier så lenge koronarestriksjonene vedvarer?

BEGRUNNELSE:

Mange idrettslag og andre foreninger har over natta mistet sine viktigste inntektskilder fra cuper, kioskdirift og loddsalg med mer. Loddsalg rammes også av koronarestriksjonene, ettersom det er vanskelig å avholde tradisjonelle loddsalg samtidig som man ivaretar smitteverntreglene.

I vilkårene for smålotteri heter det at "Lotteriet må være basert på tradisjonelle, papirbaserte loddsedler eller loddbøker." Et unntak fra regelverket så lenge koronarestriksjonene gjelder, vil gjøre det mulig for idrettslag og andre foreninger å gjennomføre digitale lotterier som et viktig bidrag for å redde økonomien til klubbene.

<https://lottstift.no/nb/lotteri-og-bingo/ulike-typer-lotteri/smalotteri-2/?fbclid=IwAR23ENhrwmbufKj-PEm6PF7APcq-H2-nwi6TEyNRSJGBMzjnH7JYnv1aeFqU>

Svar:

Idrettslag og andre foreninger kan i dag tilby lotterier med inntil kr. 200.000 i årlig omsetning, etter å ha sendt en melding til Lotteritilsynet om lotteriet. Lotteritilsynet tillater allerede at lag og foreninger bruker Facebook eller lignende plattformer for distribusjon av lodd, for eksem-

pel ved å gi beskjed der om at man ønsker å kjøpe lodd, for deretter å bli skrevet inn i en loddbok. Betaling via Vipps e.l. er også akseptert. Lotteritilsynet har lagt til grunn at dette må vurderes som en utvikling av tradisjonelle lotterier. Heldigitale løsninger levert av profesjonelle aktører vurderes imidlertid ikke å være en videreføring av tradisjonelle lotterier, og tillates heller ikke.

Min vurdering er at de tilpasningene Lotteritilsynet allerede har akseptert, i lys av den digitale tiden vi lever i, bør møte representantens bekymring for at smitteverntreglene er vanskelige å ivareta ved tradisjonelle loddsalg. Lotteritilsynet vil også vurdere om det under koronaperioden kan gjøres digitale tilpasninger for basarer innenfor dagens regelverk.

Dersom det skal vurderes en ytterligere digitalisering av lotterier, er min vurdering at dette bør gjøres som del av en helhetsvurdering av pengespill- og lotterifeltet. Digitale lotterier kan ha flere utfordringer enn tradisjonelle papirbaserte lotterier med tanke på spilleproblemer.

Kulturdepartementet jobber for tiden med en totalgjennomgang av pengespillregelverket. Ny pengespillov vil sendes på høring senere i år. Alle forskriftene på pengespillfeltet skal også revideres. I denne prosessen vil det være naturlig å se nærmere på hvilke pengespill og lotterier som skal kunne tilbys digitalt i framtiden.

Jeg vil avslutningsvis minne om at hovedmålet med den norske pengespillpolitikken er å sikre ansvarlige pengespill og motvirke spilleproblemer, ikke å skaffe inntekter til gode formål.

SPØRSMÅL NR. 1429**Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 4. mai 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Er det en god grunn til at statsråden ikke kan gjøre et unntak å åpne Botanisk hage i Oslo på en trygg måte uavhengig av retningslinjene som gjelder for universitetet i Oslo?

BEGRUNNELSE:

Da universitetet i Oslo ble stengt pga. korona, stengte også Botanisk hage, at Botanisk hage er en sårbar hage med sjeldne og dyrebare arter samt at hagen er underlagt de samme retningslinjene som resten av universitetet er for-

ståelig. Det oppfordres til å ferdes i eget nærmiljø og for mange ligger Botanisk hage i nærheten av der de bor, i dette nærområdet bor folk i leiligheter med liten grad av felles uteareal og få kvadratmeter friareal pr innbygger i nærområdet sammenlignet med resten av Norges innbygger.

Svar:

Jeg er helt enig i at Botanisk hage har stor verdi for Oslos befolkning og ikke minst for nærmiljøet. Derfor har jeg også hatt god dialog med rektor ved Universitetet i Oslo om denne saken.

Onsdag 29.april annonserte Universitetet i Oslo at de gradvis vil gjenåpne Botanisk hage igjen med noe begrenset åpningstid og antall besøkende. Det gleder meg at portene til Oslos hage snart kan åpnes igjen.

SPØRSMÅL NR. 1430

Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 5. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mange virksomheter faller av tekniske grunner mellom stolene i kompensasjonsordningene selv om de har hatt mer enn en tilstrekkelig fall i omsetning som følge av pandemien. Dette kan være virksomheter som enten ikke er skattepliktig eller der det er uklart om de er konkurranseutsatt eller del av det offentlige. Viser til innstillingene i foregående krisepakker hvor Stortinget har gitt statsråden fullmakt og oppdrag med å justere ordningene slik at tekniske utfordringer ikke står i veien for støtte.

Hva er status i dette arbeidet?

BEGRUNNELSE:

En rekke kommunalt eide selskaper og kommunale foretak taper store inntekter grunnet redusert aktivitet. Eksempler er museer og idrettshaller som ikke kan ta imot besøk, havner som ikke lenger har passasjertrafikk eller taper inntekter fordi Hurtigruten, med statens godkjenning, har et svært redusert rutetilbud. Det kan være arbeidsmarkedstiltak, VTA, osv. I krisepakkene som er vedtatt så langt for bedrifter er det krav til å være skattepliktig og ha en virksomhet der mer enn 50 prosent av virksomheten er konkurranseutsatt. Mange av disse virksomhetene er av ulike årsaker ikke skattepliktige og hvor vidt aktiviteten er konkurranseutsatt eller ikke er i beste fall en krevende øvelse å finne ut av. Dette gjør at mange av disse virksomhetene faller utenom ordningene, selv om det er koronapandemien med påfølgende akutt reduksjon i bruken av tjenestene som er grunnen til inntektssvikten. En del av disse virksomhetene vil trolig også få store tap i inn-

tektene på årsbasis, tilsvarende eller mer enn mange av de bedriftene som er tildelt støtte gjennom krisepakkene.

Svar:

Regjeringen har innført en rekke ulike tiltak som vil bidra til at de som er hardt rammet økonomisk som følge av virusutbruddet og smitteverntiltakene vil få hjelp til komme seg gjennom krisen. Permitteringsregelverket er endret slik at bedriftene raskt kunne redusere sine variable lønnskostnader. Lånegarantiordningen gir mulighet for lån med statlig garanti. Den generelle kompensasjonsordningen er innrettet mot å hjelpe et stort omfang av selskaper med sine faste, uunngåelige kostnader. I tillegg er det utarbeidet en rekke spesifikke ordninger, blant annet for kulturlivet og for selvstendig næringsdrivende, og det jobbes også med flere andre tiltak rettet mot enkelte næringer eller organisasjonstyper. I sum vil de fleste virksomheter være omfattet av en eller flere ordninger.

I Stortingets anmodningsvedtak nr. 494 ber Stortinget regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har «ervert til formål» og dermed ikke betaler skatt blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, som f.eks. bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser, ideelle organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift.

Virksomheter som bare delvis er markedsutsatt, for eksempel fordi de både utøver forvaltningsoppgaver og næringsaktivitet, vil komme inn under kompensasjonsordningen for den markedsutsatte, skattepliktige delen, gitt at øvrige vilkår er oppfylt. Tilsvarende gjelder for innretninger som ikke har ervert til formål, men likevel dri-

ver næringsvirksomhet med en viss omsetning. Ordningen omfatter for øvrig offentlig eide foretak, uten krav om at den markedsutsatte delen av virksomheten skal utgjøre en spesiell andel av den samlede virksomheten, slik det var lagt opp til i Prop. 70 LS (2019-2020).

Tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall er rettet mot næringslivet og utformet med det for øyet. Både registrering i Foretaksregisteret og skatteplikt er naturlige vilkår for å avgrense ordningen, som også verner mot misbruk på en administrativt enkel måte. Å gi unntak fra disse kravene vil være i motstrid med Stortingets føringer om å forhindre misbruk og ha god kontroll med ordningen. Det bør derfor ikke gis unntak fra disse vilkårene. Det vil være å fravike kravene om seriositet, som

må gjelde for alle som skal nyte godt av tilskuddsordningen. Den generelle kompensasjonsordningen er utformet for, og bygger på, automatisert masseforvaltning, som var viktig for å få ordningen raskt på plass.

Virksomheter som faller utenfor kompensasjonsordningen og andre næringsvise ordninger som er innført, kan benytte mulighetene til å redusere kostnadene under permitteringsregelverket og kan søke om statsgaranterte lån i lånegarantiordningen. Regjeringen jobber også med ytterligere tiltak som vil rette seg mot virksomheter som i mindre grad treffes av de generelle ordningene, som for eksempel bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser og ideelle organisasjoner.

SPØRSMÅL NR. 1431

Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 4. mai 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kan regjeringen garantere at norske skattepenger og forsvarsressurser ikke har blitt brukt til å trene og støtte opprørmilitser i Syria som var involvert i narkotikasmugling?

BEGRUNNELSE:

21. april skrev ABC nyheter at en av de øverste lederne for opprørsgruppen Maghawir al-Thawra (MaT) som hevder at den ble trent og støttet av norske spesialstyrker, skal ha drevet med narkotikasmugling. Det var gruppa MaT selv som, ifølge det amerikanske nyhetsstedet The Defence Post, vedgikk at den tidligere kommandanten var involvert i narkotikasmugling.

Da Solberg-regjeringen besluttet at Norge skulle trene og støtte syriske opprørsgrupper forsikret daværende forsvarsminister Ine Marie Søreide at det ble gjort en svært grundig prosess for å velge ut styrkene Norge skulle trene. Det involverte blant annet bruk av løgnedektor. Den norske opptreningen og støtten til syriske opprørsstyrker ble gjort under amerikansk ledelse gjennom Operation Inherent Resolve. I ettertid har det kommet fram at flere av de syriske gruppene USA har støttet, har bånd til terrorgruppen al Qaida, som sto bak angrepet på tvillingtårnene i USA 11. september 2001 og en rekke andre terrorangrep i Europa, Midtøsten og andre deler av verden.

Den norske regjeringen nekter å fortelle hvilke militsergrupper de norske spesialstyrkene har trent, og har heller

ikke fortalt hvordan disse gruppene har brukt treningen de fikk. Men treningen har blitt finansiert med penger fra det norske fellesskapet, og det er derfor et rimelig krav at det norske folk får vite hvilke grupper disse pengene har gått til å trene opp.

Regjeringens argument om at dette må holdes hemmelig av hensyn til de syriske gruppene selv, fremstår lite troverdig all den tid ledere for MaT selv har uttalt offentlig at de ble trent og støttet av Norge. De norske styrkenes sikkerhet vil heller ikke trues av offentliggjøring, ettersom de for lengst forlatt Syria og avsluttet oppdraget.

Når nå gruppen som sier den ble trent av norske styrker selv vedgår at en av deres øverste ledere har vært involvert i narkosmugling, vil det være svært skadelig for tilliten til regjeringen om hemmeligholdet fortsetter.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 27. april 2020 med spørsmål fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om regjeringen kan garantere at norske skattepenger og forsvarsressurser ikke har blitt brukt til å trene og støtte opprørmilitser i Syria som var involvert i narkotikasmugling.

Som del av den internasjonale koalisjonen for å bekjempe ISIL hadde Norge militære styrker i Syria i perioden oktober 2016 – oktober 2017. De støttet lokale grupper i deres kamp mot ISIL i grenseområdene mot Irak.

Forsvarsdepartementet er ikke kjent med at disse gruppene eller deres medlemmer var involvert i smugling av narkotika i perioden. Forsvaret la i perioden støtten varte

stor vekt på at slike grupper måtte opptre i tråd med internasjonale og lokale lover og regler.

SPØRSMÅL NR. 1432

Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 5. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for om det finnes kompensasjonsordninger/støtteordninger tilpasset Borg Bingo SA, og andre foretak i samme situasjon, og vil statsråden vurdere å etablere eller utvide ordninger slik at også disse arbeidsplassene kan få støtte i en krevende periode med stort omsetningsfall?

BEGRUNNELSE:

Viser til at det er opprettet støtteordninger til kultur og næringsliv i forbindelse med korona-pandemien.

Etter henvendelse fra Borg Bingo SA har jeg blitt gjort oppmerksom på at samvirkeforetaket faller utenfor en rekke støtteordninger.

Borg Bingo SA informere om at de faller utenfor kompensasjonsordningen for idretten og frivilligheten, som forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet. Samvirkeforetaket kan heller ikke motta støtte fra Kulturdepartementets kompensasjonsordning som er rettet inn mot kulturarrangører som har måttet avlyse eller utsette arrangementer som følge av koronakrisen, og som forvaltes av Kulturrådet. Borg Bingo SA har i tillegg søkt kompensasjonsordningen for næringslivet, men har fått avslag begrunnet i at foretaket ikke er skattepliktig til Norge.

Borg Bingo SA er eid av 70 medlemmer. Medlemmene er idrettslag, jakt og fiske, kor, korps, og humanitære foreninger m.m.

Samvirkeforetaket har vært stengt siden 14. mars og har derfor ingen bingoinntekter men faste løpende kostnader. Borg Bingo har 7 ansatte bingovertinner som har vært permittert siden 14. mars.

Svar:

Regjeringen har innført en rekke ulike tiltak som vil bidra til at de som er hardt rammet økonomisk, vil få hjelp til komme seg gjennom denne tøffe tiden. Permitteringsregelverket er endret slik at bedriftene raskt vil kunne redu-

sere sine variable kostnader. Lånegarantiordningen gir mulighet for lån med statlig garanti. Den generelle kompensasjonsordningen er innrettet mot å hjelpe et stort omfang av selskaper med de faste uunngåelige kostnadene. I tillegg er det utarbeidet en rekke spesifikke ordninger, blant annet for kulturlivet og for selvstendig næringsdrivende, og det jobbes også med flere andre tiltak rettet mot enkelte næringer og organisasjonstyper. I sum vil de fleste virksomheter være omfattet av en eller flere ordninger.

Samvirkelag vil være omfattet av kompensasjonsordningen for næringslivet dersom de utøver økonomisk aktivitet, er skattepliktige for denne virksomheten, og er registrert i Foretaksregisteret. Samvirkelaget kan da få tilskudd dersom omsetningsfallet og de faste kostnadene er tilstrekkelig store.

Tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall er rettet mot næringslivet og utformet med det for øyet. Både registrering i Foretaksregisteret og skatteplikt er naturlige vilkår for å avgrense ordningen, som også verner mot misbruk på en administrativt enkel måte.

SPØRSMÅL NR. 1433**Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 11. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vurderte myndighetene lagerbeholdningen av smittevernutstyr før koronaviruspandemien, er statsråden i så fall tilfreds med lagerbeholdningen, og kan han gjøre rede for hvor stor beholdning hvert av helseforetakene hadde idet pandemien inntraff?

BEGRUNNELSE:

Etter at koronavirusmitten kom til Norge har det kommet frem at mange sykehus har hatt problemer med å skaffe til veie nok smittevernutstyr til de ansatte.

«Nasjonal beredskapsplan pandemisk influensa» fra 2014 fastslår at Helsedirektoratet i fasene mellom pandemier skal «løpende vurdere tilgjengelighet av antiviralia, personlig beskyttelsesutstyr, annet medisinsk utstyr og vurdere størrelsen på lagerbeholdningen». Om de enkelte helseforetakenes pandemiplaner fastslår beredskapsplanen at de blant annet må omfatte

«rutiner for lagring og anskaffelse av legemidler og medisinsk utstyr.»

Statsråden bes derfor svare på om det ble gjort en slik vurdering som av lagerbeholdningen av personlig beskyttelsesutstyr som beredskapsplanen sier, og om man var tilfreds med størrelsen på lagerbeholdningen før pandemien inntraff. Statsråden bes dessuten svare på hvor store lagerbeholdninger av personlig smittevernutstyr som fantes ved hvert av helseforetakene, oppgitt i antall måneders normalt forbruk.

Svar:

Det fremgår i lov om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) og forskrift om krav til beredskapsplanlegging og beredskapsarbeid at kommuner og regionale helseforetak har plikt til å utarbeide beredskapsplaner for de tjenestene de har ansvar for, herunder for innsatsfaktorer og infrastruktur de trenger for å yte tjenesten til daglig og i kriser, som bl.a. personell, legemidler og medisinsk utstyr, etc.

Legemidler og medisinsk utstyr ble løftet frem som et område med risiko i Helsedirektoratets rapport om Overordnede risiko og sårbarhetsvurdering for nasjonal beredskap i helse- og omsorgstjenestene i 2017. På bakgrunn av denne fikk Helsedirektoratet i tildelingsbrevet for 2018 i oppdrag å foreta en helhetlig risiko- og sårbarhetsanalyse for legemiddelberedskapen og de regionale helseforetakene fikk i oppdrag å bidra til dette arbeidet og samtidig

ivareta helseforetakenes ansvar for legemiddelberedskap. Helsedirektoratet leverte sin rapport i 2019 og konkluderer her med at hovedinnretningen på helseberedskapen i Norge er god, men at det er behov for å forsterke beredskapen for legemidler.

Myndighetene har gjennom Helseberedskapsrådet satt forsyningsikkerhet for helsemateriell på dagsorden. Helseberedskapsrådet initierte i 2019 oppstart av et samarbeide mellom DSB, de regionale helseforetakene, Forsvaret og helsemyndighetene om lager for helseberedskapsmateriell ved kriser eller forsyningsvikt. I tillegg er det allerede etablert et samarbeid mellom spesialisthelsetjenesten ved de regionale helseforetakene, forsvarssektoren og Helsedirektoratet om anskaffelse av medisinsk utstyr.

I felles foretaksmøte med de regionale helseforetakene i 14. januar 2020 ble det vist til viktigheten av økt bevissthet rundt leveringssikkerhet i innkjøpsordningene og behovet for en ny vurdering av de sentrale beredskapslagrene i forbindelse med arbeidet med ny grossistavtale for spesialisthelsetjenesten. Det ble også vist til regjeringens lansering av Nasjonal beredskapsplan mot utbrudd av alvorlig smittsomme sykdommer og til Handlingsplan for bedre smittevern og stilt krav om at disse blir fulgt opp.

Koronavirusutbruddet har definitivt utfordret landet, og ikke minst helseforetakene og kommunene, på en måte vi ikke har opplevd tidligere. Lagerbeholdningen av smittevernutstyr er et element i beredskapen som nå blir satt på prøve.

Det var oppmerksomhet i de regionale helseforetakene om utviklingen av covid-19-pandemien fra januar 2020. Lagerbeholdningen av smittevernutstyr ble da gjenstand for vurdering og det ble initiert oppbygging av beredskapslager i tråd med beredskaps- og pandemiplaner.

I løpet av første del av februar d.å. meldte grossister om forsyningsutfordringer og enkelte meldte også force majeure da de ikke var i stand til å levere i henhold til allerede inngåtte avtaler. Den krevende forsynings situasjonen skyldtes manglende leveranseevne hos produsenter, utfordringer med logistikk og transportløsninger til Norge, samt stengte grenser, som følge av pandemien.

Da regjeringen iverksatte omfattende smitteverntiltak fra 12. mars 2020 var lagrene av smittevernutstyr i regionale helseforetak og helseforetak allerede blitt redusert grunnet økt forbruk og mindre leveranser enn normalt.

I de fire helseregionene finnes det lager av smittevern-utstyr i den enkelte avdeling ved sykehusene og i tillegg har de fleste helseforetakene sentrallagre. Akershus universitets-sykehus HF og Sykehuset Østfold HF er bygget uten sentrallager, men til gjengjeld har Helse Sør-Øst et forsynings-senter for hele regionen. Ved inngåelse av kontrakter om leveranser av smittevern-utstyr er det i tillegg stilt spesifikke krav om lager hos leverandør.

For å få et helhetlig bilde av lagersituasjonen i spesialisthelsetjenesten må det gjøres opptellinger av smittevern-utstyr på avdelinger ved helseforetakene. I tillegg må det hentes inn lagerstatus fra flere sentrallagre og fra forsynings-senteret i Helse Sør-Øst. Det finnes en samlet status for alle helseforetak i Norge inkludert sentrallagre og forsynings-senteret i Helse Sør-Øst fra uke 11 2020.

Opptellingen av personlig smittevern-utstyr per uke 11 viste følgende for de fire regionene (angitt i uker normalt forbruk for regionene):

- Smittevernfrakker/stellefrakker: 18 uker
- Hansker: 7 uker, samt at grossist hadde ekstra lager
- Kirurgiske munnbind: 4 uker
- Åndedrettsvern: 41 uker
- Øyebeskyttelse/visir: 45 uker
- Operasjonsluer: 4 uker

Lagerstatus i det enkelte helseforetak er i denne sammenheng underordnet den samlede lagerbeholdning da det fra samme uke 11 ble iverksatt en ordning med allokering av personlig smittevern-utstyr basert på lagerstatus og behov (blant annet antall pasienter) på tvers av helseforetakene og helseregionene. Det ble etablert en egen komité med dette som formål slik at helseforetak med lite lager kunne prioriteres ved fordeling av utstyr.

Fra uke 12 2020 nedsatte Helse Sør-Øst RHF et eget kriseteam for å understøtte leverandørene med støtte til spedisjon og frakt da det viste seg å være utfordringer med transport av utstyr til Norge. Det var spesielt manglende leveranser av munnbind som førte til denne beslutningen. Det ble inngått samarbeid med Avinor, Utenriksdepartementet og to spedisjonsfirma for å sørge for transport av innkjøpt utstyr. Første fly med smittevern-utstyr landet allerede søndag i uke 12, med leveranser av munnbind tilsvarende 13 ukers normalt forbruk i spesialisthelsetjenesten.

Siden er ordningen med spedisjon og frakt i regi av Helse Sør-Øst RHF og innkjøp i regi av Sykehusinnkjøp HF utvidet til en nasjonal ordning for spesialisthelsetjenesten og for kommuner som ikke får leveranser via ordinære forsyningslinjer. Den nasjonale ordningen har også levert smittevern-utstyr til EMT-teamet som ble sendt til Italia, og til Bufdir og Forsvaret. Per 4. mai har den nasjonale ordningen hentet inn følgende volum som er fordelt til regionene (volumene til kommunehelsetjenesten er fratrukket):

- Smittevernfrakker/stellefrakker: 35 uker

- Hansker: 7 uker
- Kirurgiske munnbind: 123 uker
- Åndedrettsvern: 550 uker
- Øyebeskyttelse/visir: 2040 uker
- Operasjonsluer: 4 uker

Dette inkluderer også noe norsk produksjon av smittevern-utstyr. Lagerstatus over hansker hos grossistene er ikke medregnet. I tillegg til lageret av smittevern-utstyr i helseregionene har Helsedirektoratet hatt et nasjonalt beredskapslager av enkelte kategorier smittevern-utstyr.

Jeg vil avslutningsvis understreke at jeg er opptatt av at alle i helsetjenesten skal kunne gå trygt på jobb og ha det smittevern-utstyret de trenger. Det har vært, og er fortsatt, en omfattende og kontinuerlig innsats for å få på plass mest mulig utstyr til helsetjenesten. Vi har gjennom de siste ukene fått flere store leveranser fra utlandet med smittevern-utstyr. Det er imidlertid fortsatt en knapphet på smittevern-utstyr globalt, og det gjør situasjonen mer utfordrende. Man har derfor blant annet inngått flere avtaler med norske produsenter som omstiller sin produksjon til å produsere smittevern-utstyr. Dette gjelder blant annet smittevernfrakker, vernebriller/visir, operasjonsluer og desinfeksjonsmiddel.

SPØRSMÅL NR. 1434**Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 6. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er antatt tid for prøvesvar for covid-19 i de ulike kommunene i Nordland og hva gjør regjeringen for å redusere denne?

Svar:

Det er kommunenes ansvar å organisere prøvetakingen. Når prøven er tatt sendes denne til laboratoriet der selve

analysen skal foretas. Analyser av koronaviruset er prioritert og blir gjennomført fortløpende. Når prøven er ferdig analysert kommuniseres svaret i etablerte kanaler. Departementet har ikke gjort noen analyser av hvor lang tid det vil ta fra prøvetaking til svar foreligger, men det er førende for arbeidet med koronatesting og -analysering at hele kjeden optimaliseres med hensyn til tidsbruk.

SPØRSMÅL NR. 1435**Innlevert 26. april 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 4. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

I anleggskonsesjonen for Øyfjellet vindkraftverk er det slått fast at man gjennom avbøtende tiltak skal sikre reindrifta tilgang til sine flyttleier. NVE vedtok 8. april at et avbøtende for årets reinflytting er å stanse anleggsvirksomheten fra 10. april til 10. mai. 16. april opphevet OED delvis dette vedtaket fra NVE. Flyttingen er tidskritisk når forholdene ligger til rette for det.

Mener regjeringen det er klokt å gjøre et slikt vedtak uten avklaring av behandlingstid?

Svar:

Olje- og energidepartement tok 16. april stilling til en anmodning om utsatt iverksettelse av NVEs vedtak om en måneds driftstans. Departementets beslutning innebar at anleggsarbeidene kunne fortsette på en begrenset strekning i denne perioden. Denne strekningen berører ikke flyttleien direkte, men reinen kan bli påvirket av

anleggsstøy. Det ble presisert at konsesjonæren for vindkraftverket, Øyfjellet Wind, måtte være forberedt på å stanse anleggsarbeidet, dersom hensynet til reindriften tilsa dette.

Øyfjellet Wind har i etterkant lagt fram for Jiilen-Njaarke reinbeitedistrikt et forslag til rutiner for stans mv. som reinbeitedistriktet, etter det departementet får opplyst, ikke har motsatt seg. Etter at departementet fattet sitt vedtak om delvis utsatt iverksettelse, har anleggsvirksomheten nå frem til månedsskiftet vært stanset i vel ett døgn på reindriftens anmodning. Her i departementet har vi nå fått opplyst fra konsesjonæren at hovedflokken til distriktet skal være drevet igjennom planområdet. Distriktslederen for reindriften har derfor gitt beskjed til Øyfjellet Wind om at anleggsarbeidene kan starte opp igjen.

I departementet har vi etter at vår beslutning ble tatt, fulgt utviklingen på Øyfjellet nøye. Vi har fått daglige oppdateringer fra konsesjonæren, og hatt tett dialog med Landbruks- og matdepartementet, som fagdepartementet vårt for reindrift.

Jeg registrerer at formålet med beslutningen 16. april – å kunne gjennomføre begrenset anleggsvirksomhet samtidig som reindriften skal sikres passasje til sine sommerbeiter – nå ser ut til å oppfylles.

Klagesaken om pålegget om stans ligger til behandling i NVE i tråd med bestemmelsene i forvaltningsloven

om saksforberedelse i klagesaker. Forvaltningsloven har bestemmelser om klagefrister og foreleggelse for parter i saken som skal hensyntas. NVE foretar nå en innledende behandling før saken oversendes mitt departement for den videre klagebehandlingen.

SPØRSMÅL NR. 1436

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 29. april 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Mener statsråden at tilsynsrådet skal drives på frivillig grunnlag, eller bør de som påtar seg oppdrag for rådet få betalt for eksempel etter sin normale timesats?

BEGRUNNELSE:

I hver av kriminalomsorgens fem regioner finnes det et tilsynsråd. Tilsynsrådet fører tilsyn med fengsler og friomsorgskontorer og ser til at behandlingen av de domfelte og innsatte skjer i samsvar med gjeldende rett. Tilsynsrådet kan føre tilsyn ved alle sider av straffegjennomføringen som faller inn under kriminalomsorgens ansvarsområde.

Medlemmene i tilsynsrådene har ingen tilknytning til Kriminalomsorgen og er dermed heller ikke underlagt kriminalomsorgens instruksjonsmyndighet.

Igjennom media kan vi denne helgen se et konkret eksempel fra kriminalomsorgen i Bergen, der kommer det frem at tilsynsrådet ikke gjennomfører sitt oppdrag etter planen. I all den tid Stortinget nettopp har behandlet sivilombudsmannens særskilte melding om isolasjon i norske fengsler, hvor det kommer frem en rekke svært alvorlige hendelser og brudd på menneskerettigheter i norske fengsler mener undertegnede at det er svært alvorlig at heller ikke Tilsynsrådet ser ut til å fungere etter hensikten.

Undertegnede opplever at ansatte i kriminalomsorgen er oppriktig bekymret over situasjonen, de ønsker å utføre sitt arbeid på en god måte og mener rådet er viktig for nettopp dette.

Slik undertegnede forstår det er hovedutfordringen en uenighet rundt finansiering av jobben rådet skal gjøre.

Svar:

I hver av kriminalomsorgens fem regioner finnes det et tilsynsråd. Fylkesmennene foreslår, etter forespørsel fra Justis- og beredskapsdepartementet, medlemmer og varamedlemmer fra de respektive fylker. Justis- og beredskapsdepartementet oppnevner deretter leder, nestleder, medlemmer og varamedlemmer av tilsynsrådene. Det bør oppnevnes minst to medlemmer og ett varamedlem fra hvert fylke. Rådernes funksjonstid er to år.

Det følger av retningslinjer til straffegjennomføringsloven punkt 9.1 at minst ett av rådsmedlemmene bør være eller ha vært dommer. De øvrige medlemmene bør representere ulike yrkesgrupper.

Medlemmer av tilsynsrådene har krav på godtgjøring etter Statens personalhåndbok punkt 10.14.2 – Godtgjøring til leder, medlemmer og sekretærer i statlige utvalg. Utvalgsgodtgjøring er definert som honorar og ikke betaling for tjeneste.

I tillegg åpnes det for at det kan gis erstatning dersom deltakelsen i utvalget medfører tapt arbeidsinntekt for arbeidstakeren. Under visse forutsetninger kan også tapte inntekter for en virksomhet grunnet en medarbeiders deltakelse i utvalg, erstattes.

Som det fremgår av flere presseoppslag har departementet til behandling en klagesak om honorar til medlemmer av tilsynsrådet i Kriminalomsorgen region vest. Generelt er det naturligvis uheldig dersom tilsynsarbeidet stopper opp på grunn av uklarheter om honorar, særlig dersom dette har negative konsekvenser for innsatte og deres pårørende. Vi arbeider for at saken kan slutføres i løpet av kort tid og for at det skal være et velfungerende tilsyn i Kriminalomsorgen region vest.

SPØRSMÅL NR. 1437**Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 4. mai 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Når det gjelder tråling og yngeldrap – hysefisket - Varangerfjorden, vil statsråden anmelde lovbrøyterne, begjære skipper og eier av ms «Asbjørn Selsbane» straffet; sørge for at verdien av fangsten blir inndratt; sørge for at slikt fiske ikke får fortsette i år og senere år, og sørge for at slik ressurskriminalitet ikke kvalifiserer for deltakelse i Fersk-fiskordningen?

BEGRUNNELSE:

Snurrevadfartøyene har etablert en praksis som allerede i 1929 fikk Høyesterett (Rt-1929-758) til å konkludere at «jeg finner disse opplysninger tilstrekkelige til at fastslaa, at snurrevad er et med traal likeartet redskap i motsetning til drivende redskaper» (uth.her).

Det er klart at høyesterett i Rt-1929-758 gir fortsatt uttrykk for gjeldende rett: Det er ingen snurrevadtrålere som ligger i still når nota dras inn. De største snurrevadtrålerne bruke masse tykk tau og som virker som tråldører. Når de sleper nota etter seg kan slepeturen være så lang som helt fra Vardø til Ekkerøy før armene klapper sammen og nota ikke fisker lenger. Dess grunnere vann dess lengre blir slepreken.

Trålerne skal som kjent fiske utenfor hhv. 4 og 6 n.mil og utenfor trålfrie soner som til enhver tid er angitt i Forskrift om utøvelse av fisket i sjøen av 22 desember 2004 nr. 1878, kap- XI.

Det har ligget sju snurrevadtrålere på Molvika mellom Vardø og Kiberg. Feltet ligger mellom garnbakken der vi har lokale fiskere har garnlenkene sine. Mellom land og garnlenkene gytter lodda og torsk. Der befinner også hyseyngelen seg fordi den beiter på lodderogn, som har festet seg på bunnen etter gyting. Snurrevadtrål som sles langs bunnen der lodderogna har festet seg ødelegger i tillegg loddegytingen. Og som alle vet er loddefisket for tredje året på rad stoppet på grunn av en svak loddebestand.

Dette skjer på grunt vann, dvs. 30 til 40 favner vann, dvs. på grunnere vann enn tillatt etter 2004-forskriften § 16 d) 3; dvs. 170 meter.

Kystvakta lå ved siden av og så på det hele. Først etter to dager ble dette stoppet og da på grunn av undermåls fisk i fangstene.

En av disse havgående fartøyene ms «Asbjørn Selsbane» (lengde 55 meter, motorkraft 3500 hk) leverte etter to dagers tråling 60 tonn hyse, som er seddelført med 8 hg til kr 2,70 pr kg. Mao. en ulovlig fangst. Ingen vil ha denne

hyse, den brukes bare til å sikre seg torsk gjennom fersk-fiskordningen.

Dette er ressurskriminalitet. Det tråles på et sted det ikke er lovlig å tråle. Det tråles på en fisk under minstemål.

Svar:

Selv om det er noen likheter mellom snurrevad og trål, er der forskjeller både i utforming og virkemåte. Det er ulike tekniske regler som gjelder for de to redskapstypene.

Det følger av utøvelsesforskriften § 16 bokstav d) at det innenfor grunnlinjene i Nordland og Troms og Finnmark er forbudt å fiske med småmasket trål på grunnere vann enn 170 meter. Dersom det fiskes med snurrevad, kommer dette forbudet ikke til anvendelse.

For snurrevad gjelder etter utøvelsesforskriften § 15 begrensninger for fiske innenfor 4 nautiske mil (nm) av grunnlinjene og inn til fjordlinjene. Det er her ikke tillatt å benytte snurrevad som er større enn 123 meter målt fra vingspiss til vingspiss og 156 meter i omkrets i åpningen på nota målt på strukket maske. Det er videre forbudt å bruke mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).

Det er videre etter utøvelsesforskriften forbud mot fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene, med visse unntak for fartøy under 11 meter største lengde. Ved fiske med snurrevad nord for 62° N er det ikke tillatt å bruke gir, noe som begrenser bevegelsesfriheten til redskapet på ujevn bunn. I stedet for gir benyttes et såkalt skjørt, som består av nett og tau. For å oppnå seleksjon i snurrevad er det påbudt å benytte kvadratmaskesekk (seleksjonssekk) nord om 64° N, jf. utøvelsesforskriften § 3 nummer 1 bokstav b. Det er imidlertid ikke krav om at fartøy som bruker snurrevad, må ligge stille underveis i fangstprosessen.

Det er ingen holdepunkter for at det her har skjedd et fiske med redskap som må defineres som en trål.

Dersom et fartøy under fiske får for høy innblandingprosent av fisk under minstemål, medfører det en plikt til å stoppe fangstoperasjonen og vurdere skifte av felt. For å ilagge straff kreves det at den som overtrer bestemmelser, har gjort dette med forsett eller opptrådt uaktsomt. Dersom fangsten viser seg å være ulovlig på grunn av innblandingen av fisk under minstemålet, skal den inndras.

I tillegg til skipperens ansvar for å skifte område dersom man får for mye hyse under minstemål, har vi en ordning hvor myndighetene stenger områder for å begrense fangst av fisk under minstemål og bifangst. Kystvakten gjennomførte 22. april 2020 tre fangstkontroller

på snurrevadfartøy på Skallbukta ved Kiberg i Troms og Finnmark, og oppfordret fartøyene til å flytte aktiviteten nettopp på grunn av høy innblanding av hyse under minstemål. Sjøtjenesten har meldt at fartøyene flyttet område, og 24. april stengte Fiskeridirektoratet området for fiske med snurrevad.

Det stilles spørsmål om hvorvidt jeg vil sørge for at ressurskriminalitet ikke kvalifiserer for deltakelse i ferskfiskordningen. Det er en forutsetning for å få tillegg av torsk på ferskfiskordningen at fangsten er høstet lovlig.

For å få tillegget er det også et vilkår at fangsten leveres fersk. Det har vært referert i pressen at fartøyets eier har opplyst at de ikke fisket på ferskfiskordningen under det aktuelle fisket.

Spørsmål om hvilke fartøy som får fiske hvor med forskjellige redskap er av prinsipiell karakter. Jeg viser i den anledning til mitt svar på stortingsrepresentantens spørsmål nr. 1371 til skriftlig besvarelse om kystnær fartøyaktivitet.

SPØRSMÅL NR. 1438

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 30. april 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva legger statsråden i begrepet snarlig, og når kan Stortinget regne med å få saken om videreføring av prosjektet R4 Roa - Gran grense til behandling?

BEGRUNNELSE:

I et svar på et spørsmål fra representanten Sverre Myrli fra 4. februar i år om når det vil bli lagt fram en sak for Stortinget om riksveg 4 Roa- Gran grense svarer statsråden at en avklaring er forventet snarlig. Det er snart 3 måneder siden. Det er som kjent gjennomført riving av mange hus i området og det er innløst 28 eiendommer for å gi plass til

den planlagt traseen. I Prop. 1 S (2019-2020) som en av 5 strekninger for mulig oppstart i 2020.

Svar:

Det aktuelle prosjektet er under behandling i departementet. Behandlingen av saken ble forsinket grunnet ulike problemstillinger knyttet til bom på sidevei.

Samtidig som de enkelte prosjektene kan sies å være klare for oppstart har Samferdselsdepartementet et ansvar for den samlede ressursbruken i sektoren. Før en starter opp nye større samferdselsprosjekter, herunder dette prosjektet på Rv 4, må det være tilstrekkelig penger innenfor de budsjetttrammene det er rimelig å legge til grunn for de kommende årene.

SPØRSMÅL NR. 1439

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 4. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å endre de statlig garanterte kriselånene så de også kan gå til bedrifter som har vist en

positiv utvikling i løpet av 2019 og som har snudd underskudd til overskudd, og bidra til å forhindre at disse bedriftene nå går konkurs?

BEGRUNNELSE:

Bedrifter som var i økonomiske vanskeligheter per 31.12.2019 har ikke mulighet til å få de statlige garanterte kriselånene som har kommet som følge av korona-pandemien. Det er en sunn holdning at staten ikke skal garantere for selskaper som uansett ville gått konkurs. Likevel er det flere bedrifter som de siste årene har vært gjennom store endringsprosesser. Endringsprosesser tar tid og det koster. Møbelbedriften LK Hjelle AS er et godt eksempel på dette. De gikk med underskudd i 2017, 2018 og 2019. De kan derimot vise til en positiv utvikling. De har etablert nytt styre, lagt ny strategi og har ny daglig leder. Dette har gitt resultater. Fra og med august 2019 var det et overskudd på 500 000 kr og 1 kvartal 2020 ser også ut til å ha overskudd. Med de kriteriene som ligger for å få kriselån får de ikke tilgang på dette og resultatet blir, om ikke kriteriene endres, at bedriften går konkurs.

Svar:

Målet for regjeringen er at sunne og levedyktige bedrifter skal komme seg gjennom denne krisen, og det er iverksatt en lang rekke kraftfulle tiltak med det for øyet. Lånegarantiordningen for bedrifter var et av de første tiltakene som ble iverksatt. Per 22. april hadde bankene innvilget statsgaranterte lån til over 1 000 bedrifter på til sammen mer enn 4 milliarder kroner.

Garantiordningen utgjør en økonomisk fordel for bedriftene som får lån, og er derfor statsstøtte. Garantiordningen er notifisert til og godkjent av ESA i henhold til EU-kommisjonens midlertidige rammeverk for godkjenning av statsstøtte i forbindelse med korona-utbruddet. Rammeverket stiller nærmere krav bl.a. til hvordan slike lånegarantier til bedrifter kan ytes. For at ESA skulle kunne godkjenne støtten etter EØS-avtalen, var det avgjørende at den norske garantiordningen tilfredstilte alle kravene i rammeverket.

Et av vilkårene i rammeverket er at bedriftene som skal motta statsgaranterte lån, ikke var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019. Begrepet «økonomiske vanskeligheter» er nærmere definert i EU-regelverket, og vi må forholde oss til denne definisjonen i våre regler for at ordningen skal kunne godkjennes som statsstøtte etter rammeverket. Som det fremgår av gjennomføringen i § 5 i forskrift til lov om statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, er definisjonen omfattende. For aksjeselskaper er hovedregelen at bedriften skal anses for å være i økonomiske vanskeligheter når mer enn halve aksjekapitalen eller tilsvarende per 31. desember 2019 var tapt på grunn av akkumulerte tap, se første ledd i den nevnte bestemmelsen. Det at en bedrift har hatt underskudd, vil ikke i seg selv være nok til at bedriften skal anses for å være i økonomiske vanskeligheter. Er derimot tapene av en viss størrelse sammenlignet med aksjekapi-

talen, må bedriften etter EU-regelverkets definisjon anses for å være i økonomiske vanskeligheter. Dette har vi ikke mulighet for å lempe på etter støtterammeverket.

For bedrifter som ikke var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019, har bankene stor handlefrihet til å innvilge lån. Garantiordningen overlater f.eks. fullt og helt til bankene å vurdere om en bedrift forventes å være lønnsom under normale markedsforhold, som er et vilkår for å få lån etter § 3 i loven om ordningen. Bedrifter som får avslag på sin lånesøknad i én bank, bør henvende seg også til andre banker. Det er et råd vi ofte gir i en normalsituasjon, og kan være klokt å følge også i den situasjonen vi står i nå. Bankenes vurderinger av og krav til lønnsomhet kan variere.

Ellers vil jeg understreke at bankene gjør en stor innsats for norsk næringsliv, også utenfor rammene av de ulike tiltakene som regjeringen har iverksatt. Mitt inntrykk er at bankene innenfor sine lønnsomhetskrav strekker seg langt for å hjelpe kundene sine gjennom krisen. Bankene bruker for eksempel avdragsfrihet aktivt for å hjelpe dem som har midlertidige betalingsproblemer, og utviser generelt stor fleksibilitet i møte med de ulike utfordringene bedriftene nå står overfor.

Vi jobber kontinuerlig med å måle effekten av de tiltakene vi har innført, og justerer der det er behov og mulighet for det. Regjeringen vurderer også fortløpende behovet for nye tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1440**Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen****Besvart 4. mai 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Vil landbruksministeren, etter debatten i Stortinget 22. april om salg av statens skoger, ta et initiativ overfor Statskog slik at arrondering og salg av teiger ivaretar intensjonen om å styrke det lokale eierskapet blant annet ved at skogeiendommer som selges ikke er så store og dyre at det utelukker muligheten for lokalt eierskap?

BEGRUNNELSE:

Arbeiderpartiet vil stanse privatisering av Statskog. Stoltenberg II-regjeringen sikret Norge mer felles eierskap til skog gjennom et kjøp av Borregaardskogene. Lånet som finansierte og sikret mer felles norsk skog, skulle nedbetales gjennom arrondering og salg av spredte teiger. Arrondering betyr for eksempel at en mindre skogteig kan legges til en lokal skogeiendom som ligger rett ved siden av. Det statlige lånet på 475 millioner er nedbetalt, og salget av skog bør stoppes.

I innstillingen fra behandlingen av saken i 2010 står det: «... alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, mener det er positivt at staten gjennom sitt eierskap i Statskog SF gir selskapet anledning til å gjennomføre et eiendomskjøp av historisk betydning». «Flertallet forutsetter at regjeringen i den videre dialog med selskapet legger til grunn at et slikt videresalg av eiendommer gir muligheter for et aktivt lokalt eierskap.

Men det viser seg at nesten 30 pst. av de 540 000 dekarene som nå er solgt fra Statskog, har endt opp hos aksjeselskaper eller personer som bor andre steder enn der skogen ligger. Salg av selvstendige og store eiendommer til selskaper eller personer som bor andre steder enn der skogen ligger, og kjøper ikke har noe med det lokale skogbruket å gjøre, kan ikke salget kalles arrondering, bare privatisering. Dette skaper uheldig prispress oppover på skogeiendommer. Lokalt aktivt eierskap utelukkes dersom eiendommene blir så store og dyre at det ikke finnes aktuelle lokale kjøpere. I tillegg konsentrerer det jakt- og fiskerettigheter på færre hender. Disse viktige delene av det norske friluftslivet utenfor allemannsretten, kan dermed bli dyrere og vanskeligere tilgjengelig for vanlige folk.

I debatten i Stortinget 22.april var det ingen representanter som ga uttrykk for at det er ønskelig at lokale kjøpere stenges ute på denne måten. Selv om regjeringen vil fortsette å selge, må den sørge for at stortingsflertallets vilje blir fulgt.

Svar:

Intensjonen bak Statskog SFs arronderingssalg var å forbedre arronderingen av foretakets eiendommer, for å styrke foretakets økonomi og mulighetene for utbytte til eier, jf. Prop 11 S (2010-2011). I den rød-grønne regjeringens forslag til Stortinget er det vist til at slikt arronderingssalg kan bidra til å styrke næringsgrunnlaget for private skogeiere, kommuner og allmenninger. Det ble også pekt på at det kunne utløse makeskiftearealer for skogvern. Flertallet i Næringskomiteen var fornøyd med at det var lagt opp til et omfattende arronderingssalg, og forutsatte at den rød-grønne regjeringen i den videre dialog med selskapet la til grunn at et slikt videresalg av eiendommer gir muligheter for et aktivt lokalt eierskap. Det ble også forutsatt at inntektene fra salget skulle brukes til nedbetaling av det statlige lånet på 475 mill. kroner, uten at omfanget av salget på noen måte var knyttet til størrelsen på lånet. Den rød-grønne regjeringen fulgte opp ved å vedta retningslinjer for Statskog SFs arronderingssalg i 2011. Retningslinjene gir gode muligheter for å styrke lokalt eierskap, og det er mange som har benyttet seg av dette.

I retningslinjene går det blant annet fram at nedsalget skal resultere i en bedre arrondering for Statskog SF og lede til en mer effektiv drift, og at foretaket skal søke å nå høyest mulig pris for eiendommene.

Dagens regjering mener at retningslinjene for salget er gode, og har valgt å videreføre disse uten endringer. Etter en grundig vurdering har vi imidlertid åpnet for at Statskog SF kan utvide salget med inntil 150 000 dekar, der dette gir arronderingsmessig gevinst for foretaket.

Det er ingenting i veien for at lokale skogeiere kan gå sammen om å by på større eiendommer med mål om å dele disse opp for å forbedre arronderingen av sine eksisterende eiendommer etterpå. Det vil så være opp til kommunen, gjennom konsesjonsbehandlingen, å vurdere om dette vil bidra til en god utvikling av landbrukseiendommene.

Statskog SFs ansvar er å ivareta foretakets interesser innenfor de rammene som er satt for virksomheten, og på den måten sikre fellesskapets verdier. Det har siden den rød-grønne regjeringen startet arronderingssalget i 2011 vært Statskog SFs ansvar å vurdere hvilke eiendommer som skulle selges, og hvordan salget skulle gjennomføres innenfor rammen av kriteriene. Arronderingssalget har gitt gode muligheter for å styrke privat lokalt skogeierskap, slik Stortinget forutsatte. Jeg ser derfor ingen grunn

til å gjøre endringer i kriteriene for Statskog SFs arronderingssalg nå.

SPØRSMÅL NR. 1441

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Jon Georg Dale

Besvart 6. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Kva er lengste avstand frå den definerte Iskanten i 2011, til det området det er opna for olje- og gassaktivitet i Meld. St. 20 (201-2020), kor mange kvadratkilometer stengast for aktivitet som følge av denne grensejusteringa, og fins det områder der ny foreslått iskantsone går lenger nord enn området var definert i 2011?

GRUNNGJEVING:

Definisjonen av Iskantsona som ligg i Meld.st. 20 (2019-2020) har stor betydning for rammevilkåra for olje- og gassindustrien. Etter framlegginga av meldinga har det vore ein tiltakande diskusjon om kva dette har å bety for tilgangen på areal. Eg bed difor om at Olje- og energiministeren gir si vurdering av kor store konsekvensar dette reelt har for oljenæringa. Det bes derfor om ei vurdering av kor lang avstanden på det lengste er med forlaget frå regjeringa samanligna med den definerte Iskanten i 2011. Videare bes det om ei vurdering av kor mykje areal den nye iskantsonedefinisjonen innskrenkar for olje- og gassaktivitet samanligna med definisjonen frå 2011. Det bes også redegjort dersom forslaget frå regjeringa i Meld.St.20 i noko område opner område for aktivitet nord for det den definerte Iskanten gjorde i 2011.

Svar:

Jeg er enig med representanten Dale i at tilgangen på areal er en viktig del av rammebetingelsene for olje- og gassvirksomheten. Derfor følger regjeringen opp Granavolden-plattformen og viderefører praksisen med jevnlig konsesjonsrunder på norsk sokkel. Tilsvarende følger vi opp Granavolden-plattformen gjennom helhetlige rammer for næringsvirksomheten til havs, bl.a. gjennom områdespesifikke rammer for petroleumsvirksomhet i forvaltningsplanene. Formålet med forvaltningsplanene er å legge til rette for verdiskaping gjennom bærekraftig bruk av havområdenes ressurser og økosystemtjenester

og samtidig opprettholde økosystemenes struktur, virkemåte, produktivitet og naturmangfold.

I Meld. St. 20 (2019-2020) har regjeringen etter en samlet vurdering valgt å sette grensen for det særlig verdifulle og sårbare området (SVO) iskantsonen der det forekommer havis 15 prosent av dagene i april basert på isutbredelse fra 30-års perioden 1988-2017. Denne grensen for iskantsonen ligger stedvis nord og stedvis sør for iskanten slik den ble lagt frem i Meld. St. 10 (2010-2011).

Iskantsonen, som den nå er definert i forvaltningsplanen, ligger i all hovedsak utenfor områder som Stortinget har åpnet for petroleumsvirksomhet. Når det gjelder areal tilgjengelig for petroleumsvirksomhet ved iskantsonen i den nylig fremlagte forvaltningsplanen, er det to områder hvor det ikke skal igangsettes ny petroleumsvirksomhet som ikke allerede er berørt av eksisterende rammer (det skal ikke igangsettes ny petroleumsvirksomhet nærmere enn 65 km fra Bjørnøya). Dette er et areal på om lag 149 km² ved Bjørnøya og et areal på om lag 337 km² i det nordøstlige hjørnet av åpnet areal i Barentshavet, jf. figur 9.1 i Meld. St. 20 (2019-2020).

SPØRSMÅL NR. 1442**Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 4. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Nå som myndighetene har nedlagt forbud mot kulturarrangementer som festivaler og konserter ut sommeren, vil det medføre at alle bedrifter og virksomheter i de berørte bransjene vil defineres som mottakelige for støtte innen modell 1 i kontantstøtten til kriserammede bedrifter?

BEGRUNNELSE:

Kulturlivet er hardt rammet av koronasituasjonen, og store deler av feltet har i praksis måtte stenge som følge av myndighetenes pålegg for å hindre smitten.

Det vil være en stor fordel for kulturlivet, og da spesielt de mindre virksomheter og ENK-er, å få støtte på modell 1, stengte virksomheter som følge av myndighetenes pålegg, da de blant annet ville slippe egenandelen på 10.000 pr måned og utbetalingsgrensen på 5.000.

Det meldes også om at en del bedrifter i musikkbransjen har fått innvilget støtte på modell 1, og jeg forstår det derfor slik at det er etablert presedens for dette hos noen NAV-kontor.

Svar:

Forbudet mot kultur- og idrettsarrangementer er regulert i Forskrift om smitteverntiltak mv. ved koronautbruddet (Covid 19-forskriften) § 13. Slik denne bestemmelsen var formulert da kompensasjonsordningen for næringslivet ble vedtatt 17. mars, gjaldt forbudet idretts- og kulturarrangementer hvor personer fysisk møtes. Forbudet gjaldt altså ikke spesifikke typer virksomheter per se, men derimot enkelte typer arrangementer.

Foretak med arrangementer som rammes av Covid 19-forskriftens § 13, kan støttes gjennom kompensasjonsordningen for arrangører som følge av avlysning, stengning eller utsettelse av arrangementer.

Bakgrunnen for at foretak i kulturlivet og innenfor idretten ikke anses som stengt ned av staten i kompensasjonsordningen for næringslivet, er at det ikke er et forbud som direkte pålegger enkelte aktører å stenge, og at det er etablert en særskilt kompensasjonsordning for bortfall av inntekter fra de konkrete arrangementene som er forbudt (arrangørordningen).

Mange aktører i kulturlivet er frilansere og enkeltpersonforetak, disse aktørene kan også søke om støtte fra NAV. Midlertidig ordning for selvstendig næringsdrivende og frilansere som mister inntekt på grunn av koronautbruddet kan få 80 pst. kompensasjon opp til 6 G.

De særlige kompensasjonsordningene som er opprettet i forbindelse med koronautbruddet, både under Kulturdepartementet og under Finansdepartementet, utgjør statsstøtte og måtte derfor godkjennes av EØS-avtalens overvåkningsorgan ESA. For å kunne godkjennes er det viktig at støtteordningene ikke kan medføre at foretak får overkompensasjon, verken isolert eller i kombinasjon med annen støtte. Kompensasjonsordningen for næringslivet er avgrenset mot blant annet flyselskaper og private barnehager fordi disse foretakene har andre støtteordninger. Det var også et spørsmål om kultur og idrett skulle holdes utenfor kompensasjonsordningen for næringslivet. Vi valgte likevel å la foretak innen kultur og idrett være inne i ordningen, under forutsetning av at støtte som mottas under arrangørordningen føres opp som inntekt når tilskudd i kompensasjonsordningen utmåles. Skatteetaten, Lotteritilsynet og Kulturrådet samarbeider om gode rutiner og etterkontroll, slik at overkompensasjon unngås. Tilsvarende er det etablert samarbeid mellom Skatteetaten og NAV for å hindre at det gis for mye kompensasjon fra hhv. NAVs ordning med inntektssikring til selvstendig næringsdrivende og frilansere og kompensasjonsordningen for næringslivet, som forvaltes av Skatteetaten.

Vi ser at enkelte foretak innenfor kultur og idrett har en høy andel av sine inntekter fra arrangementer som rammes av forbudet mot kultur- og idrettsarrangementer, og noen har alle sine inntekter fra slike arrangementer. Kinoer er et eksempel. Slike virksomheter kan i praksis ha opplevd fullt bortfall av etterspørsel, selv om de ikke formelt er nedstengt av staten. På den annen side finnes det også aktører som normalt vil ha noe av inntektene fra arrangementer som nå er forbudt, og noe av inntektene fra andre kilder. Det er også et spørsmål hvilket ledd i verdikjeden som eventuelt skulle vært ansett som stengt – artisten, komponisten, låtskriveren, forlaget, managementet, bookingagenten, scenerigg, lys, lyd, utstyrsleverandører, bevertning, vakthold og andre aktører som medvirker til arrangementet og det innholdet som formidles, konsertarrangøren og/eller konsertlokalet? Det å definere alle som påvirkes av forbudet mot visse kultur- og idrettsarrangementer som stengte virksomheter, ville derfor rent praktisk vært krevende, og kunne fått uheldige utslag.

Vi har registrert at flere foretak i kultursektoren så vel som i andre sektorer, som ikke faller inn under reglene for å anses som stengt av staten, står oppført med 90 pst. støttefaktor i oversikten som ligger på kompensasjonsordningen.no. Disse har fått utbetalt for mye støtte. Det vil bli utført etterkontroller. Foretak som ikke kan anses

å være nedstengt vil få anledning til å rette opp dette, slik at støtten for de resterende månedene kan bli riktig. Der- som det i senere etterkontroller viser seg at foretak har gitt uriktige opplysninger, vil de risikere sanksjoner og det vil bli stilt krav om at de betaler tilbake for mye utbetalt støtte. Systemet bygger på en stor grad av tillit, og vi er avhengige av at foretakene setter seg inn i regelverket, fyller

ut søknadsskjemaet etter beste evne og gir sannferdige opplysninger. Samtidig har myndighetene et ansvar for å informere godt om ordningen og regelverket. Informa- sjonsteksten på kompensasjonsordningen.no om hvem som skal anses som stengt av myndighetene, er presisert etter at vi ble gjort oppmerksom på at flere foretak har søkt i feil kategori.

SPØRSMÅL NR. 1443

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 6. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Når vil statsråden komme til Stortinget med en oversikt over samferdselsprosjekter innen vei, jernbane og farled som ev. kan forseres, og hvilke kriterier vil statsråden legge til grunn for utvelgelsen av disse prosjektene?

BEGRUNNELSE:

Det er bred enighet om at det trengs aktivitetsrettede tiltak for å holde bygg- og anleggsbransjen i gang. Jeg er glad for de tiltak som allerede er iverksatt, men har registrert at det fra Statens Vegvesen sin side er satt noen kriterier i utvelgelsen av prosjekter, og at disse kriteriene oppleves rigide og legger begrensninger på hvilke prosjekter som kan prioriteres i forbindelse med de ekstrabevilgningene Stortinget nå har kommet med. Jeg mener det er særlig viktig at såkalte «gryteklare» prosjekt kan igangsettes. For Senterpartiet er det særlig viktig å komme i gang med pro-

sjekter som gir raske direkte ringvirkninger i lokalsam- funn i hele landet. I innst. 216 S vedtok Stortinget å be

«regjeringen komme tilbake til Stortinget med en oversikt over samferdselsprosjekter innen vei, jernbane og farled som ev. kan forseres» og å be «regjeringen komme tilbake med en oversikt over mulig forsert vedlikehold på vei og jernbane.»

Svar:

Som det går frem av Prop. 52 S (2019-2020) jobber regje- ringen med økonomiske tiltak i tre faser i møte med virus- utbruddet. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget i en egen proposisjon i månedsskiftet mai/juni om fase 3-tiltak. Regjeringen vil i den forbindelse vurdere hvilke type tiltak som egner seg på kort sikt og hvilke type tiltak som kan egne seg på lengre sikt, avhengig av smittevern- stiltakene og den økonomiske situasjonen. En ev. forse- ring av samferdselstiltak vurderes i denne sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 1444

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 5. mai 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Avisen Dagen peker på at statsråden ikke mener det er nødvendig å ha egne retningslinjer for tros- og livssyns-

samfunn når det gjelder smitteforebygging. Kirka og me- nigheter etterlyser felles regelverk og retningslinjer.

Hva er årsaken til at regjeringen på dette området mener det ikke er nødvendig med statlige føringer, når det jobbes med dette på alle andre viktige felt og også sett i lys av at behovet for å få informasjon på tilpasset språk er nødvendig for mange menigheter?

BEGRUNNELSE:

Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon etterlyser i Vårt Land slike retningslinjer og i avisen Dagen pekes det på behovet for å ha ett felles sett retningslinjer å forholde seg til. Det er nå seks uker siden regjeringen foreslo strenge restriksjoner for vanlig møtevirksomhet, og statsråden har ikke tatt initiativ til å løfte denne problemstillingen tidligere.

Svar:

Helsemyndighetene har gitt nasjonale generelle råd om smittevern, som frem til 7. mai er at inntil 5 personer med minst 2 meters avstand kan møtes. Alle kulturarrangementer hvor personer fysisk møtes har vært forbudt, jf. Covid-19 - forskriften § 13. Nå åpnes samfunnet forsiktig og gradvis opp igjen. Fra 7. mai tillates samlinger på offentlig sted med inntil 50 personer med minst 1 meters avstand. Dette betyr at menigheter og tros- og livssynssamfunn igjen får mulighet til å avholde samlinger og aktiviteter.

Det er helsemyndighetene som gir nasjonale retningslinjer for smittevern. Helsedirektoratet gir grunnleggende råd for smittevernet mot covid-19 basert på smit-

tevernfaglige råd fra Folkehelseinstituttet (FHI) og andre beredskapshensyn. Dette publiseres som generelle retningslinjer og kan, sammen med gjeldende lover og forskrifter, brukes av virksomheter i alle samfunnssektorer. FHI anbefaler alle bransjer å utarbeide felles bransjenormer som virksomhetene kan rette seg etter. Bransjene er selv ansvarlige for at deres bransjestandard er i tråd med smittevernråd og andre kriterier. Det gjelder også for tros- og livssynssamfunn. Det er tros- og livssynssamfunnene som er ekspertene på egen "bransje", kjenner aktivitetene, behovene og utfordringene. Folkehelseinstituttet har laget en mal som bransjer, tjenesteytere og organisasjoner kan bruke for å utarbeide egne smittevernveiledere eller bransjestandarder tilpasset sin aktivitet. Jeg har oppfordret tros- og livssynssamfunn og organisasjonene på tros- og livssynsfeltet til å samarbeide om å utarbeide smittevernveiledninger. Det har jeg også fått tilbakemeldinger på at de gjør.

Hvis tros- og livssynssamfunn er usikre på hvordan de i praksis skal ivareta helsemyndighetenes smittevern anbefalinger, kan de ta kontakt med Barne- og familiedepartementet. Departementet vil kunne videresende spørsmål og bidra til forankring og avklaring hos Helse- og omsorgsdepartementet, som ved behov vil avklare med Helsedirektoratet og FHI. Når tros- og livssynssamfunn kommer til at veilederen dekker deres behov og tar hensyn til kravene til smittevern gitt av helsemyndighetene, kan de selv beslutte å ta veilederen i bruk.

SPØRSMÅL NR. 1445

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 5. mai 2020 av utviklingsminister Dag-Inge Ulstein

Spørsmål:

Vil utviklingsministeren fortsette å gi bistand til Kina?

BEGRUNNELSE:

Kina er ansett som verdens nest mektigste land, etter USA. Landet har blitt en militær og teknologisk supermakt, og øker stadig sin innflytelse på ulike kontinenter. Fremtidsplanene er svært ambisiøse. Det kinesiske infrastrukturprosjektet Belt and Road Initiativ involverer mer enn seksti land og vil koste Kina enorme summer i årene

fremover. Mange mener at Kina snart vil ta igjen USA som verdens mektigste land.

Samtidig går norske skattepenger over bistandsbudsjettet til prosjekter i Kina, noen av dem i regi av den kinesiske staten. I følge Norad gikk 94,2 millioner norske bistandskroner til Kina i 2018. 25,4 millioner av disse gikk til offentlig sektor i mottakerland. I følge Utenriksdepartementets tilskuddsportall er det hittil i år planlagt å gi 55,5 millioner kroner til bistandsformål i Kina. 15,5 millioner skal gå til kinesiske myndigheter, og er øremerket arbeid mot fattigdom og miljøformål.

Det fremstår som urimelig at norske skattebetalere skal gi penger til prosjekter i verdens nest mektigste land, særlig i en situasjon der norsk næringsliv er i krise som følge av korona-viruset.

Svar:

Som del av innsatsen for å nå målet om å utrydde ekstrem fattigdom innen 2030, har regjeringen spisset og konsentrert det norske utviklingssamarbeidet. Fattigdomsorienteringen styrkes, og andelen av norsk bistand som går til de minst utviklede landene, særlig i Afrika sør for Sahara, trappes opp. Bistanden er blitt mer tematisk fokusert, antallet avtaler er redusert, og det er i dag færre land som mottar norsk bistand. Vi har identifisert 16 utvalgte land som prioriterte partnerland.

Utover dette er det viktig å videreføre samarbeidet med en gruppe land som på ulike måter er viktige for å nå bærekraftsmålene, og som det er i norsk interesse å samarbeide med for å kunne løse noen av de store utfordringene i vår tid. Kina er blant disse. Det totale utviklingssamarbeidet med Kina var i 2019 på 84,5 millioner kroner.

Kina spiller en stadig mer sentral rolle i den regionale og globale utviklingen, og landet vil dermed også være viktig når det gjelder å finne løsninger på utfordringene vi står overfor. Dette gjelder ikke minst utfordringer knyttet til globale klimagassutslipp og miljøforurensing. Disse kan ikke løses uten samarbeid med Kina.

Som følge av sitt folketall og sin økonomiske vekst slipper Kina ut mer CO₂ enn noe annet land. Skal Paris-avtalen oppfylles, må Kina lykkes i å begrense sine utslipp. Norge støtter derfor arbeidet med å begrense kinesiske klimagassutslipp gjennom etablering av et nasjonalt karbonmarked. Etter planen vil systemet omfatte samtlige større kinesiske kullkraftverk ved oppstart senere i år.

Kina er også det landet i verden med antatt størst utslipp av plast i havet, svart karbon og kvikksølv. Dette er

utslipp som i likhet med klimagassutslippene påvirker miljøet negativt. Dette gjelder ikke minst i Arktis og våre egne nærområder. Norsk utviklingssamarbeid bidrar til at utslippene kan kuttes raskere.

Norske midler brukes også i prosjekter som fremmer kunnskap om og etterlevelse av menneskerettighetene, enten det gjelder kinesisk arbeidsliv, akademia, sivil samfunn eller kulturliv. Vi deler også erfaringer fra den norske velferdsmodellen og forvaltningen som fremmer bærekraftig og inkluderende utvikling. Et godt eksempel er samarbeidet mellom Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) og deres kinesiske søsterorganisasjon. Dette har bidratt til å spre kunnskap om den norske modellen for trepartssamarbeid, minstelønnsstandarder, kollektive forhandlinger og løsning av arbeidskonflikter.

Kinesiske myndigheter har selv uttrykt at de trenger bedre kapasitet for å håndtere egne utviklingsutfordringer, og i denne forbindelse ønsker de å lære av blant annet Norge.

Norsk bistand til Kina støtter i hovedsak opp om samarbeidet mellom norske og kinesiske institusjoner. Kinesiske myndigheter bidrar selv med ressurser i mange av samarbeidsprosjektene. Dette sikrer gjensidighet og felles eierskap, og utgjør gode eksempler på samarbeid om å nå bærekraftsmålene.

Da det internasjonale samfunnet lyktes i å nå tusenårs målet om å halvere andelen mennesker som lever i ekstrem fattigdom, skyldtes det i stor grad utviklingen i Kina.

Kina er også i ferd med å bli en betydelig utviklingsaktør i fattige land, og de søker Norges og enkelte andre lands erfaringer med bistandsforvaltning. At de ser til Norge for å sikre bedre effektivitet og bærekraft i henhold til internasjonale standarder, gir oss en mulighet til å bidra til bedre utviklingsresultater også globalt.

SPØRSMÅL NR. 1446

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 7. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Petroleumsloven stiller krav til selskapene om hvordan de skal avslutte installasjoner, inklusiv permanent plugging av brønner når olje og gass er tatt ut. Ifølge Oljedirektora-

tet er det en rekke midlertidige pluggede brønner som det ikke er plan for (95) eller er uavklart (168).

Hva gjør statsråden for å få avklart status og gi pålegg om permanent stenging av de brønnene der det ikke er planer for videre aktivitet?

BEGRUNNELSE:

Plugging kan være et relevant tiltak for å opprettholde aktiviteten i petroleumsnæringen som nå sliter. Plugging er kostbart og det er viktig å sikre at selskapene har økonomi til å gjennomføre opprydding. Myndighetene må derfor følge tett opp kravene i petroleumsloven.

Svar:

Norsk petroleumsnæring er i en krevende situasjon som følge av koronaviruspandemien. Regjeringen har derfor varslet at vi vil legge fram en tiltakspakke 12. mai for å opprettholde aktiviteten i næringen.

Når det gjelder myndighetenes regulering av plugging og etterlatelse av olje- og gassbrønner på norsk sokkel, stilles det krav i regelverket til hvordan og når brønner skal sikres, overvåkes og plugges. I henhold til aktivitetsforskriften skal blant annet alle brønner sikres før de forlates slik at brønnintegriteten ivaretas i den tiden de er forlatt. Det er spesifikke krav til både havbunnskompletterte brønner, letebrønner og utvinningsbrønner.

Innenfor disse rammene har selskapene et ansvar for at virksomheten utøves på en forsvarlig og sikker måte. Det pågår i dag større pluggekampanjer som følge av godkjente avslutningsplaner, og rettighetshaverne vil i de nærmeste årene bruke betydelige midler på plugging og nedstengning.

Brønner som ikke er permanent plagget representerer samtidig et potensiale for økt utvinning av petroleum og har vært en større investering. Beslutninger om permanent plugging av eksisterende brønner bør derfor

være veloverveid og vurdert i et langsiktig perspektiv. For felt som er i drift, er det normalt å ha brønnbaner eller brønnsliiser som ikke er permanent plagget. Dersom man plugges en brønn permanent, vil man ikke kunne gjenåpne denne eller bruke deler av brønnbanen ved et fremtidig sidesteg. Ifølge Oljedirektoratet var om lag 70 pst. av nye produksjonsbrønner på sokkelen i 2019 basert på gjenbruk av deler av eksisterende brønnbaner, noe som bidrar til kostnadseffektive brønner og god ressursforvaltning.

Det å finne trygge, gode, effektive og rimelige måter å plugge og etterlate brønner på er viktig for å unngå unødvendige kostnader på sokkelen framover. Det arbeides godt på tvers i næringen med å finne nye og effektive løsninger for permanent plugging av brønner. Myndighetene bidrar til dette blant annet gjennom Demo 2000 og Petromaks-programmene.

Det er oljeselskapene som har ansvaret for den daglige driften av feltene på norsk sokkel og som fatter de kommersielle beslutningene i alle faser av et felts levetid, herunder sikker og effektiv plugging og etterlatelse. Selskapene må selv prioritere sine ulike aktiviteter, innenfor lover og regler, hensyntatt de begrensninger på kapital og likviditet de står overfor. Dette gjelder også for brønnaktiviteter.

Det viktigste vi gjør fra myndighetenes side er å sikre et forutsigbart rammeverk som gjør at norsk sokkel er et attraktivt sted for oljeselskapene å investere og skape verdier, til nytte for hele det norske samfunn. Det er verken hensiktsmessig eller aktuelt å bruke pålegg om plugging av brønner som konjunkturtiltak.

SPØRSMÅL NR. 1447

Innlevert 27. april 2020 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 11. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at det allerede er opprettet en dialog med Curida om et OPS-samarbeide, og når kan vi i så fall forvente å få til en avtale om å starte opp produksjon av nødvendige medisiner og vaksiner?

BEGRUNNELSE:

Det er viktig for enhver nasjon å sørge for beredskap, trygghet og sikkerhet for befolkningen. Det ivaretas ikke

bare ved å ha et godt og sterkt politi og forsvar men også ved å ha et godt helsevesen og tilgang på tilstrekkelig med medisiner og vaksiner. Etter hvert som verden har blitt mere og mere global har nasjonal produksjon og lager av både medisiner og vaksiner blitt lagt ned og redusert til et minimum. Dette har gjort oss sårbare og tilgangen på medisiner har også blitt begrenset p.g.a. stor etterspørsel globalt og begrenset produksjon.

I dag er både Norge og store deler av Europa avhengig av å få mye medisiner fra Asia. Store avstander og lang

transport tid har gjort oss ytterligere sårbare. Men det er først nå i krisetider vi ser hvor sårbare vi er og hvor avhengig vi er av enkelt produsenter og enkelt nasjoner for å sikre oss tilstrekkelig tilgang til nødvendige medisiner og vaksiner.

Heldigvis har dette synliggjort viktigheten av å sørge for tilstrekkelig kapasitet i Norge både når det gjelder produksjon og lager av viktige medisiner og vaksiner.

Det er flere aktører i Norge som kan bidra til nasjonal produksjon, men en av de er tidligere Nycomed, nå Curida i Elverum. Jeg har selv besøkt bedriften flere ganger sammen med forskjellige statsråder inkludert både Helseministeren og Statsministeren. Etter det jeg kjenner til pågår det allerede en dialog mellom myndighetene og Curida om et samarbeide for å sikre produksjon av viktige medisiner og vaksiner i Norge. Det er i så fall viktig at det er tilstrekkelig progresjon i disse samtalen til at vi så raskt som mulig kan få på plass en avtale og få startet produksjon hos Curida.

Svar:

Regjeringen har over lang tid jobbet systematisk med å styrke legemiddelberedskapen. Som mange andre land har vi opplevd en generelt stor økning i antall meldte legemiddel mangler. Derfor ga departementet i 2018 Helse direktoratet i oppdrag å gjennomgå legemiddelberedskapen i Norge. Helse direktoratet har i sin rapport om Nasjonal legemiddelberedskap fra juni 2019 foreslått 29 tiltak for å bedre legemiddelberedskapen i Norge. Rapporten har blitt fulgt opp av Helse- og omsorgsdepartementet på mange måter og i ulike spor. Alle anbefalinger er på en eller annen måte gjennomført, igangsatt eller utredet.

Utbruddet av koronaviruset påvirker både tilgangen til og forbruket av legemidler. Markedet og forsyningskjedene for legemidler er globale. Norge er avhengig av import for å dekke vårt behov for legemidler. Etterspørselen etter legemidler har hovedsakelig økt fordi mange land har igangsatt beredskapslagring nasjonalt. Samtidig er det utfordringer i produksjonen av legemidler i land som India og Kina hvor mye av produksjonen er lagt. Fordi vi før utbruddet har jobbet med anbefalingene fra Helse direktoratets rapport har vi raskt kunnet ha nødvendige tiltak på plass for å håndtere COVID-19 på en god måte.

Vi har blant annet fulgt opp anbefalinger om beredskapslagring gjennom omfattende grossistavtaler, tilpasninger i apotekdrift, elektronisk tilgang til grossistenes lagerstatus og regler om omsetningsrestriksjoner som rasjonering av legemidler, prioritering mellom pasientgrupper og eksportforbud.

Helse direktoratets delrapport om nasjonal produksjon av legemidler ble mottatt av departementet 29. februar i år og denne er allerede fulgt opp gjennom prosjekt ledet av Legemiddelverket i samarbeid med andre etater og

bransjeforeninger. Prosjektet kartlegger og vurderer om norske produsenter kan anskaffe virkestoffer og bygge kapasitet for nasjonal produksjon, på kort og på lengre sikt, av enkelte legemidler som vurderes kritiske i forbindelse med COVID-19. I dette arbeidet har det vært en tett dialog med Curida. Legemiddelverket har blant annet bedt om og mottatt en oversikt over legemidler Curida kan produsere på kort og lengre sikt. Alle legemidler i oversikten vurderes nå mot den globale forsynings situasjonen før en eventuell igangsettelse av nasjonal produksjon. Curida har i forbindelse med det arbeidet fått i oppdrag å bistå med innkjøp av råvarer til de legemidlene som skal produseres i Norge på kort sikt. Videre er Helse Sør-Øst RHF/ Sykehusinnkjøp HF i dialog med Curida angående muligheter for norsk produksjon av dialysevæske.

Norge er et av få land som fremdeles kan bruke smalspektret antibiotika, fordi vi har lite antibiotikaresistens. En egenproduksjon av antibiotika vil kunne bidra til mindre sårbarhet i forsyningen, men også til næringsutvikling, verdiskaping og arbeidsplasser i Norge. Etablering av antibiotikaproduksjon på lengre sikt er derfor prioritert i oppdraget. Legemiddelverket har bedt aktørene, herunder Legemiddelindustri foreningen og Life Science Cluster, utarbeide forslag til iverksettelse av nasjonal produksjon av smalspektrede antibiotika.

Etablering av antibiotikaproduksjon er krevende, både med hensyn til kvalitet på produktet og miljøet. Derfor vil en slik etablering ta tid og kreve et tett og godt samarbeid mellom myndigheter og aktører. Det tas sikte på at aktørens forslag oversendes Legemiddelverket 10. mai, og det er bekreftet at Curida vil levere på et slikt forslag. Det er for tidlig på nåværende tidspunkt å si når konkrete avtaler kan inngås, men arbeidet er prioritert.

Jeg vil også nevne at jeg jobber tett, særlig med de andre nordiske landene og EU, for å trygge tilgangen til legemidler. Helse ministrene i Danmark, Norge og Island har inngått intensjonsavtaler om felles prisforhandlinger på utvalgte forsyningskritiske legemidler i hhv. 2018 og 2019. De nordiske landene har i 2019 gjennomført et nordisk anbud for forsyningskritiske legemidler og det ble inngått kontrakter for alle virkestoffer. Vi ser også på muligheten for å kunne produsere legemidler i samarbeid med andre nordiske land.

Regjeringen har altså over tid arbeidet målrettet med mange tiltak som skal ivareta tilgangen til legemidler i Norge og bidra til at vi ikke opplever alvorlig legemiddel mangel, også under utbruddet av COVID-19.

SPØRSMÅL NR. 1448**Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik****Besvart 5. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kva er provenyeffekten pr år, og over tid, av dei ulike framlegga til endringar i skatteregimet frå Norsk Olje og Gass, dvs. ein separat kostnadsberekning av deira forslag 1), 2), 3) og 4), og i kva grad vil desse – åleine eller ilag- bidra til å sikre jobbar, sikre staten inntektar og bidra til klimavennlege investeringar?

GRUNNGJEVING:

Den økonomiske situasjonen er svært krevjande for olje-, gass- og leverandørindustrien. Norsk Olje og Gass har gjort framlegg om skatteendringar, som er omtalt på side 11 her: <https://www.norskoljeoggass.no/contentassets/3273416fb77a4e05966b5aa630a9b18b/skatteforslag.pdf>. Med «over tid» i spørsmålet vert det sikta til same tabell som vist i svar på budsjettspørsmål 25 frå Frp.

Svar:

Eg viser til svar på spørsmål nr. 1424 frå stortingsrepresentant Åsmund Aukrust. I dette svaret framgår provenyeffekta av Norsk olje og gass (Norog) sine forslag 1) og 4) når det gjeld åra 2020 og 2021. Dette er samla effekt av desse to forslaga, og departementet har ikkje grunnlag som gjer det mogeleg å skilje mellom dei. Som det framgår i svaret har departementet ikkje grunnlag for å anslå effekter av Norogs forslag med verknad for åra etter 2021, dvs. forslag 2), 3) samt 4) når det gjeld åra etter 2021.

Provenyeffekta av Norog sine forslag for investeringar pådratt f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 samt utbetaling av underskot for desse to åra framgår av svaret på spørsmål nr. 1424 frå stortingsrepresentant Aukrust. Provenyeffekta fordelt per år framgår av tabell 1.

Tabell 1: Anslått provenyendring per år av Norogs forslag om forserte frådrag for investeringar pådratt f.o.m. 1. januar 2020 t.o.m. 31. desember 2021 og utbetaling av skatteverdien av underskot for åra 2020 og 2021, samanlikna med vedteke budsjett for 2020. Dette inkluderer ikkje effekta av Norogs forslag som strekkjer seg ut over 2021. Mill. løpande kroner

	Bokført
2020	- 42 500
2021	- 70 000
2022	- 10 000
2023	+ 35 000
2024	+ 33 000
2025	+ 30 000
2026	+ 21 000
2027	+ 7 000

Departementet har ikkje anslag for kva Norogs forslag ville bidra med for å sikre jobbar, sikre staten inntekter og bidra til klimavennlege investeringar. Regjeringa offentleggjorde sine forslag til omstillingsstøtte for oljenæringa den 30. april., jf. <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/finansministerens-innledning-til-pressekonferanse-30.-april/id2700562/>. Forslaget vil verte lagt fram i ein proposisjon til Stortinget den 12. mai.

SPØRSMÅL NR. 1449**Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken****Besvart 6. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sørge for at personer som ble diagnostisert som lettere psykisk utviklingshemmet på bakgrunn av WISC III i perioden 2003 til 2009 får tilbud om ny vurdering (helst før fylte 18 år), og at det fremover stilles krav til at testing gjøres på gjentatte tidspunkt for å sikre at diagnosen er korrekt?

BEGRUNNELSE:

26.04.2020 publiserte NRK historien om en ung kvinne som ble feildiagnostisert som lettere psykisk utviklingshemmet med WISC III (Wechsler Intelligence Scale for Children-Third Edition). En slik feildiagnostisering kan få store psykiske og sosiale påkjenninger -- og i tillegg medføre uriktige begrensninger på et liv, herunder nedsett selvbestemmelse. WISC III ble brukt på tusenvis av barn og unge mellom 2003 og 2009, for å avdekke psykisk utviklingshemming. På bakgrunn av metodens svakheter, og at den ikke er tilpasset norske barn og norske forhold, benyttes den ikke lenger. Enkelte risikerte å skåre 20-30 IQ-poeng lavere enn de burde, noe som har ført til diagnose på feilaktig grunnlag. Diagnosen lettere psykisk utviklingshemmet kan være vanskelig å stille. Det er nå økt kunnskap om at evnetester påvirkes negativt av både dårlig psyke og stress i omgivelsene. I en rapport Helsedirektoratet kom med i fjor påpekes det at det er en diagnostisk utfordring at barn er i utvikling, og at det ikke stilles noen krav til at testen gjøres på gjentatte tidspunkter (med dagens diagnostiske kodeverk til WHO, ICD-10). Dette er særlige utfordringer der diagnoser blir gitt til barn/unge som er i grensesonen for å fylle kriteriene for psykisk utviklingshemming. Det foreligger ikke noe sentralt register over antallet barn/unge som har blitt diagnostisert som lettere psykisk utviklingshemmet i løpet av perioden 2003 og 2009 da WISC III metoden ble benyttet – og uten at en ny test har blitt gjennomført før fylte 18 år, slik det faglig anbefales. Dette betyr at det kan finnes mange mennesker som på feil grunnlag bærer en diagnose som er gitt på feil grunnlag, med de belastninger det medfører.

Svar:

Fylkesmannen i Vestland, Statens sivilrettsforvaltning og Statens helsetilsyn avga i februar 2019 rapport om den såkalte Tolgasaken. Gjennomgangen viste feilførte diagnoser hos personer som var registrert med utviklingshemming og at diagnoser var brukt på feil måte.

Helsedirektoratet fikk i oppfølgingen i oppdrag å sørge for å tydeliggjøre kriteriene for å stille diagnosen psykisk utviklingshemmet, og for at disse kriteriene gjøres godt kjent for helse- og omsorgstjenesten. I tillegg ba departementet om en vurdering av behovet for nasjonale faglige retningslinjer på området.

Representanten Hagebakken stiller spørsmål om testen WISC-III i intelligensutredning av barn og krav om retesting. En faglig vurdering i den kliniske virksomheten som står for utredningen skal ligge til grunn for hvilke tester som blir benyttet i slike sammenhenger. Helsedirektoratet er departementets rådgiver i faglige spørsmål. Helsedirektoratet har også et lovfestet mandat til å utgi nasjonale faglige retningslinjer for fagområder i helsetjenesten.

Helse- og omsorgsdepartementet har derfor bedt direktoratet om en vurdering av representantens spørsmål. Svaret gjengis her i sin helhet:

Diagnosen lettere psykisk utviklingshemming kan være vanskelig å stille, og kan ha store konsekvenser for den det gjelder, både positive og negative. Diagnosen og utredningen som ligger til grunn for diagnosen, kan gi personen og omgivelsene en bedre forståelse av vedkommendes utfordringer, bidra til at personen kan få best mulig hjelp og støtte og utløse visse pasientrettigheter. Dessverre kan diagnosen oppleves stigmatiserende for noen. Dette er en av viktig utfordring som vi som samfunn er nødt til å jobbe med.

Som stortingsrepresentant Hagebakken viser til, var det for noen år tilbake en del oppmerksomhet rettet mot bruken av WISC-III i diagnostisering av psykisk utviklingshemming her i landet. Det finnes ingen sentral oversikt over hvor mange personer i Norge som har fått diagnosen utviklingshemming der det er brukt WISC-III. Det er viktig å bemerke at utfordringene knyttet til bruken av WISC-III i årene 2003-2009 primært gjelder dem som var i grenselandet for å bli diagnostisert med utviklingshemming. Hvor mange det er snakk om som vil kunne få rettet opp en eventuell feildiagnose med en senere test, vet vi ikke.

Det er også viktig å understreke at diagnosen utviklingshemming ikke skal stilles på bakgrunn av en enkelt evnetest, men ut fra en samlet helhetlig vurdering. Sammen skal testing og kartlegginger av blant annet motorikk, kommunikasjon og evner til å klare seg i hverdagen danne grunnlaget for en helhetlig klinisk vurdering. Her vil også andre forhold som selve testsituasjonen, samtidige lidelser og annet som kan påvirke testresultatet tas med i betraktning.

Utfordringen med WISC-III er kjent i fagmiljøene, og vi har tillitt til at helsetjenesten gjør en fornyet vurdering av personer hvor det er tvil om diagnosen er korrekt. Men det vil også være nødvendig at personer som har fått en diagnose, og som selv er i tvil om diagnosen er riktig tar kontakt med helsetjenesten for å få en ny vurdering. I forbindelse med Tolga-saken, ble det informert på Helsedirektoratet.no om hvordan man kan gå frem for å klage på en diagnose.

Barn er hele tiden i utvikling, og det kan ta tid før konsekvenser av annerledes og avvikende utvikling viser seg.

Lettere psykisk utviklingshemming kan noen ganger også være vanskelig å skille fra andre beslektede diagnoser. Det er viktig å følge barnets/ungdommens utvikling. Helse- og omsorgsdepartementet, 18. desember 2019, foreslått at det utarbeides en Nasjonal faglig retningslinje for utredning og diagnostisering av utviklingshemming. Hvorvidt det skal være et krav med gjentatt testing, kan vurderes i utarbeidelsen av en slik retningslinje.

SPØRSMÅL NR. 1450

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 7. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

18. juni 2015 vedtok Stortinget: "Stortinget sender Meld. St. 20 (2014-2015) tilbake til regjeringen, og ber regjeringen igangsette arbeid med ordinær helhetlig revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten, og komme tilbake til Stortinget med denne." Forslaget til grense for iskanten i denne Stortingsmeldingen ble ikke vedtatt av Stortinget. Allikevel sier statsråd Rotevatn til Dagsnytt 18 24. april 2020: "Den grensa som gjelder i forvaltninga nå er fra 2015."

Hvorfor har ikke regjeringen fulgt Stortingets vedtak, men latt forvaltningen styre etter en iskantgrense Stortinget klart ikke vedtok, og hvilke andre miljøvedtak fra Stortinget har regjeringen unnlatt å følge?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med Meld. St. 20 (2014–2015) Oppdatering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten med oppdatert beregning av iskanten, var det en stor debatt om grensen for iskanten. Forslaget fra daværende Klima- og miljøminister Tine Sundtoft ble sendt i retur til regjeringen med beskjed om å komme tilbake til Stortinget med en ordinær helhetlig revidering av forvaltningsplanen for havområdene. Et forslag om å legge Stortingsmeldingen ved protokollen ble nedstemt. Det var bred enighet i Stortinget etter dette, om at den grensen som gjaldt for iskanten var grensen fra "Meld. St. 10 (2010–2011). Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor

Lofoten." Daværende leder av Energi- og miljøkomiteen, Ola Elvestuen fra Venstre sa følgende i stortingsdebatten:

«Så må jeg si at når saken nå sendes tilbake, legger vi til grunn at regjeringen ikke får støtte for den oppdateringen av iskanten som man legger opp til i meldingen. Da kan vi ikke konkludere med noe annet enn at det som nå gjelder, er kartgrunlaget fra 2011 og forvaltningsplanen fra 2011.»

I Innst. 383 S (2014–2015) står følgende:

"Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, mener de helhetlige forvaltningsplanene er fundamentet for den langsiktige forvaltningen av våre havområder, og sikrer at havbasert næringsliv og ivaretagelse av miljøet i havet ses i sammenheng. Disse oppdateres via avklarte prosesser, inkludert grundig forarbeid i Faglig forum med tilhørende høringer. Integriteten i dette rammeverket er avgjørende for den helhetlige og kunnskapsbaserte forvaltningen. Flertallet vil slå ring om forvaltningsplanregimet. Flertallet fremmer følgende forslag: «Stortinget sender Meld. St. 20 (2014–2015) tilbake til regjeringen, og ber regjeringen igangsette arbeid med ordinær helhetlig revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten, og komme tilbake til Stortinget med denne.»"

Ministerens uttalelser 24. april 2020 tyder på at regjeringen har bedt forvaltningen styre etter en iskantgrense Stortinget har avvist. Det er i såfall svært alvorlig og krever en grundig redegjørelse til Stortinget.

Svar:

Regjeringa har no lagt fram for Stortinget ei ordinær, heilskapleg revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområda utanfor Lofoten, slik Stortinget har bedt

om. Det eg har kommentert i Dagsnytt 18, gjeld kva for ei grense for petroleumsverksemd ved iskanten som blei lagt til grunn når Stortinget opna Barentshavet søraust for petroleumsverksemd i 2013, og kva regjeringa seinare la til grunn når ein tildelte utvinningsløyve i 23. konsesjonsrunde.

I 2011 la regjeringa Stoltenberg 2 fram Meld. St.10 (2010-2011) Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten. I denne meldinga står det at "I områdene ved iskanten og polarfronten skal det ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden." Grensa for petroleumsverksemd ved iskanten på kartet i denne meldinga var den same som i den første forvaltningsplanen for Barentshavet (St.meld. nr. 8 (2005-2006)), og var sett same stad som grensa for det særleg verdifulle og sårbare området (SVO) ved iskanten. Dette slutta Stortinget seg til.

I 2013 la regjeringa Stoltenberg 2 fram spørsmålet om opning av Barentshavet søraust for petroleumsverksemd for Stortinget, jf. Meld. St. 36 (2012-2013) og Meld. St. 41 (2012-2013). Regjeringa foreslo å opne Barentshavet søraust for petroleumsverksemd. Samstundes var det klart at grensa for petroleumsverksemd ved iskanten frå 2011-meldinga gjekk gjennom det nordaustre hjørnet av dei områda som blei foreslått opna. I meldinga frå 2013 heiter det at "For Barentshavet sørøst legges det til grunn de samme rammene for petroleumsvirksomhet som for de allerede åpnete områdene i Barentshavet sør. I områdene ved iskanten og polarfronten skal det ikke settes i gang petroleumsvirksomhet nå. Spørsmålet om petroleumsvirksomhet ved iskanten og polarfronten vil bli vurdert på nytt i forbindelse med neste oppdatering av forvaltningsplanen for Barentshavet. Samstundes heiter det at "Dette er ikke til hinder for at det kan drives petroleumsvirksomhet i hele Barentshavet sørøst." Dette slutta stortingsfleirtalet seg til.

Regjeringa Solberg la i 2015, slik meldinga frå 2013 la opp til, fram ei oppdatering av forvaltningsplanen for Barentshavet-Lofoten med ei vurdering av spørsmålet om petroleumsverksemd ved iskanten i Meld. St. 20 (2014-2015) Oppdatering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten med oppdatert beregning av iskanten. Grensa i forvaltningsplanene frå 2006 og 2011 var sett der det finst havis 30 % av dagane i april, og var berekna på grunnlag av data for isutbreiing i perioden 1967-1989. Den oppdaterte grensa frå 2015 er som før sett der det finst havis 30 % av dagane i april, men er basert på nyare isdata frå åra 1985-2014. Med dei nye talla gjekk grensa for iskanten nord for opna område.

Stortinget sendte denne meldinga tilbake til regjeringa, og ba regjeringa om å setje i gong arbeidet med ei ordinær revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområda utanfor Lofoten. Men det var ikkje noko fleirtal for ei alternativ grense, eller einighet om kva den skulle bety. Eit fleirtal ga samstundes uttrykk for at rammene for 23. konsesjonsrunde frå meldinga om opning av Barentshavet søraust for petroleumsverksemd lå fast, jf. Innst. 383 S (2014-2015). Det blei såleis både utlyst og tildelt utvinningsløyve nord for grensa frå 2011.

Det som uansett er klart, er at den nye grensa regjeringa no har lagt fram er bygd på ein strengare definisjon enn tidligare (15 % isfrekvens i april), og vil ligge lengre sør enn ei grense ved 30 %, òg om grensa i framtida blir oppdatert med nye isdata, slik det er lagt opp til i meldinga.

Det som er viktig no, er at vi får eit fleirtal for ei ny, omforent, fast og tydeleg grense for kor det skal setjast i verk petroleumsverksemd ved iskantsona. Eg håper vi no kan leggje bak oss den årelange debatten om kor iskanten og grensa for petroleumsverksemd egentlig går og har gått, og samlast om ei ny, fast grense slik regjeringa har foreslått.

SPØRSMÅL NR. 1451

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 7. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Selskapene har ansvar for å ta ut mest mulig olje og gass fra feltene. Oljedirektoratet er bekymret for at mer krevende tider for næringen fører til at selskapene ikke prioriterer leting mens infrastrukturen er tilgjengelig.

Hva gjør ministeren for å følge opp selskapene for å unngå tap av såkalte tidskritiske ressurser i de store feltene med aldrende infrastruktur?

BEGRUNNELSE:

De tidskrisiske ressursene gjelder de fleste store feltene i Nordsjøen og Norskehavet, der plattformer kommer til å bli stengt ned på grunn av teknisk levetid for plattformer, eller feltene de produseres fra begynner å tømmes. Det er viktig at det både letes i områdene rundt disse feltene, og at de mindre funnene blir bygd ut og fasett inn til feltene før de stenges ned. I Norskehavet gjelder dette spesielt områdene rundt Aasta Hansteen- og Kristin/Åsgard-området, mens i Nordsjøen gjelder dette spesielt i Grane- og Alvheim-området.

Svar:

Jeg deler representantens målsetting om å forvalte ressursene på norsk sokkel på en best mulig måte. Hovedmålet i petroleumspolitikken er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv, inkludert ressursene som er igjen i de mest modne feltene. Regjeringen har også tatt grep for å sikre aktivitet i norsk petroleumsnæring for å dempe konsekvensene av koronavirus-epidemien og vil den 12. mai fremme en tiltakspakke for næringen.

Oljeselskapene blir ved tildeling rettighetshavere i utvinningstillatelser, noe som medfører plikter og rettigheter. Myndighetene legger til rette for et mangfold av oljeselskaper med ulike forretningsmessig strategi for at flest mulig av de forretningsmulighetene som er på norsk sokkel utnyttes, herunder de representanten spør om.

For å gi gode insentiver til leting, utbygging og økt utvinning er et viktig prinsipp at fortjenesten skal tas ut på felt og ikke i infrastrukturen. Derfor regulerer myndighetene adgang og vilkår for bruk av denne. Dette skjer gjennom en særskilt regulering av adgang til oppstrøms

gassrørledningsnett og gjennom forskrift om andres bruk av innretninger (TPA-forskriften) når det gjelder feltinfrastruktur og annen infrastruktur på norsk sokkel. Reguleringen av adgang til infrastruktur er viktig for å sikre insentiver til felt nær leting, fordi den sikrer at de som finner olje og gass nær eksisterende infrastruktur har trygghet for at de får tilgang til infrastruktur med ledig kapasitet, og at de får beholde en stor del av verdiskapingen fra ressursene de finner.

For å oppnå god ressursforvaltning er det viktig å kunne utnytte infrastrukturen godt over tid. Mange felt på norsk sokkel har etter hvert infrastruktur med ledig kapasitet. Innfasing av mindre felt til eksisterende feltinfrastruktur bidrar ofte til forlenget levetid for eksisterende felt og infrastruktur. Derigjennom muliggjøres økt utvinning og høyere verdiskaping også fra vertsfeltet.

En forlengelse av levetiden til infrastrukturen gir også insentiver til ytterligere felt nær leting fordi flere funn kan produseres mens infrastrukturen er på plass og i drift. Da må det påvises lønnsomme ressurser mens infrastrukturen er på plass. Konesjonstildelingspolitikken, gjennom ordningen med tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO), legger til rette for dette.

De siste tre årene har TFO-området blitt utvidet og dette har gjort mer areal tilgjengelig for oljeselskapene. Tidligere i år ble det tildelt 69 nye utvinningstillatelser gjennom TFO 2019 og TFO 2020 er igangsatt med sikte på å tildele nye tillatelse i januar 2021. Den norske ressursforvaltningsmodellen med blant annet et velfungerende skattesystem, årlige konsesjonsrunder og tredjeparts adgang til infrastruktur vil, sammen med en god håndtering av den pågående krisen, legge til rette for god utnyttelse av infrastrukturen på norsk sokkel også i tiden fremover.

SPØRSMÅL NR. 1452

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 4. mai 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Er statsråden klar over den alvorlige økonomiske situasjonen studieforbundene befinner seg i, og er statsråden i gang med å utarbeide tiltak rettet mot dem, for eksempel gjennom å inkludere foretak med næringskode 85.593 Studieforbunds- og frivillige organisasjoners kurs i kom-

pensasjonsordningen for næringslivet, gitt at de øvrige krav til kompensasjon tilfredsstilles?

BEGRUNNELSE:

Kompensasjonsordningen for næringslivet gjelder kun for foretak registrert i Foretaksregisteret eller Enhetsregisteret som også er oppført i skattemantallet for beskatning.

Det betyr at ideelle tilbydere av opplæring og utdanning som eksempelvis studieorganisasjonen Folkeuniversitetet og studieforbundet AOF faller utenfor ordningen. Disse virksomhetene har opplæring til arbeidslivskompetanse som hovedformål, og har blitt påført betydelige tap som direkte følge av myndighetenes tiltak i forbindelse med pandemien med pålegg om nedstengning av skolelokaler og klasseromsundervisning.

Kompetansereformen som regjeringen nylig la frem trakk nettopp frem disse studieforbundene som helt sentrale når det gjelder å få på plass bedriftsintern opplæring og opplæring i og for arbeidslivet.

Svar:

Før påske la regjeringen frem en kompetansepakke på 190 mill. kroner med en rekke tiltak rettet mot arbeidsledige og permitterte som trenger mer utdanning og opplæring. Flere av ordningene er aktuelle for studieforbundene. Kompetansepluss fagopplæring har blitt styrket som følge av krisen og målgruppen har blitt utvidet til å omfatte ledige og permitterte. Kompetanse Norge har lyst ut 40 mill. kroner til dette formålet. Vi håper studieforbundene vil søke om å tilby denne opplæringen. Det er også satt av 50 mill. kroner til en felles utlysning mellom Kompetanse Norge og Diku til nettbasert opplæring. Midlene skal brukes til å oppskalere digitale utdanningstilbud for permitterte og ledige. Studieforbund som tilbyr formell utdanning kan søke om midler i denne utlysningen.

Kompensasjonsordningen for bedrifter med stort omsetningsfall har til hensikt å hindre unødvendige konkurser og arbeidsledighet. Slik kan aktiviteten i økonomien raskt ta seg opp igjen når de akutte smitteverntiltakene lettes på. Ordningen er rettet inn mot næringsdrivende, det vil si de som har erverv som formål. Ordningen er

ikke innrettet etter organisasjonsform. De støtteberettigede foretakene er identifisert ved at de med unntak av enkeltpersonforetak skal være registrert i Foretaksregisteret og ha skatteplikt. Disse kravene verner mot misbruk på en administrativt enkel måte. Ordningen skal komme bedrifter til gode, og det har vært viktig for legitimiteten til ordningen at det er gode mekanismer for kontroll og tiltak mot misbruk og utnyttelse av ordningen.

Det å åpne kompensasjonsordningen for ikke skattepliktige foretak og organisasjoner ville gjort ordningen mer komplisert. Det ville også gjort det nødvendig å lage nye avgrensinger for å skille de virksomhetene som er nokså like vanlig næringsvirksomhet og andre institusjoner som denne ordningen ikke har til hensikt å støtte, ut fra formålet om å hindre konkurser og redde arbeidsplasser. Faren for misbruk og dobbeltkompensasjon gjennom andre støtteordninger og andre offentlige tilskudd ville økt betydelig.

Kulturdepartementet har opprettet to midlertidige ordninger for kompensasjon for arrangører for økonomisk tap som følge av avlysning, stengning eller utsettelse av arrangementer i frivillig sektor. Kompensasjon kan gis for tapte billettinntekter/deltakeravgifter og eventuelle merutgifter som følge av at en rekke kultur-, frivillighets- og idrettsarrangementer har blitt avlyst, stengt eller utsatt som følge av pålegg eller råd fra helsemyndighetene i forbindelse med virusutbruddet. I disse ordningene er det et kriterium at organisasjonen eller foreningen er registrert i frivillighetsregisteret. Kompensasjonsordningene for frivilligheten, der også studieforbundene og medlemsorganisasjonene deres kunne søke, hadde frist 21. april. Kulturdepartementet ser nå på en mulig videreføring og justering av kompensasjonsordningene. Dette gjøres i dialog med frivillig sektor.

SPØRSMÅL NR. 1453

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 5. mai 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Vil statsråden snarest rydde opp og sørge for at bedrifter, stiftelser og andre virksomheter som har uunngåelige kostnader til dyrehold, får kompensert sine utgifter?

BEGRUNNELSE:

Den 12. mars stengte, i likhet med mange andre bedrifter, landets rideskoler, bedrifter som driver med hest i turisme og flere bedrifter med dyr sin drift. Mange har fortsatt stengt, men sliter nå så voldsomt økonomisk at valget står mellom å starte opp driften på tvers av nasjonalt re-

gelverk, eller å gå konkurs og i ytterste konsekvens måtte slakte hestene. Årsaken til dette er at dagens utforming av kompensasjonsordningen ikke dekker disse bedriftenes faste, uunngåelige kostnader. Uunngåelige kostnader er i gjeldende kompensasjonsordning aktivt begrenset til et antall poster som ikke passer med dyrehold. Bedriftene har et overordnet ansvar for å ivareta dyrene. Gjennom Lov om dyrevelferd er de pålagt dette gjennom lov. Per i dag finnes det ingen muligheter for å få kompensert kostnadene til fôr, høy, flis eller ansattes lønn gjennom kompensasjonsordningen for næringslivet. Det er heller ikke mulig å starte opp normal drift for på den måten å skaffe inntekter så lenge de skal følge retningslinjer for organisert idrett fra 1. april. En oppstart av for eksempel rideskoler med dagens regler om smittevern, vil for de fleste bety økte kostnader for å undervise mindre grupper, som igjen fører til lavere inntekter. Kostnader til kraftfôr, høy, flis, hovslager, veterinær og ansatte i stallen er kostnader som ikke kan reduseres på kort sikt i takt med aktivitetsnivået. Disse kostnadene er en konstant for å ivareta god dyrevelferd. De fleste som driver rideskoler eller med hest i turisme har i dag ingen eller svært lave inntekter da de ikke kan avvikle ridetimer eller tilby tjenester på en måte som er praktisk og samtidig lønnsom. De får ikke dekket faste uunngåelige kostnader i noen særlig grad, og må ha et minimum av kompetente ansatte på jobb for å ivareta dyrevelferden.

SPØRSMÅL NR. 1454

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 20. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil statsråden endre kompensasjonsordningen slik at den i større grad stimulerer til aktivitet?

BEGRUNNELSE:

I NRK 24.4 kommer det frem et eksempel på en bedrift som var i en situasjon hvor det var gunstigere å legge ned driften og permittere flere ansatte og motta kompensasjon fra ordningen, enn å opprettholde drift. Flere har også i den offentlige debatten pekt på at beregningsmodellen og inngangsterskelen for kompensasjonen kan gi uheldige insentiver. Viser til at komiteen i behandlingen

Svar:

Jeg er kjent med at det er utfordringer knyttet til kostnader til dyrehold, slik kompensasjonsordningen først var utformet. Det er ikke nødvendigvis enkelt å foreta midlertidig reduksjon i dyretall for den type virksomheter representanten omtaler. Jeg er svært opptatt av de ulike næringenes behov i denne situasjonen, og har jevnlig møter med store og små aktører.

Tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall skal gi kompensasjon for uunngåelige lønnskostnader der en virksomhet er stengt ned av staten, men av hensyn til andre offentligrettslige krav ikke kan permittere. Dette elementet i ordningen var imidlertid ikke klart til teknisk implementering ved åpningen 18. april, men vil komme på plass når løsningen åpner for søknader om tilskudd for april i midten av mai, med etterbetaling for mars der det er aktuelt. Finansdepartementet har også varslet at de virksomhetene som faller inn under denne regelen skal kunne føre opp nødvendige kostnader til dyrehold. Det betyr at for eksempel rideskoler vil kunne dra nytte av en slik regel. Det samme vil gjelde en del virksomheter som samler turister i grupper på en slik måte at det ikke er mulig å overholde smittevernkrav. Nærmere informasjon om hvilke virksomheter som anses stengt, finnes på <https://kompensasjonsordning.no/stengt>. I forbindelse med oppdatering og justering av forskriften til søknadsrunden i april vil det komme presiseringer i listen over hvilke typer virksomheter som anses stengt av staten.

av kompensasjonsordningen understreket følgende: Komiteen ser det som et mål at flest mulig bedrifter velger å fortsette driften til tross for begrenset omsetning, og fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere ulike tiltak som kan bidra til at levedyktige bedrifter fortsetter driften fremfor å stenge ned.»

Komiteen vil vise til proposisjonen, der det slås fast at innretningen på ordningen kan bli justert underveis «blant annet med sikte på å forsterke insentivene for å få aktiviteten opp dersom den økonomiske situasjonen og smitteverntiltakene gir grunnlag for det». Komiteen slutter seg til dette og vil understreke at regjeringen syste-

matisk må forsøke å redusere eller fjerne incentiver til at aktivitet blir lavere enn nødvendig, og i størst mulig grad unngå permitteringer.

Svar:

Tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall har som mål å holde bedriftene flytende og unngå konkurs slik at arbeidsplasser trygges, oppsigelser unngås og aktiviteten i økonomien raskt kan ta seg opp igjen når smittevernsituasjonen tilsier det. Som vist til i spørsmålet ble det presisert i Prop. 70 LS (2019-2020) at innretningen av ordningen kan bli justert underveis blant annet med sikte på å forsterke insentivene for å få aktiviteten opp dersom den økonomiske situasjonen og smitteverntiltakene gir grunnlag for det. Stortingets anmodningsvedtak bekrefter et ønske om slike justeringer.

Kompensasjonsordningen og endringene i permitteringsregelverket gir bedrifter uten aktivitet kompensasjon for en betydelig del av kostnadene. Samtidig vil ikke alle bedriftenes kostnader dekkes av ordningene, slik at for de aller fleste bedrifter vil aktivitet lønne seg, dersom det er mulig. Bedriftene må også vurdere hensynet til sine ansatte og hensynet til fremtidig markedsposisjon. De må

også ta hensyn til at kompensasjonsordningen er midlertidig, og at de så snart smittevernsituasjonen og de økonomiske forholdene tilsier det, må forventes å kunne klare seg uten økonomisk støtte fra staten.

Da jeg fastsatte forskriften for tilskuddsordningen for mars måned 17. april i år, var jeg tydelig på at den kunne bli justert underveis. Det skjedde da forskriften for april ble fastsatt 15. mai. Blant annet redusere jeg egenandelen fra 10 000 kroner til 5000 kroner fra april. Norsk næringsliv var særlig hardt rammet i april. Mange virksomheter var nedstengt av staten, og skolene var stengt slik at foreldrene kunne arbeide mindre. Etterspørselen etter varer og tjenester falt, og arbeidsledigheten steg kraftig.

I Revidert nasjonalbudsjett 2020 varslet regjeringen at vi i slutten av mai vil komme tilbake med en proposisjon med ytterligere økonomiske tiltak, inkludert vurderinger av hvordan vi bør justere og avvikle enkelte tiltak. Hovedtema i proposisjonen vil være veien ut av krisen for norsk økonomi, herunder hvordan vi kan fremme kompetanseutvikling og omstilling samtidig som vi bidrar til at permitterte og ledige kommer tilbake i jobb. Hensikten er å skape incentiver til økt sysselsetting, vekst og trygghet til å satse.

SPØRSMÅL NR. 1455

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 7. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva tenker helseministeren om at et toppmoderne sykehus med nylig tilrettelagt kapasitet for COVID19-pasienter er nødt til å permittere 70 leger og sykepleiere midt i korona-krisen på grunn av manglende oppfølging fra det regionale helseforetaket, og vil statsråden ta initiativ til at helseforetaket rast kommer med en avklaring overfor LHL-sykehuset?

BEGRUNNELSE:

I Romerikes Blad den 28. april varsler direktøren for LHL-sykehuset at de er nødt til å permittere 70 leger og sykepleiere. Sykehuset skal ha brukt rundt 20 millioner kroner for å kunne være beredskapsykehus for COVID19-pasienter som følge av enighet med Ahus. Underveis i prosessen skal imidlertid Helse Sør-Øst ha ønsket å gå inn som avtalepart, for å kunne sende pasienter fra

flere områder enn de Ahus dekker. Manglende signatur av avtalen fra det regionale helseforetakets side, til tross for venting på flere uker fra sykehuset, skal være grunnen til at de ikke så noen annen utvei enn å permittere 70 leger og sykepleiere midt i en pandemi hvor kapasiteten på sykehusplasser og helsepersonell har vært en stor bekymring i alle samfunn.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF har bekreftet at det har vært dialog mellom LHL og Akershus universitetssykehus HF om en beredskapsavtale i forbindelse med planlegging for en smittetopp med et stort antall innlagte Covid 19-pasienter i sykehus. Dette arbeidet pågår og det er ventet at Akershus universitetssykehus og LHL vil inngå en slik beredskapsavtale. Selv om regionalt helseforetak vil kunne ha synspunkter på en avtaleinngåelse i forhold til beho-

vene i regionen, er Akershus universitetssykehus HF bedt om å fortsatt ha en dialog med LHL-sykehuset Gardermoen, nettopp med siktemål å inngå en beredskapsavtale. En slik avtale vil bidra til at helseforetaket kan stå kapasitetsmessig bedre rustet til å håndtere et stort antall covid19-pasienter om det blir behov for det, forutsatt at det gjøres nødvendige og hensiktsmessige forberedelser.

Representanten Gulami viser i begrunnelsen for sitt spørsmål til at det er en manglende signatur av avtalen fra regionalt helseforetak, som skal være den bakenforliggende grunnen til at LHL-sykehuset Gardermoen har permittert sine medarbeidere. Dette er etter Helse Sør-Øst RHF's oppfatning ikke dekkende for den faktiske situasjonen. LHL-sykehuset Gardermoen har i dag en avtale med Helse Sør-Øst RHF om rehabiliteringstjenester, i tillegg til en del andre tjenester. Helse Sør-Øst RHF oppfatter at permittering av personell knytter seg til virksomhetens rehabiliteringstjenester.

LHL har fått utbetalt a-konto beløp for rehabiliteringstjenestene hver måned i 2020 slik som i 2019, altså i henhold til avtale. Det har vært en løpende dialog med LHL om Covid-19-pandemien og det er blitt formidlet at a-konto vil bli utbetalt uavkortet også for mai måned. Det er således heller ikke manglende utbetalinger fra Helse Sør-Øst RHF som er årsak til eventuelle permitteringer. Samtidig har det generelt vært mindre rehabiliteringspasienter hos både private ideelle og i helseforetakene i de ukene hvor det var strenge smitteverntiltak i landet. I denne situasjonen har noen virksomheter sett seg nødt til å vurdere og effektivere permitteringer. Helse Sør-Øst RHF har imidlertid formidlet til alle avtaleparter at de skal legge opp til mer normal drift fremover, i tråd med det oppdraget departementet ga i foretaksrådet i Helse Sør-Øst RHF 17. april i år. Videre opplyser Helse Sør-Øst RHF at det vil være dialog med LHL om en mulig økning i antall rehabiliteringspasienter fremover, slik at det ikke blir for lange ventelister innen dette fagområdet.

SPØRSMÅL NR. 1456

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 7. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvordan vil kulturministeren hjelpe Norsk Kennel Klub (NKK), og andre organisasjoner i tilsvarende situasjon, som ekskluderes fra kompensasjonsordningene grunnet sitt ideelle formål?

BEGRUNNELSE:

Hunde-Norges egen organisasjon, Norsk Kennel Klub (NKK) er i en svært vanskelig situasjon og nærmer seg konkurs. Dette vil bety at en viktig samfunnsaktør kan forsvinne. Ved konkurs vil klubber og medlemmer stå uten systemer og verktøy for å registrere nye valpekull, uten helsetester av foreldredyr for å sikre helsen til kommende generasjoner og uten muligheter for å gjennomføre aktivitetene sine. NKK arrangerer kurs og opplæring for hundepodrettere, hundekjøpere og hundeeiere. De har også egne opplegg for skolebarn og et lavterskeltilbud der alle kan bli med og gå tur med hund. NKK bidrar i tillegg til avl av hunder som benyttes som ettersøkshunder, førerhunder, redningshunder, hunder til politiet, tollvesenet og forsvaret, servicehunder og terapihunder. NKK er en solid frivillig organisasjon med 35 ansatte og god økono-

mi under normale omstendigheter. De har drevet i 120 år uten noen form for statsstøtte og er registrert både i Frivillighetsregistret og mva-registrert. De er derimot ikke registrert i Foretaksregistret, da de ikke har økonomisk resultat som formål. NKK oppfyller kravene til å søke om kompensasjon for tapte billettinntekter, men dette er langt fra nok til å hjelpe dem gjennom krisen. Bortfall av påmeldingsinntekter for NKKs egne utstillinger alene beløper seg til 17 millioner kroner. Av dette har de så langt fått tilgang på en krisepakke som for NKK gir en maksimal søkeramme på 1,18 millioner kroner. Inntektsbortfallet er så stort at dette ville gitt dem rettigheter til kontantstøtte for faste kostnader etter krisepakken for bedrifter, dersom de hadde vært en foretaksregistrert bedrift. Likviditetsbehovet for å sikre driften og kunne åpne gradvis opp for aktivitet i takt med myndighetenes gradvise åpning er på totalt 10 millioner kroner. Dette ville de kunne klart med statlig garanti i banken dersom de var en foretaksregistrert bedrift.

Svar:

Først av alt ønsker jeg å rette en stor takk til Norsk Kennel Klub (NKK) for den utrolige innsatsen de legger ned for blant annet å sikre trygg hundeavl og et godt miljø for hunde-Norge. Jeg har den siste tiden mottatt mange henvendelser fra bekymrede hundeeiere som forteller om hvor mye NKK betyr for dem og deres hunder. Det rører meg å høre så mange historier om fellesskapet som skapes i frivillige organisasjoner.

NKK er dessverre ikke alene om å stå i en vanskelig situasjon. Da pandemien for alvor traff Norge var det mange organisasjoner som måtte avlyse, utsette eller avholde arrangementer for tomme tribuner. Forventede inntekter som skulle gå til å sikre aktivitet gjennom resten av året forsvant plutselig.

Det var derfor helt avgjørende å raskt få på plass en kompensasjonsordning tilpasset frivillige organisasjoner. Frivillige organisasjoner står for mange aktiviteter det ikke er ønskelig at de skal slutte med – selv i en pandemi. NKK og mange andre har kastet seg rundt og for eksempel begynt med digitale møter for å fremdeles tilby et fellesskap og dele sin kompetanse med de som trenger den.

En kontantstøtteordning for faste, uunngåelige kostnader lik den som finnes for næringslivet ville ikke vært en god nok løsning for frivilligheten i denne situasjonen. Jeg mener at det er en bedre løsning for organisasjoner som NKK å få kompensert inntekter heller enn en andel av utgiftene til husleie og strøm. Når hele årsinntekten er borte på grunn av avlyste arrangementer hjelper det dessverre lite i lengden at noen hjelper til med husleien i en liten periode. Ved å kompensere inntektstap kan vi istedenfor sikre at det er mulig å opprettholde aktivitet – også etter at krisen er over.

Samtidig er jeg godt kjent med at kompensasjonsordningen for billettinntekter og deltakeravgifter har vist seg å være for smal. Jeg har derfor vært opptatt av at vi må høste erfaringer fra denne første søknadsrunden. I tillegg har jeg fått mange gode innspill fra lag og organisasjoner over hele landet. Basert på erfaringene og innspillene skal vi gjøre de nødvendige justeringene for at ordningen skal treffe en større bredde.

Jeg har stor tro på at vi veldig snart kan legge frem en justert kompensasjonsordning som sikrer at enda flere, også Norsk Kennel Klub, vil få kompensert en større del av sine tapte inntekter.

SPØRSMÅL NR. 1457

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 7. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva vil regjeringen gjøre for å bidra til at årets sesong for toppfotball i størst mulig grad kan gjennomføres, innenfor de rammene som publikumsbegrensningene legger?

BEGRUNNELSE:

Flere av reglene som er innført for å begrense korona-smitte berører gjennomføringen av årets sesong for toppfotballen. Dette rammer klubbens økonomi, det går utover treningsmulighetene og det gjør at fotballinteresserte mister muligheten til å se norsk toppfotball. Både i fotballklubbene og Norges Fotballforbundet er det uttrykt forståelse for at også denne delen av samfunnet må bidra til å hindre smitte. Samtidig er det enighet om at tiltak og begrensninger ikke bør gå lenger enn det som er nødvendig ut fra de helsefaglige smittevern hensynene. Derfor er det uttrykt sterkt ønske fra fotballen selv om at så mye som mulig av sesongen bør gjennomføres slik at

publikum i hvert fall gjennom TV-skjermen får oppleve norsk toppfotball, og klubbene sikres de inntektene som er mulig. I tillegg til å være viktig idrett for mange, er dette også bedrifter med mange ansatte og stor omsetning. Det bør være et viktig mål for oss å opprettholde så stor aktivitet som mulig, innenfor de grensene smittevernet setter. Norge er et av landene i Europa med flest fotballspillere i forhold til folketall, men også unikt fordi topp- og breddefotballen er knyttet tett sammen. Toppfotballen er med på å finansiere satsing på blant annet programmer for breddefotballen. I mange lokalsamfunn er det store ringvirkninger av toppklubbens aktiviteter, samtidig som den er bærebjelken i fotballregionen. Toppklubbene har stor medisinsk kapasitet og mulighet for å gjennomføre gode rutiner rundt avvikling av kamper. Kompetent helsefaglig personale kan både legge opp gode smittevern rutiner og bidra til jevnlig testing. Med den økte kapasiteten for å analysere tester som myndighetene har varslet, burde dette også legge godt til rette for å kunne ha omfattende

oversikt over og kontroll med eventuell smitte. Fotballklubbene har uttrykk stor samarbeidsvilje rundt dette, det som trengs er politisk vilje og handlekraft. Fotballserien skulle allerede vært i gang. Det haster derfor med å få i gang en prosess rundt disse spørsmålene. Selv om Stortinget forventer at departementet også har stor oppmerksomhet rundt utfordringene rundt breddeidretten og frivilligheten, må det være mulig for departementet i samarbeid med smittevernmyndighetene å finne gode løsninger på en forsvarlig avvikling av toppfotball.

Svar:

Koronapandemien har satt frivilligheten og idretten i en svært vanskelig situasjon, både økonomisk og ikke minst har de nødvendige smitteverntiltakene lagt begrensinger i måten idrett kan utøves på.

Det er viktig, særlig for barn og ungdom, at det finnes et idrettstilbud. Som representanten Giske sikkert er kjent med har svært mange idretter kommet i gang med aktivitet innenfor rammen av smittevernreglene. Det skal idretten ha mye ros for.

Idrett på elitenivå har et stort publikum. Toppfotballen, som representanten Giske er særlig opptatt av, samler mange mennesker både på tribunen og foran TV-skjermen.

Regjeringen har besluttet å forlenge forbudet mot arrangementer på over 500 personer fram til 1. september. Det gjør det i prinsippet umulig å avholde eliteseriekamper i fotball med publikum i denne perioden.

Som kulturminister har jeg et sterkt ønske om at idrettsaktivitet kan komme i gang igjen. Det har de siste ukene har det vært en omfattende og god dialog mellom Norges idrettsforbund (NIF), Norges Fotballforbund (NFF), helsemyndighetene og regjeringen i denne saken. Senest tirsdag 5. mai hadde jeg et møte med ledelsen i bl.a. NIF og NFF om denne saken.

NFF har utarbeidet grundig og omfattende retningslinjer for hvordan kunne gjennomføre fotball på toppnivå, innenfor et forsvarlige smittervernregime. Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet har vurdert NFFs sine retningslinjer og funnet at trening og kampaktivitet kan gjennomføres i tråd med disse på en forsvarlig måte.

Regjeringen har på denne bakgrunn vedtatt at organisert trening i toppfotballen kan starte opp fra i dag. Videre vil det gjøres nødvendig unntak i forskrift som vil tillate seriespill i toppfotballen fra 16. juni. Både trening og kampaktivitet må gjennomføres i tråd med de særskilte retningslinjene som NFF har laget.

Så da håper jeg at både representanten Giske og svært mange andre, meg selv inkludert, kan se fram til spennende og intense fotballkamper etter 16. juni.

SPØRSMÅL NR. 1458

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 8. mai 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Er det fra statsrådets side ønskelig at Telenor ASA bidrar til en samfunnsøkonomisk billigere utbygging av fibernett gjennom at lokale nettoperatører får tilgang til, overta eller kjøpe rør og ledningsnett til områder der det ikke er utbygd fibernett?

BEGRUNNELSE:

I en henvendelse fra en gruppe innbyggere i Eigersund kommune, beskrives det en situasjon i forbindelse med at er det planer om utbygging av fibernett til beboerne som bor spredt langs en hovedvei som strekker seg over 12 kilometer. Utbyggingen skal foretas av en lokal utbygger. I området er det allerede for lang tid tilbake lagt såkalte hybridkabler og rør. De er lagt av Telenor, som, etter det be-

boerne sier, ikke lenger skal bruke disse. Men det har ikke vært mulig for deres kontaktperson å komme i kontakt med rette vedkommende til å svare på Telenors behov. Til videre opplysning så har beboerne i stor grad vært med å finansiere både graving, legging og bruk av disse kablene, fram til det ikke lenger er aktuelt for Telenor å bruke dem. Konsekvensen kan bli at det må graves på nytt lokalt fra husstandene til koblingsboks selv om Telenor har meddelt at de ikke skal benytte eksisterende nett noe mer og at disse rør og kabler således er eller blir ledige. Beboerne stiller et spørsmål om samfunnsøkonomien i dette, og undertegnede stiller et spørsmål ved om dette er omfattet av reguleringen av Telenor som en stor aktør i næringen.

Svar:

I mange tilfeller vil det være samfunnsøkonomisk ønskelig at andre tilbydere får tilgang til Telenors (og andre tilbyderes) infrastruktur, for å legge til rette for mer kostnadseffektiv utbygging av bredbåndsnett. Samtidig er det viktig at slik tilgang reguleres på en måte som medfører en god balanse mellom hensynet til effektiv utbygging på den ene siden, og hensynet til investeringsinsentiver og lønnsomhet hos den enkelte utbygger, samt hensynet til konkurranse i markedene, på den andre siden.

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet fører tilsyn med bredbåndsmarkedene, og har gjennom den såkalte markedsreguleringen gjennomført markedsanalyser og pålagt forpliktelser som skal legge til rette for velfungerende markeder, herunder også tilgang til for eksempel rør og annen passiv infrastruktur i tilknytning til bredbåndsutbygging. Nærmere beskrevet er Telenor utpekt som tilbyder med sterk markedsstilling i markedene for lokal og sentral tilgang til faste aksessnett (grossistmarkedene for bredbåndstilgang – marked 3 a og 3b), og pålagt særskilte forpliktelser i begge markedene, jf. Nasjonal kommunikasjonsmyndighets vedtak 20. desember 2018.

Vedtakene inneholder en rekke forpliktelser som Telenor er pålagt i disse markedene. En av forpliktelsene gjelder tilgang til såkalte føringsveier, hvor Telenor med hjemmel i ekomloven §§ 4-1 og 4-4 femte ledd er pålagt å imøtekomme enhver rimelig anmodning om tilgang til føringsveier. Omfanget av denne forpliktelsen er nærmere beskrevet i kapittel 7.2.12 i vedtaket, men omfatter de føringsveier som Telenor har anlagt for å fremføre kabler i sine aksessnett, i tilfeller hvor selskapet ikke tilbyr fysisk eller virtuell nettilgang på grossistnivå. Føringsveiene kan

være både over og under bakken, og er typisk, men ikke begrenset til, rør, kabelkanaler, kummer, kabinetter og stolper. Om en anmodning om tilgang til slike føringsveier kan anses for å være rimelig eller ikke, vil bero på en vurdering i det enkelte tilfellet. Når det gjelder konkrete forespørsler om tilgang til f.eks. rørkapasitet, kan den lokale bredbåndstilbyderen henvende seg til Telenor gjennom <https://www.telenorwholesale.no/> og anmode om tilgang til den aktuelle infrastrukturen der.

Et eventuelt avslag fra Telenor på forespørsel om slik tilgang, kan påklages til Nasjonal kommunikasjonsmyndighet.

Som grunnlag for å besvare spørsmålet, har departementet bedt om Telenors kommentarer på de opplysningene som fremkommer i denne konkrete saken. Telenor har opplyst at selskapet tok i bruk såkalte hybridkabler (det vil si kabler som inneholder både kobberledning og fiberoptisk kabel) ved aksessnettutbygging på slutten av 90-tallet. I dette aktuelle området er det, ifølge Telenor, bygget ut hybridkabler til 15-20 kundeaksesser. Telenor opplyser videre at det aller meste av Telenors rør i området er belagt med fiber, og at selskapet har planer om fortsatt å bruke den infrastrukturen som er etablert.

I tillegg til ovennevnte regulering gjennom den såkalte markedsreguleringen, vil den nye bredbåndsutbyggingen, som trer i kraft 1. juli i år, gi ytterligere muligheter for deling av denne type infrastruktur. Loven skal blant annet legge til rette for felles utnyttelse av såkalt passive infrastrukturer, som master, stolper og rør, med sikte på en mer kostnadseffektiv utbygging av faste og mobile bredbåndsnett.

SPØRSMÅL NR. 1459

Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 6. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er status for regjeringens arbeid med EUs fjerde jernbanepakke, og når vil pakkens innhold bli lagt fram for behandling i Stortinget?

Svar:

Lov- og samtykkeproposisjon om endringer i jernbaneloven og samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av retts-

aktene som utgjør fjerde jernbanepakke vil bli oversendt Stortinget i nærmeste fremtid.

SPØRSMÅL NR. 1460**Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 4. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva er status i arbeidet med å få fjernet terskler og utbedret farleden i Ringdalsfjorden for å bedre innseilingen til Halden, hvordan er kontakten med svenske myndigheter, og når ser statsråden for seg at arbeidene kan komme i gang?

Svar:

Farledstiltaket som vurderes i Ringdalsfjorden vil være viktig for fremkommelighet og sikkerhet for skipstrafikk som skal inn til og ut fra Halden. Særlig gjelder dette skipstrafikk knyttet til virksomhet ved Nexans Halden og Norske Skog Saugbrugs.

Det mulige prosjektet i innseilingen til Halden vil innebære inngrep både på norsk og svensk side av fjorden. Et slikt tiltak vil derfor kreve tillatelse fra myndigheter på begge sider av grensen.

Tiltak i innseilingen til Halden vil også ha konsekvenser for flere naturvernområder. På svensk side er Iddefjorden (som ligger i forlengelsen av Ringdalsfjorden) innlemmet i Natura 2000. Dette er et nettverk av naturområder i EU som er opprettet for å bevare europeisk naturmangfold og dyreliv. På norsk side er innseilingen til Halden innlemmet i Ytre Hvaler Nasjonalpark. Det kan ut fra dette legges til grunn at det vil stilles strenge krav til utredning og dokumentasjon som grunnlag for vedtak fra aktuelle myndigheter i begge land.

Det tiltenkte farledstiltakene i Ringdalsfjorden har vært vurdert i flere runder, uten at en har lyktes med å få de nødvendige avklaringer slik at prosjektet kan startes opp. Etter nye initiativ fra Halden kommune og lokale næringsaktører fikk Kystverket i 2017 i oppdrag å foreta en ny vurdering av hvilke muligheter som foreligger for å få foretatt en utbedring av innseilingen til Halden. I bestillingen ble Kystverket bedt om å ta nødvendige kontakter med både norske og svenske myndigheter.

I oppfølgingen etter dette har Kystverket kartlagt hvilke krav som stilles i form av utredninger, dokumentasjon og behovsvurdering for å få gjennomført en søknadsprosess i Sverige. På bakgrunn av blant annet disse sonderingene har Kystverket startet opp innledende utredningsarbeider. Det ble i 2019 gjennomført sjøbunnmålinger på både norsk og svensk side av grensen, etter innhentet tillatelse fra den svenske Forsvarsmakten. Kystverket har videre hatt utkast til undersøkelsesprogram til høring i begge land. Neste ledd i prosessen vil være å ferdigstille undersøkelsesprogrammet og sende dette til Länssty-

relsen i Västra Götelands län og Vattenmyndigheten for Västerhavet for godkjenning. Ut fra hva jeg har blitt fortalt legger Kystverket opp til å kunne få oversendt undersøkelsesprogram til godkjenning innen sommeren d.å.

Etter at godkjent undersøkelsesprogram foreligger vil en videreføring av prosessen omfatte utarbeiding av miljøkonsekvensbeskrivning (konsekvensutredning i Norge), innhenting av nødvendige avklaringer i forhold til farled og miljø, behandling i mark- og miljødomstolen og så vidt jeg har forstått endelig avgjørelse i den svenske regjeringen.

Det tillegges at en tilsvarende prosess må gjennomføres etter norske plan- og miljø-bestemmelser, men at Kystverket i denne omgang har prioritert å få avklart prosess, dokumentasjon og krav som vil stilles fra svenske myndigheter.

Når et godkjent undersøkelsesprogram foreligger vil vi ha et bedre grunnlag for å kunne vurdere videre håndtering av prosjektet, herunder eventuelle behov for kontakter på ulike myndighetsnivå mellom Norge og Sverige.

Jeg vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget når det foreligger et bedre beslutnings-grunnlag for videre håndtering av prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1461**Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 4. mai 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at UiT snarest mulig får de bevilgninger som er nødvendig for å ansette personell og dermed følge opp vedtak slik at RGS kan starte arbeidet som forutsatt av Stortinget snarest mulig?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i 2018 at Rettsgenetisk senter (RGS) ved UiT Norges arktiske universitet kan utføre DNA-analyser for bruk i strafferettspleien, og ba regjeringen legge til rette for at RGS kan levere fra 10 til 25 prosent av de analysene det er behov for. I statsbudsjettet for 2020 skriver regjeringen at den vil «leggje til rette for at Rettsgenetisk senter ved Universitetet i Tromsø (RGS) skal kunne utføre DNA-analyser til bruk i strafferettspleia». Oppfølging av vedtaket krever både bevilgning til stillinger ved RGS fra Kunnskapsdepartementet, og bevilgning fra Justis- og beredskapsdepartementet til Politidirektoratet for nødvendig oppgradering av datasystem. Det er problematisk at Stortingets vedtak og regjeringens egne lovnader ikke er fulgt opp med bevilgning til UiT for at RGS skal sikre nødvendig progresjon i 2020.

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1461 fra stortingsrepresentant Martin Henriksen og til tilsvarende

spørsmål nr. 1462 fra representanten til justis- og beredskapsministeren og svaret på dette.

På grunnlag av Stortingets budsjettvedtak får Politidirektoratet tildelt bevilgning og fastsatt mål gjennom det årlige tildelingsbrevet. Det er Politidirektoratets ansvar å disponere rammene i tråd med mål, føringer, vedtak og forutsetninger. Jeg viser til Justis- og beredskapsdepartementets tildelingsbrev til Politidirektoratet for 2020, der Politidirektoratet er gitt i oppdrag på sitt ansvarsområde å legge til rette for at Rettsgenetisk senter (RGS) kan utføre DNA-analyser til bruk i strafferettspleien fra og med våren 2021. Oppdraget som omfatter nødvendig oppgradering av politiets systemer, skal tas innenfor Politidirektoratets rammer.

Jeg viser også til Kunnskapsdepartementets tildelingsbrev til Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet for 2020. Der ber Kunnskapsdepartementet om at universitetet i samarbeid med Politidirektoratet og Oslo universitetssykehus, på sitt ansvarsområde, legger til rette for at RGS skal kunne utføre DNA-analyser til bruk i strafferettspleien slik Stortinget har vedtatt, jf. Innst. 390 S (2017-2018). Kunnskapsdepartementet ber universitetet gjøre dette innenfor eksisterende budsjettammer, og omtale dette i årsrapporten for 2020. Målet er at RGS kan begynne å levere analyser våren 2021.

SPØRSMÅL NR. 1462**Innlevert 28. april 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 7. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at Politidirektoratet snarest mulig får rammer til å følge opp vedtak slik at RGS kan starte arbeidet som forutsatt av Stortinget snarest mulig?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i 2018 at Rettsgenetisk senter (RGS) ved UiT Norges arktiske universitet kan utføre DNA-analyser for bruk i strafferettspleien, og ba regjeringen legge til rette for at RGS kan levere fra 10 til 25 prosent av de analysene det er behov for. I statsbudsjettet for 2020 skriver regjeringen at den vil «leggje til rette for at Rettsgenetisk

senter ved Universitetet i Tromsø (RGS) skal kunne utføre DNA-analyser til bruk i strafferettspleia». Oppfølging av vedtaket krever både bevilgning til stillinger ved RGS fra Kunnskapsdepartementet, og bevilgning fra Justis- og beredskapsdepartementet til Politidirektoratet for nødvendig oppgradering av datasystem. Det er problematisk at Stortingets vedtak og regjeringens egne lovnader ikke er fulgt opp med bevilgning til UiT for at RGS skal sikre nødvendig progresjon i 2020.

SPØRSMÅL NR. 1463

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 6. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil regjeringen legge til rette for at bankene kan utøve en større grad av skjønn når det gjelder hvilke selskaper som kvalifiserer for lån etter statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, herunder vurdere en oppmykning av enkelte absolutte vilkår nedfelt i forskrift for utelukkelse av bedrifter som har vært i økonomiske vanskeligheter, slik at disse vilkårene ikke virker i strid med formålet med ordningen?

BEGRUNNELSE:

Det heter i lov om statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter at «Ordningen gjelder bare lån til bedrifter som forventes å være lønnsomme under normale markedsforhold. Ordningen gjelder uansett ikke lån til bedrifter som var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019.» I forskriften er dette utdypet med en rekke vilkår i «§ 5 Utelukkelse av bedrifter som har vært i økonomiske vanskeligheter», slik at blant annet selskaper der mer enn halve aksjekapitalen eller tilsvarende er tapt på grunn av akkumulerte tap, ikke kvalifiserer for lån etter ordningen. Dette absolutte kravet kan føre til at en del bedrifter som forventes å være lønnsomme under normale markedsforhold, like fullt utelukkes fra låneordningen. Slik kan dette kravet utelukke bedrifter i strid med det som var intensjonen i ordningen. Dette kan for eksempel gjelde bedrifter som har vært gjennom en omstillings- og konsolideringsprosess for å gjøre bedriften mer solid. Ved dette absolutte kravet fratras også bankene muligheten til å utøve skjønn. Dette kan medføre at banker må avvise en del bedrifter som etter bankens vurdering forventes å være lønnsomme under normale markedsforhold og som

Svar:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1462 fra stortingsrepresentant Martin Henriksen og det tilsvarende spørsmål nr. 1461 til forsknings- og høyere utdanningsministeren, og henviser til det svaret forsknings- og høyere utdanningsministeren har gitt.

den aktuelle bank mener burde få lån under ordningen. Det er grunn til å påpeke at de utdypende kriteriene for om en bedrift har vært i økonomiske vanskeligheter ikke har vært diskutert eller behandlet i stortinget. Det er videre grunn til å påpeke at Finanskomiteen i Innst. 201 L (2019–2020) påpekte at «det er bankene som skal forvalte garantiordningen uten at det er noen saksbehandling fra myndighetenes side. Slik ordningen er lagt opp, vil bankenes rom for å bruke skjønn være stort, både i vurderingen av hvilke bedrifter som skal få garantilån, og på hvilke vilkår lånene skal ytes.»

Svar:

Målet for regjeringen er at sunne og levedyktige bedrifter skal komme seg gjennom denne krisen, og det er iverksatt en lang rekke kraftfulle tiltak med det for øyet. Lånegarantiordningen for bedrifter var et av de første tiltakene som ble iverksatt. Per 29. april hadde bankene benyttet 4,7 mrd. kroner av garantirammen på 50 mrd. kroner. Siden garantien dekker 90 prosent av lånene, betyr dette at bankene hadde gitt delvis statsgaranterte lån for til sammen 5,2 mrd. kroner. Bankene hadde innvilget lån under ordningen til over 1 500 små og mellomstore bedrifter og 50 større.

Representanten viser i sin begrunnelse til at finanskomiteen i Innst. 201 L (2019–2020) påpekte at «det er bankene som skal forvalte garantiordningen uten at det er noen saksbehandling fra myndighetenes side. Slik ordningen er lagt opp, vil bankenes rom for å bruke skjønn være stort, både i vurderingen av hvilke bedrifter som skal få garantilån, og på hvilke vilkår lånene skal ytes». Komiteen understreket i samme avsnitt «betydningen av at ga-

rantien kommer bedriftene som har problemer, til gode, heller enn å avlaste eller redusere bankenes eksisterende risiko». Komiteen tok deretter til orde for at «regjeringen med dette som utgangspunkt bør utarbeide klare kriterier for hvilke vilkår garantilånene skal ytes på, og hvem som skal få lån». Dette har regjeringen fulgt opp i den utfyllende forskriften til loven.

Som jeg skrev i svar på spørsmål nr. 1439, utgjør garantiordningen en økonomisk fordel for bedriftene som får lån, og er derfor statsstøtte. Garantiordningen er notifisert til og godkjent av ESA i henhold til EU-kommisjonens midlertidige rammeverk for godkjenning av statsstøtte i forbindelse med koronavirusutbruddet. Rammeverket stiller nærmere krav bl.a. til hvordan slike lånegarantier til bedrifter kan ytes. For at ESA skulle kunne godkjenne støtten etter EØS-avtalen, var det avgjørende at den norske garantiordningen tilfredstilte alle kravene i rammeverket. Ulovlig statsstøtte må etter lov om offentlig støtte § 5 betales tilbake av den bedriften som har mottatt den ulovlige støtten. Det er derfor viktig at bankene har klare regler å forholde seg til når de skal forvalte ordningen, slik at de ikke tildeler ulovlig statsstøtte.

Et av vilkårene i rammeverket er at bedriftene som skal motta statsgaranterte lån, ikke var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019. Dette temaet er omtalt i avsnitt 4.2.3 i Prop. 58 LS (2019-2020):

«En forutsetning for å kunne motta et statsgarantert lån etter rammeverket, er at bedriften ikke var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019, og at bedriften deretter fikk et akutt behov for likviditet som en følge av Covid-19-utbruddet. Rammeverket viser til definisjonen av begrepet 'økonomiske vanskeligheter' i den såkalte gruppeunntaksforordningen, Kommissjons-forordning (EU) nr. 651/2014, artikkel 2 (18). Gruppeunntaksforordningen artikkel 2 (18) inneholder flere alternative vilkår for når en bedrift anses å være i vanskeligheter. For foretak med begrenset ansvar (aksjeselskap) må mer enn halve aksjekapitalen være bortfalt på grunn av akkumulerte tap, for at bedriften anses å være i vanskeligheter. Det foreligger et akkumulert tap på mer enn halvparten av aksjekapitalen når fradrag for akkumulerte tap fra egenkapitalen (reserver og andre elementer som anses å utgjøre egenkapital i foretaket) medfører et kumulert, negativt beløp som overskriver halvparten av foretakets aksjekapital. For foretak der minst én deltaker har ubegrenset ansvar for foretaksgjelden (ansvarlig selskap), anses bedriften å være i vanskeligheter når mer enn halvparten av den bokførte kapitalen er bortfalt som følge av akkumulerte tap. En bedrift oppfylder også kravet om å være i vanskeligheter hvis det er åpnet konkurs etter konkursloven, eller hvis foretaket oppfylder vilkårene for å bli begjært konkurs av dets kreditorer. Det samme gjelder dersom foretaket har mottatt krisestøtte og ikke ennå har tilbakebetalt lånet eller innfridd garantien, eller hvis foretaket har mottatt omstrukturingsstøtte og fremdeles er underlagt en omstrukturingsplan.»

Det midlertidige rammeverket for statsstøtte som ordningen er godkjent etter, ble først vedtatt av EU-kommisjonen kvelden før proposisjonen ble lagt frem. Det var derfor behov for forskriftshjemler, slik at utfyllende bestemmelser kunne fastsettes i forskrift. Om dette uttalte departementet blant annet følgende i proposisjonen:

«Siden statsstøtteregelelene fortsatt var i utvikling under forberedelsen av lovforslaget, og det uansett kan bli behov for å tilpasse ordningen ytterligere før den kan tas i bruk, bør departementet ha forskriftshjemmel til å gi nærmere regler om lån som kvalifiserer for garanti, herunder stille ytterligere vilkår for at lån skal være omfattet av garantien.»

Definisjonen av økonomiske vanskeligheter er i sin helhet gjennomført i § 5 i forskrift til lov om statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, i tråd med forutsetningene i proposisjonen. For at ordningen skulle kunne godkjennes som statsstøtte etter rammeverket, måtte vi forholde oss til denne definisjonen, og vi har derfor heller ikke anledning til å myke opp dette vilkåret innenfor det rammeverket ordningen er godkjent etter.

For bedrifter som ikke var i økonomiske vanskeligheter per 31. desember 2019, har bankene stor handlefrihet til å innvilge lån til bedrifter som er i en vanskelig økonomisk situasjon som følge av utbruddet av koronaviruset. Garantiordningen overlater f.eks. fullt og helt til bankene å vurdere om en bedrift forventes å være lønnsom under normale markedsforhold, som er et vilkår for å få lån etter § 3 i loven om ordningen. Bedrifter som får avslag på sin lånesøknad i én bank, bør henvende seg også til andre banker. Det er et råd vi ofte gir i en normalsituasjon, og kan være klokt å følge også i den situasjonen vi står i nå. Bankenes vurderinger av og krav til lønnsomhet kan variere.

Ellers vil jeg understreke at bankene gjør en stor innsats for norsk næringsliv, også utenfor rammene av de ulike tiltakene som regjeringen har iverksatt. Mitt inntrykk er at bankene innenfor sine lønnsomhetskrav strekker seg langt for å hjelpe kundene sine gjennom krisen. Bankene bruker for eksempel avdragsfrihet aktivt for å hjelpe dem som har midlertidige betalingsproblemer, og utviser generelt stor fleksibilitet i møte med de ulike utfordringene bedriftene nå står overfor.

SPØRSMÅL NR. 1464**Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Laabak****Besvart 8. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Fredrikstad kommune planlegger å etablere et samlet avlastningscenter, med rom til 39 barn og unge med nedsatt funksjonsevne, i den tidligere institusjonen Furutun. Barn med funksjonsnedsettelse er gitt en spesiell beskyttelse både gjennom norsk lovverk, barnekonvensjonen og funksjonshemmedekonvensjonen samt en målgruppe for regjeringens likeverdsreform.

Finnes det lovmessige eller politiske føringer for utforming, beliggenhet og størrelse for barneboliger og avlastningsboliger for barn?

BEGRUNNELSE:

FNs barnekonvensjon fastslår at barnets beste skal ligge til grunn for alle handlinger som angår barn. Konvensjonens artikkel 2 etablerer et forbud mot diskriminering, også på grunnlag av funksjonsnedsettelse. Artikkel 23 vektlegger funksjonshemmede barns rett og myndighetenes plikt til å legge til rette for at også barn med funksjonshemming skal inkluderes i samfunnet. FNs funksjonshemmedekonvensjon sier omtrent det samme, men på et mer spesifikt nivå. Grunnlovens § 92 sier at staten skal «respektere og trygge menneskerettene». Fra «Veileder for landsomfattende tilsyn 2009 – Kommunale sosial- og helsetjenester til barn i barne- og avlastningsboliger», kan en blant annet lese at:

«"boligene bør være mest mulig lik et vanlig hjem, med nødvendig tilpasning til barna som skal være der". Boligene bør ligge gunstig til for skole, fritidsaktiviteter og lekeareal. Boligene bør være eneboliger, rekkehus eller leiligheter i den vanlige boligmassen med tilknyttede utearealer. Det bør ikke etableres boliger hvor flere enn fire barn bor, og det bør ikke være avlastningsplasser der barn bor fast. De som bor sammen bør i størst mulig utstrekning passe sammen i alder, interesser og behov.»

Det vektlegges fra administrasjonen at dette spørsmålet ikke er lov- eller forskriftsregulert, og at det er opp til kommunene selv å bestemme hvordan avlastning skal innrettes og organiseres. Det tilbys i dag avlastningstjenester på til sammen 6 lokasjoner i kommunen. Flytting av all avlastning til Furutun, vil medføre nedleggelse av

boligene som i dag benyttes til avlastning. Dette er et av flere viktige grep for å redusere kostnadsnivået, færre og større lokasjoner, med spesielt fokus på avlastningstjenesten. Når Fredrikstad kommune kan planlegge avlastnings- og barnebolig med rom til 39 barn med store funksjonsnedsettelse, adskilt fra den øvrige befolkningen i en nedlagt institusjon, så synes det enten å mangle lovmessige eller andre virkemidler for å sikre at Norge etterlever funksjonshemmede barns rettigheter eller at kommunene ikke i tilstrekkelig grad er kjent med retningslinjene.

Svar:

Ansvar for investeringstilskuddet til heldøgns omsorgsplasser herunder avlastningsboliger ligger hos helse- og omsorgsministeren, og spørsmålene besvares derfor av meg.

Jeg må innledningsvis understreke at jeg er svært oppatt av at barn og unge som trenger det får forsvarlige og gode bo- og tjenestetilbud. I regjeringens nasjonale strategi for boligsosialt arbeid Bolig for velferd (2014–2020), står det at flest mulig skal bo i eget hjem og motta tjenester der. Dersom det er behov for bistand fra kommunen til å skaffe bolig, er det et mål at alle skal kunne bo i ordinære bomiljøer og ha like muligheter til å leve selvstendige og aktive liv. Strategien viser til at boliger som bygges med statlige tilskudd ikke skal ha institusjonslignende preg og at antall boenheter ikke skal være for stort. Boenhetene bør plasseres i ordinære bomiljøer, noe som er et viktig premiss for inkludering og deltakelse i samfunnet.

Avlastning er en kommunal helse- og omsorgstjeneste rettet mot pårørende med særlig tyngende omsorgsarbeid. Dette betyr at det er et kommunalt ansvar å sørge for forsvarlige og gode avlastningstilbud til personer som har behov for dette. I vurderingen av hva som utgjør et nødvendig og forsvarlig tjenestetilbud, skal kommunen kartlegge omsorgsyters behov for avlastning, og omsorgsyters mening skal tillegges vekt når avlastningstiltak utformes.

Selv om avlastning i utgangspunktet er rettet mot pårørende, vil det i praksis ofte være vanskelig å trekke

et skille mellom omsorgsyters og omsorgsmottakers behov. Dersom avlastningstiltaket ikke oppleves å ivareta omsorgsmottakers behov, vil det være vanskelig for pårørende å ta imot tilbudet uavhengig av pårørendes behov for avlastning. Jeg vil derfor understreke at i tillegg til utformingen av et forsvarlig tilbud for den pårørende, så skal avlastningstiltaket også omfatte et forsvarlig tilbud til den som har omsorgsbehovet. Forsvarlighetskravet utvikler seg i takt med anerkjent fagkunnskap, faglige retningslinjer og allmenngyldige samfunnsetiske normer og endringer i verdioppfatninger. Uttalelser fra Helsetilsynet, som representanten viser til, vil være relevante momenter i forsvarlighetskravet som rettslig standard.

I tillegg til å ha det overordnede ansvaret for at de kommunale tjenestene ytes i tråd med lov, har kommunen også finansieringsansvaret for tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven. Når det gjelder finansiering av bygninger og boliger kan kommunen finansiere dette selv eller for eksempel søke om investeringstilskudd til heldøgns omsorgsplasser fra Husbanken.

I den konkrete saken i Fredrikstad kommune som representanten Laabak har trukket frem, er jeg gjort kjent

med at prosjektet ikke har mottatt investeringstilskudd eller annen statlig finansiering fra Husbanken. Det er Husbanken som forvalter investeringstilskudd til heldøgns omsorgsplasser. Barne- og avlastningsboliger finansieres som institusjonsplasser innenfor denne ordningen.

Flere av vurderingsmomentene representanten viser til er blant annet innarbeidet i føringene for investeringstilskuddet. I Husbankens veileder for lokalisering og utforming av omsorgsbygg fremgår det at Barnekonvensjonen og FN-konvensjonen om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne skal ligge til grunn for vurderinger og løsninger som velges. I samme veileder følger også klare anbefalinger om at det etableres små bogrupper, og hvordan private rom, fellesareal og uteområder bør utformes. I Husbankens forvaltning av investeringstilskuddet er det etablert generelle anbefalinger om antall samlokaliserte boliger. Dette er en del av vurderingen knyttet til krav om normalisering og integrering. Husbanken har i møte med kommunen signalisert at prosjektets størrelse vil utfordre prinsippene for normalisering og integrering med tanke på finansiering gjennom investeringstilskuddet.

SPØRSMÅL NR. 1465

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 6. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hurtigrutens reduserte seilingsmønster og frekvens fører til at mer gods flyttes fra sjø over til vei, også sør for Bodø. Frykten er at dette godset ikke kommer tilbake på sjøen igjen. Det er mot Stortingets intensjon om å få mer gods fra vei til sjø. Kystruten er en viktig inntektskilde for de mindre havnene langs kysten. Tiltakspakkene som er lansert treffer ikke havnene.

Hva vil ministeren gjøre for å bøte på de økonomiske konsekvensene for havnene, spesielt kystrutehavnene, og for å unngå at godset flyttes varig over til vei?

BEGRUNNELSE:

Innstilling av kystruten på grunn av koronakrisen utfordrer økonomien i flere havner. Kystruten utgjør for mange havner en vesentlig andel av omsetningen, og er viktig for godshåndteringen. I de mindre havnene utgjør kystruten en større andel av økonomien, og redusert rutemønster er i ferd med å bli kritisk for økonomien (2-6 mnd.). Selv

de noe større havnene melder at hurtigruten er viktig for deres økonomi, og at lengre fravær av kystruten vil få stor betydning (6 mnd. +). Flere av havnene har investert i og tilrettelagt særskilt infrastruktur for å kunne ta imot kyst-ruteskipene. Også havnene lengre sør – som gjerne er litt større og har mer variert aktivitet – mener det kan være kritisk for deres økonomi om fraværet av Hurtigruten strekker seg ut i tid (6 mnd. +). Dette melder Norske havner i uke 18.

Svar:

Samferdselsdepartementet er i tett dialog med Hurtigruten om dagens situasjon og jobber utfra den forutsetning at Kystruten skal seiles etter ordinær ruteplan så snart som mulig.

Hurtigruten har innført omfattende tiltak for å møte de utfordringene selskapet står overfor. Som følge av innreiseforbudet for utenlandske statsborgere, nasjonale reiserestriksjoner og karantenebestemmelser har selskapet

opplevd et betydelig inntektsbortfall og derfor gjennomført nødvendige kostnadsreducerende tiltak, blant annet er rundt 3 000 ansatte permittert. Etter godkjenning fra Samferdselsdepartementet reduserte Hurtigruten sine anløp langs Kystruten Bergen-Kirkenes til en reserverute med to skip mellom Bodø og Kirkenes. Skipene som benyttes langs reserveruten har god lastekapasitet med både kjøøl og frys.

Det statlige kjøpet av tjenester på Kystruten omfatter et transporttilbud for passasjerer som reiser lokalt, innen regionen eller interregionalt mellom angitte anløpssteder, samt et tilbud om godstransport på strekningen Tromsø-Kirkenes tur-retur. Hurtigruten har likevel normalt tilbudt godstransport langs hele Kystruten.

I brev fra Samferdselsdepartementet 18. mars er Hurtigruten bedt om å legge en plan for opptrapping av aktiviteten til normal drift, med anløp til alle 34 havner langs Kystruten. Etter forholdene mener jeg at reserveruten fungerer tilfredsstillende. Rapporter fra Hurtigruten viser at det er overflødig passasjerkapasitet, mens godsvolumene er som normalt.

Jeg er klar over at mange havner opplever et inntektsbortfall, ikke bare relatert til Hurtigrutens reduserte seilingsmønster. Koronautbruddet og tiltakene for å bekjempe dette har også hatt en negativ innvirkning på øvrig cruisetrafikk, gods- og leverandørindustrien, samt ferje- og hurtigbåtsamband langs hele kysten. Nærskipsfarten er det segmentet som har klart seg best så langt, og har foreløpig en begrenset nedgang i omsetning. Samferdselsdepartementet følger imidlertid utviklingen i næringen tett og har jevnlig dialog med rederiforbundene og havneorganisasjonene.

Samferdselsdepartementet har ingen etablerte ordninger som kan kompensere norske havner for inntektsbortfallet de opplever. Regjeringen vurderer behov for nye tiltak for å avhjelpe de ulike sektorene fortløpende. Jeg vil også gjøre oppmerksom på at Stortinget har vedtatt generelle økonomiske tiltak for å tilføre næringslivet nødvendig likviditet for å komme gjennom krisen, og at regjeringen har signalisert at disse tiltakene vil måtte justeres etter hvert. I tillegg har Stortinget bevilget 6,15 milliarder kroner mer til kommunene som vil kunne hjelpe kommunaleide havner i denne krevende situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1466

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 4. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

EnSpire-skolen er en godkjent friskole med pedagogisk entreprenørskap som profil. Den representerer noe vesentlig annerledes enn normal praksis i den offentlige skolen gjennom sitt fokus på entreprenørskap. De vil nå utvide skolens tilbud til også å omfatte ungdomstrinnet, men har fått avslag av Utdanningsdirektoratet.

Vil statsråden iverksette tiltak for å revurdere vedtaket?

BEGRUNNELSE:

FrP reagerer sterkt på at fagfornyelsen brukes som et verktøy til å hindre utvikling av friskolene.

Vi vil minne om Friskolelovens § 1-1:

«Formålet med denne lova er å medverke til at det kan opprettast og drivast frittstående skolar, slik at foreldre og elev-ar kan velje andre skolar enn dei offentlege, jf. menneskerettsloven § 2 nr. 2.»

EnSpire-skolen mener at entreprenørskap som profil vil påvirke alle fagene. De har derfor gjort endringer i alle fagene. I sin søknad har de i alle fagplanene redegjort for profilen og hvilken rolle den spiller for det enkelte faget.

I tillegg har skolen lagt til entreprenørielle ferdigheter som en sjettede grunnleggende ferdighet, og utviklet egne kompetansemål for å underbygge profilen.

Den offentlige skolen skal legge til rette for å støtte elevenes utvikling av fem grunnleggende ferdigheter gjennom hele opplæringsløpet. Disse er lesing, skriving, regning, muntlige ferdigheter og digitale ferdigheter. EnSpire-skolen har i tillegg en sjettede grunnleggende ferdighet som er entreprenørielle ferdigheter. De seks grunnleggende ferdighetene er del av den faglige kompetansen og nødvendige redskaper for læring og faglig forståelse. De er også viktige for utviklingen av elevenes identitet og sosiale relasjoner, og for å kunne delta i utdanning, arbeid og samfunnsniv.

Enspire-skolen ønsker å utvikle entreprenørskap på tvers av fag og klassetrinn. Dette åpner både for et eget

fag og tverrfaglig temabasert undervisning. Her får elevene bruke egne evner og interesser, og det legges til rette for å oppdage hvilke muligheter og ressurser som finnes i nærmiljøet. Derfor knyttes skolens virksomhet tett opp til lokalt arbeids- og samfunnsliv. Bruk av elevbedrifter og praktisk arbeid gir mange muligheter for meningsfull læring. Enspire-skolen ønsker å vise elevene muligheten til selv å kunne skape sin egen arbeidsplass og til å være verdiskapende i lokalsamfunnet.

Svar:

Rennebu EnSpire skole AS er godkjent etter friskoleloven § 2-1 andre ledd bokstav i) særskilt profil. Skolen er godkjent for inntil 70 elever på 1.-7. årstrinn, og den startet opp høsten 2018. Skolens profil er entreprenørskap.

Rennebu Enspire skole AS fikk ved Utdanningsdirektoratets vedtak av 27. april 2020 avslag på sin søknad om godkjenning av nytt ungdomstrinn 8.-10. trinn. Direktoratets avslag er blant annet begrunnet med at entreprenørskap er inkludert i læreplanene i langt større grad i fagfornyelsen (LK20) enn i LK06, og de elementene som blir fremhevet i læreplanene til skolen er dermed godt dekket i LK20. Etter direktoratets vurdering representerer ikke skolens søknad noe som er vesentlig annerledes enn normal praksis i offentlige skoler. I vedtaket heter det også:

«Etter fagfornyelsen kan det altså ikke lenger godkjennes læreplaner der det faglige emnet det søkes om er entreprenørskap».

Rennebu EnSpire skole AS kan klage på avslaget. Da departementet er klageinstans, kan jeg ikke uttale meg nærmere om denne konkrete saken på det nåværende tidspunkt.

Jeg vil likevel på generelt grunnlag vise til at adgangen til å godkjenne profilskoler ble innført i den nye friskoleloven som trådte i kraft høsten 2015. Profilskoler skal representere noe som er vesentlig annerledes enn hva som er normal praksis i offentlige skoler og friskoler godkjent på andre grunnlag i loven, jf. Prop 84 L (2014-2015) kap. 5.4.3. I forarbeidene heter det videre at departementet ønsker å åpne for godkjenning av skoler som ønsker et tilbud utover handlingsrommet i Kunnskapsløftet.

Innenfor fagfornyelsen - Læreplanverket for Kunnskapsløftet 2020 (LK20) - vil det være rom for ulike profiler, som for eksempel entreprenørskap og friluftsliv, i offentlige skoler og friskoler som følger LK20. Dette fordi disse emnene er inkludert i læreplanene i langt større grad enn i LK06. Jeg ser at dette kan skape utfordringer med hensyn til å synliggjøre profilen i læreplanene for skoler som søker godkjenning etter friskoleloven § 2-1 andre ledd bokstav i) særskilt profil. Samtidig mener jeg at en særskilt profil, både før og etter fagfornyelsen, handler om mer enn skolens læreplaner alene. Selv om terskelen for noen fag og emner er høyere etter fagfornyelsen mener jeg at det fremdeles skal være mulig å ivareta intensjonen med godkjenningsgrunnlaget for profilskoler, som er å kunne godkjenne tilbud som helhetlig og gjennomgående retter faglig oppmerksomhet mot et emne eller fag på en måte som samlet representerer noe som er vesentlig annerledes enn hva som er normal praksis i offentlige skoler og andre friskoler. Jeg tar sikte på å avklare hvilken betydning fagfornyelsen har for vilkårene for å få godkjenning som profilskole, herunder om det er behov for endringer i regelverk og forvaltningspraksis. Jeg vil komme tilbake til Stortinget om denne saken på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1467

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Morten Stordalen

Besvart 12. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Det er utarbeidet veileder for hvordan man kan åpne opp landet trafikkskoler på en trygg måte, dersom det er ting som bør justeres må det være en enkel sak for å kunne komme i gang.

Hvordan vil statsråden snarest sørge for at trafikkskoler og oppkjøring for førerkort kan bli igangsatt, der smittevern blir hensyntatt?

BEGRUNNELSE:

Trafikkskolene har vært stengt i flere uker og det er nå cirka 14 000 personer i Norge som har fått kansellert sine timer til oppkjøring hos Statens vegvesen som følge av koronakrisen. Hver sommer i normalsituasjon er det utfordringer hos Statens Vegvesen med lange ventelister for å få oppkjøring. Når det i år har vært stengt i flere uker allerede som følge av koronakrisen, vil køene og restansene

for oppkjøring øke betydelig. Det samme gjelder da alle de som ikke har kunnet starte opplæring og øvelseskjøring på trafikkskole for førerkort på bil. Dette gjør at det vil bli enda større press for å legge til rette for også oppkjøring hos Statens vegvesen. Mange av de unge som nå står i kø for å kunne ta førerkort er helt avhengig av nettopp dette fordi det en del steder i landet ikke er tilstrekkelig godt nok utbygd kollektivtilbud, noe som gjør at bil ofte er det eneste reelle alternative transportmiddelet for å komme seg til sin skole/studieplass til høsten. Det samme gjelder i en del lærlingplasser og type jobber der førerkort er en forutsetning. I tillegg er ikke trafikkskolene omfattet av tiltakspakke som betyr at mange av disse opplever en svært krevende situasjon der økonomisk fordi man ikke kan drive opplæring på bil og tungbil. Jeg er kjent med at det er utarbeidet en bransjestandard som vil ivareta smittevern på en god måte, noe som også bransjen generelt er tilfreds med.

Svar:

Som del av helsemyndighetenes vedtak om stengning ved koronautbruddet, ble også trafikkskolene stengt. Enkelte deler av virksomheten ble ikke ansett omfattet, som praktisk opplæring på motorsykkkel, moped og snøscooter. Ved endringer fra 16. april ble det åpnet for teoriopplæring i mindre grupper. Ved endring fra 30. april ble kravet til avstand mellom personer redusert fra to til en meter. Dette gjorde at det også kunne gjennomføres praktisk trafikkopplæring i de tyngste kjøretøyene der avstandskravet kan oppfylles.

Som ledd i regjeringens plan for gradvis gjenåpning av landet ble det 7. mai gjort ytterligere lettelse, og trafikkskolene kan fra 11. mai også gjennomføre praktisk opplæring i personbil og andre lette kjøretøy samt gjennomføre teoriundervisning i større grupper. Dette følger av at trafikkskolenes virksomhet ikke lenger er pålagt stengt, men kan gjenopptas under forutsetning av nærmere krav til smittevernfaglig forsvarlig drift som er regulert i helsemyndighetenes covid-19-forskrift § 15 a og § 15.

Trafikkskolene har vært hardt rammet av vedtakene knyttet til nedstengning ved koronapandemien, og jeg er glad for at de nå igjen kan drive både praktisk og teoretisk opplæring i alle klasser innenfor smittevernfaglig forsvarlige rammer.

Når det gjelder førerprøvevirksomheten opplyser Statens vegvesen at de så langt har kansellert ca. 15 000 praktiske prøver. Fra 29. april gjenåpnet de praktiske prøver på motorsykkkel. Førerprøver i de tyngste førerkortklassene ble satt i gang igjen fra 7. mai, og fra 13. mai vil de gjenoppta førerprøver i øvrige klasser.

For øvrig er antall førerprøvesensorer i Norge begrenset og tilpasset en normal etterspørsel. Selv om Statens vegvesen vil prioritere prøvevirksomheten når den gjenopptas, vil det bli en betydelig utfordring å ta unna alle kandidatene som har fått utsatt prøven, spesielt når dette kommer på en tid på året hvor aktiviteten tradisjonelt er svært høy. Det må også tas hensyn til at en del sensorer er i risikogruppe for korona. Det vil derfor ta tid før situasjonen er normalisert.

SPØRSMÅL NR. 1468

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 6. mai 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Vil statsråden se på regelverket og legge opp til at alle skyteprøvene fra 2019 forlenges med ett år, slik at disse også gjelder for årets jakt sesong?

BEGRUNNELSE:

Alle storviltjegere skal avlegge obligatorisk skyteprøve før jakta starter. Storviltjakta starter på høsten, men jaktåret begynner 1. april og mange starter tidlig med forberedelse til høstens jakt.

Miljødirektoratet melder at skyteprøver påvirkes av pandemien.

Samling av jegere på skytebanene medfører dessverre også smitterisiko i tilknytning til koronautbruddet. De to hovedaktørene Det frivillige skyttervesenet (DFS) og Norges jeger- og fiskerforening har derfor stengt sine skytebaner.

Årets jakt sesong på storvilt står dermed i fare for å kunne bli kansellert.

For storviltjakt som fortsatt pågår og eventuell skadefelling vil skyteprøve avlagt i jaktåret 2019/2020 fortsatt

være gyldig denne våren så lenge det ikke er mulig å avlegge ny prøve.

Svar:

Jeg er kjent med utfordringene som har oppstått med å avvikle skyteprøver for storviltjakt på grunn av smitteverntiltakene som er innført. Miljødirektoratet kunn gjorde derfor på sin hjemmeside 30. april 2020 at bestått skyteprøve fra forrige jaktår også vil gjelde for jaktåret 2020/2021. Dette gjelder for jegere som har betalt jegeravgift og som har rapportert til Statistisk sentralbyrå at de har jaktet storvilt i jaktåret 2019/2020. Jegere som ikke avla skyteprøve i fjor må avlegge prøve på ordinær måte

for å kunne jakte til høsten. Det samme gjelder nye jegere som skal jakte for første gang. Siden det store flertallet av storviltjegere tar skyteprøven hvert år, vil antallet som nå må avlegge skyteprøve for årets jakt sesong være håndterbart med de smitteverntiltakene som gjelder til enhver tid.

Endringen vil gjelde for gjeldende jaktår og er fastsatt som en midlertidig forskriftsendring. For at denne avklaringen skulle komme så raskt som mulig er det ikke gjennomført høring før fastsettelse av forskriften, men Norges Jeger- og Fiskerforbund og Det frivillige Skyttervesen er konsultert.

SPØRSMÅL NR. 1469

Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 7. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Rapporter viser at Covid 19-viruset kan overleve i flere dager på papir. Det betyr at bøker kan være en potensiell smittekilde. Jeg er kjent med at skolebibliotekarene er bekymret for dette, og de etterlyser retningslinjer knyttet til bokinnlevering på skolebibliotekene.

Vil statsråden ta initiativ til å utforme nasjonale retningslinjer på dette området?

Svar:

I veilederne for smittevern for skole står det i dag at utlån av bøker er greit såfremt håndvask er utført før ankomst skolebiblioteket.

Helsedirektoratet har i samarbeid med Udir og FHI fått i oppdrag å revidere veilederne for smittevern i barnehager og skoler som følge av ny kunnskap og de nye generelle anbefalingene om kontaktreduserende tiltak. I de reviderte veilederne for skole vil smittevern ved innlevering av bøker på skolebibliotek bli omtalt. De reviderte veilederne vil foreligge før videre gjenåpning av skolene.

SPØRSMÅL NR. 1470**Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 16. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Med forslag om direkte utgiftsføring av alle prosjekt med sanksjonering i 2020 og 2021 (før 31. desember 2021, forslaget punkt 2):

Kva for investeringsbeløp i 2020, 2021, 2022, 2023, 2024 og 2025 vil dette ha effekt for og kor sannsynleg er det at eit slikt forslag kan medføre at investeringar blir framskunda?

GRUNNGJEVING:

Viser til forslag frå Norsk Olje og Gass: <https://www.norskoljeoggass.no/contentassets/3273416fb77a4e-05966b5aa630a9b18b/skatteforslag.pdf>. Ein reknar med at prosjekt med sanksjonering/PUD/PAD i 2020 og 2021 og som ikkje per i dag er sanksjonert eller hatt PUD/PAD vil innebere investeringar i 2020 og 2021, men med normalt investeringsforløp, også medføre store investeringar og moglege direktefrådrag i 2022, 2023, 2024 og 2025 osv. Rystad Energy angir 4 prosjekt med antatt "approval" i 2020 og 2021 (Balder, Eldfisk, Grane D og F), med samla investering i 2020/2021 på om lag 500 millionar dollar, men med samla investeringar i åra deretter på 5500 millionar dollar. Tilsvarende har prosjekt med antatt "approval" i 2022 og 2023, som eventuelt kan framskundast, no antatt investeringar på 150 millionar dollar i 2020 og

2021, men antatte investeringar på 15000 millionar dollar i åra deretter.

Svar:

Det vert i spørsmålet vist til punkt 2 i forslaget frå Norsk olje og gass, «Direkte utgiftsføring (inkl. friinntekt) av investeringar etter nye beslutningar som sanksjoneres før 31.12.21». Det ville vere krevjande å avgrense kva prosjekt og investeringar som ville vere omfatta av Norogs punkt 2. Dette er ikkje ei avgrensing som regjeringa har vidareført i forslaget til midlertidige skatteendringar i Prop. 113 L (2019-2020). Departementet har ikkje fordeling av kva investeringar som ville verte inkludert ved ei slik avgrensing.

For åra 2020 og 2021 er alle investeringar omfatta av punkt 1 i næringas forslag. Regjeringas forslag vil også inkludere alle pådregne investeringar desse to åra. Regjeringas forslag inkluderer dessutan PUD og PAD mv. som selskapa innleverer før 2022 og som vert godkjende av Olje- og energidepartementet før 2023, for investeringar som vert pådregne innan utløpet av inntektsåret 2024.

Regjeringas forslag om midlertidige skatteendringar vil tilføre petroleumsselskapa likviditet, og berekna lønsemd etter skatt av investeringane kan auke, avhengig av kva avkastingskrav petroleumsselskapa nyttar, jf. omtale i Prop. 113 L (2019-2020).

SPØRSMÅL NR. 1471**Innlevert 29. april 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 8. mai 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Vil Norge fordømme Israels varslede annektering av Vestbredden?

BEGRUNNELSE:

For få dager siden uttalte Israels statsminister Netanyahu nok en gang Israels intensjon om å annektere deler av

Vestbredden. I følge Netanyahu nye plan skal annekteringen starte allerede 1.juli i år.

Utenriksminister Søreide har uttrykt bekymring og bedt israelske myndigheter revurdere planene.

Jeg mener Norge tydelig må fordømme grove folkerettsbrudd, ikke bare oppfordre partene til å endre kurs og forhandle. Hvis annekteringen får skje vil det være et

grovt brudd på folkeretten og i praksis nok en spiker i kisten for tostatsløsningen.

Svar:

De norske grunnposisjonene i den israelsk-palestinske konflikten ligger fast. Det er kun en forhandlet to-statsløsning, i tråd med folkeretten, som kan skape varig fred mellom partene.

Det er urovekkende at israelske myndigheter nå snakker åpenlyst om å annektere deler av Vestbredden. Norge har flere ganger, og senest i det norske innlegget i den digitale debatten i FNs sikkerhetsråd den 23. april i år, advart israelske myndigheter mot å ta slike ensidige skritt. Grensene mellom Israel og Palestina er ett av flere spørsmål som partene etter Oslo-avtalene har forpliktet seg til å løse i forhandlingene om sluttstatus.

Enhver tilegnelse av landområder ved bruk av makt er uakseptabel og utgjør et alvorlig brudd på folkeretten. En eventuell erklæring om annekasjon vil videre være uten folkerettslige rettsvirkninger. Dette er også understreket av FNs sikkerhetsråd i flere resolusjoner, og senest i resolusjon 2334 (2016), der Sikkerhetsrådet gjør det klart at forsøk på å gjøre endringer i 1967-grensene som ikke er resultat av en fremforhandlet enighet mellom partene, ikke vil bli anerkjent.

Dersom Israel gjør alvor av disse planene vil det svekke mulighetene for en forhandlet to-statsløsning, og være et alvorlig tilbakeslag for den palestinske institusjonsbyggingen som Norge og givrelandene har bidratt til siden Oslo-avtalene ble inngått. Det vil også kunne ha en negativ effekt på sikkerhetssituasjonen i Israel, Palestina og ellers i regionen.

SPØRSMÅL NR. 1472

Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad

Besvart 7. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvor mye ville det koste å bygge en terminal eller nedskalert terminal på Veidnes ut fra Equinor sine beregninger?

BEGRUNNELSE:

Equinor har ved flere anledninger fremhevet lønnsomheten ved utbygging av oljefeltet Johan Castberg utenfor Nordkapp kommune i Vest-Finnmark. Under høringen i regi av Energi og miljøkomiteen ble Equinor spurt av undertegnede om utbygging av feltet og prosjektet var avhengig av om det ble krevd ilandføring av olja til en terminal på Veidnes. Svaret fra Equinor var at prosjektet ville være lønnsomt uavhengig av løsning for å håndtere oljen. Ilandføring til terminal ble senere valgt bort av Equinor da dette ble en mer kostbar løsning en den valgte løsning med bøyelastere.

Svar:

Stortinget ble i 2018 forelagt utbyggingen av Johan Castberg-feltet, jf. Prop. 80 S (2017-2018) Utbygging og drift av Johan Castberg-feltet med status for olje- og gassvirksomheten og Innst. 368 S (2017-2018). I etterkant av dette godkjente Olje- og energidepartementet 28. juni 2018 plan

for utbygging og drift for Castberg-feltet, inklusive rettighetshavernes foreslåtte løsning for transport av oljen med bøyelastere til markedet.

Ved behandlingen av utbyggingsplanen fattet Stortinget to anmodningsvedtak (890 og 891) knyttet til råoljeomlastning på Veidnes i Finnmark. Disse har regjeringen fulgt opp, jf. Prop. 1 S (2019-2020).

Tidligere statsråd Listhaug orienterte Stortinget om selskapenes beslutning knyttet til en ev. råoljeomlastning på Veidnes i svar på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentanten Halleland i januar 2020, jf. Dokument nr. 15:622 (2019-2020). Som det fremgår av dette svaret viser beslutningsgrunnlaget at et kaianlegg for oljeomlastning på Veidnes ville medføre en investering på om lag 2,4 milliarder kroner og ha en negativ nåverdi før skatt på om lag 3,6 milliarder kroner. Dette sammenliknet med å transportere oljen direkte fra feltet til markedet. At nåverdien før skatt er mer negativ enn investeringskostnaden viser at også selve driften av et slik kaianlegg ville gå med tap. Utredningene viser at oljeomlastning har negativ nåverdi før skatt på om lag 2,9 milliarder kroner selv om oljevolumer fra andre potensielle feltutbygginger i Barentshavet inkluderes.

Basert på dette besluttet selskapene endelig transportløsning for Castberg-feltet i desember 2019. Løsning

gen med transport direkte til markedet, som ligger til grunn for den godkjente utbyggingsplanen, er valgt.

SPØRSMÅL NR. 1473

Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 7. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Ser statsråden nytten i å styrke rammene til fylkeskommunene som organiserer midler for BedriftsIntern opplæring (BIO-midler) gjennom en omfordeling, og bidra slik at kriteriene forenkles og gjøres mer fleksible?

BEGRUNNELSE:

I kjølvannet av Covid19-krisen opplever landet stadig flere permitterte og helt arbeidsledige. Markedet har for de fleste bransjer forandret seg dramatisk. Noen har fått delvis inntektsbortfall, andre helt.

Flere bedrifter skisserer at man kan bruke krisa til å bygge kompetanse blant virksomhetens egne ansatte, men at rammene for såkalt BedriftsIntern Opplæring (BIO) er for små og snevre.

De virksomheter som har læringsprogrammer klare påpeker at man ved økte midler til BIO og noe videre kan unngå permitteringer og heller drive nødvendig kompetanseutvikling og opplæring av ansatte.

Utgiften til staten vil i prinsipp være den samme, men betinger økte rammer til BIO, midler som da vil bidra til å redusere statens utbetaling av dagpenger.

BIO-midlene organiseres og fordeles av fylkeskommunene, mens dagpenger finansieres og organiseres via NAV (stat).

Svar:

Midler knyttet til arbeidsmarkedstiltaket Bedriftsintern opplæring (BIO) ble fra 1. januar 2020 overført til fylkeskommunenes rammebevilgning som frie midler. Samtidig med overføringen av midlene ble kapittelet om BIO i forskrift om arbeidsmarkedstiltak opphevet. BIO eksisterer således ikke lenger som et arbeidsmarkedstiltak forvaltet av Arbeids- og velferdsetaten.

Bakgrunnen for denne endringen er at regjeringen ønsket å underbygge og styrke fylkeskommunenes rolle i regional nærings- og kompetanseutvikling. Bevilgningen har derfor også blitt styrket som et ledd i tiltakene

mot virkninger av koronapandemien. Det er imidlertid ikke lagt noen formelle føringer eller kriterier på fylkeskommunenes bruk av midlene eller innretning av lokale ordninger. Overføring av midlene til fylkeskommunenes rammetilskudd gir stor fleksibilitet og muligheter til å kunne tilpasse innsatsen til regionale forhold. Jeg antar derfor at kriteriene vil kunne variere mellom ulike fylker.

Jeg mener det er viktig å bruke krisen til omstilling og kompetanseheving. Derfor har regjeringen innført en midlertidig ordning som åpner for at mottak av dagpenger kan kombineres med utdanning på fulltid uten avkortning i ytelsen.

Dette vil bidra til at arbeidstakere som er midlertidig utenfor arbeidsmarkedet, kan komme ut av krisen med styrket kompetanse og som bedriftene kan dra nytte av.

SPØRSMÅL NR. 1474**Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 7. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Forstår regjeringen at det nå går mot en kritisk situasjon for fiskerihavnene i store deler av landet og har regjeringen til intensjon å imøtekomme fylkeskommunene i tvisten rundt overtagelse av fiskerihavner, i så fall på hvilken måte?

BEGRUNNELSE:

Fiskerihavnene er av svært stor betydning for at vi i nord skal kunne skape næringsaktivitet basert på ressursene i havet. Gode fiskerihavner gir trygge forhold for kystfiskeflåten, de sikrer bosetting langs kysten, og de er en viktig del av transportsystemet mellom kyst og marked. Sjømatnæringen bidrar til store nasjonale eksportinntekter, og i Nordland er det et stort behov for å få realisert planlagte prosjekter for å sikre videre vekst og utvikling.

I dagens Nasjonale transportplan (NTP) for perioden 2018 – 2029, ligger fiskerihavnene Andenes, Røst og Værøy inne, investeringskostnaden for disse er nærmere 1 milliard kroner. I tillegg må Ballstad havn prioriteres. Utfordringen er at det ikke er bevilget tilstrekkelig midler til å realisere disse prosjektene innen fylkeskommunale rammer, og Nordland – som er regionen med flest fiskerihavner i landet - ender opp i en situasjon der høyst nødvendige tiltak ikke kan gjennomføres. Det er også et stort vedlikeholdsetterslep på mange av fiskerihavnene i fylket, og det må tas økonomisk høyde for økte kostnader til reparasjoner etter stormskader, og styrking av konstruksjoner for å takle mer ekstremvær.

Fiskerihavnene i Nordland er fortsatt et statlig ansvar, all den tid regionene fra og med Møre og Romsdal og nordover ikke har kommet til enighet med staten om oppgaveoverføringen. Departementet må snarlig å imøtekomme fylkeskommunene i denne saken, og sørge for at de økonomiske overføringene gjenspeiler oppgavene regionene skal overta.

Fiskerihavnprosjektene Andøy, Værøy, Røst og Ballstad må gjennomføres så raskt som mulig med statlig finansiering. Prioritering og igangsetting av disse prosjektene vil også være viktige tiltak for å stimulere entreprenører og lokalt næringsliv i Nordland, som grunnet koronasituasjonen har et sterkt redusert aktivitetsnivå.

Svar:

Gjennom Prop. 84 S (2016-2017) Ny inndeling av folkevvalt regionalt nivå og Stortingets behandling av denne er

det lagt til grunn at fylkeskommunene skal overta statens eierskap og forvaltningsansvar for fiskerihavneanlegg, og at dette skal skje gjennom avtale med hver fylkeskommune. Det er videre lagt til grunn at midlene til fiskerihavner over Samferdselsdepartementets budsjett vil overføres til fylkeskommunene etter at det er inngått avtale om overtakelse av fiskerihavneanlegg.

Det er så langt inngått avtaler med fylkeskommunene fra Vestland og sørover, mens det gjenstår å inngå avtaler med fylkeskommunene fra Møre og Romsdal og nordover. Det betyr at 33,4 mill. kroner av i alt 154,8 mill. kroner til formålet på 2020-budsjettet er lagt over på rammetilskuddet til fylkeskommunene.

Det ble i februar d.å. avholdt et møte mellom politisk ledelse i Samferdselsdepartementet og de gjenværende fylkeskommunene som ikke har inngått avtale. Vi tar med oss innspillene fra blant annet dette møtet i det videre arbeidet med å få på plass en endelig løsning for den del av regionreformen som går på overføring av fiskerihavneanleggene til fylkeskommunene.

Jeg ønsker å videreføre dialogen med de gjenværende fylkeskommunene med sikte på at vi kan komme frem til en løsning så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1475**Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 11. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Samferdselsdepartementet har skapt uklarhet om momskompensasjon som nå fører til stor usikkerhet rundt utbyggingen av fiskerhavner i en rekke kommuner.

Vil statsråden sørge for endring av avtalen slik at merverdiavgiften kommunen er forpliktet å beregne av vederlaget blir dekket, og fakturering skjer i henhold til gjeldene regler?

BEGRUNNELSE:

Senja kommune har ved kommunesammenslåingen overtatt «Avtale mellom Berg kommune og Kystverket om forskottering av prosjekt Innseiling Senjahopen». Senja kommune mener den ikke kan kreve momskompensasjon for anleggsarbeid i Senjahopen. Derfor er det viktige arbeidet ikke igangsatt, siden kommunen ikke har økonomi til å betale merverdiavgiften, stipulert til nærmere 32 millioner kroner, av egen lomme.

Vi er kjent med at Skatteetaten i bindene forhåndsuttalelse 20.04.2020 til Ibestad kommune har fastslått at:

Kommunen kan ikke kreve momskompensasjon siden fiskerihavna ikke tilhører kommunen.

Kommunens arbeid for staten er avgiftspliktig omsetning som skal påplusses merverdiavgift, mot å få fradrag for merverdiavgiften på innkjøpte varer og tjenester.

Betalingen kommunen har avtalt for å forskuttere utbyggingen er ingen refusjonsordning. Ordningen betraktes som en ordinær avgiftspliktig virksomhet, hvor kommunen også må beregne merverdiavgift på den avtalte betaling.

Da Samferdselsdepartementet fikk midler til å forskuttere arbeidet med fiskerihavner i NTP var forutsetningen at kommunen skulle ha dekket alle kostnader som var beregnet av Kystverket.

I den forbindelse hevdet departementet at kommunen kan kreve momskompensasjon for arbeidet som utføres for staten vedrørende «innseiling Senjahopen». Merverdiavgiften ble derfor ikke hensyntatt i stipulerte kostnader, som danner grunnlag for forskotteringsavtalen mellom kommunen og staten.

Skatteetatens uttalelse medfører at kommunen skal fakturere arbeidet etter hvert som det utføres, og plusse på merverdiavgift. På samme måte som Kystverket tidligere er fakturert for kjøp av varer og tjenester i forbindelse med slike prosjekter.

Etter kommunens oppfatning må den inngåtte avtalen reforhandles, hvor merverdiavgiften påplusses det

avtalte vederlag, som faktureres fortløpende i henhold til regelverket.

Merkostnaden til Samferdselsdepartementet vil bli merinntekt for Finansdepartementet

Forskotteringsordningen er vedtatt for å få en raskere utbygging av statlige fiskerihavner. Om merverdiavgiften ikke dekkes vil kommunen ikke ha mulighet å foreta forskutteringen, og formålet vil ikke oppfylles.

Svar:

Forskutteringsordningen for fiskerihavne- og farledstiltak ble etablert med en samlet ramme på 350 mill. kroner i forbindelse med Stortingets behandlingen av statsbudsjettet for 2018. I behandlingen av statsbudsjettet for 2019 utvidet Stortinget denne rammen til 550 mill. kroner.

Det er etter Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2018 og 2019 inngått avtaler om forskuttering med seks kommuner til en samlet forskutteringsramme på 541 mill. kroner. Med de seks avtalene som er inngått er dermed hele den tilgjengelige forskutteringsrammen disponert. Hver av de gjeldende avtalene angir totalbeløp som forskutteres. Det inngår som et premiss at kommunene når som helst kan trekke seg fra avtalene, slik at ordningen ikke skal medføre bindende forpliktelser for kommunene.

Spørsmål om kompensasjon for inngående merverdiavgift har blitt reist av flere av kommunene som inngår i forskutteringsordningen. Samferdselsdepartementet har i tilbakemelding til kommunene vist til at kommunene kan be om bindende forhåndsuttalelse fra Skatteetaten, som er ansvarlig myndighet for dette regelverket.

Jeg er gjort kjent med at i alle fall to kommuner har innhentet forhåndsuttalelse fra Skatteetaten og at denne tilsier at det ikke vil bli gitt merverdiavgiftskompensasjon for de aktuelle forskutteringsprosjektene, men at kommunene vil kunne ha rett til fradrag for inngående merverdiavgift for anskaffelser som foretas knyttet til forskutteringsavtalen. Jeg ser imidlertid at retten til fradrag kan være problematisk hvis forskutteringsrammen må forstås slik at den ikke dekker ev. merverdiavgift, og at dette gjør det mer utfordrende for de aktuelle kommunene å gjennomføre de tiltenkte forskutteringsprosjektene.

SPØRSMÅL NR. 1476**Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 7. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I følge prop 95 S Nokre saker om luftfart, veg og post vil Ørland Lufthavn få kompensasjon gjennom økt tilskudd innenfor gjeldende bevilgning for den eksisterende tilskuddsordningen for ikke-statlige flyplasser.

Hvilket beløp vil tilskuddsordningen økes med?

Svar:

I Prop. 1 S (2019-2020) kap. 1311, post 71 er det avsatt 29,8 mill. kr for tilskudd til ikke-statlige lufthavner. Etter at de avtalefestede tilskuddene for 2020 er utdelt, gjenstår en

pott på 5 470 000 kr til fordeling. Bevilgningen skal fordeles mellom flyplassene som mottok tilskudd i 2019 med unntak av Notodden, det vil si Arendal, Stord og Ørland. Det ordinære avtalefestede tilskuddet til Ørland utgjør i 2020 2,24 mill. kr.

Grunnet Covid-19-relatert inntektsbortfall har Ørland kommune, som eier Ørland lufthavn, dokumentert et behov for merkompensasjon på 1,4 mill. kr. Fordelingen av tilleggsbevilgningen vil bli vurdert gjennom en avveining av de ulike flyplassenes innmeldte behov. Saken er til behandling i departementet, og vil bli avgjort i løpet av kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1477**Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 8. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Hvor mange nye elbilladestasjoner legges det opp til å bygge i 2020?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen kom i 2019 med en Handlingsplan for infrastruktur for alternative drivstoff, og har en ambisjon om å kutte i klimagassutslippene fra transportsektoren med 50 prosent innen 2030, sammenlignet med 2005. Disse kuttene kan i stor grad tas ved innføring av null- og lavutslippsteknologi, men forutsetter at teknologien er moden nok.

For å få til dette må en legge til rette for innføring av kjøretøy og fartøy med nullog lavutslippsteknologi gjennom blant annet avgiftssystemet, bruksfordeler og statlige støtteordninger som Enova. Det må samtidig bygges opp fyll- og ladeinfrastruktur for disse kjøretøyene og fartøyene. Denne handlingsplanen tar for seg regjeringens innsats for etablering av infrastrukturen for alternative drivstoff i transport.

Svar:

Regjeringa legg til grunn at utbygginga av infrastruktur for alternative drivstoff skal vere marknadsdriven. Det er ønskeleg at det på eit så tidleg stadium som mogleg skjer utan stønad frå Enova. Etterspørsel etter lading skal skape grunnlag for aktørar til å etablere ladeinfrastruktur på kommersiell basis, på same måte som for bensinstasjonar. Dette inneber at staten ikkje alltid har oversikt over kor mange ladestasjonar som blir etablert. I byar sørgjer marknaden allereie for utbygging av nødvendig hurtigladeinfrastruktur utan stønad. I januar 2020 var det om lag 13 700 offentlege ladestasjonar i Noreg.

Enova er staten sitt verkemiddel for å etablere offentlege hurtigladarar der det framleis er behov for offentleg stønad. Enova følgjer med på utviklinga og tilpassar programma sine slik at dei hjelper til å få på plass den nødvendige infrastrukturen, og samstundes skapar grunnlag for kommersielle marknader.

I 2019 og 2020 har Enova kunngjort konkurransar om områdeutbygging av offentleg tilgjengeleg ladeinfrastruktur i utvalde område der det framleis er behov for offentleg stønad. Første runde av programmet vart retta mot Finn-

mark og Nord-Troms, kor Enova i den første av tre pakkar har støtta bygging av sju ladestader for hurtiglading med om lag 16,5 millionar kroner. I november 2019 vart det utlyst ei konkurranse om utbygging av ladeinfrastruktur i Nordland.

Enova har støtta utbygginga av ein grunnleggjande hurtigladeinfrastruktur for elbilar med til saman om lag 87 millionar kroner. Enova har totalt støtta 253 hurtigladedestasjonar.

SPØRSMÅL NR. 1478

Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 12. mai 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Fiskeriflåten har store utfordringer. Mange er bekymret for framtida. Forskutting av CO₂-avgiften er et tiltak som kunne avhjulpet situasjonen. Det synes å være vanskelig å få til. Fiskerne langs kysten i Sør-Norge har store utfordringer, og med stor ledighet i andre virksomheter er det nødvendig med tiltak for å kunne fortsette fisket.

Hvilke andre tiltak ser fiskeriministeren for seg kan treffe fiskerne langs kysten i Sør-Norge og vil statsråden be finansministeren vurdere en forskutting av tilbakebetaling av CO₂-avgiften?

BEGRUNNELSE:

Stort sett alle andre får pakker, ikke fiskerne langs sørlandskysten, bortsett fra til minste lott. Det er bra, men hjelper ikke båtneierne. Det er i tillegg store utfordringer i rekefiske i sør med råkene det er kvote og en reduksjon på 50 % på prisen. I tillegg må CO₂ avgiften på ca. 1.05 PR liter forskutteres.

Landsdelen er ellers hardt rammet av ledighet. og sikres ikke mulighetene for fiskerne til å fortsette å fiske vil det være svært utfordrende.

Svar:

Koronasituasjonen er alvorlig og medfører betydelig usikkerhet og utfordringer for store deler av næringslivet. Samtidig er fiskerinæringen foreløpig rammet i mindre grad enn mange andre næringer, selv om konsekvensene kan være alvorlige for enkeltaktører som måtte være rammet på ulike måter. Fiskerinæringen er definert som en samfunnskritisk næring, og derfor har jeg og regjeringen oppmerksomhet på at fiskeriaktiviteten, og dermed matproduksjonen, skal opprettholdes.

Stortinget har vedtatt å oppheve den reduserte satsen i CO₂-avgiften for mineralolje levert til fiske og fangst i

nære farvann fra 1. januar 2020. Det samme gjelder fritaket for CO₂-avgiften på naturgass og LPG levert til fiske og fangst i nære farvann. Dette innebærer at fiskefartøyene betaler full CO₂-avgift fra 1. januar 2020. Det er samtidig innført en midlertidig kompensasjonsordning for å lette omstillingen for næringen. Det er satt av 255 mill. kroner til ordningen i 2020. For øvrig er kystrekeflåten en egen gruppe i kompensasjonsordningen, hvor mange fartøy er hjemmehørende i Sør-Norge, for å sikre at kystrekeflåtens spesielle situasjon blir ivarettatt.

Saken ble omtalt med blant annet følgende forklarende tekst i budsjettproposisjonen:

Den reduserte satsen i CO₂-avgiften for mineralolje levert til fiske og fangst i nære farvann foreslås opphevet i 2020. Det samme gjelder fritaket for CO₂-avgiften på naturgass og LPG levert til fiske og fangst i nære farvann. Videre foreslås den nåværende refusjonsordningen for innbetalt CO₂-avgift å opphøre fra 1. januar 2020. Det legges imidlertid opp til at det skal kunne søkes om refusjon i 2020 for innbetalt avgift for tidligere år. Det vil ikke være anledning til å søke refusjon for CO₂-avgift innbetalt i 2020 eller senere på grunn av overgang til den foreslåtte nye kompensasjonsordningen, jf. nedenfor. For øvrig foreslås ordningen med refusjon av innbetalt grunnavgift på mineralolje videreført uendret.

Det foreslås innført en kompensasjonsordning basert på gjeldende refusjonssats på 1,06 kroner per liter. Kompensasjonsordningen foreslås delt inn i tre grupper som vil bestå av kystflåten, havflåten og kystrekeflåten.

Den tidligere refusjonsordningen for CO₂-avgift for fiske og fangst var hjemlet i Stortingets avgiftsvedtak, hvor det var redusert sats for mineralolje og avgiftsfritak for gass levert til fiske og fangst i nære farvann. Den reduserte satsen og avgiftsfritaket ble altså avvirket fra 1. januar 2020.

Det må også tas i betraktning at kompensasjonselementet for CO₂-avgiften, sammenliknet med grunnavgiften,

giften for mineralolje på kr 1,68, ikke utgjør en stor del. Fiskeflåten er fortsatt fritatt for betaling av grunnavgiften, og utgangspunktet for beregning av kompensasjonsordningen var fjorårets refusjonsatts for CO₂-avgift på kr 1,06.

I og med at det er besluttet å avvikle refusjonsordningen og etablere en kompensasjonsordning, samarbeider Garantikassen og Fiskeridirektoratet om å ferdigstille innretningen av kompensasjonsordningen, for å gjøre implementeringen av kompensasjonsordningen enklest mulig og så raskt som mulig i 2020. Det er derfor ikke hensiktsmessig å skulle starte opp et arbeid med en forskutterings-

ordning, i og med at ikke innretningen og alle formaliteter knyttet til kompensasjonsordningen foreløpig er etablert.

I den videre tiden vil jeg fortsatt vektlegge å ha tett og løpende dialog med næringslivet. Jeg har derfor opprettet et forum hvor jeg ukentlig har hatt møter med representanter fra en rekke organisasjoner i fiskerinæringen for å sikre god og rask informasjonsflyt, hvor jeg får orientering om status i næringen og får innspill til sektorspesifikke tiltak som kan være aktuelle for å bidra til å løse utfordringer som næringen står overfor. I denne sammenheng er det, både fra min side og fra organisasjonene, oppmerksomhet også på situasjonen for kystflåten i Sør-Norge.

SPØRSMÅL NR. 1479

Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 11. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden bidra til at de kulturtilbud som kan være åpne med trygge og forsvarlige smittevernmessige tiltak og tilpasninger, kan få ha aktivitet og drift istedenfor å bare forlenge kategoriske stengningspåbud?

BEGRUNNELSE:

Dyreparken i Kristiansand holder åpnet med gode smittevernmessige tilpasninger og tiltak. De andre fornøyelsesparkene har inntil videre blitt pålagt å stenge, selv om de mener at de kan holde åpent med gode tiltak som reduserer smitterisikoen. Toppfotball-klubbene har også bedt om å få starte i gang med kamper innenfor trygge rammer som reduserer smitterisikoen, og venter på en avklaring vedrørende dette.

Svar:

Vi er inne i en krevende periode for landet. Det er fortsatt svært viktig at vi forholder oss til retningslinjer og råd som holder smittesituasjonen under kontroll.

Som representanten Gulati vet er vi nå heldigvis inne i en fase hvor smittevernrådene tillater oss å ha en forsiktig og gradvis åpning av samfunnet igjen. Det er jeg glad for og har tro på at vi i tiden fremover vil kunne lette på enda flere restriksjoner. Men det må skje på en trygg måte, gradvis og kontrollert.

De siste ukene er det åpnet opp for arrangementer opp til 50 personer og det er varslet at denne grensen vil

heves til 200 personer fra 15. juni. Idretten er gitt utvidet adgang til å drive sin virksomhet. Et annet eksempel er at fornøyelsesparker kan åpne fra 1. juni.

Regjeringen gjør fortløpende vurderinger og vi forlenger derfor ikke stengningspåbud kategorisk. Det er et mål for regjeringen at det meste som er stengt skal kunne åpnes innen 15. juni.

Tydelige standarder for smittevern blir viktig, der skal vi bidra slik at aktørene i vår sektor får fastsatt retningslinjer, normer og rutiner i tråd med til enhver tid gjeldende smittevernråd og andre kriterier.

SPØRSMÅL NR. 1480**Innlevert 30. april 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 11. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil statsråden gå i dialog med Norsk Kennel Klub og se på mulighetene for å sikre videre drift?

BEGRUNNELSE:

Norsk Kennel Klub (NKK) står i fare for å gå konkurs.

VG skriver onsdag 29. april at NKK kan få maksimalt 1,18 millioner kroner fra regjeringens krisepakke til frivillighet fordi organisasjonen ikke har økonomi som formål.

VG siterer Jostein Dahle, leder av Norske Elghundklubbers Forbund, på at det vil være katastrofalt for Hund-Norge om NKK går konkurs. Han viser til at viktig informasjon om hundenes helse kan forsvinne, noe som kan få konsekvenser både for oppdrettere og folk som vil kjøpe hund.

Svar:

Norsk Kennel Klub gjør en fantastisk jobb for Norge. De er med på å sikre trygg og forsvarlig avl, de er en kompetanseresurs for offentlige myndigheter og de tilbyr et raust og varmt fellesskap for hundeeiere.

Det har vært mye kontakt med NKK om denne saken. Jeg har mottatt mange henvendelser både fra NKK og

bekymrede hundeeiere, departementet har vært i dialog med NKK for å få kunnskap om deres økonomiske situasjon og jeg har hatt dialog på telefon med et styremedlem, for å nevne noe.

Jeg har tatt med meg innsikten fra denne kontakten inn i arbeidet med den nye kompensasjonsordningen. Mitt ansvar som kultur- og likestillingsminister er til bredden av frivillig sektor. Jeg har derfor ikke anledning til å lage en egen ordning som er skreddersydd for NKK alene. Jeg må lage en kompensasjonsordning som passer flest mulig, men jeg har stor tro på at den nye ordningen også vil komme NKK til gode.

Detaljene om den nye ordningen vil legges frem i RNB, men det jeg kan si allerede nå er at ordningen vil utvides til å inkludere kompensasjon for flere inntektskilder enn billetter og deltakeravgift. Det har jeg oppfattet at NKK har vært opptatt av. Videre vil vi utvide ordningen i tid til hele perioden 12. mars til 15. juni. Det betyr at selv om NKK søkte i forrige søknadsrunde, kan de søke med et nytt søknadsgrunnlag nå, også for arrangementer i mars. Til sist kommer vi til å foreslå en økning i den økonomiske rammen, slik at det vil være mer midler tilgjengelig i ordningen.

Jeg håper og tror at disse endringene vil være med på å bedre situasjonen for NKK.

SPØRSMÅL NR. 1481**Innlevert 1. mai 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 7. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden sette i gang et forskningsprosjekt eller gjøre andre tiltak for å finne ut 1) hvor mange politipatruljer som er ute i Norge i dag sammenlignet med før politireformen og 2) hva patruljene som er ute faktisk gjør (eller bruker tiden sin på)?

BEGRUNNELSE:

Jeg har tidligere stilt spørsmål til ulike justisministre fra FrP om antall politipatruljer i landet på det gitte tidspunktet sammenlignet med før reformen. Da har jeg fått til svar at dette ikke er noe som blir målt. Dette til tross for at regjeringspartiene gang på gang har begrunnet nedleggelse av lensmannskontor med at politifolk skulle ut fra kontorene og inn i patruljer i stedet.

Jeg deler oppfatningen av at vi må bort fra overdreven mål- og resultatstyring i politiet, men å øke antallet

patruljer var en av de viktigste begrunnelsene regjeringspartiene hadde for politireformen. Mer politi på hjul over hele landet var rett og slett en av forutsetningene for reformen slik den ble presentert.

Det burde være overkommelig å få oversikt over hvor mange patruljer som finnes per politidistrikt og på landsbasis nå i forhold til før reformen. Jeg har ment at det var påfallende at varierende justisministre fra FrP gang på gang viste til hvor mye penger som har blitt bevilget, uten at de undersøkte om de ønskede resultatene faktisk blir oppnådd.

Jeg får stadig tilbakemeldinger fra politifolk om at det faktiske antallet patruljer heller er mindre enn før. I så fall bør dette fram i lyset. En ny justisminister fra et annet parti er forhåpentligvis interessert i å vite mer om utviklingen i antall patruljer.

Dagsavisen meldte 28. juni 2019 om «104 færre operative på patrulje i Sør-Øst», hvor tillitsvalgt i Politiets Fellesforbund melder om «at antallet operative med godkjenning for å kunne rykke ut med våpen - det vil si kjøre patrulje, har blitt omtrent 104 færre siden 2016».

Svar:

Representanten vil, med bakgrunn i svar mine forgjengere har gitt, være kjent med at vi ikke har tilstrekkelig kunnskap om ressursdisponering og antall politipatruljer før reformen til å kunne sammenligne situasjonen før og nå.

Antall patruljer er heller ikke en fast størrelse, men både kan og vil variere avhengig av dag, tid på døgnet, årstid og ut fra hvilke hendelser som oppstår. Politimesteren må selv vurdere hvordan ressursene til enhver tid utnyttes best. Det er ikke sikkert det alltid er riktig å prioritere patruljevirkosomhet, selv om det gir mer synlig politi på veiene. Vi vet at i mange distrikter, særlig de minste, fyller de samme mannskapene flere roller – de er forebyggere, etterforskere og kjører patrulje.

Digitalisering, både av samfunnet generelt og kriminaliteten, krever også at politiet er til stede på andre måter enn ved tradisjonell patruljevirkosomhet. Både nettpatruljer og annen tilgjengelighet på nett og telefon er viktig.

Regjeringen har styrket politiet med om lag 4,4 milliarder kroner siden siden 2013, og over 3,3 milliarder kroner har kommet på politiets driftsbudsjett. I samme periode er antall ansatte med politiutdanning økt med om lag 1600. Jeg legger til grunn at dette øker grunnberedskapen i politiet, men jeg ønsker også å vite mer om hvordan denne satsingen, sammen med reduksjonen i antall tjenestesteder, påvirker politiets kapasitet og evne til å levere på samfunnsoppdraget.

I den kommende stortingsmeldingen om politiet vil jeg komme tilbake til behovet for spisskompetanse og robuste fagmiljø på den ene siden, og lokal tilstedeværelse og tilgjengelighet på den annen. Politipatruljens betydning for gode polititjenester lokalt er en viktig del av denne diskusjonen.

SPØRSMÅL NR. 1482

Innlevert 1. mai 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 11. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren endre regelverket, slik at inseminasjon ikke teller som bruk av de tre offentlige forsøkene med assistert befruktning?

BEGRUNNELSE:

Ufrivillige barnløse får mulighet til tre forsøk med assistert befruktning, dekket av staten, slik lovverket er i dag. Inseminasjon teller som et av disse tre forsøkene, noe som skaper usikkerhet og utrygghet hos kvinner som vil trenge hjelp for å oppfylle drømmen om å stifte familien.

Norske kvinner må kunne være trygge på at de får støtte til tre forsøk med prøverørsbehandling, uansett om de prøver enklere metoder først. Det handler om å legge til rette for at flest mulig skal lykkes med å oppfylle drømmen om å stifte familie. Spørsmålsstiller lurer på om helseministeren er enig i at dette må endres, slik at inseminasjon ikke vil telle som bruk av de tre offentlige forsøkene med assistert befruktning, og om helseministeren er villig til å gjøre denne endringen.

Svar:

Inseminasjon skal ikke lenger telle som bruk av de tre offentlige finansierte forsøkene med assistert befruktning. Dette følger av en forskriftsendring vi gjorde 29. april. Endringen er viktig for de berørte. Selv om det ofte er nødvendig med flere inseminasjonsforsøk for å oppnå graviditet, kan inseminasjon i en del tilfeller være den beste metoden. Hvis parene ikke lykkes i å bli gravide med inseminasjon, vil det være mulig å tilby inntil tre offentlig finansierte forsøk med IVF- eller ICSI-behandling etterpå.

Forskriftsendringen er en oppfølging av Stortingets vedtak om å klargjøre at inseminasjon ikke teller som bruk av de tre offentlig finansierte forsøkene med assistert befruktning. Endringen trår i kraft 1. juli i år.

Forslaget har vært på høring. De høringsinstansene som uttalte seg om forskriftsendringen, var positive.

Antall forsøk med inseminasjon og beslutning om når det eventuelt er hensiktsmessig å gå over til IVF- eller ICSI-behandling, må bygge på en medisinskfaglig vurdering.

SPØRSMÅL NR. 1483

Innlevert 1. mai 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 12. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Har statsråden en oversikt over aktører som får sin hovedvekt av støtte over statsbudsjettet som har permittert sine tilsette?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har oppfordra kommunesektoren og offentlige aktører til å ikke bruke permitteringer fordi de da ville belastet Nav-systemet ekstra. De fleste har fulgt den oppfordringen av aktører som i hovedsak er offentlig finansiert. En rekke teater, herunder DNS i Bergen har imidlertid valgt å permittere samtidig som de mottar statsstøtte som budsjettert i statsbudsjettet. Altså kan noen aktører på den måten både få statsstøtte og de tilsette som er permittert også få overføringer i tillegg over Nav-budsjettet. Det kan ikke ha vært hensikten.

Svar:

Etter dagpengeforskriften (§ 6-2) gis det ikke gis dagpenger ved permittering i statlig, fylkeskommunal eller kommunal virksomhet, og ved permittering i kulturinstitusjoner, organisert som aksjeselskap, stiftelse o.l., dersom disse i vesentlig grad får støtte til driften fra det offentlige. Dette gjelder likevel ikke dersom permitteringen skyldes "brann, ulykker, naturomstendigheter eller andre uforutseelige hendinger".

Myndighetene har lagt til grunn at Covid-19 pandemien er en slik "uforutseelig hendelse", og at det dermed

kan gis dagpenger også ved permitteringer i denne type virksomheter.

Arbeids- og velferdsetaten fører ikke statistikk som gir grunnlag til å få ut løpende tall over personer permittert fra kulturinstitusjoner som i vesentlig grad får støtte til driften fra det offentlige. Varsler om permitteringer fordeles imidlertid etter næring og sektor. Arbeids- og velferdsdirektoratets tall om mottatte varsler om permitteringer i statlig finansierte kulturinstitusjoner perioden uke 13 til 17 er gjengitt i en vedleggstabell. Tall før uke 13 er ikke lett tilgjengelig da informasjonen om varslede permitteringer før dette tidspunktet var basert på manuelle rutiner. Tallene i tabellen gir nødvendigvis ikke svar på antallet som faktisk er blitt permitterte, også fordi det bare er for permitteringer over 10 personer at arbeidsgiver har plikt til å varsle NAV om kommende permitteringer (jf. arbeidsmiljøloven §15-2). Dette må det tas hensyn til når en vurderer tallene.

Departementet har vært i kontakt med Kulturdepartementet som påpeker at kulturlivet er rammet hardt av smittevernstiltakene. Kulturinstitusjonene ble over natten tvunget til å stenge ned all drift og aktivitet. Nedstengningen medførte en akutt vanskelig økonomisk situasjon for mange institusjoner. I brev av 26. mars meldte Kulturdepartementet til alle tilskuddsmottakerne på kultursektoren at driftstilskudd i 2020 vil bli utbetalt i tråd med det som er formidlet i tilskuddsbrevet. Samtidig forutsatte departementet at styret og den daglige ledelsen i institusjonene fortløpende og på selvstendig grunnlag måtte vurdere hvilke tiltak som bør iverksettes i lys av den aktuelle situasjonen, herunder om det finnes grunnlag for

alternativ drift. Det ble også pekt på at tilskudd fra Kulturdepartementet må brukes i tråd med formålet.

De aller fleste institusjoner som får tildelt offentlige tilskudd fra Kulturdepartementet er organisert enten som aksjeselskap eller stiftelser og er således ikke offentlige institusjoner. Disse institusjonene må forholde seg til forutsetninger i tilskuddsbrev og kravene som stilles til ansvarlig drift i henhold til bl.a. aksjelov, stiftelseslov og regnskapslov.

I tillegg til offentlige tilskudd er tilskuddsmottakerne under Kulturdepartementet i varierende grad avhengige av egeninntekter som billettinntekter, salg av programmer, kafédrift, butikk, sponsorinntekter og leieinntekter for å få driften til å gå rundt. For flere institusjoner utgjør egeninntektene en vesentlig andel av de samlede inntektene. For scenekunstinstitusjonene kan egeninntektsandelen utgjøre 20-30 pst mens egeninntektene for en del museer kan utgjøre opp mot 1/3 av samlede inntekter og for enkelte godt over 1/3.

Det er kulturinstitusjonene selv som må vurdere ut fra egne omstendigheter hvilke grep de benytter seg av for å komme gjennom denne krisen. For å redusere kostnadene har styret og ledelsen i mange av kulturinstitusjonene følgelig blitt tvunget til å permittere sine ansatte for bl.a. å kunne betale sine løpende regninger og ikke drive for kreditors regning. Dette er et nødvendig tiltak for å berge institusjonenes videre drift når situasjonen normaliserer seg på et senere tidspunkt. Dette gjelder for eksempel de største scenekunstinstitusjonene i Oslo som Den Norske Opera & Ballett, Nationaltheatret, Det Norske Teatret og den Den Nationale Scene i Bergen. På museumsfeltet har koronakrisen slått hardest ut for bl.a. Norsk Folkemuseum, Norsk Teknisk Museum og KODE Kunstmuseer og komponisthjem.

Vedlegg

Tabell Varsler om permitteringer meldt til Nav i bedrifter tilhørende statlig sektor

Uke	Bedrift	Berørte arbeidstakere
13	AS DEN NATIONALE SCENE	140
13	DEN NORSKE OPERA & BALLETT AS	601
13	NATIONAL THEATRET AS	260
13	BOGSTAD GÅRD	8
13	BYGDØ KONGSGÅRD	12
13	EIDSVOLL 1814	19
13	NORSK FOLKEMUSEUM BYGDØY	95
13	NORSK MARITIMT MUSEUM	31
13	NORSK LUFTFARTSMUSEUM	15
16	ROGALAND TEATER AS	83

SPØRSMÅL NR. 1484

Innlevert 1. mai 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 11. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

3. mai 2018 vedtok Stortinget å stille krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjordene senest fra 2026. Nylig har Sjøfartsdirektoratet i sin vurdering av saken til KLD anbefalt å utsette innføringen av vedtaket til 2030. Utsettes nullutslippkravet vil ikke det bare gi fortsatt store utslipp av klimagasser. Det vil også skape stor usikkerhet i næringslivet som har gjort investeringer for å møte 0-utslippkravene.

Kan statsråden forsikre Stortinget om at det ikke er aktuelt å utsette innføringen av nullutslippkravene som senest skal gjelde fra 2026?

BEGRUNNELSE:

Vedtaket fra 3. mai lyder:

”Stortinget ber regjeringen implementere krav og reguleringer til utslipp fra cruiseskip og annen skipstrafikk i turistfjorder samt andre egnede virkemidler for å sørge for innfasing av lav- og nullutslippsløsninger i skipsfarten fram mot 2030,

herunder innføre krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjordene så snart det er teknisk gjennomførbart, og senest innen 2026.”

En rekke næringslivs aktører forbereder nå innføringen av disse kravene og har gjort store investeringer.

Kystruten Havila er overasket over anbefalingen som nå kommer fra Sjøfartsdirektoratet. Det ny etablerte selskapet har gjort enorme investeringer for å imøtekomme miljøkravene til b.a. å kunne seile inn i de norske verdensarvfjordene. Til Maritime Bergen sier Adm. Direktør Arild Myrvoll:

”Havila Kystruten har gjort enorme investeringer og forsket på ny teknologi for å imøtekomme vedtaket om nullutslipp i verdensarvfjordene. Våre skip vil kunne imøtekomme kravet om nullutslipp allerede før 2026. At Sjøfartsdirektoratet nå setter dette i spill, er ikke bare overaskende, det er uheldig.”

Batterileverandøren Corvus er blant selskapene som har gjort store investeringer i forskning- og utvikling for å levere løsninger som gjør at cruisenæringen kan møte nullutslippskravene.

”Vi har investert over 100 millioner kroner i utvikling av løsninger som vil gi cruisenæringen muligheter til å seile utslippsfritt inn og ut av verdsarvfjordene, og er i sluttforhandlinger med flere store cruisereideri. Dette er et direkte resultat av nullutslippsvedtaket. Det er svært uheldig at Sjøfartsdirektoratet nå skaper usikkerhet, og som et resultat kan prosjektene bli satt på vent,”

sier Geir Bjørkeli, administrerende direktør i Corvus til Maritime Bergen.

Svar:

I oppmodingsvedtaket frå Stortinget i 2018 (Vedtak 672, 3.5.18) står det: ”Stortinget ber regjeringen implementere krav og reguleringer til utslipp fra cruiseskip og annen skipstrafikk i turistfjorder samt andre egnede virkemidler for å sørge for innfasing av lav- og nullutslippsløsninger i skipsfarten fram mot 2030, herunder innføre krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjordene så snart det er teknisk gjennomførbart, og senest innen 2026”.

Av handlingsplanen for grønn skipsfart går det fram at regjeringa vil følgja opp oppmodingsvedtaket frå Stortinget, og komma tilbake til Stortinget på eit eigna tidspunkt. Dette arbeidet er regjeringa i gang med.

Sjøfartsdirektoratet fekk difor i tildelingsbrevet for 2019 i oppdrag å «Utrede konsekvensene av å innføre krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjordene så snart det er teknisk gjennomførbart, og senest innen 2026». Sjøfartsdirektoratet sendte svaret sitt på oppdraget til Klima- og miljødepartementet 22. april 2020. Det omfatta ein rapport som DNV GL har utarbeidd på oppdrag frå Sjøfartsdirektoratet, direktoratet si vurdering av rapporten og ei tilråding frå direktoratet om vidare opp-

følgning av oppmodingsvedtaket med utgangspunkt i dei teknisk faglege vurderingane.

Sjøfartsdirektoratet si vurdering er at nullutslepp (null utslepp av alle utsleppskomponentar) frå 2026 er mogleg ved elektrifisering/batteridrift for mindre fartøy med lokal tilknytning, føresett utbygging av nødvendig ladeinfrastruktur. For større turistskip som cruiseskip er ikkje elektrifisering og batteridrift eit alternativ i dag, grunna av for låg kapasitet i eksisterande batteripakkar. Om eit krav om 95 % reduksjon i CO2 blir lagd til grunn, er vurderinga at biogass kan fungera som eit substitutt for LNG, på dei cruiseskipa som er tilpassa gassdrift. Dette føreset at biogass blir gjort tilgjengeleg for cruiseflåten. Andre teknologiar for cruiseflåten vurderast ikkje som realistisk innan 2026 fordi modenheten til teknologiane og tilgjengelegheita av alternativt drivstoff, som hydrogen og ammoniak, ikkje er tilstrekkeleg per i dag.

Sjøfartsdirektoratet meiner det vil vera vesentleg forskjellsbehandling ikkje å innføra eit nullutslippskrav for alle fartøy frå 2026, også i lys av at det er cruiseskipa som har dei største utsleppa.

Sjøfartsdirektoratet viser også til oppdraget dei har fått av regjeringa om å greia ut ei utviding av krava som vart stilte til skip for å redusera utslepp i verdsarvfjordane i 2019, til andre norske farvatn. Sjøfartsdirektoratet meiner innføring av strengare utsleppskrav for skip i norske farvatn og krav om nullutslepp i verdsarvfjordane må sjåast i samanheng. Dei tilrår derfor at dei først gjennomfører bestillinga om utviding av krava som er innførte i verdsarvfjordane til andre norske farvatn før dei gjennomfører bestillinga om eit nullutslippskrav i verdsarvfjordane innan 2026. Sjøfartsdirektoratet tilrår vidare at eit nullutslippskrav i verdsarvfjordane først bør innførast i 2030, for å gi meir tid til teknologiutvikling og omstilling, som er særleg naudsynt for dei store turistskipa.

Klima- og miljødepartementet har fått mykje nyttig informasjon gjennom arbeidet som no er gjort av Sjøfartsdirektoratet. Eg vil påpeike at tilrådingane som direktoratet har gitt, først og fremst er baserte på ei teknisk fagleg vurdering. Desse vurderingane er viktige å ha med seg vidare for å forstå utfordringane og moglege implikasjonar av Stortingets oppmodingsvedtak.

Eg registrerar at vurderingane og tilrådingane frå Sjøfartsdirektoratet har ført til ein god del merksemd frå ulike aktørar i media, kor fleire har peika på kor viktig det er å halde på nullutslippskravet i verdsarvfjordane frå 2026. Eg er vidare klar over at fleire næringslivsaktørar har førebudd seg for innføring av nullutslippskravet. Desse aspektane vil også bli tatt med i dei vidare vurderingane av saka.

Klima- og miljødepartementet vil no ha ei gjennomgang av rapporten og tilrådingane med Sjøfartsdirektoratet og andre aktuelle departement, og vurderer kva andre aspekt som må klargjerast for å kunna vurderer dei ulike sidene i saka og etablera eit tilstrekkeleg og heilskapleg fagleg grunnlag.

Eg tek framleis utgangspunkt i at nullutsleppskravet skal nåast innan 2026. Det vil truleg vera behov for å gjennomføra fleire utgreiingar for å få belyst alle sidene av saka. Det er difor for tidleg for regjeringa å konkludera på

dette no. Når saka er tilstrekkeleg opplyst vil regjeringa komma tilbake til Stortinget med korleis oppmodingsvedtaket skal følgjast opp.

SPØRSMÅL NR. 1485

Innlevert 1. mai 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 12. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Hvordan kan statsråden påstå at skadelige stoffer ikke vil spre seg fra ammunisjonsdeponiet i Mjøsa på flere hundre år, og vil statsråden sikre at overvåkingsprogrammet tas opp igjen umiddelbart?

BEGRUNNELSE:

Statsråden besvarte mitt spørsmål om ammunisjonsdeponiet i Mjøsa av 28.02. I svaret sies det:

«Spreiing av sprengstoff til omgivnadene vil ikkje skje før metallhylsene er gjennomkorroderte, som truleg vil ta fleire hundre år.»

Påstanden er problematisk: Vi vet ikke hva som er dumpet her. Det ble i 1999 avdekket at angjeldende del av arkivet ved Raufoss Ammunisjonsfabrikk var fjernet. Det finnes ingen dokumentasjon som underbygger at det bare er metallhylser sprengstoffet er emballert i og om det er dumpet andre ting enn ordinær ammunisjon. Vi kan derfor ikke vite noe om korroderingstiden.

Gjøvik kommunes drikkevannsinntak er rett nord for kjent deponi. Kommunen tar jevnlig prøver, men har ingen oversikt over hva som skjer med deponiet. Det kan være lekkasjer fra deponiet som ikke fanges opp av kommunens ordinære måling på faste parametere.

Nylig aktivitet ved deponiet har avdekket at offentlige instanser som kommune og politi ikke kjenner til hvor deponiet er og eksplosjonsfaren ved berøring. Det er behov for ny kunnskap om deponiet og gjenopptakelse av overvåkingsprogrammet umiddelbart.

Svar:

Det Norske Veritas (DNV) undersøkte ammunisjonsdeponiet i Mjøsa i 2000, 2004 og 2007. Resultata av undersøkingane i 2004 og 2007 konkluderte med at det ikkje vart påvist sprengstoffrelaterte stoff frå dumpingområdet

i vassprøvane som vart teke rett over botnen, eller i porvatnet frå sedimenta. Undersøkingane gav heller ingen indikasjon på forandringar i løpet av perioden det vart gjennomført overvaking (2001-2007).

Klima- og miljødepartementet legg til grunn at DNV har gjennomført representative undersøkingar som gir eit godt bilete av forureinings situasjonen. Undersøkingane som har vore gjennomførte i dessa åra indikerer ingen registrerte negative effektar for miljøet eller Mjøsa som drikkevasskjede

Frist for gjennomføring av ny undersøking er sett til 1. desember 2020. Undersøkinga då, og tidlegare undersøkingar, vil danne grunnlaget for om det er behov for ytterlegare overvaking, og dessutan om ein skal vurdere andre tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1486**Innlevert 3. mai 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharakhani****Besvart 7. mai 2020 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

Bør ikke statsministeren sikre at frontlinjen og fotfolket i vårt felles helsevesen er representert i granskingskommisjonen gjennom medlem fra Sykepleierforbundet og Fagforbundet?

BEGRUNNELSE:

Det vises til at regjeringen har satt ned en granskingskommisjon for håndteringen av koronakrisen, der fotfolket i helsevesenet ikke er representert.

Den siste tiden er det mange som har vært takknemlige ovenfor de dyktige helsearbeiderne som jobber ute i kommunene og på sykehusene våre. Disse har stått i frontlinjen ved håndteringen av koronakrisen, og jobbet dag og natt for å redde helse og liv, i møte med pandemien. Likevel har de blitt utelatt når regjeringen nå har satt ned en granskingskommisjon for håndteringen av koronakrisen.

Koronakrisen har rammet de fleste landene i verden hardt. Men i Norge har vi vært heldige, fordi vi bor i et land som har velferdsstaten. Det har gjort oss bedre rustet til å håndtere pandemien enn veldig mange andre land. Norge er et tillitssamfunn, der vi setter fellesskapet i sentrum. I møte med koronakrisen har innsatsen til helsearbeiderne våre vært uvurderlig. Disse dyktige menneskene har stått på 24/7 for fellesskapet. Det har ikke bare reddet liv og helse, men også gitt dem innsikt og erfaringer knyttet til håndteringen av pandemien, som få andre sitter på. Derfor er det overraskende at de ikke har fått plass rundt bordet, når håndteringen av krisen skal granskes. Statsministeren burde verdsette trepartssamarbeidet og den norske modellen.

Det får en til å lure på om statsministeren ikke anser helsearbeidernes fagkunnskap som nødvendig når håndteringen av koronakrisen skal granskes. Det er klart at det ikke bare er medisinfaglige, økonomiske eller administrative spørsmål som er relevante når håndteringen skal granskes, det er også nødvendig å sikre at pasient- og pårørende fokus, omsorg og etikk blir en del av vurderingene som gjøres. Dette er fagkunnskap som særlig ligger hos fotfolket i helsevesenet. Det burde være en viktig lærdom fra denne krisen, at vi må lytte mer til folka på gulvet!

Svar:

Kommisjonen har fått et svært bredt og åpent mandat. Selv om pandemien er en helsekrise, har den berørt nær

sagt alle deler av vårt samfunn. Helsepersonells kompetanse har vært og er svært viktig i helsetjenestens håndtering av pandemien. I andre sektorer har også en lang rekke andre kritiske samfunnsfunksjoner blitt satt på prøve, og har blitt synliggjort på en helt annen måte enn før. Dette er også viktige deler av kommisjonens mandat. Det er ikke praktisk mulig å sette sammen en kommisjon hvor alle de kritiske samfunnsfunksjonene er representert gjennom sine ulike profesjoner.

Jeg er trygg på at kommisjonen samlet sett har den nødvendige kompetanse til å vurdere alle deler av sitt mandat. Det følger av mandatet at kommisjonen skal foreta de undersøkelser og innhente de opplysninger som er nødvendige for å belyse sakskomplekset, og at den kan innhente ekstern kompetanse til bruk for arbeidet. Jeg forutsetter at kommisjonen vil være åpen for synspunkter og vurderinger utenfra i sitt arbeid, både fra Norsk Sykepleierforbund, Fagforbundet og fra mange andre.

For øvrig vil jeg gjøre oppmerksom på at kommisjonens mandat og sammensetning har kommet til i dialog med partiene på Stortinget, herunder Arbeiderpartiet.

SPØRSMÅL NR. 1487**Innlevert 3. mai 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 11. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva er bakgrunnen for de store geografiske skjevhetene i bruken av den statlige garantiordningen for lån til små- og mellomstore bedrifter så langt, og hvordan vil statsråden sikre en bedre geografisk fordeling på lånene under denne ordningen fremover?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandlingen av den statlige garantiordningen for lån til små- og mellomstore bedrifter, uttrykte en samlet finanskomite i Innst. 201 L (2019 - 2020) at:

"Komiteen understreker viktigheten av at det følges opp nøye hvordan disse lånene blir gitt, at de treffer bredt, møter det tiltenkte behovet og er gjenstand for politisk oppfølging. Komiteen imøteser at regjeringen på egnet måte melder tilbake til Stortinget om bruken av midlene i garanti- og låneordninger for bedre likviditet i bedriftene etter at om lag 50 pst. av rammen er disponert, herunder den geografiske fordelingen av rammen og fordelingen mellom norske og utenlandske banker."

En samlet komite ba videre regjeringen

"sørge for at det særlig ses på lokale og regionale bankers andel", og understreket videre at

"mange av de mindre bankene er spesielt viktige for næringslivet i sin region. Det er viktig at disse mindre bankene får en tilstrekkelig del av rammen som skal fordeles, for eksempel gjennom at deler av ordningen fordeles som en grunnbevilgning til hver finansinstitusjon."

Trass i en svært alvorlig situasjon for små- og mellomstore bedrifter landet rundt, meldes det både fra enkeltbedrifter, bransjeorganisasjoner og banker at låneordningen i for liten grad treffer behovet bl.a. gjennom forskriftsfestede vilkår som ikke i tilstrekkelig grad stemmer overens med Stortingets formål, at den mange steder blir lite brukt og endatil av enkelte banker ikke blir vurdert som relevant å tilby.

En oversikt fra GIEK pr. 24. april viser at mer enn 92 prosent av lånegarantirammen pr. 22. april stod ubrukt. Dernest viser oversikten store geografiske forskjeller. Mens 22,8 prosent av samlet utlån under ordningen er i Rogaland, har kun 1,9 prosent havnet i Innlandet og 3,7 prosent i Nord-Norge. Og mens godt over halvparten av lånebeløpet hadde havnet i fylkene Agder, Rogaland og Vestland (54,2 prosent), hadde bare ca. 10 prosent av lånebeløpet tilkommet resten av kysten fra Møre og Romsdal til Finnmark.

Svar:

Målet for regjeringen er at sunne og levedyktige bedrifter skal komme seg gjennom denne krisen, og det er iverksatt en lang rekke kraftfulle tiltak med det for øyet. Lånegarantiordningen for bedrifter var et av de første tiltakene som ble iverksatt. Per 6. mai hadde bankene benyttet 6,8 mrd. kroner av garantirammen på 50 mrd. kroner. Siden garantien dekker 90 prosent av lånene, betyr dette at bankene hadde gitt delvis statsgaranterte lån for til sammen 7,6 mrd. kroner. Av dette var 5,3 mrd. kroner gitt til små og mellomstore bedrifter og 2,3 mrd. kroner til større bedrifter. Til sammen hadde over 2 300 ulike bedrifter fått lån under ordningen.

Lånegarantiordningen baserer seg på bankenes ordinære kredittvurderingsprosesser, og det meste av forvaltningen av ordningen er overlatt til bankene. Det vil bl.a. si at det er bankene som vurderer lånesøknader og kontrollerer at vilkårene i regelverket er oppfylt før det innvilges garanterte lån. Alle banker har fått tildelt en viss andel av den totale garantirammen på 50 mrd. kroner. Målet har vært å fordele garantirammen blant bankene i samsvar med deres evne til å yte kreditt til målgruppen, og andelen er derfor fastsatt ut fra den enkelte banks markedsandeler i bedriftsmarkedet ved utgangen av 2019. Nå som ordningen har vært i bruk en stund, vil Finansdepartementet omfordele andelen basert på bankenes faktiske bruk per 6. mai. Det vil si at de bankene som har vært aktive og brukt mye av sin andel, får mulighet til å låne ut mer. De som har brukt lite av sin andel, får en reduksjon. Omfordelingen bidrar til effektiv bruk av garantiordningen, slik at likviditeten når ut til de bedriftene som har behov for den. De bankene som har et særlig behov for eller evne til å benytte en større andel av den totale garantirammen, kan dessuten be om å få tildelt ekstra andeler.

Det er riktig, som representanten viser til, at bedrifter på Sør- og Vestlandet til nå ser ut til å være overrepresentert blant mottakerne av garanterte lån under ordningen, i hvert fall hvis vi sammenligner med befolkningstallet i den delen av landet. Det kan tyde på at bedriftenes likviditetsbehov der kan ha vært større enn ellers i landet, eller at bankene som betjener Sør- og Vestlandet, har brukt ordningen mer aktivt enn andre banker.

Det er ikke et mål for meg at det skal være et én-til-én-forhold mellom utlånsvolumet under garantiordningen og befolkningstallet i de enkelte fylkene. Det som er viktig, er at lånene når frem til de som trenger dem, og det kan godt hende at likviditetsbehovet hos bedriftene er ujevnt fordelt geografisk. Garantiordningen har ingen bestem-

melser eller mekanismer som er egnet til å favorisere eller diskriminere bedrifter på grunnlag av forretningsadresse eller andre geografiske forhold.

Stortinget har bedt regjeringen komme tilbake med en bredere vurdering av innretningen av lånegarantiord-

ningen. Regjeringen tar sikte på å gi en slik vurdering senere i vår. For øvrig viser jeg til mine svar på spørsmål nr. 1439 og 1463 om garantiordningen.

SPØRSMÅL NR. 1488

Innlevert 3. mai 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 11. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vil regjeringen se på kravene Husbanken stiller (forskrift) til lån for å kunne få solgt og igangsatt flere boliger slik at vi ikke får flere arbeidsledige, og i fortsettelsen også ytterligere styrke Husbanken?

BEGRUNNELSE:

Byggenæringen merker nå stor nedgang i salg av nye boliger. Usikkerheten både rundt helse, økonomi og arbeidsløshet er sannsynligvis en del av årsaken. Likevel har det over lengre tid vært uttrykt bekymring fra bransjen om lavere nybyggingsgrad. Man vet at det er behov for nye boliger også i fremtiden. Det er derfor viktig at boligbyggingen, og ikke minst salget og planleggingen ikke faller drastisk nå fordi det sannsynligvis vil få store konsekvenser om 3-6 måneder på antall ledige og boligmangel.

Stortinget har som et tiltak i krisepakken mot økonomiske konsekvenser av koronapandemien vedtatt å øke rammen til Husbanken med 5 milliarder for derigjennom få igangsatt flere prosjekter.

Et av kravene til husbanken for prosjekter hvor utbygger står for søknaden om Husbankfinansiering (som etterpå må overtas av kjøper) er at det skal være igangsatt innen 3 måneder etter innvilgning. I mange deler av landet, særlig i distriktene, har dette medført en sterk nedgang i antall prosjekter da det tar flere enn 3 måneder å tegne nok kontrakter til at utbygger kan gå i gang. Det betyr at de heller ikke kan eller tør bruke at prosjektet er godkjent for husbankfinansiering i sine salgsoppgaver. I den situasjonen vi nå står i virker det som et ekstra hinder for å hindre flere arbeidsledige.

Svar:

Representanten Nordlund stiller spørsmål om regjeringen vil «..se på kravene Husbanken stiller (forskrift) til

lån..» og trekker fram kravet om at lånsøker må sannsynliggjøre at arbeidet igangsettes innen tre måneder før lån kan innvilges.

Dette kravet fremgår av veiledningsteksten til forskrift om lån fra Husbanken (paragraf § 2-1). Det er ikke et krav som er direkte regulert i forskriften. Gjennom denne fristen sørger Husbanken for at lånemidlene de er tildelt, så snart som mulig skal bidra til aktivitet i byggenæringen. Tidspunktet for igangsetting er brukt som prioriteringskriterium for å sikre at prosjekter som er byggeklare, tildeles lånemidler før prosjekter som ligger lenger frem i tid. Ved å unngå at lånemidler bindes til prosjekter som ligger langt frem i tid, eller som ikke blir realisert, har kravet bidratt til å få best mulig sysselsettingsmessig effekt av lånemidlene.

Dagens spesielle situasjon med koronapandemien kan påvirke fremdriften i enkelte prosjekter. Husbanken vil derfor ha tett kontakt med utbyggere, og vise fleksibilitet når det gjelder tidspunkt for igangsetting. Husbanken vil tilstrebe at de prosjektene som raskest kan starte opp, også først tildeles lån.

Jeg legger til grunn at forskrift om lån fra Husbanken har en tilstrekkelig fleksibilitet og robusthet til å kunne håndtere ulike og endrede samfunnssituasjoner, og jeg har tillit til at Husbanken bidrar til å finne gode løsninger i dialog med utbyggerne.

Avslutningsvis vil jeg minne om at lån fra Husbanken skal supplere, og ikke konkurrere, med det private kredittmarkedet. Lån fra Husbanken skal bidra til å nå boligpolitiske mål som ellers ikke ville blitt nådd. Det er foreløpig ikke meldt om krisetilstander i banknæringen eller mangel på kreditt. Regjeringen følger utviklingen nøye, og vil komme tilbake til Stortinget dersom det er behov for ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1489**Innlevert 3. mai 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 11. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hva mangler for at den statlige reguleringsplanen knyttet til bygging av maritim patruljefly hangar på Evenes skal godkjennes i KMD eller har bare Forsvarsbygg tatt seg godt til rette på tomte for hangaren med hogst, internveier og masseuttak mv. før reguleringsplanen foreligger?

Svar:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet mottok forslaget til statlig reguleringsplan fra Forsvarsdepartementet i slutten av november i fjor. I etterkant har Forsvarsbygg måttet endre plasseringen av hangaren til de marine overvåkningsflyene innenfor planområdet. Dette

måtte gjøres fordi den opprinnelige plasseringen kunne skape uheldig turbulens for lufttrafikken. Forsvarsbygg valgte å gjennomføre en begrenset høring av de mindre endringene i planen for de nærmeste naboene, Fylkesmannen i Nordland, Fylkesmannen i Troms og Finnmark, Avinor, Naturvernforbundet, og Tjeldsund og Evenes kommuner.

Forsvarsdepartementet har nettopp oversendt uttalelsene til justeringene og de justerte plandokumentene, og jeg tar sikte på en snarlig sluttbehandling av reguleringsplan.

Når det gjelder den pågående byggeaktiviteten på flystasjonen, så skjer det etter gjeldende reguleringsplan fra 1992.

SPØRSMÅL NR. 1490**Innlevert 3. mai 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 11. mai 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Støtter regjeringen kravet fra sivilsamfunnsorganisasjoner verden over om at alle globale forhandlinger om handels- og investeringsavtaler, herunder om en global datahandelsavtale, må stoppes under koronapandemien, og at den første og eneste prioriteringen for handelsforhandlere på dette tidspunkt bør være å fjerne hindringer i eksisterende avtaler for rettidig og rimelig tilgang til livreddende medisiner og annet medisinsk utstyr og for det enkelte lands evne til å ta de nødvendige skritt for å løse denne krisen?

BEGRUNNELSE:

WTO-landene som deltar i forhandlingene om en global datahandelsavtale avholdt møte 17. april for å drøfte hvorvidt forhandlinger skal fortsette via digitale verktøy. Så vidt undertegnede kjenner til har det så langt ikke blitt konkludert på dette spørsmålet.

Samme dag ble det offentliggjort et opprop fra 258 sivilsamfunnsorganisasjoner og nettverk fra hele verden,

med krav om "stopp alle forhandlinger om handels- og investeringsavtaler under COVID-19-utbruddet og fokusér på tilgang til medisinsk utstyr og på å redde liv». Blant de som har signert er Attac Norge og Handelskampanjen.

Organisasjonene påpeker at mange land, ikke minst utviklingslandene, ikke vil ha mulighet til å prioritere forhandlingene i tilstrekkelig grad mens man står midt i en global pandemi, noe som vil kunne føre til enda større ulikheter mellom land. Dernest viser de til at det å legge forhandlinger over i enda mer lukkede, digitale rom er et demokratisk problem.

Organisasjonene vektlegger videre at:

"Den første og eneste prioriteringen for handelsforhandlere på dette tidspunktet bør være å fjerne alle hindringer, inkludert immaterielle rettigheter, i eksisterende avtaler som hindrer rettidig og rimelig tilgang til medisinsk utstyr, som livreddende medisiner, apparater, diagnostikk og vaksiner, og evnen regjeringer har til å ta de nødvendige skritt for å løse denne krisen."

Svar:

Å sikre tilgang til livreddende medisiner og annet medisinsk utstyr må prioriteres i dagens situasjon. Samtidig kan dette ikke være eneste prioriterte oppgave innen internasjonal handel.

Regjeringen arbeider også for å sikre at Verdens handelsorganisasjon (WTO) fortsetter å fungere som grunnleggende avtaleverk for global handel. Det vil være av stor betydning også etter krisen. Utfordringen for Norge – nå som før – er ikke primært å beskytte egen produksjon, men å skaffe nødvendig import og sikre markeder for eksporten vår. Norge er alltid tjent med åpne markeder og en regelstyrt verdensøkonomi.

Sivilsamfunnsorganisasjoner har i ulike henvendelser anmodet WTOs generaldirektør og WTOs medlemmer om å stanse deler av WTO-arbeidet under koronapandemien. Dette gjelder f.eks. både de multilaterale fiskerisubsidieforhandlingene og forhandlingene om elektronisk handel som mange, men ikke alle, av 164 WTO-medlemmer deltar i.

I denne ekstraordinære tiden der håndtering av pandemien er oppgave nummer én, ønsker vi at arbeidet i WTO fortsetter, men det må ikke gå på bekostning av de grunnleggende prinsippene om inkluderende og åpne prosesser. Vi har forståelse for at spesielt de minst utviklede land (MUL) som følge av pandemien er i en svært krevende situasjon som vanskeliggjør fullverdig deltakelse i WTO-arbeidet. Vi vil være lydhøre når enkeltmedlemmer eller medlemmer som forhandler som en gruppe slik som MUL anmoder om ekstra tid til interne konsultasjoner. Det er viktig for å bevare WTOs troverdighet og legitimitet. Vi vil derfor ikke motsette oss at forhandlinger stilles i bero dersom våre partnere fremsetter et slikt ønske. Samtidig er vi åpne for å videreføre arbeidet ved hjelp av innovative løsninger inkludert ved bruk av digitale løsninger og alternative prosedyrer som benyttes i dag i andre internasjonale organisasjoner som bl.a. FN.

Jeg er enig i at handelshindre må ryddes av veien og at tilgang på livsnødvendige, medisinske produkter må sikres for alle.

WTO og WHO sendte 20. april ut en felles erklæring der det bl.a. ble understreket behov for samarbeid og solidaritet for å sikre at forsyningslinjene ble holdt åpne under pandemien. Både i og utenfor WTO tas det nå forskjellige initiativ, som har som mål å sikre flyt av medisinske produkter over landegrensene. Sverige har tatt et initiativ som mer spesifikt er rettet inn mot å fjerne tollsatser på medisiner og medisinske produkter. Slik toll øker prisene på livsviktige produkter i fattige land. Vi ser nå nærmere på dette initiativet og vurderer hvordan Norge på best mulig måte kan bidra til å sikre åpne forsyningslinjer og tilgang på medisinske produkter for alle.

På dette stadiet i koronapandemien er det ikke noe som tyder på at reglene i det multilaterale handelssystemet er til hinder for tilgang til medisiner og medisinsk utstyr. Dette gjelder også TRIPS-avtalen om immaterielle rettigheter, hvor det er en egen erklæring om TRIPS og helse som understreker utviklingslandenes rett til å benytte seg av fleksibiliteten i avtalen ved produksjon og handel med medisiner.

Utfordringen ligger snarere i enkeltlands restriksjoner på og forbud mot eksport av medisinsk utstyr, samt i høye tollbarrierer ved import. MUL-landene har i WTO nettopp oppfordret alle WTO-medlemmer til å avstå fra eksportrestriksjoner som hindrer MUL i å importere nødvendig medisinsk utstyr. Dette er en oppfordring Norge støtter fullt og helt.

Den fremste utfordringen ligger nå i å utvikle vaksiner og medisiner. Når det gjelder medisinsk utstyr er utfordringene først og fremst på tilbudssiden, med begrensninger i lagerbeholdninger og produksjonskapasitet. Norge støtter relevante initiativer i Verdens Helseorganisasjon og andre multilaterale organisasjoner for å utvikle, teste og masseprodusere diagnoseverktøy, medisiner og vaksiner for å bekjempe koronakrisen.

SPØRSMÅL NR. 1491

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Else-May Norderhus

Besvart 15. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hva er de antatte investeringsutgiftene i 2020-2021 for prosjekt med PUD/PAD i 2019, 2020, 2021 og 2022?

BEGRUNNELSE:

Viser til forslag fra Norsk Olje og Gass: <https://www.norskoljeoggass.no/contentassets/3273416fb77a4e-05966b5aa630a9b18b/skatteforslag.pdf>

Departementet bes derfor redegjøre for andelen av påløpte investeringer som er knyttet til allerede igangsatte prosjekt (PUD før 2019) og prosjekt vurdert sanksjonert/med PUD i 2020 og 2021. Etter det vi forstår har Woodmac/Rystad Energy data for antatte investeringer i 2020, 2021 osv. kategorisert etter år for feltets PUD/PAD ("Approval").

Svar:

Regjeringen foreslo midlertidige endringer i petroleumsskatteloven i Prop. 113 L (2019-2020). Det foreslås umiddelbar utgiftsføring av nærmere angitte investeringer i

særskattegrunnlaget med tillegg av en friinntekt på 10 pst. Videre foreslås det at skatteverdien av underskudd og ubenyttet friinntekt for inntektsårene 2020 og 2021 kan kreves utbetalt.

Både i forslaget fra Norsk olje og gass og i forslaget fra regjeringen vil endringen omfatte alle investeringer pådratt i inntektsårene 2020 og 2021. Punktene om PUD og PAD og sanksjonerte prosjekt vil ha betydning for hvilke investeringer som omfattes i årene etter 2021. Det er i svaret lagt til grunn at igangsatte prosjekt er PUD og PAD mv. godkjent frem til og med 12.05.2020, som er datoen regjeringens forslag ble lagt frem for Stortinget.

I tråd med disse kriteriene oppgis det i tabell 1 fordelingen av aktiverbare investeringer med utgangspunkt i investeringsanslaget i Revidert nasjonalbudsjett 2020. Det understrekes at investeringsanslagene er svært usikre. Tabell 1. Anslått fordeling av pådratte investeringer som kan utgiftsføres umiddelbart inkl. friinntekt

Mrd. kroner løpende	2020	2021
PUD/PAD m.v. godkjent før 13.05.2020	94,3	82,3
PUD/PAD m.v. godkjent 13.05.2020 til 31.12.2022	10,7	18,5
Anslaget inkluderer ikke letekostnader, fjerningskostnader, investeringer omfattet av overgangsordningen fra 2013 eller SDØEs investeringer siden disse ikke omfattes av forslaget om umiddelbar utgiftsføring. Kilde: Olje- og energidepartementet og Finansdepartementet		

SPØRSMÅL NR. 1492

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Else-May Norderhus

Besvart 15. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvordan er investeringsprofilen etter skatt for investeringer som påløper i 2020 og 2021, og hvilken konsekvens har dette for likviditeten og evne til å betale den utsatte skatteregningen til utvinningsselskapene på sikt dersom oljeprisen forblir lav?

BEGRUNNELSE:

Norsk Olje og Gass har fremmet et forslag om en midlertidig endring i petroleumsskatten slik at (nåverdien av) investeringer i 2020 og 2021 kan utgiftsføres direkte. Dette vil gi en likviditetslettelse inneværende år, men samtidig vil fravær av fradrag på lengre sikt bety økt skatteregning

frem i tid. Hvorvidt skatteforslaget fører til et likviditetsproblem på sikt avhenger av utviklingen i oljeprisen og soliditeten i selskapene. Investeringsprofilen til felt som berøres av forslaget vil dermed si noe om hvilke fradrag som blir gjeldende til hvilken tid. Dersom utsatte skatteregninger forlenger likviditetsskvisen for selskapene kan det påvirke sannsynligheten for at skatteforslaget gir varige effekter.

Svar:

I svaret er det lagt til grunn at representanten ønsker oversikt for endringen i årlige skattebetalinger knyttet til Norsk olje og gass (Norog) sitt forslag. Det vises til svar på spørsmål nr. 1448 fra stortingsrepresentant Hadia Tajik

som viser endringen i skattebetaling per år som følge av Norogs skatteforslag. Anslagene tar utgangspunkt i anslag for pådratte investeringer i inntektsårene 2020 og 2021 og inkluderer forslaget om utbetaling av skatteverdien av underskudd.

Etter dagens skatteregler har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradragene når investeringer er pådratt. Dersom selskapene har underskudd kan dette fremføres med rente og fradras mot skattbar inntekt i senere år. Skulle selskap ha skattemessig underskudd når de opphører

med virksomhet på norsk sokkel vil staten utbetale skatteverdien av underskuddene. Lavere oljepris kan føre til at selskapene kommer senere i skatteposisjon, men nåverdien av skattefradragene over tid vil dermed være uendret. Lav oljepris kan imidlertid medføre at investeringene blir lavere og da vil også provenyeffekten av Noregs forslag bli lavere.

Regjeringen har foreslått midlertidige endringer i petroleumsskatten i Prop. 113 L (2019-2020).

SPØRSMÅL NR. 1493

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor stor blir petroleumsselskapenes andel av investeringskostnaden etter hhv. dagens system og regjeringens forslag og hvor sensitiv er denne andelen for ulike avkastningskrav?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har presentert hovedtrekk i tiltak for petroleumsnæringen uten en nærmere redegjørelse for hvordan forslaget påvirker statens andel av investeringskostnaden <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/tiltak-for-olje-og-gassnaringen-og-leverandorindustrien/id2700656/>

Norsk olje og gass sitt opprinnelige skatteforslag utnyttet forskjellen i bruk av diskonteringsrente (avkastningskrav) mellom Finansdepartementet og selskapene, for skape incentiv til investeringer sett fra selskapenes ståsted. Ber om at svaret presenteres slik illustrert i Boks 5.2 i Prop. 150 LS (2012-2013) for a) investeringer i petroleumssektoren etter dagens regelverk og b) regjeringens forslag ved bruk av diskonteringsrente på hhv 1 %, 6,5 %, 10 % og 15 %.

Svar:

Regjeringen foreslår i Prop. 113 L (2019-2020) midlertidige endringer i petroleumsskatten som vil gi tidligere fradrag, slik at betalingen av skatt utsettes og selskapenes likviditet bedres.

For å vurdere lønnsomheten av investeringer må kontantstrømmer fordelt over tid verdsettes med avkastningskrav som reflekterer systematisk risiko. I petroleumsskatten har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradragene. Det tilsier at avkastningskravet ved verdsetting av skatteverdien av fradragene settes til en risikofri rente etter skatt.

Når skatteverdien av investeringsfradragene (avskrivning samt friinntekt og rentefradrag) verdsettes med risikofri rente etter skatt, er selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt om lag 12 pst. med dagens regler, jf. anslaget for skatteutgift i vedlegg 1 til Prop. 1 LS (2019-2020). Som det fremgår av Prop. 113 L, øker selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt til 17 pst. med regjeringens forslag. I beregningene er det tatt utgangspunkt i en nominell risikofri rente før skatt på 2,5 pst., det vil si 1,95 pst. etter skatt.

Tabell 1 viser beregning av selskapenes andel med hhv. dagens regler og regjeringens forslag hvis beregningen foretas med andre avkastningskrav, i tråd med spørsmålet.

Tabell 1 Beregning av selskapenes prosentandel av investeringskostnaden etter skatt, med hhv. dagens regler og regjeringens forslag, med ulike (nominelle) avkastningskrav. Avrundet til nærmeste hele prosent

Avkastningskrav	Dagens regler	Regjeringens forslag
1 pst.	10 pst.	17 pst.
6,5 pst.	20 pst.	20 pst.
10 pst.	25 pst.	21 pst.
15 pst.	32 pst.	22 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1494

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 23. juni 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Når og hvordan vil regjeringen sikre at også vekst- og arbeidsinkluderingsbedrifter får en økonomisk kompensasjon grunnet koronakrise?

BEGRUNNELSE:

Det finnes rundt 10 000 tilrettelagte arbeidsplasser i Norge.

En høy andel av arbeidsplassene finner vi i vekst- og utførelsesbedrifter. Fra 12. mars fikk bedriftene beskjed om at ansatte med varig tilrettelagt arbeid ikke kunne møte på arbeid av smittevernhensyn. Siden er reglene blitt myket noe opp, men fortsatt er en svært mange av de ansatte ikke kommet tilbake på jobb.

Ettersom de ansatte ikke er permittert, har bedriftene likevel lønnsplikt overfor de ansatte.

Bedriftene har heller ikke anledning til å permittere veilederne i tiltaket, uten å miste tilskudd for arbeidsmarkedstiltak.

Det innebærer at bedriftene har liten eller ingen produksjon, men med løpende lønnsutgifter både til ansatte med tilrettelagt arbeid, og deres veiledere.

Opp mot 40 prosent av inntektene til bedriftene kommer fra salg av varer og tjenester. Bedriften har få muligheter til å regulere utgiftene for å kompensere dette inntektsbortfallet.

Flere bedrifter rapporterer nå om en alvorlig situasjon.

ASVO Kongsberg rapporterer til bransjeorganisasjonen ASVL at summen av tapte salgsinntekter, og utgif-

ter til lønn for VTA-ansatte som i stor grad må holde seg hjemme, representerer et tap på 1 million kroner pr måned. Denne bedriften hadde salgsinntekter på rundt 12 millioner kroner i 2019.

Sarpsborg ASVO rapporterer til ASVL at bedriften har et inntektstap på 300 000 kroner pr måned. Dette innebærer en inntektsreduksjon på 44 prosent sammenliknet med samme periode i fjor. Samtidig har bedriften løpende lønnsutgifter til VTA-ansatte på 700.000 kroner i måneden.

ASVL opplyser at det er mange flere av denne typen bedrifter i en liknende økonomisk situasjon.

Bedriftene har ikke skatteplikt, og er derfor ikke omfattet av den allmenne kompensasjonsordningen som er utarbeidet.

Det er derfor avgjørende at denne typen bedrifter blir omfattet av en krisepakke, slik at ikke lokale arbeidsplasser for utviklingshemmede og andre med tilretteleggingsbehov forsvinner under krisen. Dette er en gruppe som har arbeidsplassen som sin kanskje viktigste arena i livet. Det er ekstra viktig å sikre at de har et arbeid å gå til.

Svar:

En ordning for å kompensere forhåndsgodkjente tiltaksarrangører som har tapt salgsinntekter knyttet til tiltakene varig tilrettelagt arbeid og arbeidsforberedende trening som følge av koronapandemien, ble foreslått i Prop 127 S (2019-2020). Stortinget bevilget 19. juni 180 mill. kroner til ordningen på en ny post under Arbeids- og sosialdepartementet, kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak, post

70 Midlertidig kompensasjonsordning for forhåndsgodkjente tiltaksarrangører. Forskrift til ordningen har vært på høring og forskriften ble fastsatt 19. juni. I forskriften er det foretatt noen justeringer i forhold til høringsutkastet,

blant annet på bakgrunn av høringsinnspill fra bransjeorganisasjonene. Det vil bli gitt kompensasjon for opptil 80 pst av tapte salgsinntekter i perioden mars, april og mai 2020.

SPØRSMÅL NR. 1495

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik
Besvart 14. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

I kva grad vil framlegga til regjeringa frå pressekonferansen 30.04.20 for aktivitet i olje-, gass- og leverandørindustrien – kvar for seg eller ilag - bidra til å sikre jobbar, sikre staten inntektar og bidra til klimavennlege investeringar?

GRUNNGJEVING:

Den økonomiske situasjonen er svært krevjande for olje-, gass- og leverandørindustrien. Det hastar å fremje målretta tiltak.

Svar:

Regjeringa foreslår i Prop. 113 L (2019-2020) mellombelse endringar i petroleumsskatten som vil gi tidlegare frådrag, slik at betalinga av skatt vert utsett og likviditeten til selskapa blir betra.

Forslaga er anslått samla å tilføre petroleumsselskapa betydeleg likviditet, om lag 100 mrd. kroner for åra 2020 og 2021. Over tid er det anslått at forslaget vil auke prov-

enyet med om lag 14 mrd. kroner, målt som noverdi med risikofri rente. Det blir understreka at anslaga er usikre og blant anna vil avhenge av korleis selskapa sine investeringar utviklar seg. For petroleumsselskap som verdset skattefrådraga med eit risikojustert avkastingskrav, kan regjeringas forslag medføre ei skattelette over tid.

Forslaga er meinte å dempe fallet i oljenæringa, men ikkje hindre nødvendig grøn omstilling. Forslaga kan hjelpe leverandørverksemda med å halde hjula i gang ved at forventa kontraktar knytt til nye prosjekt kjem ut på anbod. Dei foreslåtte endringane kan dermed bidra til å motverke ei negativ utvikling med permisjonar, oppseiingar og eventuelt konkursar.

Regjeringa vil òg foreslå ein grøn omstillingspakke for å betre konkurranseevna, omstillinga og bidra til auka ut-sleppsreduksjonar i næringslivet for perioden etter virus-utbrotet. Denne vil leggast fram for Stortinget i slutten av mai.

Se Prop. 113 L (2019-2020) for meir informasjon om forslaget.

SPØRSMÅL NR. 1496

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik
Besvart 14. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kor stor vert petroleumsselskapa sin del av investeringskostnaden etter regelverk som gjeld i dag, og med re-

gjeringa sitt framlegg, og kor sensitiv er selskapa sin del av investeringskostnaden for ulike avkastningskrav?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa har presentert hovudtrekk i tiltak for petroleumsnæringa utan ei nærmare utgreiing av korleis framlegget påverker staten sin del av investeringskostnaden: <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/tiltak-for-olje--og-gassnaringen-og-leverandorindustrien/id2700656/>

Norsk olje og gass sitt opprinnelege skatteforslag utnytta forskjellen i bruk av diskonteringsrente (avkastningskrav) mellom Finansdepartementet og selskapa, for skape incentiv til investeringar for selskapa. Ber om at svaret vert presentert slik: illustrert i Boks 5.2 i Prop. 150 LS (2012-2013) for a) investeringar i petroleumssektoren etter regelverket i dag og b) regjeringa sitt framlegg ved bruk av diskonteringsrente på høvesvis 1 %, 6,5 %, 10 % og 15 %.

Svar:

Regjeringa foreslår i Prop. 113 L (2019-2020) mellombelse endringar i petroleumsskatten som vil gje tidlegare frådrag, slik at betalinga av skatt vert utsett og likviditeten til selskapa vert betra.

Svaret på spørsmålet kjem fram av svar på spørsmål nr. 1493 frå representant Eigil Knutsen. Svaret er gjeve att nedanfor (omsett frå bokmål).

Tabell 1 Utrekning av selskapas del av investeringskostnaden etter skatt, med hhv. dagens reglar og regjeringas forslag, med ulike (nominelle) avkastningskrav. Avrunda til næraste heile prosent

Avkastningskrav	Dagens reglar	Regjeringas forslag
1 pst.	10 pst.	17 pst.
6,5 pst.	20 pst.	20 pst.
10 pst.	25 pst.	21 pst.
15 pst.	32 pst.	22 pst.

Kilde: Finansdepartementet

Regjeringa foreslår i Prop. 113 L (2019-2020) mellombelse endringar i petroleumsskatten som vil gje tidlegare frådrag, slik at betalinga av skatt vert utsett og likviditeten til selskapa vert betra.

For å vurdere lønnsmda av investeringar må kontantstraumar fordelt over tid verte verdsett med avkastningskrav som reflekterer systematisk risiko. I petroleumsskatten har selskapa tryggleik for full verdi av skattefrådraga. Det tilseier at avkastningskravet ved verdsetting av skatteverdien av frådraga vert sette til ei risikofri rente etter skatt.

Når skatteverdien av investeringsfrådraga (avskrivning og dessutan friinntekt og rentefrådrag) vert verdsette med risikofri rente etter skatt, er selskapas del av investeringskostnaden etter skatt om lag 12 pst. med dagens reglar, jf. anslaget for skatteutgift i vedlegg 1 til Prop. 1 LS (2019-2020). Som det kjem fram av Prop. 113 L, aukar selskapas del av investeringskostnaden etter skatt til 17 pst. med regjeringsforslaget. I utrekningane er det tatt utgangspunkt i ei nominell risikofri rente før skatt på 2,5 pst., det vil seie 1,95 pst. etter skatt.

Tabell 1 viser utrekning av selskapas del med hhv. dagens reglar og regjeringsforslaget viss utrekninga vert gjort med andre avkastningskrav, i tråd med spørsmålsstillinga.

SPØRSMÅL NR. 1497

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor høyt må avkastningskravet for selskapene være for at selskapene tjener på regjeringens framlagte modell

fremfor dagens system, og hvilke utbyggingsfelt/prosjekt har lavere avkastningskrav enn dette knekkpunktet?

BEGRUNNELSE:

Olje- og gassbransjens reaksjoner etter regjeringens presentasjon av forslag til midlertidige endringer i petroleumsskatteregimet sa at forslaget innebærer en skatteskjerpelse. Basert på tidligere diskusjoner mellom bransjen og Finansdepartementet vil dette argumentet holde ved bruk av Finansdepartementets kalkulasjonsrente, men ved høyere avkastningskrav reduseres selskapenes kostnad slik at de vil tjene på det fremlagte forslaget fremfor dagens system.

Svar:

Regjeringen foreslår i Prop. 113 L (2019-2020) midlertidige endringer i petroleumsskatten som vil gi tidligere fradrag, slik at betalingen av skatt utsettes og selskapenes likviditet bedres.

For å vurdere lønnsomheten av investeringer må kontantstrømmer fordelt over tid verdsettes med et avkastningskrav som reflekterer systematisk risiko. I petroleumsskatten har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradragene. Det tilsier at avkastningskravet ved verdsetting av skatteverdien av fradragene settes til en risikofri rente.

Når skatteverdien av investeringsfradragene (avskrivning samt friinntekt og rentefradrag) verdsettes med risikofri rente etter skatt, er selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt om lag 12 pst. med dagens regler, jf. anslaget for skatteutgift i vedlegg 1 til Prop. 1 LS (2019-2020). Som det fremgår av Prop. 113 L, øker selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt til 17 pst. med regjeringens forslag. I beregningene er det tatt utgangspunkt i en nominell risikofri rente før skatt på 2,5 pst., det vil si 1,95 pst. etter skatt.

Jeg viser til svaret på spørsmål nr. 1493, der selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt er beregnet, med hhv. dagens regler og regjeringens forslag, forutsatt ulike avkastningskrav. Hvis beregningen foretas med et nominelt avkastningskrav etter skatt på om lag 6 pst., blir selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt om lag den samme med dagens regler og regjeringens forslag. Settes avkastningskravet høyere, vil selskapenes andel med regjeringens forslag bli lavere enn med dagens regler.

I disse beregningene er det skatteverdien av investeringsfradragene som verdsettes, ikke øvrig kontantstrøm. Hvilket avkastningskrav selskapene anvender i verdsetting av øvrig kontantstrøm, har ikke departementet oversikt over. Det er selskapene selv som gjør kommersielle vurderinger av investeringer.

SPØRSMÅL NR. 1498

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 11. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden bidra til at lag og foreninger får gitt et så godt idrettstilbud for barn og unge som mulig, innenfor forsvarlige smittevern hensyn?

BEGRUNNELSE:

Etter mange uker med passivitet, er det viktig at barn og unge får delta i fysisk aktivitet igjen. I FHI's råd fra mars i år heter det:

«Andelen barn som er rapportert med påvist infeksjon, har så langt vært lav. Det kan tyde på at barn enten får milde symptomer, eller blir smittet i mindre grad. Det er framfor alt personer med symptomer som er smittsomme, og barn får lite symptomer. Derfor er sannsynligvis barn mindre smittsomme enn voksne. I oppfølgingen av

personer med covid-19 i Norge, ser det ut til at barn i liten grad smitter andre.

Ved tidligere utbrudd med andre koronavirus (MERS og SARS), har også infeksjon sjelden vært rapportert blant barn.»

Disse funnene er bekreftet i senere studier, og erfaringen fra Sverige gir indikasjoner på lite utbrudd av smitte i barneskolene. Den lavere smittefaren blant barn har vært brukt som en del av begrunnelsen for at det er funnet forsvarlig å gjenåpne barnehager og skole for de yngste elevene. Spørsmålet er om dette også kan være en begrunnelse for å kunne åpne for mer normal idrettsaktivitet i de samme gruppene, og hvilke smittefaglige rammer som eventuelt må settes for dette.

Vi vet at det er store geografiske forskjeller. Noen kommuner har ikke påvist smitte. Flere har tatt til orde

for at ulik tilnærming til hvilken aktivitet som kan drives i kommuner med mye smitte og kommuner med liten eller ingen smitte. Statsrådets vurderinger av dette vil være interessant.

NIF, særforbund, lag og klubber er ivrige etter å komme i gang. Men dette dreier seg først og fremst om alle de mange hundre tusen barn og unge som trenger aktiv fysisk aktivitet. Dette har også et folkehelseperspektiv. Idrettsorganisasjonene har vist stor forståelse for behovet for smittevernregler og kommuniserer dette godt ut til den organiserte idretten. Da er det viktig at myndighetene går i god dialog med idretten for å finne fram til ordninger som klarer å sikre smittevern hensyn på en måte som er til minst mulig skade for denne gode samfunnsaktiviteten. Idrettsorganisasjonene har også vist stor tålmodighet i en vanskelig økonomisk situasjon. Som kjent traff støtteordningen til bortfall av billettinntekter i liten breddeidrettens problemer. Også derfor trengs dialog, så idretten kommer gjennom krisen med minst mulig skade.

Svar:

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite (NIF) er vår desidert største barn- og ungdoms-

organisasjon. Som representanten Giske er godt kjent med, er det barne- og ungdomsaktiviteten i norsk idrett som i all hovedsak begrunner det statlige tilskuddet til NIF. Ikke bare fordi idretten gir et godt fysisk aktivitetstilbud, men ikke minst fordi lagene er viktige sosiale fellesskap i lokalsamfunnene våre.

Nettopp derfor er jeg veldig glad for at vi nå er der at vi har kunnet gjøre endringer i Covid-19 forskriften som medfører at organisert idrett ikke lenger er underlagt særlige forskriftsfestede restriksjoner. Dette vil gjøre det mulig for idrettslagene å trappe opp aktiviteten sin, og i gjennomføre treninger.

Som på alle samfunnsområder må en tillempling av restriksjoner skje kontrollert og forsvarlig. Helsedirektoratet vil i dag komme med en veileder for idrett, med særlig vekt på hvordan barne- og ungdomsaktiviteten kan drives innenfor smittevern anbefalingene. NIF har vært framoverlent og løsningsorientert og har i samråd med helsemyndighetene tidligere utviklet kjøreregler som sikrer at myndighetenes smittevern råd overholdes. Jeg har full tillit til at idretten vil håndtere dette på en god og forsvarlig måte også denne gangen.

SPØRSMÅL NR. 1499

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 12. mai 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

USA har valgt å stenge passkontorene for å begrense smittespredningen i landet. Dette skaper problemer for enkelte nordmenn som har fått barn via surrogati i USA. Ettersom surrogatibarn fødes av surrogatmødre i USA blir barnet automatisk en amerikansk statsborger, og da er det vanskelig for norske myndigheter å hjelpe til.

Vil statsråden ta initiativ til fleksible unntaksløsninger for de foreldrene og barna som er berørt av dette?

Svar:

Koronautbruddet påvirker nå mennesker i hele verden. Det er innført en rekke smittevern-tiltak, som kan variere fra land til land, og som kan endres over tid. Restriksjonene har ført til at det befinner seg nordmenn i utlandet, som av ulike grunner er forhindret fra å reise hjem. Dette

oppleves som vanskelig, særlig for de som er på reise, men også for familiene som befinner seg i Norge.

I Norge er ansvaret i sakskomplekset som representanten viser til delt mellom en rekke departementer: Barne- og familiedepartementet har ansvaret for etablering og overføring av morskap og farskap, foreldreansvar og eventuelt adopsjon. Kunnskapsdepartementet har ansvaret for statsborgerskap, Finansdepartementet har ansvaret for folkeregistreringen, Justis- og beredskapsdepartementet har ansvaret for passloven og utlendingsloven, og Utenriksdepartementet yter konsulær bistand til norske borgere som befinner seg i utlandet.

Selv om surrogati ikke er tillatt i Norge, er det likevel slik at noen nordmenn inngår avtaler om surrogati i utlandet. Når personer bosatt i Norge inngår avtale med internasjonale selskaper eller direkte med surrogatmødre i utlandet, oppstår det ofte juridiske problemstillinger når det gjelder etablering av foreldreskap og eventuelt over-

føring av dette, foreldreansvar, statsborgerskap, passutstedelse og innreise. At flere staters rettssystemer og regelverk virker inn, kan komplisere sakene ytterligere.

Ettersom surrogati ikke er tillatt i Norge er det ingen særregler for surrogati. Men det følger av reglene i passloven at norsk pass, inkludert nødpass, bare kan utstedes til norske statsborgere. Statsborgerloven § 4 sier at et barn blir norsk statsborger ved fødselen dersom faren eller moren er norsk statsborger og foreldreskapet følger av barneloven. Reglene for morskap følger av barneloven § 2. Reglene for hvordan farskap etableres, avhenger av morens sivilstand. Dersom barnets mor er gift, og en annen mann (enn hennes ektefelle) erklærer farskap for barnet, må farskapet endres etter reglene i barneloven § 7. Der stilles det krav til DNA-analyse. DNA-testingen som gjøres i utlandet består i myndighetskontroll. Det følger derfor av fast forvaltningspraksis at testingen skjer på utenriksstasjonene, og at analysene gjennomføres ved Oslo Universitetssykehus. Uten personlig oppmøte er det ikke mulig for utenriksstasjonen å behandle en søknad om pass, eller

å gjøre nødvendig saksforberedelse knyttet til en sak om endring av farskap.

Både pandemien i seg selv og tiltakene som er innført har omfattende konsekvenser for ulike samfunnsfunksjoner. Blant annet har norske utenriksstasjoner måttet redusere sin bemanning og iverksette smitteverntiltak. Mange av utenriksstasjonene kan derfor i mindre grad enn tidligere utføre oppgaver som krever nærkontakt med publikum, og de har måttet begrense publikumsmottaket midlertidig.

I Norge er vi nå i ferd med å gjenåpne samfunnet, slik at offentlige tjenester igjen skal bli tilgjengelige. Utenriksstasjonene må imidlertid vurdere mulighetene for publikumsmottak ut fra den lokale smitteverns situasjonen, bemanningssituasjonen og lokale myndigheters pålegg og råd. Derfor varierer mulighetene for publikumsmottak mellom utenriksstasjonene, men det søkes innenfor disse rammene og restriksjonene å legge til rette for at norske borgere i utlandet kan få publikumstjenester der dette er mulig.

SPØRSMÅL NR. 1500

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 12. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil regjeringen sørge for at Extend- Art og dance AS, og andre danseskoler, kommer inn under kompensasjonsordningene rettet mot idrett, kultur og frivillighet?

BEGRUNNELSE:

Extend- Art og dance AS har gjennom sitt virke gjennom 19 år etablert seg som en av Vestfolds største kulturarrangører. De har mottatt Tønsberg kommunes Kulturpris og Bylivsprisen for det viktige arbeidet de gjør. Extend- Art and dance AS er en av mange danseskoler som i dag faller utenfor kompensasjonsordningen for kultur, idrett og frivillighet.

Extend- Art og dance AS er bare en av mange danseskoler som nå står i en kritisk økonomisk situasjon, ettersom de har mistet sine arrangementsinntekter. De ble alle pålagt å stenge 12.mars, og mange har nå fått avslag på sine søknader om kompensasjon for tapte billettinntekter fra kompensasjonsordningen for arrangører i kulturlivet, forvaltet av Kulturrådet.

Vi er bekymret for fremtiden til danseskolene og frykter at et viktig fritidstilbud for barn og unge i hele landet vil kunne forsvinne.

Svar:

En rekke kultur-, frivillighets- og idrettsarrangementer har blitt avlyst, stengt eller utsatt som følge av pålegg eller råd gitt av helsemyndighetene i forbindelse med COVID-19-utbruddet.

Som følge av dette har regjeringen opprettet to midlertidige, søknadsbaserte ordninger for kompensasjon av tapte billettinntekter eller deltakeravgifter ved avlysning, utsettelse eller stengning av kultur-, frivillighets- og idrettsarrangementer.

Erfaringene fra første periode med ordningene viser at ordningen for kultur har truffet målgruppen relativt godt, mens ordningen for frivillighets- og idrettssektoren har vist seg å være for snever til å treffe bredden av frivillige organisasjoner som har opplevd et vesentlig bortfall av inntekter. Begge ordningene er nå foreslått videreført til 15. juni, med noen justeringer.

Alle danseskoler og annen opplæring som er registrert i Frivillighetsregisteret kan søke om støtte fra kompensasjonsordningen for frivillighets- og idrettssektoren. Ordningen for kultursektoren er imidlertid målrettet til arrangører. Med «arrangører i kultursektoren» menes arrangører som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig til allmennheten, for eksempel konsertarrangører, musikkfestivaler, dansefestivaler, museer, gallerier, teatre, stand up, kinoer, sirkus, litteraturhus og andre litteraturformidlere. Kurs og seminarer regnes ikke som kulturarrangementer.

Virksomheter som hverken er en arrangør som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig til allmennheten eller er registrert i Frivillighetsregisteret er dermed ikke omfattet av ordningene.

Skattepliktige danseskoler med stort omsetningsfall kan, på linje med andre foretak, søke kompensasjonsordningen for bedrifter om støtte til å dekke deler av de faste, uunngåelige kostnadene som ikke kan reduseres i takt med aktiviteten. I og med at danseskoler er blant virksomhetene som er pålagt å stenge kan de få dekket inntil 90 pst. av sine faste uunngåelige kostnader.

